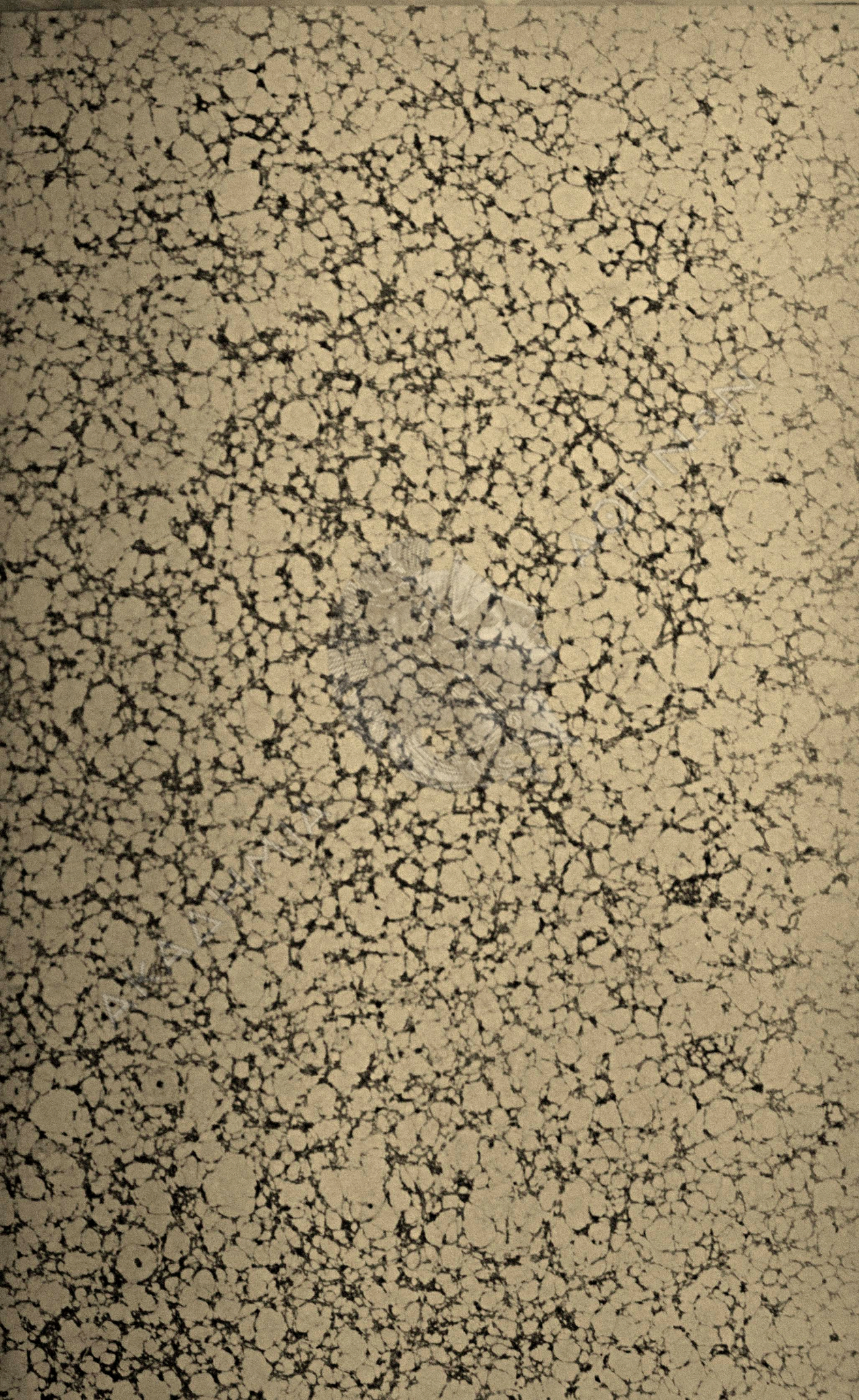

AKADHIMIA

DOKUMENTA

ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ου}. — ΦΥΛ. 1^{ου}.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1875.

Ἀναστάσιος Κ. Π. Σταματόπουλος

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἑλληνικαὶ Φυλακαὶ	σελ. 3
Τρεῖς Συνταγματικαὶ ἡμέραι	» 6
Μενδρεσές.	» 8
Νομαρχικαὶ φυλακαὶ ἐν Γαλλίᾳ	» 9
Ἐξεταστικαὶ φυλακαί.	» 10
Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν	» 13
Προφυλάξεις καὶ Ἡμέρα	» 14
Θνησιμότης ἐν ταῖς Φυλακαῖς	» 16

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Ἡ κατάστασις τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε καιρίως προσβάλλει τὰς στοιχειωδεστέρας περὶ ἐθνικῆς φιλαρθρωπίας ιδέας καὶ ματαιοῖ ἐντελῶς τὸν ὑψηλὸν τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης σκοπόν. Ἐντὸς αὐτῶν δὲν κατοικεῖ ἡ ὑγιεινὴ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἡ δὲ ποινὴ ἀπὸ θεραπευτηρίου τῆς ἐγκληματικότητος μετατρέπεται εἰς εὐτελῆ θεραπευρίδα τῆς κοινωνικῆς ἐκδικήσεως καὶ ἀπρονοησίας. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἰσχὺς τῆς πολιτείας χρησιμεύει ἄπλῶς εἰς συγκέντρωσιν τῶν καχοποιῶν τάσεων, διὰ τὸ τέλος τῆς μελλοῦσας ἐξαχρειώσεως αὐτῶν, καὶ δὲν ἀνοίγουσιν αἱ θύραι τῶν φυλακῶν, εἰμὴ ἵνα ἐκπέμψωσι μεγάλας ποσότητες νέων αἰτίων περαιτέρω κοινωνικῆς διαφθορᾶς.

Εἰς μάτην ἐξεγείρεται ἡ κοινὴ συνείδησις κατὰ τοιοῦτον στίγματος, τὸ ὁποῖον ἐν μέσῳ τοῦ ἐν ᾧ ζῶμεν αἰῶνος εἶναι ἀνάξιον ἐλευθέρων καὶ προοδευτικῶν λαῶν· αἱ ἀληθεῖς μεταρρυθμίσεις ἀρῆκουσιν οὐχὶ εἰς ἀρρητικὰς ἐντυπώσεις, ἀλλ' εἰς τὰς θετικὰς ἐκείρας καὶ ἀνευδότους ἐνεργείας, αἵτινες φέρουσι τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα. Πῶς μὲν συνέβη ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθυστέρησαν αὐταὶ μέχρι τοῦδε, ἄλλον χρόνον ζήτημα· πῶς ὅμως τέλος δύνανται αἱ περὶ φυλακῶν ιδέαι νὰ λειτουργήσωσιν ἐπὶ ἀσφαλοῦς τινος καὶ πρακτικῆς βάσεως, οἱ ὑπογεγραμμένοι ἔχουσι πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν σύμπραξιν δύο κεφαλαιωδεστάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ δυνάμεων, τῆς τῶν ἀτόμων ἥτοι καὶ τῆς τοῦ κράτους. Οὐδέποτε μία μόνη ἐξ αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἐπήνευγε τὴν ὀριστικὴν παρ' ἡμῶν νίκην· ἡ συγκέντρωσις ἀμφοτέρων καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐπίδρασις εἶναι ἱστορικὸς τῆς ἡμετέρας φυλῆς χαρακτήρ ἐν τῇ ἐπομένῃ ἰδίως λεπτομερεῖα, ὅτι ὁσάκις ἠνώθησαν εἰς ἓν αἱ ἀτομικαὶ τῶν Ἑλλήνων δυνάμεις, προεβίβασαν τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους ἐργασίαν πολὺ πλειότερον, τοῦ ὅσον αὐτὴ ἐξ ἑαυτῆς ἠδυνήθη ποτε νὰ κατορθώσῃ.

Τοιοῦτοτρόπως παρίσταται ἡ πρακτικὴ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐν-

ροια, ἣτις ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιαίτερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι δύναται γὰρ συνδυασθῆναι πρὸς τὴν λογικωτέραν μέθοδον τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀποκαταστάσεως ὀρθοῦ φυλακῶν συστήματος. Δὲν εἶναι ἀπαράιτητον αἱ Ἑλληνικαὶ φυλακαὶ γὰρ ἐξέλιθωσιν εὐθὺς τέλειαι, ὡς ἡ Ἀθηναία ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. Ἡ καλλιτέρα οἰκονομικὴ βάσις εἶναι ἡ βαθμιαία τελειοποίησις. Νὰ ἀρχίσῃ τις ἀπὸ τῆν βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν φυλακῶν καὶ γὰρ ἀποκτήσῃ διὰ τοῦ χρόνου καλλιτέρας, ἰδοὺ τὸ κύριον τοῦ ἀνά χειρας συνδυασμοῦ μεταξὺ τῆς δυνάμεως τῶν ἀτόμων καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κράτους. Διαιρεῖται λοιπὸν τὸ ὅλον ἔργον εἰς δύο στάδια, ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι προχειρότερον καὶ οἰκονομικῶς εὐκόλωτερον, τὸ δὲ βραδύτερον καὶ μεγάλων δεόμενον κεφαλαίων.

Α'. Στάδιον.

1. Τακτοποίησις τῶν ὑπαρχουσῶν φυλακῶν κατὰ τὰ ἐνόρτα πρὸς ἁρμονικωτέραν κατάταξιν τῶν ἐγκληματιῶν κατὰ τὸ εἶδος τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν· ἐν ταύτῃ π. χ. τῇ φυλακῇ οἱ κλέπται, ἐν ἐκείνῃ οἱ διὰ τῆς βίας ἁμαρτήσαντες καὶ οὕτω καθεξῆς.

2. Θρησκευτικὴ διδασκαλία οὐ γὰρ ἀπλῶς τυπικὴ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ ἐκείνῃ ἐπιδράσει, τῆς ὁποίας ἐπιγινώσκει ἢ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ἀληθῆς βοήθεια πρὸς τὰς πορούσας ἐν τῇ φυλακῇ συνειδήσεις.

3. Τεχνικὴ διδασκαλία κατὰ τοὺς κλάδους ἐκείνους τῆς βιομηχανίας, οἵτινες δύναται γὰρ προσαρμοσθῶσι πρὸς τὰς τοπικὰς καὶ ἄλλας τῆς φυλακῆς περιστάσεις, διὰ τὸ τέλος τῆς ἀπὸ τῆς ἐργασίας, κατὰ τὸν ἀναλλοίωτον τῆς Θεῆας Προνοίας νόμον, α') ἀνακαιρίσεως τοῦ ἐγκληματιῶν, β') καταρτίσεως οἰκονομικοῦ, διὰ τὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τὸν μετ' αὐτῆν χρόνον, ἐρείσματος εἰς εἶδος χρηματίου τινοῦ ἀναλόγου, καὶ γ') προγυμνάσεως τοῦ καταδίκου εἰς βιοποριστικὸν τι ἔργον διὰ τὴν περίοδον τῆς ἐν τῇ κοινωρίᾳ μελλούσης ζωῆς αὐτοῦ.

4. Ἐκπαίδευσις εἰς γερικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις κατὰ τὸ μέτρον τῶν διὰ τὸν λαὸν συγχρόνων ἐγκυκλοπαιδικῶν ἰδεῶν, τῶν ὁποίων ἢ πρὸς τὰς διαφόρους τοῦ ἔθνους τάξεις κοινωρία ἀποτελεσθῆναι τὴν μεγίστην τῶν ἐγγυήσεων.

5. Πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς φυλακὰς ζητημάτων μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐγκριτοτέρων πολι-

τῶν καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς διοικήσεως, δι' ἀνταλλαγῆς ἰδεῶν, μέσων κ.λπ.

6. Προστασία τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξερχομένων διὰ τὸ τέλος τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλανθρωπικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπικουρίας μέχρις ὀριστικῆς καὶ κατόπιν ἔτι ἀποκαταστάσεώς των.

Τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἄλλα συναφῆ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ὀδηγοῦντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, δύνανται γὰρ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δυνάμεως τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν ἀτόμων. Ἐὰν ὑποθέσωμεν χρηματικὸν ἐν τούτῳ κεφάλαιον, πάγιον ἢ διὰ κατορικῶν ἐνιαυσίων συνεισφορῶν, οἱ καρποὶ αὐτοῦ δύνανται γὰρ περιλάβωσι σήμερον τὴν μίαν φυλακὴν, αὔριον τὴν ἑτέραν, καὶ οὕτω καθόσον ἀνδροῦται ὁ συνεταιρισμὸς, κατὰ τοσοῦτον καὶ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐπὶ τῶν φυλακῶν συνεργασίας τῶν πολιτῶν καθίσταται ἐνρύτερον καὶ βαθμηδὸν ἀποτελεσματικώτερον, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς συνήθους εἰς κτίρια κ.λπ. οἰκονομικῆς τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἐπικουρίας.

Β'. Στάδιον.

Ἐνῶ ἡ προεκτεθεῖσα κοινωρικὴ ἐργασία δύνανται ἐκ μικρῶν τὸ κατ' ἀρχὰς πόρων γὰρ τεθῆ ταχέως εἰς ἐνέργειαν, ὁ περαιτέρω σκοπὸς τῆς οἰκοδομῆς γέων φυλακῶν θέλει ἐπιδιωχθῆ μετ' ἴσου ἐνδιαφέροντος. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἄμεσος διάθεσις μεγάλων κεφαλαίων. Ἐν Σουηδίᾳ εἶχον εἰκοσιπενταετῆ ὑπομονήν· ἀλλ' ἤρχισαν τῷ 1840 καὶ ἐτελείωσαν τῷ 1865, κατασκευάσαντες δι' ὀλικῆς δαπάνης $6\frac{3}{4}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐντελεστάτας τῶν νεωτέρων συστημάτων φυλακᾶς.

Ἀρεξαρτήτως τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἐπόψεως τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ ὀρθοτέρου φυλακῶν συστήματος, ἀρκεῖ γὰρ σχηματισθῆ ὁ πυρὴν τῆς ἰδέας ἐν τινι σοβαρῷ συνεταιρισμῷ, καὶ ὁ χρόνος διὰ τῶν ποικίλων αὐτοῦ περιστάσεων δὲν θέλει καθυστερήσει. Ἀφ' ἐνός αἱ ἀτομικαὶ δυνάμεις μετὰ τῶν γενναίων δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ παντὸς εἶδους προσφορῶν αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου ἢ δύναμις τῆς ἐπικρατείας διὰ τῶν κατορικῶν ἐπικουριῶν τῶν ἐνιαυσίων αὐτῆς προϋπολογισμῶν. Τὸ δὲ ὅλον τῆς τοιαύτης τῶν κεφαλαίων συγκεντρώσεως ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἐν τῷ συνεταιρισμῷ λειτουργοῦντος ἠθικοῦ τῶν φυλακῶν προσώπου, διὰ τοῦ σταθεροῦ ἐκείνου πνεύματος τῆς συνεχείας, τὸ ὅποσον τόσον

πολλὸν ἀλλεῖπει ἐκ τῆς καθαρῶς διοικητικῆς τῶν μεσημβρινῶν λαῶν σφαίρας.

Ἡ ὁδὸς αὐτὴ ἀρῆκει εἰς τὰ μεγάλα ἔργα· μεταξὺ ἄλλων περιγραμάτων ἀνευρίσκομεν τὴν πλήρη αὐτῆς ἐπιτυχίαν ἐν τῇ οἰκονομίᾳ π. χ. τοῦ ἐθνικοῦ παρεπιστημίου, καθ' ἣν γενναίως συμπράττει ἡ ἀτομικὴ δωρεὰ μετὰ τῆς δημοσίας εἰσφορᾶς. Ἡ σηματικότης μάλιστα τῆς πρώτης ἔχει ἰδιαίτερα δικαιώματα ἀπαρτῶμενα καὶ εἰς ἄλλα μεγίστου διαφέροντος ἐκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα, ἐν τοῖς ὁποίοις τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἰδιωτῶν κατὰ δεκάδας μετρῶνται.

Ὅτι (ἐνώπιον τοῦ ἐθρολογικοῦ τούτου ρεύματος) λείπει διὰ τὰς Ἑλληνικὰς φυλακὰς εἶναι ἡ δραστικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ σταθερὰ ὄλων τῶν πόθων καὶ ὄλων τῶν ἐνεργειῶν συγκέντρωσις. Οἱ ὑπογεγραμμένοι πιστεύουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εἰπόντος «ἀρχὴ δέ τοι ἡμῖν παντός», καὶ ἔχουσι δι' ἐλπίδος, ὅτι εἰς τὴν προσκλήσιν τῶν θέλουσι προσέλθει ὅλοι οἱ φίλοι τῶν γενναίων κοινωρικῶν ἔργων, ἀπὸ τῶν πρώτων καὶ τελευταίων τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου ἔργων μέχρι τῶν εἰς τὸ ἀπώτερον μέλλον τοῦ δημοσίου βίου διορώτων πολιτικῶν.

Εὐθὺς ὡς συμπληρωθῆ ἀνάλογος ἀριθμὸς ὑπογραφῶν, θέλομεν συνέλθει ἀντοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου ἐν Ἀθήναις, τῇ προσκλήσει τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελίως κ. Ἀριστείδου Κ. Οἰκονομοῦ, πρὸς διοργανισμὸν τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν προτεινομένου συνεταιρισμοῦ καὶ ἐνεργειῶν τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν καλονικὴν τῆς ἰδέας λειτουργίαν.

Ἐν

τῇ

1875

ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Ἄρθ. 4184.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς.

Αἱ περὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας συνταγματικαὶ ἐγγυήσεις περιῆλθον, ὡς παρετήρησα ἐν τῇ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις πρακτικῇ, εἰς εἶδος τι δοκιμασίας, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐλκύσῃ ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἐν τῷ ἀρθ. 5 τοῦ Συντάγματος

πρόνοια περί ἀπολύσεως ἢ φυλακίσεως τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι προσάγονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ δυνάμει ἐνταλματικῆς ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλλήψεως, «ἐντὸς τὸ πολὺ τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς» αὐτῶν, ἐθεωρήθη ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν κ.κ. ἀνακριτῶν ὡς ἀπαλλάττουσα αὐτοὺς τῆς ἐκ τοῦ ἀρθρ. 471 τοῦ Ποιν. Νόμου ὑποχρεώσεως, ἵνα ὑποβάλῳσιν εἰς ἐξέτασιν τοὺς προσαχθέντας ἐνώπιόν των κατηγορουμένους ἐντὸς τῶν πρώτων 24 ὥρῶν.

Τοιαύτη ἐρμηνεία ἀντίκειται προφανῶς καὶ εἰς τὸ γράμμα καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος. Εἰς τὸ πρῶτον, διότι, ἐν ᾧ ἀφ' ἑνὸς οὐδαμῶς τοῦτο καταργεῖ τὸ προμνησθὲν ἀρθρον τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἀφ' ἑτέρου πρόκειται περὶ διεκεκριμένων ἐντελῶς σκοπῶν, τούτέστι περὶ ἀπολύσεως ἢ φυλακίσεως ἐν τῷ Συντάγματι καὶ περὶ ἐξετάσεως ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ. Εἰς τὸ δεύτερον, διότι, ἐκ τῆς ὅλης οἰκονομίας τοῦ Συντάγματος καὶ ἐκ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, οὐδαμῶς δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ θεμελιώδης νόμος ἠνόησε νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἐγγυήσεις, ἀπεναντίας ἐλθὼν νὰ ἐμπεδώσῃ καὶ ἐτι μᾶλλον ἀναπτύξῃ αὐτάς. Τὸ συμπέρασμα εἶναι, ὅτι οἱ κ.κ. ἀνακριταὶ ὀφείλουσι πάντοτε (ἐκτὸς περιπτώσεων ἀνωτέρας ἀνάγκης) ἵνα, ἐντὸς τῶν πρώτων 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ἐνώπιόν των προσαγωγῆς τῶν ὑπὸ κράτησιν κατηγορουμένων, ἐνεργῶσι τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ ὅτι αἱ ὑπολειπόμεναι οὕτω δύο ἐκ τῶν τριῶν συνταγματικῶν ἡμερῶν εἶναι κανονικῶς προωρισμέναι εἰς συνεννόησιν τοῦ ἀνακριτοῦ μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ εἰς τὴν, ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ αὐτῶν, παρέμβασιν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν.

Ἐναντία λύσις θὰ ἀπέληγεν εἰς ματαίωσιν ἢ στενοχωρίαν τῆς ὅλης ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοθετικῆς ἀρμονίας καὶ ἐκθέτει τοὺς κ.κ. ἀνακριτὰς εἰς τὰς συνεπιείας τοῦ ἀρθρου 471 τοῦ ποιν. νόμου, ὅπερ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπειλεῖ φυλάκισιν 3 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς πειθαρχικῆς καταδιώξεως.

Παρακαλῶ ἐντεῦθεν τοὺς κ.κ. εἰσαγγελεῖς, ἵνα γνωστοποιήσωσι τὴν παροῦσαν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ των κ.κ. ἀνακριτὰς, διατηρήσωσι σταθερῶς τὴν ἐντονον προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος καὶ μοὶ ἀναγγείλωσι κατεπειγόντως πᾶσαν περίπτωσιν παραβιάσεως τῆς ἐν αὐτῷ ἀρχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἰουλίου 1875.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΜΕΝΔΡΕΣΕΣ.

Ἡ Ὀθωμανικὴ καταγωγὴ τῆς λέξεως ταύτης εἶναι πλειότερον γνωστὴ τῆς σημασίας τῆς. Μενδρεςεὶ σημαίνει σχολεῖον θρησκευτικόν, ἐν ᾧ σώζεται ἀφ' ἐνὸς ἡ ψυχὴ διὰ τῆς θεωρίας καὶ ἀναπτύσσεται ἀφ' ἐτέρου ἡ διάνοια διὰ τῆς παιδείας. Πόσον ἀπέχει ὁ καθ' ἡμᾶς Ἀθηναϊκὸς Μενδρεςεὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Τούρκων!

Ἐντὸς τῶν περὶ τῆς τετραγώνου αὐλῆς τοῦ θολωτῶν δωματίων αὐτοῦ εἶναι συσσωρευμένοι ἀνά δεκάδας, φύρδην μίγδην, ὑπόδικοι καὶ κατάδικοι. Μεταξὺ αὐτῶν τὰ ἀνηθικώτερα καὶ τὰ μισηματικώτερα ἐγκλήματα διατελοῦσιν εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐξεγείρουσιν τὰ ἱερὰ τῆς καρδίας αἰσθήματα. Τὴν Μωαμεθανικὴν τοῦ θεωρητικοῦ βίου ἀσκησιν διαδέχθη λοιπὸν ἐγκληματικὴ τοῦ χειροτέρου εἶδους ἀτμοσφαῖρα. Ἐντὸς τῶν τοίχων τοῦ Μενδρεςεὶ δὲν ψάλλονται πλέον ὕμνοι πρὸς τὸν Ἄλλαν, ἀλλ' ἀκούονται στεναγμοὶ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ἐντὸς (ὅποια ἀντίφασις!) τῆς πρωτεύουσας τοῦ ἐπὶ ἡμερῶν καυχωμένου ἔθνους τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Μενδρεςεὶ δὲν εἶναι πλέον τόπος προσευχῆς καὶ κοινωκίας πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλὰ καταγώνιον διαβολικὸν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένη οὐ μόνον ἡ ἁμαρτία τῶν κολαζομένων, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν κολαζόντων. Ἄνθρωποι ἢ ἔθνη, μικροὶ ἢ μεγάλοι, ὅλοι ὑπόκεινται εἰς τὸν ὑπέρτατον αὐτὸν νόμον τῆς εὐθύνης τῶν θετικῶν ἢ ἀρνητικῶν παραπτώματων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ ἀπανθρωπία, εἴτε ἀπὸ ἐνεργείας εἴτε ἀπὸ ἀνωχῆς, εἶναι πάντοτε τὸ δεινότερον.

Κατὰ τὴν 25 Μαΐου 1875 περιλαμβάνοντο ἐν τῷ Μενδρεςεὶ 148 πρόσωπα, ἐξ ὧν 41 ὑπόδικοι καὶ 107 κατάδικοι. Ἐκ τῶν τελευταίων μόλις 7 γνωρίζουσι γράμματα. Ἐὰν συσχετίσωμεν τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἀγραμματοσύνης τῶν Ἑλλήνων καταδίκων πρὸς τὸ ἐν Γαλλίᾳ ἀντίστοιχον, δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν πόσον στάδιον ὑπολείπεται ἡμῖν ἔτι. Ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ 5498 καταδικασθέντων τῷ 1872 ὑπὸ τῶν κακουργηδικαίων, 1946 ἦσαν ἀγράμματοι, 2488 ἐγίνωσκον μόνον τὴν ἀνάγνωσιν καὶ 1064 ἐγνώριζον ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν. Τὰ ἐν Ἑλλάδι λοιπὸν ἐγκλήματα εἶναι ἀσυγρίτω τῷ λόγῳ ἔργα μᾶλλον τοῦ διανοητικοῦ σκότους.

Ἐκ τῶν καταδίκων τοῦ Μενδρεςεὶ, 9 εἶναι καταδεδικασμένοι εἰς

θάνατον, 5 εἰς ἰσόβια δεσμὰ, 32 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 54 εἰς εἰρκτὴν καὶ 7 εἰς φυλάκισιν. Ὁ θάνατος λοιπὸν πᾶσαν πρωτὰν διαβαίνει παρά τὴν θύραν τῆς φυλακῆς, ἵνα ἴδῃ ἑπτὰ θύματα, τὰ ὅποια περιμένει ἐκ τῆς πολιτικῆς μηχανῆς, ἥτις ἀφ' ἑτέρου ὁμολογεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς νὰ ἐξαγνίσῃ ἐννέα ἀμαρτωλοὺς. Ἡ ἐλπίς τῶν εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταδεδικασμένων εἶναι εὐρύτερα τῆς τῶν εἰς πρόσκαιρα. Τέλος ἔρχεται ἡ εἰρκτὴ, καὶ ἐφ' ὅλων τούτων τὸ ἄρθρον 25 τῶν ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1872 ὁδηγιῶν τοῦ Φρουραρχείου, κατὰ τὸ ὅποιον αἰεὶ οὐδένα ἐν τῇ φυλακῇ ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζεται.»

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῆς Γαλλίας ἐψήφισεν ἐσχάτως τὸν ἐπόμενον νόμον:

Ἄρθρ. 1. — Οἱ ὑπὸ προφυλάκισιν διατελοῦντες θὰ χωρίζωνται ἐν τῷ μέλλοντι, κατ' ἄτομον, νύκτα καὶ ἡμέραν.

Ἄρθρ. 2. — Οἱ καταδεδικασμένοι εἰς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας ἢ μικροτέρου χρόνου φυλάκισιν θὰ ἐκτελῶσι τὴν ποινὴν αὐτῶν, κατὰ μόνας ἕκαστος, ἐντὸς τῶν νομαρχιακῶν φυλακῶν.

Ἄρθρ. 3. — Οἱ καταδεδικασμένοι εἰς φυλάκισιν πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, δύνανται τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ σύστημα τῆς μονωτικῆς φυλακῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐκτελῶσι ἐν ταῖς νομαρχιακαῖς φυλακαῖς τὴν ἑαυτῶν ποινὴν μέχρι τέλους αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἐναντίου ἡ διοίκησις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσῃ τῆς ἐπιτηρητικῆς ἐπιτροπῆς τῆς φυλακῆς.

Ἄρθρ. 4. — Ἡ διάρκεια τῶν ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς μονωτικῆς φυλακῆς ἀποτιομένων ποινῶν ἐλαττοῦται αὐτοδικαίως κατὰ ἓν τέταρτον. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ποινῶν, ὅσαι ἐπιβάλλουσι φυλάκισιν τριῶν μηνῶν καὶ κατωτέρω. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3, ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὠφελεῖ μόνους τοὺς καταδίκους ἐκείνους, οἵτινες διήνυσαν ἤδη ἐν τῇ μονωτικῇ φυλακῇ τρεῖς συνεχεῖς μῆνας, καὶ ἐν τῇ ἀναλογίᾳ τοῦ χρόνου τὸν ὅποιον διῆλθον ἐν αὐτῇ.

Ἄρθρ. 5. — Κανονισμὸς τῆς δημοσίας διοικήσεως θέλει προσ-

διορίσει τους όρους τῆς ἐν ταῖς μονωτικαῖς φυλακαῖς ἐργασίας, ὡς καὶ τὸν ἐσωτερικὸν ὄργανισμὸν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. — Ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ἀνοικοδόμησις ἢ ἡ ἐπιδιορθῶσις τῶν νομαρχιακῶν φυλακῶν δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ συστήματος.

Τὰ σχέδια, διαγράμματα καὶ προϋπολογισμοὶ θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὰ ἔργα θὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν του.

Ἄρθρ. 7. — Δύναται ἡ ἐπικράτεια κατὰ τοὺς πόρους τῶν προϋπολογισμῶν αὐτῆς νὰ χορηγῆ εἰς τοὺς νομοὺς χρηματικὰ βοηθήματα χάριν ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐπιδιορθώσεως φυλακῶν. Εἰς προσδιορισμὸν τῶν συνδρομῶν τούτων θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔκτασις τῶν θυσιαῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθησαν ἤδη οἱ νομοὶ διὰ τὰς ἑαυτῶν φυλακάς, ἡ κατάστασις τῶν οικονομικῶν ἐκάστου νομοῦ καὶ τὸ εἰσόδημα τοῦ νομαρχιακοῦ ἑκατοστοῦ (πόρος). Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ βοηθήματα ταῦτα νὰ ὑπερέωσι τὸ ἡμισυ τῆς δαπάνης ἐν τοῖς νομοῖς ἐκείνοις, τῶν ὁποίων τὸ ἑκατοστὸν εἶναι μικρότερον τῶν 20,000 φράγκων, τὸ τρίτον ἐν τοῖς νομοῖς τῶν ὁποίων τὸ ἑκατοστὸν ὑπερβαίνει μὲν τὰς 20,000 φράγκων οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 40,000, καὶ τὸ τέταρτον διὰ τοὺς νομοὺς ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὸ ἑκατοστὸν εἶναι ἀνώτερον τῶν 40,000 φράγκων.

Ἄρθρ. 8. — Τὸ νέον τῶν φυλακῶν σύστημα θέλει ἐφαρμοσθῆ, καθ' ὅσον αὐταὶ βαθμηδὸν μεταρρυθμίζονται.

Ἄρθρ. 9. — Συμβούλιον ἀνώτερον, καταρτιζόμενον ὑπὸ ἀνδρῶν διαπρεπῶς ἀσχοληθέντων ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς φυλακάς ζητημάτων, θέλει συστηθῆ παρὰ τῷ Ἑπουργῷ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἵνα ἐπαγρυπνῆ ἐκ συμφώνου μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ συγκρότησις καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου τούτου θέλουσι κανονισθῆ διὰ διατάγματος τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Ἄριθ. 4287.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς.

Αἱ ἐξεταστικαὶ φυλακαὶ ἔχουσι τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὴν ἐμπειστέμενῃ ὑμῖν καταδίωξιν τῶν ἐγκλημάτων, ὥστε καθ' ὅσον αὐ-

ται εἶναι σοβαραί, ἡμεροὶ καὶ ἐμπνέονται ὑπὸ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, κατὰ τοσοῦτον καὶ ἡ ὑμετέρα ἀποστολὴ ἀναβιβάζεται εἰς τὴν κλίμακα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἔργον ὑμῶν δὲν εἶναι ἡ τιμωρία, ἀλλ' ἡ συνάθροισις τῶν στοιχείων τῆς ἀληθείας καὶ ἡ ὑποβολὴ αὐτῶν ἐνώπιον τῶν φυσικῶν τοῦ κατηγορουμένου δικαστῶν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν οὔτοι ἐκφέρουσι τὴν ψῆφόν των, οἱ ὑποπτοὶ τῆς κοινωνίας δυνατὸν νὰ ᾧσιν ἀθῶοι καὶ δυνατὸν ἔνοχοι. Ὑπὸ τὴν σκέπην δὲ τῆς ἀμφιβολίας ταύτης ἡ προσωρινὴ φυλάκισις των οὐδὲ κεραίαν ἐκτείνεται πέραν τῶν ἀναγκαίων τῆς ἐξασφαλίσσεως ὀρίων.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται, αἵτινες μόνον πρὸς τυραννικὰς ἢ βαρβαρικὰς ἐποχὰς εἶναι ἀσυμβίβαστοι, ὀδηγοῦσι τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν εἰς τὸ εὐρὺ στάδιον τῆς ὑπὸ διαφόρους ἱστορικοὺς λόγους πρακτικῆς καθ' ἡμᾶς ἀναπτύξεως τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν. Βεβαίως τὸ πλεῖστον τῆς διορθώσεως ἀνήκει εἰς γενικωτέρας καὶ δραστηκωτέρας δυνάμεις τῶν ὄσων ἡ εἰσαγγελία διαθέτει. Ἐκ μακροῦ ὅμως χρόνου παρετήρησα, ὅτι εἰς τὸ ἐκ τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου δικαιολόγημα δίδει πλείονα ἰσχὺν ἢ ἀποδειλίαισι τῶν ὑπαρχουσῶν ὅπωςδήποτε μικροτέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ δυνάμεων. Ἐὰν οἱ κ.κ. εἰσαγγελεῖς δὲν δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ὄλον, πόσα ὅμως περιμένονται ἀπὸ τὴν δραστηριότητα καὶ τὰ ἐν ἀδρανεῖα μένοντα μέσα αὐτῶν!

Ἐν πρώτοις ἐκάστης πεφωτισμένης κοινωνικῆς ἐνεργείας προηγείται πάντοτε ἡ μελέτη. Οἱ δὲ κ.κ. εἰσαγγελεῖς ἔχουσιν εἰς χεῖρας τὴν κυρίαν κατὰ τοῦτο βάσιν. Ἀκολούθως καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐφικτὸν βελτίωσις τῆς ἐν ταῖς ὑπαρχούσαις ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς ὑπηρεσίας δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν οἱ κ.κ. εἰσαγγελεῖς διαθέτουσιν. Οὕτως ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας ταύτης παρακαλῶ τὸ ἐν ὅλῃ τῇ περιφερείᾳ προσωπικὸν τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς εἰς συνεργασίαν ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον ὅσω ἀφ' ἑνὸς ἀποτελεῖ κοινὸν καθῆκον, τόσω ἀφ' ἑτέρου χρεωστῶ νὰ παρατηρήσω εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι ἡ κεντρικὴ εἰσαγγελία θέλει ἐπιδιώξει διὰ πάσης ἐν τῷ μέλλοντι συνεχείας καὶ ἀυστηρότητος.

Ἀνεξαρτήτως τῶν πρὸς αὐτὴν κανονικῶν κατὰ περιόδους ἀναφορῶν, ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ὑποβολῆς τῶν ὁποίων ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν κ.κ. εἰσαγγελέων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐν τῷ μέλλοντι εὐρυτέρας ἀναπτύξεως τῶν κατ' αὐτὰς θεμάτων, ἡ κυρία ἐπὶ τοῦ προκειμένου μελέτη ἐν ταῖς ἐξῆς περιστρέφεται.

Α'. — Ὅποια ἐν γένει τὰ καταστήματα, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αἱ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστου εἰσαγγελέως ἐξεταστικαὶ φυλακαί. Εἶναι δημόσια ἢ ἰδιωτικά, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ἢ μίσθωσις τῶν τελευταίων. Ἡ ἐν τῇ πόλει θέσις αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν γειτονικῶν οἰκίσεων, ὁ χῶρος καὶ ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ διαρρύθμισις εἰς δωμάτια, διαδρόμους, αὐλὰς κλπ. μέρη.

Β'. — Ὅροι ἀσφαλείας περὶ τὴν ἐν γένει διαχείρησιν τῶν φυλακῶν, τόσον πρὸς τοὺς φυλαττομένους ὅσον καὶ πρὸς τοὺς φυλάττοντας, διὰ τὸ τέλος τῆς ἐξαλείψεως τῶν καταχρήσεων.

Γ'. — Στοιχεῖα ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στηρίζηται, καὶ περιστάσεις ἐφ' ὧν προσκρούει ἡ μυστικότης τῆς κυρίως ἀνακριτικῆς τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν περιόδου.

Δ'. — Ὅποια ἡ σχέσις τῶν ἡλικιῶν τῶν ὑποδίκων καὶ τῶν ἀποδιδομένων αὐτοῖς συγγενῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πράξεων, πρὸς δὲ καὶ ἡ πνευματικὴ καὶ ἄλλη κοινωνικὴ αὐτῶν ἀνάπτυξις.

Ε'. — Πόσα ἄτομα περιλαμβάνονται ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἐξ αὐτῶν πόσα ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ. Πῶς δὲ ταῦτα διαιτῶνται ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑγιεινῆς: Φωτισμός, ἐπιπλα, ἐνασχόλησις, ὕπνος κλπ.

ΣΤ'. — Εἰς ποίαν κατάστασιν διατελεῖ ἡ φυλακὴ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς καθαριότητος τῶν τόπων καὶ τῶν προσώπων: Προμήθεια ὕδατος, ὑπηρεσία γενικοῦ καὶ εἰδικοῦ καθαρισμοῦ κλπ.

Ζ'. — Ἀριθμὸς τῶν ἐνδεδῶν ὑποδίκων καὶ ὅποια τὰ ἐφόδια αὐτῶν εἰς ἐνδυμασίαν καὶ κλινοστρωμνῆν.

Η'. — Πῶς χορηγεῖται καὶ ἐκ ποίων εἰδῶν ἀποτελεῖται, ἐν τῇ πράξει, ἡ τροφή τῶν ὑποδίκων, ἀφ' ἐνὸς τῶν εὐπόρων καὶ ἀφ' ἐτέρου τῶν ἀπόρων. Ἐν δύνатаι καὶ κατὰ πόσον νὰ εἰσαχθῇ, ὑπὸ τὰς δύο ταύτας κεφαλαιώδεις διακρίσεις, εἶδος τι κοινοβιακῆς συντηρήσεως, διὰ κοινοῦ ἐν τῇ φυλακῇ μαγειρείου ἀπὸ κανονικῶν εἰσφορῶν τῶν κρατουμένων, εἴτε ἐξ ἑαυτῶν εἴτε ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς χορηγιῶν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Θ'. — Κατὰ πόσον ἡ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις τῶν φυλακῶν μετέχει πρακτικῆς ἀξίας, καὶ περὶ τῶν δυνατῶν μέσων εἰς μὀρφωσιν εἰδικοῦ παρ' ἐκάστη φυλακῇ θεραπευτηρίου.

Ι'. — Ἐπικουρία τῆς θρησκείας. Εἰς τί συνίσταται ἡ μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνία τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων καὶ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὸς ὁ ὀργανισμὸς Εὐκτηρίων ἐν αὐταῖς Οἴκων.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων περιμένω παρ' ἐκάστου τῶν κ.κ. εἰσαγγελέων τὰς μᾶλλον ἐξηκριβωμένας πληροφορίας καὶ συγχρόνως

τάς μάλλον μεμελετημένας γνώμας, εἰς διόρθωσιν τοῦ παρόντος καὶ βελτίωσιν τοῦ μέλλοντος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ἰουλίου 1873.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Κατὰ τὸν Ἰούνιον 1873 τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐδίκασεν 153 ὑποθέσεις καὶ 260 ἄτομα εἰς 7 συνεδριάσεις, πρὸς ἑκάστην τῶν ὁποίων ἀναλογεῖ δικαστικὴ ἐργασία ἐπὶ 22 ὑποθέσεων καὶ 37 κατηγορουμένων. Ἀριθμοὶ ὑπερβολικοὶ ἀπέναντι τῆς ἀπαιτουμένης συζητήσεως καὶ ἐρεύνης πρὸς εὐρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων 72 ἀπέβησαν καταδικαστικαί, 43 ἀθώωτικαί, καὶ 38 ἀνεβλήθησαν. Αἱ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων κατηγοριῶν ἀναλογεῖ μαρτυροῦσιν τὰς μεγάλας ἐν Ἑλλάδι δυσχερείας εἰς προεισαγωγικὴν ἐξασπίδωσιν τοῦ πλημμελήματος.

Αἱ καταδικαί τοῦ ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικείου περιλαμβάνουσιν 85 πράξεις καὶ 139 ἄτομα εἰς μακρὰν φυλακίσεων κλίμακα ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι δύο ἐτῶν. Αἱ πρώται βαθμίδες περιλαμβάνουσι φυσικῶ τῷ λόγῳ τὰς πλείονας καταδικάς, αἱ βαρύτεραι τῶν ὁποίων εἶναι κατὰ πολὺ σπανιώτεραι.

Ἴδου ποῖαι εἶναι αἱ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καταδικῶν ἀναλογίαι.

Τραύματα	21	ἄτομ.	27	Αὐτοδικία	1	ἄτομ.	1
Ζωοκλοπαί	15	»	47	Ἀντίστασις	1	»	1
Ζωοκτονίαί	11	»	8	Διατάρ. οἰκ. εἰρήνης	1	»	1
Παραβ. ἄσυνομ.	9	»	18	Ἰδιοποιήσεις	1	»	1
Ἀδικ. ἐπιθέσεις	7	»	13	Ὑπεξαίρεσις	1	»	1
Ἐξυθρίσεις	4	»	4	Ὑφαίρεσις	1	»	1
Ἐμπρησμοί	2	»	4	Φθορά ξένης ἰδιοκτ.	1	»	1
Κλοπαί	2	»	3	Ἀπαγωγὴ	1	»	1
Προσβ. αἰδοῦς	2	»	4	Ἀποπλ. εἰς ἀσέλγ.	1	»	1
Ἀντιπ. ἔργ. ἰατρ.	2	»	2				

Ὁ πίναξ οὗτος μαρτυρεῖ τὰς τάσεις τῆς παρ' ἡμῖν ἀδικοπραγίας, μεταξὺ τῶς ὁποίων ἡ μὲν κλοπὴ περιλαμβάνει τὴν παχυτέραν μερίδα, ἡ δὲ βία κατὰ προσώπων ἔρχεται κατόπιν. Περίεργος εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ πλημμελήματος ἰδιαίτερα προτίμησις τῶν ζώων. Ἐπὶ 139 καταδικῶν, 56 ζωοκλόποι καὶ ζωοκτόνοι, ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ τῆς Ἑλλάδος περιφερείᾳ, δὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀδιάφορον σύμπτωμα.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ.

Ἄριθ. 4550.

*Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν
παρὰ Πλημμελειοδικαῖς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἐχω ὑπ' ὄψιν κανονισμόν περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐν Ἀθήναις ἐξεταστικῶν φυλακῶν, διατελοῦντα ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ 1867, ἐν τῷ ἀρθρῷ 10 τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκω τὰ ἐπόμενα :

«Τὰ δωμάτια τῶν φυλακισμένων μένουσιν ἀνοικτὰ πρὸς ἀναφυχὴν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 1 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τῆς 7—10 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—6 Μ. Μ' ἀπὸ 1 δὲ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου ἀπὸ τῆς 8—11 Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 2—4 Μ. Μ. Τὰς ὑπολοίπους δὲ ὥρας οἱ φυλακισμένοι μένουσιν ἐντὸς τῶν δωματίων κλεισμένοι. Ἐξαίρουσιν τῆς περιπτώσεως ταύτης οἱ ὡς καθαρῶς διωρισμένοι, οἱ ἐν ἀδείᾳ τοῦ ἱατροῦ πρὸς ἀνάρρωσιν ἀσθενεῖς καὶ οἱ καφρεπῶλαι, οἵτινες ὁμῶς κλείονται εἰς τὰ δωμάτια κατὰ τὸ μετὰ μεσημβρίαν κλείσιμον τῶν φυλακῶν.»

Κατ' ἀρχὴν ὁ ἰδιαιτέρας ἐντὸς τῶν δωματίων περιορισμὸς τῶν ἐν ταῖς ἐξεταστικαῖς φυλακαῖς κρατουμένων εἶναι μᾶλλον ζήτημα ἀσφαλείας ἢ ἐφαρμογὴ νομικῆς τινος διατάξεως, ἥτις ἐπὶ τοῦ προκειμένου παντάπασιν ἐλλεῖπει, εἴτε περὶ τὸν διαρκῆ, εἴτε περὶ τὸν προσωρινὸν κατὰ μόνας ἢ ἀνὰ πλείονας φυλάκισιν τῶν ὑποδικῶν. Ἐπομένως ὡς ζήτημα ἀσφαλείας ὁ ἐντὸς τῶν δωματίων προορισμὸς δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχεται τῶν φυσικῶν κατ' αὐτὸ ὁρίων.

Ἡ παρατήρησις αὕτη εἶναι μεγάλης σημασίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὅταν ἕνεκεν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν φυλακῶν ὑπάρχωσιν δωμάτια, ἐν οἷς συσσωρεύονται κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς 10—15 ἄτομα, ἢ καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας καθειρξίς τούτων ἐντὸς χώρων, διακρινομένων διὰ τὴν στενότητά καὶ τὸ σκοτεινὸν αὐτῶν, μετέχει τοιαύτης ἀυστηρότητος, ὥστε ἡ προϋπόθεσις τῶν ὄρων τῆς ἀσφαλείας πρέπει νὰ εἶναι ἀναμφισβήτητος, ἵνα τοιοῦτο μέτρον μὴ προσβάλλῃ τὸ εὐαίσθητότερον μέρος τῆς δημοσίας φιλανθρωπίας. Ἐπομένως ἐνῶ π. χ. δικαιολογεῖται ἐπὶ προσώπων ἰδιαιτέρως ἐπικινδύνων, ὡς κανὼν πρὸς ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς φυ

λακισμένους, πρέπει να ἐλκύσῃ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν Κ. Κ. Εἰσαγγελέων ἢ ἀπὸ συνηθείας, τρόπον τινά, τοιαύτη τις τῶν καθ' ἡμᾶς ἐξεταστικῶν φυλακῶν πρακτικὴ.

Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἔργον ἔχει τὴν φύλαξιν τῶν κρατουμένων. Ἴνα ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι πρέπει οὗτοι νὰ στερῶνται τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέρος τῶν ἐν τῇ φυλακῇ ὑπαίθρων ὅπως καταστῆ τὸ στρατιωτικὸν ἔργον εὐχερέστερον, νομιζῶ ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἀδικεῖ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀφ' ἑτέρου προσκρούει εἰς τὸ καθόλου πνεῦμα τῆς νομοθεσίας, ἥτις ἀναμφισβητήτως διακρίνεται ἐπὶ χριστιανικότητι. Καθὼς ἔλεγεν ὁ περικλεῆς ἀρχιγραμματεὺς d' Aguesseau, «θύραι σιδηραὶ εἰς τὰς φυλακάς, δειπλὰ κλειθρα, ὑπομονή. Ὅταν ὅμως τὰ τεῖχη τῆς φυλακῆς ἔχωσι τὸ ἀνῆκον ὕψος καὶ τὸ ἀνῆκον πάχος, ὅταν αἱ θύραι εἶναι καλῶς κεκλεισμέναι καὶ οἱ δεσμοφύλακες ἐκτελῶσι τὸ χρέος των, ἡ φυγὴ τοῦ φυλακισμένου εἶναι ἀκατόρθωτος· ὁ ἀὴρ καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας δὲν χρησιμεύουσιν εἰς αὐτὸν πρὸς ἀπόδρασιν.»

Αἱ καθ' ὅλους τοὺς φυλακισμένους θεμελιώδεις αὐταὶ ἀρχαὶ κέκτηνται ἰδιαίτερον κύρος πρὸς ἀνθρώπους ἀκρίτους ἔτι, τῶν ὁποίων ἡ προφυλάκισις οὐδένα ποινικὸν χαρακτήρα δύναται νὰ ἔχῃ. Ἐπομένως οἱ Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς θέλουσι μὲν ἐν γένει (καθ' ὅσον ἀνήκει τῇ ἑαυτῶν ἐξουσίᾳ) ἐπιμελεῖσθαι τῆς πρὸς ὅλους τοὺς φυλακισμένους ὅσον ἐνεστὶ ἀφθονωτέρας παροχῆς ἀέρος καὶ φωτὸς ἐν τῇ φυλακῇ, ὅσον ὅμως ἀφορᾷ ἰδιαιτέτως τοὺς ὑποδίκους, θέλουσι ἀπαιτήσῃ ἀμεταθέτως παρὰ τῆς φρουρούσης τὰς φυλακάς δυνάμεως, ἵνα, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων κινδύνου, ὧσιν οὗτοι διαρκῶς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας οὐχὶ ἐν καταστάσει καθεῖρξεως· καὶ ἀείποτε μὲν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ φύλακος, οὐχὶ ὅμως καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν, τὴν ὁποίαν γεννᾷ ἡ ἐνεστῶσα πρακτικὴ τοῦ δεσμοτηρίου.

Παρακαλῶ ὅθεν τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελεῖς, ἵνα συνενοηθῶσι προσηκόντως μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπιτοπίου στρατιωτικῆς ἀρχῆς, διευκολύνοντες τὸ ἔργον αὐτῆς, ἐν ὅσαις φυλακαῖς ὑφίσταται ἡ ἀτοπος ἐξ ἀνάγκης συνηθεία τῆς ἀνάμιξ ὑποδίκων καὶ καταδίκων κρατήσεως, διὰ τῆς ἰδιαιτέρας τοποθετήσεως τῶν πρώτων καὶ μοι ἀνακοινώσῃσι τὸ κατὰ σκοπὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 23 Ἰουλίου 1875.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ.

Ἐάν, καθὼς ἔγραφεν ὁ **Becquerel**, πλείσται φυλακαὶ τῆς Γαλλίας διετέλουν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς οἰκοδομῆς, τοῦ ἀερισμοῦ καὶ τῆς θερμάνσεως εἰς κρείττονα θέσιν, παραβαλλόμεναι πρὸς πολλὰ τῶν ἡμερῶν του νοσοκομεῖα, τί πρέπει νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς, τῶν ὁποίων αἱ φυλακαὶ ὑπενθυμίζουσι τὰ κλωβία τῶν θηρίων καὶ εἶναι ὑπὸ τοὺς χεῖρονας τῆς ὑγιεινῆς ὅρους! Ἐκεῖνος ἐμακάριζε πλείοτερον τοὺς ἐγκληματίας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ εὐρυτάτη φιλανθρωπία ἐχορήγει ὅ,τι ἀκριβῶς ἠρνεῖτο εἰς τοὺς τιμίους ἀνθρώπους, δηλαδὴ ἀφθονώτερα τὰ μέσα τῆς ζωῆς.

Καὶ ὅμως ἡ ζωὴ τῶν φυλακῶν, παραβαλλομένη πρὸς τὴν τῶν ἐνδεστέρων τάξεων τῆς κοινωνίας, εἶναι κατὰ πολὺ ταύτης ὑποδεστέρα. Ὑπελογίσθη ἡ θνησιμότης τῶν τάξεων τούτων εἰς 1, 57 τοῖς $\frac{1}{10}$, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ 80 045 φυλακισμένων τῆς Γαλλίας, ἀπὸ τοῦ 1831—1835, ἀπεβίωσαν 2 410, τούτέστι 6,75 τοῖς $\frac{1}{10}$. Ἐν γένει ἡ μεῖζων θνησιμότης τῶν φυλακῶν προσβάλλει κατὰ κυριώτερον λόγον τὰ δραστήρια καὶ ἐν τῷ ἀνοικτῷ ἀέρι ἐκτελούμενα ἐπαγγέλματα. Ἐνῶ οἱ καθεστικοὶ ἀνθρωποὶ τῶν πόλεων βαθμὸν μόνον οἰκοδομικοῦ περιορισμοῦ μεταβάλλουσιν ἐντὸς τῶν φυλακῶν, οἱ ἀνθρωποὶ τῶν ἀγρῶν, οἱ ναυτικοὶ, οἱ στρατιωτικοὶ συντρίβουσι ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς φυλακῆς τὸ ἀκμαιότερον μέρος τῆς ὑπάρξεώς των.

Τοιουτοτρόπως ἐάν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ συνήθης ζωὴ ὑπόκειται εἰς θνησιμότητα ὡς 1, παρετηρήθη ὅτι ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς θνησιμότης ἀναβαίνει μέχρι τοῦ πενταπλασίου, 3, 84—5, 09. Καὶ αὕτη δὲ ἡ ὑπὸ τοὺς κρείττονας τῆς ὑγιεινῆς ὅρους διατελοῦσα φυλακὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τὰς σκληρὰς ταύτας ἀναλογίας. Σημεῖον ὅτι ὑφίσταται ἀναπόφευκτός τις ἐν τῇ φύσει νόμος, καθ' ὃν ἡ κάθειρξις, ὁ περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας ἐπιδρῶσι κατὰ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἡθιτοῦ μέρους τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ τοῦ κλονισμοῦ δὲ καὶ τῆς συντριβῆς αὐτοῦ ἔρχεται ἡ σειρὰ τῆς καταπτώσεως καὶ τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου τὴν ὁποῖαν ὑποβοηθεῖ ἡ ἐξ ἀνάγκης, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, πυκνὴ τῶν φυλακισμένων συγκέντρωσις, μεθ' ὅλων τῶν εἰς διαφθορὰν τῆς ἀτμοσφαιρας βαρειῶν πρὸς τὴν ζωὴν συνεπειῶν αὐτῆς.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ. ΝΟΜΙΚΗ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τῆς ἐμπροσθοῦς

τοῦ παρὰ τοῖς δὲ Ἀθήναις Ἐφένταις Εἰσαγγελλοῦ

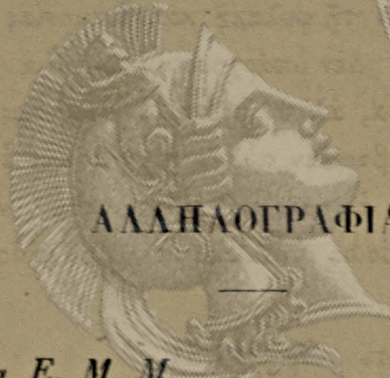
ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΤΑ. 2^{ον}.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74.

1. Φορολογικὸν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς Φυλακαῖς σκάνδαλον . . .	σελ. 19
2. Φυλακαὶ Σύρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀ. Π.	21
3. Προσφορὰ κατὰ δίκου ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν Ἑλ- ληνικῶν Φυλακῶν	» 22
4. Ἐκθεσις περὶ τῶν φυλακῶν Μενδρεσὲ καὶ Γκαρπολᾶ, ὑπὸ τῶν κ.κ. ΣΠ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ, καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, Α. ΜΗ- ΛΙΩΤΟΥ, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ καὶ Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ὑφγι- τῆς Ἱατροδικαστικῆς	» 23
5. Αἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπισκέψεις, ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΣΚΟΥΖΕ, διδάκτορος τὰ νομικά	» 29

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τῇ Κυρίᾳ Ε. Μ. Μ.

Σᾶς θαυμάζω. Πῶς εὑρετε τὰ ἴχνη τῆς πτωχῆς ἐκείνης οἰκογε-
νείας, τῆς ὁποίας ὁ ἄθλιος ἀρχηγὸς εἶναι εἰς τὰς φυλακὰς Γκαρπολᾶ ;
Εἶδατε λοιπὸν πῶς ἀποθνήσκουσι κατὰ μικρὸν οἱ ἄνθρωποι ἐκ τῆς
πείνης· καὶ τὸ βρέφος ἐκεῖνο εἰς τοὺς μαστοὺς τῆς ἀγωνιώσης μη-
τρὸς αὐτοῦ ! Τὸ μυστήριον τῆς συγκινηθείσης καρδίας σας ἔρριψε
βάλασμον ἀγιότητος εἰς τὰς πληγὰς τῆς δυστυχίας.

Ο.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, Ο ΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ.

Ἐνωθὲ τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῆς περιουσίας, τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ εἰσοδήματος· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐν τῇ φυλακῇ κακοδαιμονίας μοὶ φαίνεται τι ἐκτρομακτικόν. Πῶς! Δὲν ὑπάρχουσιν ἱκανὰ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἰσοδήματα, ἀλλὰ πρέπει ὁ δημόσιος αὐτῆς εἰσπράκτωρ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν βασιαν αὐτοῦ τέχνην καὶ ἐπὶ τῶν γυμνητευόντων καὶ πεινῶντων ἐν ταῖς φυλακαῖς δυστυχῶν; Ἴδου τί ἐξ αὐτῶν εἰσέπραξεν ὁ δημόσιος θησαυρὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1874.

Φυλακαὶ Ἀθηνῶν	Μενδρεσσέ	δρ. 1208	} ὅλον δραχ. 9874.
» »	Γκαρπολά	» 930	
» Χαλκίδος		» 799	
» Τριπόλεως		» 7000	
» Κάλκαμῶν		» 840	
» Πατρῶν		» 1100	

Τῇ ἀληθείᾳ τοιαύτη ἀποκάλυψις ἐξεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν ἐν τῇ συνειδήσει, πρέπει δὲ νὰ μελετηθῇ ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας μεθόδου, καθ' ἣν ἡ φορολογικὴ μηχανὴ ἐπισκέπτεται τὰς Ἑλληνικὰς φυλακάς.

Ἐπειδὴ ἡ Πολιτεία, καθείργουσα τοὺς ἀνθρώπους ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις αὐτῆς, εἶναι ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου ὑπόχρεως πρὸς συντήρησίν των, συνήθως διακρίβει τοὺς ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐξουσίαν της διατελοῦντας εἰς δύο τάξεις, εἰς ἥττον ἀπόρους καὶ εἰς μᾶλλον ἀπόρους, ἵνα δώσῃ τοῖς τελευταίοις εὐτελές τι ἀργύριον πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν, ἵνα, δίκην βασανιζομένων, παλαίωσιν κατὰ τοῦ ἐκ πείνης θανάτου. Πῶς γίνεται ὁ ἀγὼν οὗτος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς, ἄλλης ἐρεύνης θέμα. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν αὐταῖς ἕκαστος ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν στοιχείων τῆς τροφῆς του. — Νὰ ἐξέλθῃ τῶν φυλακῶν; Εἶναι ἀπὸ σκοποῦ. Νὰ προμηθεύηται δι' ἀγ-

τιπροσώπου ἐκ τῆς κοινῆς ἀγορᾶς; Πικρὰ ἀστείότης διὰ τοὺς μόλις ἀποζῶντας. — Ἐπενόηθησαν λοιπὸν ἀντὶ κοινῶν (ἀπὸ δημοσίου τινὸς μηχανισμοῦ) μαγειρείων τὰ τροφοπωλεῖα τῶν φυλακῶν, ἐν τοῖς ὁποίοις συγκεντροῦνται τὰ ἐλεεινότερα εἶδη τῶν ζῳῶν τῆς ἀγορᾶς τροφῶν.

Βεβαίως ἀπέναντι τοῦ μηδενὸς καὶ τὰ τροφοπωλεῖα ταῦτα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πρόοδος. Ἀκούσατε ἐν τούτοις πῶς ἐννοεῖται ἡ πρόοδος αὕτη ἐν τῇ πρακτικῇ. — α' Ἀριθ. 6818. Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς Ἀττικῆς διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Μενδρεσὲ καὶ Γκαρπολᾶ δωματίων διὰ τροφοπωλεῖα ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους: Ἡ ἐνοικίασις ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1875 καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους. Τὸ ἐνοίκιον πληρωθήσεται εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοσίον ταμιεῖον εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, ἧτοι τὴν ἁ Μαΐου, ἁ Σεπτεμβρίου καὶ ἁ Δεκεμβρίου 1875. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ παραλάβῃ τὰ ἐνοικιαζόμενα δωμάτια, εἰς ἣν εὐρίσκονται κατάστασιν κλπ. Ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς τε τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους τὰ ἀναγκαῖα εἰς αὐτοὺς ὄψα κλπ. κλπ.»

Τοιουτοτρόπως ἡ πλεονεξία ὀδηγεῖ τοὺς κερδοσκόπους ἐνοικιαστὰς εἰς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν τῇ φυλακῇ στομάχων. Ἀφοῦ δὲ ὁ δημοσίος εἰσπράκτωρ λάβῃ τὸ εἰς μορφήν ἐνοικίου ἐν τῷ προεκτεθέντι πίνακι μέρος του, τὰ λοιπὰ ἀφίνονται εἰς τὴν ψευδῆ παρηγορίαν τῆς διατιμῆσεως τῶν ἐν τοῖς τροφοπωλείοις εἰδῶν. Ἐκαστος ὅμως δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς ἐντάσεως τοῦ ἐν Τριπόλει π.χ. συναγωνισμοῦ, μεταξὺ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἡ ἐξῆς ἐνδεικτικωτάτη πρότασις: «Ἐπὶ τρία ἔτη ἐνοικίασις καὶ ἄδεια ἡμερησίας πωλήσεως 100 δραμιῶν οἴνου πρὸς ἕκαστον κρατούμενον».

Περαιτέρω ἀνάλυσις τοῦ προκειμένου θέματος προξενεῖ ἀληθῆ πόνον καὶ εἰς τὸν ἀνθρωπισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Τὸ ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς ταμιευτικὸν ἄγος πρέπει νὰ καθαρισθῇ. Τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸ 1874, καὶ πρὶν ἔτι, πρέπει νὰ ἐπιστραφῶσι τὸ ταχύτερον, ἐνώπιον τοῦ ἐρχομένου χειμῶνος, εἰς ἐνδύματα τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς γυμνητευόντων. Δέον δὲ νὰ παύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ ταμιευτικὴ ἐνοικίασις καὶ νὰ διαδεχθῇ αὐτὴν ἡ φιλανθρωπικὴ, ἐλαττουμένων ὅσον ἔνεστι τῶν ἀφορμῶν τῆς ἐπὶ τῶν φυλακισμένων θηριώδους ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἐνοικιαζῶν τῶν τροφοπωλείων.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΣΥΡΟΥ.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Σύρον δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν, ἧτις ἐν τῷ διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν ἴσχυσε νὰ μεταβάλῃ ξηρὸν καὶ ἄυδρον βράχον εἰς πόλιν περικαλῆ καὶ ἀκμάζουσαν κατὰ τὸν πληθυσμὸν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐν τῇ Ἐρμουπόλει πανταχοῦ βλέπει τις τὰ εὐεργετήματα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ ἐξαισία τοῦ συνεταιρισμοῦ ἔργα, ἀπαντᾷ ἐν τούτοις θλιβερωτάτην ἀντίθεσιν ἀντεπισκεπτόμενος τὸν χῶρον, ὃν ἡ πολιτεία ὥρισε διὰ τὴν κράτησιν τῶν περιπιπτόντων εἰς παραβάσεις τῶν ποινικῶν αὐτῆς νόμων. Ἐν αὐτῷ περικλείονται ἄνευ τινος διακρίσεως τοῦ εἴδους τοῦ παραπτώματος, τῆς ἡλικίας, τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς καταστάσεως, ὑπόδικοι μετὰ καταδίκων. Ἐν τῷ αὐτῷ πνιγρῷ δωματίῳ συναντῶνται οἱ διὰ τὰ φοβερώτερα τῶν κακούργημάτων κατηγορούμενοι, οἵτινες φέρονται νὰ δικασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κακούργιοδικείου τῆς Σύρου, καὶ οἱ διὰ τὰ ἐλαφρότερα καὶ συνηθέστερα τῶν πλημμελημάτων καταδικαζόμενοι, νέοι τρυφερᾶς ἡλικίας μετὰ ὑποδίκων ἢ καταδίκων δι' ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἡθῶν, καὶ πολῖται ἐργατικοὶ καὶ φιλήσυχοι, οὓς στιγμιαία ὄργη, πολλάκις δεδικοιολογημένη, παρέσυρεν εἰς ἐξύβρισιν, ἐπίθεσιν κατ' ἄλλου, ἢ αὐτοδικίαν, μετὰ κακούργων οὓς πανηρὰ φύσις ἢ ἠθικὴ ἐξαχρείωσις συνέδεσε πρὸς τὸ ἔγκλημα.

Ὀνομάζεται οὕτως «ἐξεταστικὴ καὶ ποινικὴ φυλακὴ» ἐν τῇ ἐμπορικοτάτῃ τῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου ἰδιωτικόν τι οἶκημα, ἐτοιμόρροπον, κείμενον εἰς τὴν ῥυπαροτέραν συνοικίαν καὶ μισθωθὲν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844. Διαιρεῖται δὲ τὸ οἶκημα τοῦτο εἰς τρία ἰσόγεια καὶ ἰσάριθμα ἀνώγεια δωμάτια, μίαν μόνον ἔχοντα ὄψιν, ὡσανεὶ ἐξελέχθη ἐπίτηδες διὰ ν' ἀποβαίνη ἀδύνατος ἢ τοῦ ἀέρος κυκλοφορία καὶ στερεῖται τῆς συνήθους καὶ εἰς τὰς χειρίστας τῶν φυλακῶν περιοχῆς, ἧτις χρησιμεύει καθ' ὠρισμένας τῆς ἡμέρας ὥρας εἰς μικρὰν τῶν κρατουμένων ἄνεσιν. Ἐν τῷ ἔλεεινῷ τούτῳ κτιρίῳ εἶδον (Ἰούλιος 1875) σηπομένους ἄνευ ἔργου καὶ κατακλείστους καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα 68 ἀνθρώπους, ἐξ ὧν τὸ ¹/₃

σχεδόν ἦσαν καταδικασμένοι εἰς ἐπαγορθωτικὴν ποινὴν φυλακίσεως διὰ συνήθη πλημμελήματα.

Ἐν γένει δὲ τὸ ἐπισφαλές τῶν ἐν Σύρῳ φυλακῶν εἶναι πρόσθετος αἰτία βασάνου τῶν κρατουμένων διὰ τὸν κατ' ἀνάγκην διπλασιασμὸν τῶν μέτρων τῆς ἐπιτηρήσεως. Ἀδιστακτικῶς δὲ ἀποφαινόμεαι ὅτι αἱ φυλακαὶ αὗται εἰσὶν αἱ χερίσται ἐξ ὧν ἐπεσκέφθη ἐν τοῖς διαφόροις νομοῖς τοῦ Κράτους, καὶ ἐπομένως ἡ βελτίωσις τῶν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν, σχετικῶς πρὸς τὰ ληφθσομένα περὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν μέτρα. Α. Π.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις Κ. Εἰσαγγελέα.

Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

Εἶμαι κατάδικος εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς διὰ πρᾶξιν ἀτυχῆ τῆς ζωῆς μου.

Δὲν παραπονοῦμαι κατὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μου. Εἶναι ὁμως τοιαύτη ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν αὐτῆς, ὥστε πρέπει νὰ μὴν εἶναι τις χριστιανός, ὅπως μὴ συγκινηθῇ.

Κατεχόμενος ὑπὸ αἰσθημάτων, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τῶν καθημερινῶν παθημάτων καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ συναδέλφων μου ὁμιλοῦσι βαθύτερον εἰς τὴν καρδίαν, τολμῶ, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, νὰ σᾶς παρακαλέσω, ὅπως εἰς τὴν περὶ φυλακῶν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἀνελάβετε, συγχωρήσητε νὰ προσφέρω καὶ ἐγὼ τὸν ὄβολόν μου.

Πλησίον τῶν συνεισφορῶν τῶν γενναίων ἀνδρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἅς ἐπιτραπῇ καὶ ἡ συνεισφορὰ ἐνὸς καταδίκου.

Ἐπιτρέψατε ὅπως προσφέρω εἰς τὸν συγκροτηθησόμενον Συνεταιρισμὸν περὶ Ἑλληνικῶν Φυλακῶν δώδεκα στρέμματα γῆς παρὰ τῷ ἔξωθεν τῶν Ἀθηνῶν πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, δύο χιλιάδας μέτρα λίθων πρὸς οἰκοδομὴν καὶ χίλια μέτρα ἄμμου.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, Κύριε Εἰσαγγελεῦ, ν' ἀποδεχθῆτε τὴν προσφορὰν μου ταύτην ὑπὲρ τοῦ μελετωμένου Συνεταιρισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1875.

Διατελῶ εὐσεβάστως

ΡΑΛΛΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ΜΕΝΔΡΕΣΣΕ ΚΑΙ ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

Συνοψία τοῦ ὑπ' ἀρ. 4874 καὶ ἀπὸ 8 τ. μ. Αὐγούστου ἐγγράφου τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις Εἰσαγγελέως κ. Α. Οἰκοδόμου, οἱ ὑποφαινόμενοι Σ. Μπαλάνος, Καθηγὴς τῆς ὕγιεινῆς, Α. Μηλιώτης, στρατιωτικὸς ἰατρός καὶ Α. Γεωργαντάς, ὑφηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς, ἐπελήφθημεν τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ ὕγιεινὴν ἐποψίν τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν Μενδρессε καὶ Γκαρπολά, ὅπως, συνωδὰ τῷ προσημειωθέντι ἐγγράφῳ, καταδείξωμεν τοὺς διαφοροὺς τῆς ἐνεστώσης τῶν εἰρημένων φυλακῶν καταστάσεως ὄρους, ἐξασκρῖθῶμεν τὰ αἰτια τῆς τοιαύτης καταστάσεως καὶ ὀρίσωμεν τὰ καταλληλότερα καὶ προσφορώτερα μέσα πρὸς βελτίωσιν ἐκ τῶν ἐνόντων τῆς ὕγιεινῆς τῶν ἐν λόγῳ φυλακῶν.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν ταύτης ἐξετάσαντες δι' ἰδίαις ἀντιλήψεως μετὰ τῆς προσηκούσης ἀκριβοῦς καὶ λεπτομερείας τὰς ἐν λόγῳ φυλακάς, συλλεξάντες ὅσα ἤτο ἡμῖν ἐφικτὸν πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας παρὰ τῶν κρατούμενων μόνον, τῶν ἐντεταλμένων τὴν τῶν φυλακισμένων ἐπιστάσιαν εἰς ἀμφοτέρω τὰ πρὸς φυλακὰς χρήσιμα οἰκοδομήματα ἀπουσιαζόντων κατὰ τὸ παρατεταμένον τῆς ἡμετέρας εἰς ἐκάστην τούτων διαμονῆς χρονικὸν διάστημα, καὶ σκεφθέντες καὶ μελετήσαντες τὰ διάφορα ζητήματα, συνετάξαμεν τὴν παρούσαν ἐκθεσιν.

Α'. Κατάσπασις τῶν φυλακῶν Μενδρессε καὶ Γκαρπολά.

1^{ov}. ΜΕΝΔΡΕΣΣΕΣ.

Ἐν τῷ ἰδρύματι τούτῳ ὑπάρχουσιν ἐν ὄλῳ δέκα καὶ ὀκτὼ δωμάτια ἀναπεπταμένα εἰς κεντρικὴν αὐλὴν, περὶ τὴν ὁποίαν εἶναι ὀικοδομημένα ἰσογείως, πλὴν τριῶν κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν πρώτην ὀροφὴν ἀπαρτιζόντων.

Ἡ χωρητικότης τῶν δωματίων τούτων εἶναι διάφορος, κυμαίνεται δὲ μετὰξὺ 12—15 □ μέτρων, ἀν δὲ εἰς ταύτην προσθέσωμεν καὶ τὸ ὕψος τῶν δωματίων, ὅπερ εἰς ἅπαντα εἶναι τὸ αὐτὸ 3-3 $\frac{1}{2}$ περίπου μέτρων, ἔχομεν χωρητικότητα εἰς κυβικὰ μέτρα ἀπὸ 38-48 μέτρων. Ἐκαστὸν τῶν δωματίων τούτων φέρει ἐπὶ τῆς κεντρικῆς

αὐλῆς θύραν ἀνάλογον, εἰς τὸ ἀνώτερον τῆς ὁποίας μέρος εὔρηται ὀπῆ τετράγωνος, 0^μ, 20 μεγάλη κατὰ πᾶσαν πλευράν, καὶ διὰ σιδηρῶν κιγκλίδων ἠσφαλισμένη, χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἐπιτήρησιν, καὶ μικροτάτην θυρίδα παραπλευρῶς τῇ θύρᾳ, ἐπίσης φέρουσιν σιδηρὰς κιγκλίδας. Τὸ ἔδαφος εἶναι ἐστρωμένον διὰ σανίδων, ἡ δὲ ὀροφή θολωτὴ, τοῦθ' ὅπερ ἀφαιρεῖ μέρος τῆς χωρητικότητος τῶν δωματίων, φέρει δὲ, ἀπὸ μιᾶς μέχρι δύο ἢ καὶ σπανίως τριῶν, στρογγύλας μικρὰς ὅπως ὅσον 0^μ 10 διαμέτρου μετὰ τῶν ἐκτὸς συγκοινωνούσας πρὸς ἀερισμὸν τοῦ δωματίου· αἱ ὅσαι αὗται φράσσονται ἐν ὥρᾳ σφοδροῦ ψύχους. Τὰ εἰς τὴν πρώτην ὀροφήν τρία δωμάτια, διπλάσια περίπου τὸ μέγεθος τῶν προσημειωθέντων, φέρουσιν ἀναλόγους θυρίδας τὸ τε μέγεθος καὶ τὸν ἀριθμὸν.

Τῆς θύρας τοῦ δωματίου κλειομένης ἔξωθεν, ἐγκλείεται ἐν τῷ δωματίῳ πλὴν τῶν κρατουμένων καὶ κάδος ξύλινος, χρησιμεύων ὡς κινητὸς ἀπόπατος διὰ πᾶν εἶδος ἀκαθαρσίας καὶ περιττωμάτων ἀνευ ἰδίου καλύμματος, παραμένων καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον τῆς καθείρξεως τῶν κρατουμένων.

Ἐν τοῖς ἰσογείοις δωματίοις εὔρηται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρὰ τὰ τείχη εἰς σωροὺς ποικίλα τὴν τε χροιάν, τὴν ποιότητα, τὸ εἶδος, τὸν βαθμὸν τῆς καθαριότητος ὑφάσματα, χρησιμεύοντα ὡς στρωμαὶ καὶ καλύμματα τῶν κρατουμένων, εἰς δὲ τὰ τείχη ἀνήρτηται δέματα διάφορα τὸ τε μέγεθος καὶ σχῆμα ὑπὸ βρακῶν, ἐνδυμάτων, παλαιῶν σανδαλίων κλπ. ἀπαρτιζόμενα· καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σωροὶ καὶ τὰ εἰς τὰ τείχη ἀνήρτημένα δέματα εἶναι ἰσάριθμα τοῖς ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ διαιτωμένοις. Ἀπὸ ἀπάντων δὲ τούτων ἀναδίδεται ὀσμὴ βαρεῖα, πνιγρὰ καὶ δυσώδης, μολύνουσα τὴν τοῦ δωματίου ἀτμοσφαῖραν καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους τὸ δωμάτιον μένει ἠνεωγμένον καὶ ὁ ἐν κάδῳ κινητὸς ἀπόπατος ἐλλείπει ἀπὸ τῆς κανονικῆς αὐτοῦ θέσεως, ὡς ὅτε ἡμεῖς ἐπεσκέσθημεν ταῦτα.

Πλὴν τῶν στρωμνῶν καὶ ἐνδυμάτων τῶν κρατουμένων εὔρηται προσέτι ἐν τοῖς δωματίοις εἰς διαφόρους θέσεις διάφορα μαγειρικῆς σκεύη, πύραυνα, παροψίδες, ἄρτοι, λείψανα τροφῶν παρεσκευασμένων, ἢ καὶ τροφίμων διὰ μέλλουσαν παρασκευῆν, τὸ πλεῖστον κακίστης ποιότητος, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ σεσηπότα.

Τὸ ἔδαφος καὶ τὰ τείχη κατὰ γενικὸν κανόνα εἶναι ῥυπαρὰ μέχρι ἀποστροφῆς.

Ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ ἀνήρτηται εἴτε εἰς τὰ τείχη εἴτε εἰς τὸ

μέσον τῆς ὀροφῆς λυχνία, δι' ἐλαίου φωτίζουσα τὸ δωμάτιον τὴν νύκτα.

Ἡ κεντρικὴ αὐλὴ, φέρουσα ἐν μέσῳ πλάτανον μετὰ σπανίου φυλλώματος, παρέχει μετρίως εὐρύχωρον ἔκτασιν πρὸς ἀναψυχὴν τῶν κρατουμένων, τόσῳ μᾶλλον καθόσον οὐ μόνον πανταχόθεν περιβάλλεται ὑπὸ τοίχων ὑψηλῶν, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς αὐτὴν μεταδίδονται ἅπασαι αἱ τῶν δωματίων κακαὶ ὀσμαὶ καὶ ἀκαθαρσίαι· ἐν αὐτῇ εὐρηγνται ἀναπεπταμένοι οἱ δυσωδέστατοι κοινοὶ ἀπόπατοι, ἐν οἷς κενοῦνται καὶ οἱ κινητοὶ, ἐν αὐτῇ ἐκτελεῖται ἅπασα ἐν γένει ἡ ὑπερησία τῶν κρατουμένων, οἷον προπαρασκευὴ τροφῶν, καθαριότης τῶν σκευῶν τῆς μαγειρικῆς, πλύσιμον τῶν ἐνδυμάτων, καθαριότης τῶν δωματίων, τῶν σωμάτων κλπ. Ἐν ἐνί, ἐνῶ ἀφ' ἐνός εἶναι προωρισμένη ὅπως παρέχῃ τοῖς κρατουμένοις καθαρὸν ἀέρα καὶ ἀναψυχὴν, ἀφ' ἑτέρου χρησιμεύει ὡς κέντρον καὶ ἐστία ἐνθα συσσωρεύονται ἅπασαι αἱ ἀκαθαρσίαι καὶ αἱ κακαὶ ὀσμαί.

Κατὰ τὴν εἰς τὴν αὐλὴν πρόσσφιν τῶν δωματίων ὑπάρχει στοὰ συνεχῆς, ἱκανῶς πλατεῖα, ποῦ μὲν διὰ λίθων, ποῦ δὲ διὰ ξύλων ὑποδομημένη, χρησιμεύουσα εἰς προφυλακὴν τῶν κρατουμένων κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν ὑπαίθρῳ διαμονῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπηρεῶν τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἐκ τῶν εἰς τὴν πρώτην ὀροφὴν τριῶν δωματίων, ἱκανῶς εὐρυχωρῶν σχετικῶς πρὸς τὰ ἰσόγεια, καὶ καλῶς ἀεριζομένων, τὸ μὲν προωρισταὶ διὰ θεραπευτήριον, ἐνθα εὐρηγνται τέσσαρες ἀκάθαρτοι κλίνας, καὶ, καίτοι μόνον δύο ἐν αὐτῇ νοσηλευομένων, αἱ ἀναδιδόμεναι ἀναθυμιάσεις κατ' οὐδὲν καθυστεροῦν τῶν ἐν τοῖς ἰσογείοις δωματίοις, τὰ δὲ χρησιμεύουσι διὰ κρατουμένους· μ' ἔλην ὅμως τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ εὐαέρον αὐτῶν, ἥμιστα ἢ οὐδόλως διαφέρουσιν, ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀκαθαρσίας, τῶν λοιπῶν.

Ἐκ τῶν ἰσογείων δωματίων ἐν εἶναι προωρισμένον διὰ τὴν ἐπιστάσιαν, ἕτερον διὰ τοὺς καθαριστάς, ἕτερον, χρησιμεῦον ἄλλοτε ὡς παντοπωλεῖον, εἶναι ἤδη ἄχρηστον, καὶ τέταρτον διὰ παρεκκλήσιον, ὥστε ὑπολείπονται διὰ τοὺς κρατουμένους δέκα καὶ τρία μόνον δωμάτια, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ θεραπευτηρίου.

Κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Μενδρεσέ καὶ ἐξῶθεν τῆς σιδηρᾶς κιγκλιδωτῆς θύρας εἶναι δωμάτιον, διὰ θυρίδος μετὰ σιδηρῶν κιγκλίδων συγκοινωνοῦν μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν φυλακῶν, χρησιμεῦον ὡς παντοπωλεῖον, ἐνθα οἱ κρατούμενοι προμηθεύονται ἰδίαις δαπάναις ὅ,τι αὐτοῖς χρήσιμον, διὰ τροφήν καὶ τὰς λοιπὰς χρεῖρας. Κατὰ τὴν

ώραν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν τὸ ποιὸν τῶν πωλουμένων τροφίμων δὲν ἦτο ἀπολύτως κακόν, ἢ ἐπικρατούσα ὁμῶς καὶ ἐν τῷ παντοπωλείῳ τούτῳ ἀκαθαρσία καὶ ἢ ἐκ ταύτης ἀναδιδουμένη κακὴ ὄσμη ἦτο παραδειγματικὴ.

Τοιαύτη ἢ τοῦ οἰκοδομήματος κατάστασις καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἐν αὐτῷ τηρουμένης τάξεως καὶ καθαριότητος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ Μενδρσεὲ κρατουμένων ὑποδίκων τε καὶ καταδίκων εἶναι ἄλλοτε ἄλλος. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν ἦσαν ἐν ὄλῳ κρατούμενοι 159· δύναται ὁμῶς νὰ ὑπερβῇ ὁ ἀριθμὸς οὗτος καὶ τοὺς 200 ἕως 246 καὶ μέχρι 350, ὡς ἀπαξ συνέβη, ἢ καὶ νὰ ἦναι κατώτερος, τοῦθ' ὅπερ σπάνιον, καθὰ ἐμάθαμεν. Ὑπολογίζοντες δὲ ἐπὶ τῶν 159, οὓς εὖρομεν, ἀναλογουσιν εἰς τὰ 13 δωμάτια, διὰ τοὺς κρατουμένους τῆς φυλακῆς, κατὰ μέσον ὄρον 12 καὶ $\frac{1}{4}$, εἰς ἕκαστον δωματίον, τοῦτέστιν εἰς χῶρον κεκλεισμένον καὶ 38—48 κυβικῶν μέτρων χωρητικότητος διατιθῶνται καθαιργημένοι μετὰ τοῦ κινητοῦ αὐτῶν ἀποπάτου καὶ ἀπάσης τῆς τῶν ἐνδυμάτων καὶ λοιπῆς αὐτῶν ἀποσκευῆς 12 καὶ $\frac{1}{4}$ ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις! ἐπὶ ὀλοκλήρον νύκτα ἐξ 11 ἢ 15, ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους, ὑπολογιζομένην ὥραν, καὶ ἐπὶ 5 ὥρας, διαρκούσης τῆς ἡμέρας ἐπομένως εἰς ἕκαστον κρατούμενον ἀναλογεῖ ἀπὸ 3 $\frac{1}{2}$ ἕως 4 περίπου κυβικῶν μέτρων ατμοσφαιρικός ἀήρ διὰ τὸ προσημειωθὲν χρονικὸν διάστημα, ὅστις ἤθελεν εἶσθαι ἐντελῶς ἀνεπαρκής, ἂν μὴ ὑπῆρχον αἱ κατὰ τὴν ὄροφὴν καὶ τὰ τεῖχη ὀπαὶ καὶ θυρίδες, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν, δι' ὧν ἐν μέρει μόνον καὶ ἀτελῶς, ἰδίως τὸν χειμῶνα, διενεργεῖται ἢ τοῦ ἀέρος ἀνανέωσις.

Εἰς τὸν παρατηρητὴν παρουσιάζονται τσαῦτα ἐνδυμασίας εἶδη ἢ καὶ ποικιλίαι ὅσοι καὶ κρατούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἡμιγύμνου (τοῦ φέροντος δηλονότι ἀπλοῦν ὑποκάμισον καὶ ἐσώβραχον μόνον, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπαισθητῶς ἐφθαρμένα) μέχρι τοῦ ἐντελῆ ἐνδυμασίαν φοροῦντος. Ἐν γένει δὲ ὀλίγιστοι εἶναι οἱ καθαρῶς καὶ πρεπόντως ἐνδεδυμένοι· τὸ πλεῖστον εἶναι ἀνυπόδυτοι, ῥακενδύται, ῥυπαροὶ καὶ ἰδίαν ὄλως πνιγρὰν ἀπόζοντες ὄσμήν. Τὰ δὲ ὡς στρωμνίχ χρησιμεύοντα αὐτοῖς ἐνδύματα τὴν αὐτὴν φέροντα ποικιλίαν εὐρίσκονται καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς τῆς ρυπαρότητος καὶ τῆς ρακώδους καταστάσεως περιστάσεις.

Πλὴν τῆς ὀλίγης ὥρας, τῆς καταναλισκομένης διὰ τὴν οὕτω δὴ καλουμένην τῶν δωματίων καθαριότητα, καὶ τῆς ἐπασχολήσεως τῶν κρατουμένων εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν ἐδεσμάτων αὐτῶν, ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ νυχθημέρου ὥραι καταναλίσκονται εἰς ἐντελῆ ἀργίαν.

Ἡ δίαίτα τῶν κρατουμένων, ὑποδίκων τε καὶ καταδίκων, παροῦς σιάζει τι τὸ ὅλως ἰδιόρρυθμον. Τὸ δημόσιον χορηγεῖ αὐτοῖς ἡμερησίω 35|00 διὰ διατροφήν· πληρωνομένου ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ ἄρτου, ὑπολείπεται εἰς ἕκαστον κρατούμενον καθ' ἑκάστην $4\frac{1}{2}$ —6% διὰ τὴν λοιπὴν τῆς τροφῆς δαπάνην, προμηθεύονται δὲ οἱ κρατούμενοι δι' αὐτῶν ἀπὸ τοῦ παντοπωλείου ὅ,τι ἂν βούλωνται. Καὶ ὁ μὲν ἄρτος, ὃν ὡς συτηρέσιον λαμβάνει ἕκαστος κρατούμενος, εἶναι 300 δραμίων, αἰσχίστης ποιότητος, ἐκ κακοῦ ἀλεύρου, κάκιστα ζυμωμένος καὶ ἔτι χειρὸν ἐψημένος, ἄρτος ὁ ὁποῖος καὶ εἰς τὸν ἰσχυρότερον στόμαχον δύναται νὰ προκαλέσῃ δυσπεψίαν, ἥκιστα δὲ νὰ θρέψῃ τὸν τρώγοντα αὐτόν. Χορηγεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὴν τιμὴν τῆς διατιμῆσεως ἕλαττον $\frac{1}{100}$, ὥστε δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ δημοσίου χορηγούμενος κατ' ἰδίαν ἄρτος δὲν εἶναι κακῆς ποιότητος, διότι εἶναι ὁ κοινὸς ἐν χρήσει τῆς πόλεως· ἀλλ' ὁ ἐργολάβος, κερδοσκοπῶν ἐπὶ τῶν δυστυχῶν κρατουμένων, ἡ δὲ ἐπιστάσια παρορῶσα τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα, χορηγοῦσιν ἄρτον ἴσως καὶ διὰ κτήνη ἀκατάλληλον, τούτου δ' ἕνεκα πολλοὶ τῶν κρατουμένων ἐλαττοῦσ, τὸ ποσὸν τοῦ προσφερομένου αὐτοῖς ἄρτου πρὸς βελτίωσιν τοῦ ποιοῦ. Ἡ δὲ λοιπὴ τῶν κρατουμένων τροφή, ἣν προσπορίζονται ἰδίᾳ δαπάνῃ, εἶναι ποικιλωτάτη· ποῦ μὲν παρατηρεῖ τις κρέας ποικίλως παρασκευαζόμενον, ποῦ δὲ ἰχθεῖς, ἀλλοῦ ἐδέσματα δι' ἐλαίου, ἀλλοῦ τυρὸν μόνον ἢ ἐλαίας, ὡς ἐπιδόρπια δὲ ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ὀπωρῶν, καφφές, καπνοσύριγγες, σιγάρα, ναργιλέδες, φύρδην μίγδην ἢ ἐν τῇ κεντρῷ αὐλῇ ἢ ἐν τοῖς δωματίοις, ἕκαστον τὴν ἰδίαν αὐτῶ ὀσμὴν ἀναδίδοντα. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν εἰς τοὺς στερουμένους, ἕνεκεν ἐγκλημάτων καὶ ἀξιοποιῶν ἐν γένει πράξεων, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας δίδεται ὡς ἀντάλλαγμα ἢ ἄπειρος ἐλευθερία τοῦ κατὰ βούλησιν ἐνδύεσθαι, τρέφεσθαι, διαιτᾶσθαι, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἔχωσιν οἰκοθεν τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην, οἱ δὲ ταύτης στερούμενοι γυμνητεύουσιν, λιμώττουσι καὶ κινδυνεύουσι νὰ καταλύσωσι τὸν βίον ἢ ὑπὸ τῆς πείνης ἢ ὑπὸ τοῦ ψύχους. Καθ' ἃς ἐλάβομεν πληροφορίας καὶ καθ' ἃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἐπορίσθημεν, ἂν ὁ κρατούμενος ἔχη πόρους ἐνδύεται, κατακλίνεται ἐπὶ στρωμνῆς ἢ ἐν γένει ὑφάσματός τινος, ἄλλως μένει γυμνὸς καὶ ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς καὶ ἐπηρείας, κατακλίνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἄνευ στρωμνῆς ἢ τινος τοιούτου, μένει νήστης ἢ τρέφεται διὰ τοῦ περιγραφέντος ἄρτου. Παρατηρητέον δὲ ἐν γένει ὅτι εἰς τὰς προσγινομένας ταύτας ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐντυπώσεις ἐπιπροστίθεται

θέρους καὶ σήγχυσι γενική, ὑπὸ καγχασμάτων, θλίψεων, κρότου ἀλύσεων, βρακτισαυῶ κλπ. ἀπερτιζόμενοι.

Πλὴν τῶν στρατιωτικῶν φυλάκων οὐδένα παρατηρήσαμεν τὰ τῆς ἐπιστασίας ἐντεταλαμένον παραμένοντα ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναψυχῆς καὶ τῆς ἐν τῇ ἀλλῇ τῶν κρατουμένων ἐνδιατίσεως, ὅπως ἐπιβάλλη αὐτοῖς, ἢ καθυποχρῆται αὐτοῖς, ἢ προλαμβάνη ἀπευκαταλῆ.

Διερχόμενος τις τὰ θωμακτῖα τοῦ Μενδρεσῆ, συναντῶ αἴφνης ἐν τῷ λιμῶνι τούτῳ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς κακίας, ἔνθα τοσαῦτα πάθη καὶ θηριωδία ἐγκλείονται ἀνακαῖ, ἔνθα συνδιατιτᾶται ἑκθύως, ἀλλ' ὑποποτις εἰσέτι θεωροῦμενος, μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόκου καὶ τῆς κωνονίας καταδεδικημένου κακούργου, συναντῶ, λέγομεν, ὡσεὶ ἕασιν ἐν μέσῳ ἐρήμου ἀπερᾶντου πρὸς πραγματικὴν ἀναψυχὴν καὶ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως καὶ τοῦ προσηραυῶ καὶ τῆς ἀποσταλῆς τοῦ ἀνθρώπου, παρεκκλήσιον τι μακροσκοπικόν, ἀλλὰ καθάριον, σοφᾶρον, ἐμπῶτον σέβας καὶ μετάνοιαν. Πύσον ὅμως ὡς ἐκ τῆς κακῆς διαθυνοσεως, ἐπιστασίας καὶ ἐν γένει τακτυποιήσεως τῶν φυλάκων περ' ἡμῶν ἀποδοῦναι ἀγῶνας καὶ στεῖρα ἢ θεία ἀντίληψη, ἢ διὰ τῆς θρησκείας ἐπάνοδος τῶν ἀρτυτεπλανημένων καὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ἀδελφῶν ἡμῶν! Πύσον κατανοητικὴ καὶ ἐλπίδων μεστή ἤθελεν εἶσθαι ἡ παρουσία ἱερῶς σεβάστου καὶ παπειραμένου, διδάσκοντος τὸν θεῖον λόγον καὶ ὁδηγούντος τοὺς ἀπὸ τῆς εὐθείας παρεκτραπέντας καὶ εἰς τὴν σκολιάν ἐμπαρόντας, τὴν εὐθείαν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς θρησκείας ὁδόν! Παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν τοιοῦτο παρεκλήσιον ἔλλείπει ἐντελῶς εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Γκαρπολά, ἔνθα πλείους κρατοῦνται ὑπόδικοι καὶ καταδικῶ.

Ἄδυνατοῦμεν νὰ περιγράψωμεν τὸ ποῖον τῶν προσφερομένων τοῖς πάσχουσι φαρμάκων, θύοτι μέχρι τῆς 5ης μ. μ. ὥρας, ὅτε ἀπῆλυθμεν παρατάσαντας τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν, ὅν εἶχον εἰσέτι ἀποσταλῆ ἀπὸ τοῦ φαρμακείου καὶ διαναηθῆ τοῖς πάσχουσι τὰ ἀπὸ πρώτης ἀναγραφέντα φάρμακα. Ὁραίλωμεν δὲ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι καίτοι ὑπαρχόντων καὶ εἰς Μενδρεσῆ καὶ εἰς Γκαρπολά τῶν οὕτω δὴ καλεσμένων θεραπευτηρίων, πάσχοντες εἰτε ὑπὸ χρονίων σπουδαίων νοσημάτων εἰτε ὑπὸ οἴξεων, καθ' ἃ ἀντελήφθημεν, νοσηλεύονται ἀτελῶς ἐν τοῖς θωμακτίοις αὐτῶν πρὸς βλάβην τῆς ὑγείας τῶν λοιπῶν ἐνοικούντων καὶ πρὸς χειροτέρευσιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν τούτων.

Τοιαύτη ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν Μενδρεσέ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κρατουμένων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΑΛΛΑΝΟΣ, καθηγητῆς τῆς Ὑγιεινῆς
 ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΗΔΙΩΤΗΣ, στρατιωτικὸς ἰατρὸς
 ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ, ὑφηγητῆς τῆς Ἱατροδικαστικῆς.

ΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.

Εἰς τὰς τελευταίας Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ἠδύνατό τις νὰ ἀναγνώσῃ, ὅτι κατάδικός τις ἐν τῷ Μενδρεσέ ἐτραυματίσθη θανατηφόρως διὰ *μαχαίρας* ἕτερον συμφυλακισμένον. Προσέθετον δὲ αἱ ἐφημερίδες ὡς προσωπικὸν γνώρισμα, ὅτι τὸ πραξικόπημα τοῦτο τοῦ ἥρωος δὲν εἶναι αἱ ἀπαρχαὶ πλέον τῆς τοιαύτης εἰδικότητος περὶ τὸ κακουργεῖν, καθ' ὅτι ἤδη καὶ ἐν ἄλλαις φυλακαῖς, ἐν αἷς διητᾶτο, πλείονες τοῦ ἐνὸς ἐγένοντο θύματα τῆς καὶ ἐν αὐτῷ τῷ δεσμοτηρίῳ τάσεώς του περὶ τὸ κακουργεῖν.

Γνωρίζω ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἅγιοι, καὶ οἱ φυλακισμένοι ἔτι ὀλιγώτερον, ὅπερ ἄλλως τε ἢ ἐν τοῖς δεσμοτηρίοις παρουσία των μαρτυρεῖ, ὥστε καὶ ἐκεῖ κατὰ μείζονα λόγον αἱ διαφοραὶ, ἔριδες καὶ διαπληκτισμοὶ φυσικὸν εἶναι φαινόμενον. Καθ' ἃ δὲ ἐν ταῖς φυλακαῖς ὄλων σχεδὸν τῶν ἐθνῶν συμβαίνει, μεταξὺ τῶν πταισμάτων καὶ πλημμελημάτων τῶν κρατουμένων τὸ μείζον μέρος ἀπαρτίζουσι τὰ κατὰ τῶν ὀργάνων τῆς διευθύνσεως καὶ κατὰ τῶν συμφυλακισμένων παραπτώματα. Εὐκόλως ἐπομένως ἐννοεῖ τις, ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι διαπληκτίζονται, γρονθοκοποῦνται καὶ κυλίνονται.

Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ εἶναι πιστευτὸν, ὅτι ἐν τῇ σπουδαιοτέρᾳ φυλακῇ τῆς πρωτευούσης, ὅπου ὑπάρχει ἐπιστάτης, δεσμοφύλακες, ἱκανὴ στρατιωτικὴ φρουρὰ, ὅπου ὑποτίθεται ὅτι ἡ προϊσταμένη δικαστικὴ ἢ διοικητικὴ ἀρχὴ τακτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον, διὰ τῶν συχῶν τῆς ἐπισκέψεων καὶ ἐπιθεωρήσεων, ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κανονισμῶν τῆς φυλακῆς, συμβαίνουσιν τοιαῦτα κακουργήματα, ἅτινα προϋποθέτουσι τὴν ἐντελῆ ἀπρονοησίαν τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιστάσιαν τῶν φυλακῶν, καὶ τὴν παράβασιν τῶν στοιχειωδεστέρων, περὶ πειθαρχίας καὶ ἀσφαλείας τῶν κρατουμένων,

διατάξεων; Ματαία λοιπόν αποβαίνει ἡ πρόνοια τοῦ νομοθέτου, καθ' ἣν, ὡς εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν, κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ καταδίκου ἢ ὑποδίκου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ δεσμοτηρίου, ὑφίστανται οὗτοι σωματικὴν ἐρευναν, ἐκτὸς βεβαίως τῆς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῶν γινομένης, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι δὲν κρύπτουσιν ὄπλον ἢ καὶ ἐργαλεῖον τι ἀκόμη, ἐπικίνδυνον πρὸς τὴν ζωὴν τῶν δεσμοφυλάκων καὶ συμφυλακισμένων, ἢ καὶ διὰ τὴν δραπέτευσίν των κατάλληλον. Ἡ μὴπως, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς κανονικῆς ταύτης ἐξελέξεως, δὲν ὑπάρχει ἡ δέουσα προσοχή, ὥστε κατὰ τὰς πρὸς τοὺς φυλακισμένους ἰδιωτικὰς ἐπισκέψεις κατορθόουσιν οὗτοι νὰ προμηθεύωνται ἐπικίνδυνα διὰ τὰς φυλακὰς ὄργανα; Τοιοιυτοτρόπως παρίσταται εἰς ἐξέτασιν ζήτημα σπουδαιότατον, πολλῆς ἀξίον προσοχῆς.

Ὅπως ἔχουσι παρ' ἡμῖν σήμερον αἱ φυλακαί, ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, δίδοντες ἀδείας, ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνώσι καὶ πειθωνται, ὅτι οἱ ἐπισκεπτόμενοι τοὺς φυλακισμένους ἔχουσι πραγματικὸν καὶ ἔλλογον συμφέρον καὶ ἀνάγκην πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι δὲν εἶναι συνάδελφοι ἐν τῷ κακοῦργήματι, οἵτινες μεταβαίνουσιν εἰς ἀντάμωσιν τῶν φίλων των. Πολλῶν δὲ μάλλον ἢ ἐπίβλεψις αὕτη πρέπει νὰ εὐκολύνη τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ἀρχῶν, ὥστε νὰ προλαμβάνωσι τὰς τῶν κρατουμένων μετὰ τῶν ἐξῶ συνεννοήσεις πρὸς ἀποπειράς δραπέτευσεν ἢ ἄλλων τοιούτων σχεδίων.

Ἄλλ' ἀφ' οὗ ζητήσας τις λάβῃ τὴν ἀδειαν πρὸς ἐπίσκεψιν κρατουμένου, πῶς γίνεται ἡ συνέντευξις αὕτη; Ἐν ἄλλοις Κράτεσιν συνήθως ἐν ἐκάστη φυλακῇ ὑπάρχει δωμάτιον, ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον, εἰς ὃ ὀδηγεῖται ὁ κρατούμενος καὶ ἐκεῖ παρουσίᾳ τοῦ δεσμοφύλακος ἢ ἄλλου τινος τῶν τῆς διευθύνσεως ὀργάνων, ὄντος πάντοτε μάρτυρος αὐτηκόου τῶν συνδιαλέξεων, βλέπει τοὺς πρὸς ἐπίσκεψιν τοὺς ἐλθόντας συγγενεῖς. Εἶναι ὠρισμένη ἡ ὥρα ἐφ' ὅσῃν δύναται νὰ διαρκέσῃ ἡ ἐπίσκεψις, ἀπαγορεύεται δὲ αὐστηρότατα τὸ νὰ λάβῃ ἢ δώσῃ τις τῷ φυλακισμένῳ τι. Εἰς τινὰς δὲ φυλακὰς ἀκόμη, οἱ ἐπισκεπτόμενοι εἶναι χωρισμένοι τῶν κρατουμένων διὰ διπλῆς σιδηρᾶς κιγκλίδος, ὥστε οὐδὲ τὰς χεῖρας νὰ τείνωσι πρὸς ἀλλήλους δύνανται. Ὅπου τὰ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις εἶναι οὕτω πως κεκανονισμένα, ἐκεῖ βεβαίως μάχαιρα δὲν δύνανται νὰ παρεισφρήτῳσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Παρ' ἡμῖν ὁμοίως πῶς ταῦτα ἔχουσιν; Εἶναι ἄρα γε πιστευτὸν, ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάρχει τὸ μέτρον νὰ ζητῇ τις ἀδειαν εἰσόδου παρὰ τοῦ

Νομάρχου ἢ Εἰσαγγελέως, ἅπαξ εἰσελθὼν εἶναι πλέον ἐλεύθερος νὰ ὀμιλῇ ἀπαρατήρητος καὶ ἀνεξέλεγκτος μετὰ τῶν καταδίκων καὶ ἐπομένως νὰ δύναται νὰ συνωμότην μετ' αὐτῶν, καὶ τὸ δὴ χεῖριστον νὰ τοῖς δίδῃ ὅπλα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἤκιστα ἐν τῇ φυλακῇ χρήσιμα ἢ ἀνεκτά; Καὶ ὅμως δυστυχῶς, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ δὴ ἐκ τοῦ τελευταίου κακουργήματος, κλίνει εἰς τὸ νὰ τὸ πιστεύσῃ.

Τοιαύτη ὅμως κατάστασις πραγμάτων εἶναι ἀπελπιστική. Εἰς κόρακας λοιπὸν ὁ τύπος τοῦ νὰ ζητῇ τις ἄδειαν, ὅπερ ἀπώλειαν χρόνου, χάρτου καὶ μελάνης, οὐδὲν δὲ ἄλλο τῆς πολυγραφίας ἀποφέρει. Ἄς γράψωσιν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Μενδρεσέ καὶ τῶν λοιπῶν φυλακῶν, ὅτι ἕκαστος, ὑποσχόμενος νὰ ἀνοίξῃ καὶ κλείσῃ τὴν θύραν μόνος, ἵνα μὴ ἀπασχολήσῃ τὸν ἐπιστάτην ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σπουδαίων καθηκόντων του, εἶναι ἐλεύθερος νὰ εἰσέλθῃ καὶ κοινωνήσῃ πρὸς τοὺς φυλακισμένους. Πιστεύω ὅτι οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσερχομένων θὰ αὐξήσῃ, οὔτε ἐπιβλαβέστερος θὰ εἶναι οὗτοι ἀπὸ τοὺς νῦν δι' ἀδείας εἰσιόντας.

Ἄλλ' ἄς μὴν ἀπελπιζώμεθα: Νῦν μάλιστα ὅτε ζωηρὸν ἠγέρθη ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν φυλακῶν, ὅτε ὁ ἀξιότιμος Κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν εἰς τὰ περὶ τῶν Φυλακῶν τοσοῦτον ἀσχολεῖται, ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ τακτοποιήσῃ καὶ καλλιτερεύσῃ ἐφ' ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἐν αὐταῖς ὑπηρεσίαν. Βεβαίως ἐν ὅσῳ, ἀντὶ φυλακῶν ἐπανορθωτικῶν, ἔχομεν Μενδρεσέδες καὶ φρούρια τῆς Χαλκίδος, δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἀπαιτήσωμεν οὔτε σύστημα ἀνθρωπικὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ οὔτε τῶν φυλακισμένων καλλιτέρευσις νὰ ἐπιτευχθῇ. Ἔως οὐ αἱ γινόμεναι προσπάθειαι στεφθῶσι δι' ἐπιτυχίας, ἄς ζητήσωμεν ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ καλλιτερεύσωμεν τὰς ὑπαρχούσας φυλακάς. Εἶναι δὲ πολλαὶ βελτιώσεις, ἄς καὶ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀκόμη δεσμοτήρια δύναται τις νὰ εἰσαγάγῃ.

Καὶ ἐν πρώτοις τοῦ προκειμένου κακοῦ ἢ θεραπεία εἶναι εὐκολος. Ἄς ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκέψεων, ἄς ἕκαστος κρατούμενος δύναται νὰ δεχθῇ ἐντὸς δεδομένου χρονικοῦ διαστήματος. Ἐκτὸς εἰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, ὅτε τὰ οἰκογενειακὰ ἢ χρηματικὰ συμφέροντα ἀπαιτοῦσι συχνωτέραν συνεννόησιν τοῦ κρατουμένου πρὸς τοὺς τῆς οἰκογενείας του, μία ἐπίσκεψις κατὰ μῆνα ἀρκεῖ. Ἡ ἐπίσκεψις νὰ γίνηται ἐπὶ παρουσίᾳ πάντοτε τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἢ τοῦ δεσμοφύλακος, ἢ καὶ τῶν δύο θὰ ἦτο καλλίτερον, ὥστε νὰ προλαμ-

γίνονται αἱ ὑπὸ τῶν δεσμοφυλάκων γινόμεναι παραβλέψεις τῆς παιδαρχίας καὶ τοῦ κανονισμοῦ, ἐνίοτε μὲν ἐκ κακῶς ἐννοουμένης καλοσύνης, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐκ σφαρέροντος.

Ἡ ἐπισκέψις νὰ μὴ διακομῆ πλέον τῆς ἡμετέρας ὥρας, καὶ κατ' αὐτὴν ὁ κρατούμενος νὰ μὴ δύναται νὰ συνδιαλέγηται μυστικῶς ἢ εἰς γλώσσαν ἀγνωστον τῷ ἐπιστάτῃ ἢ δεσμοφυλάκῃ.

Νὰ ἀπαγορεύηται αὐστηρότατα εἰς τοὺς ἐξωθεν ἐρχομένους νὰ ἐγγχεύωσιν εἰς τοὺς κρατούμενους ὅποιονδήποτε ἀντικείμενον, πρὶν ἢ εἶδῃ ἢ λάβῃ γνώσιν τοῦτου ὃ τῆς φυλακῆς διεσθοντῆς ἢ ἐπιτάτῃς, ὅστις θέλει τὸ ἐπιτρέπει, εἰάν τοῦτο δὲν ἀντικαίεται εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς φυλακῆς. — Διαρκούσης δὲ τῆς ἐπισκέψεως ἢ θέσεως τοῦ κρατούμενου πρὸς τὸν ἐξωθεν ἐλθόντα νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ δύναται ταχυδακτυλογραφῶς, ὡς ἐνίοτε συμβαίνει, νὰ ἀνταλλάσσωσι γράμματα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα. Ὁ δὲ παρακείμενος δεσμοφυλάξ νὰ ἐπιτηροῦν αὐστηρῶς εἰς τὴν τήρησιν τοῦ κανονισμοῦ, ὥστε νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι καμμία συνεννόησις ἢ ἀνταλλαγὴ κούφα δὲν ἐγίνε.

Καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα κράτη, ἡ ἐπισκέψις πρέπει νὰ γίνηται εἰς δημόσιον ἔτι τοῦτο, ὥστε ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν νὰ μὴ βλέπῃ εἰ μὴ μόνον τὸν κρατούμενον δι' ὃν ἐνδιαφέρεται, καὶ οὐχί ἕλκος τοὺς φυλακισμένους. Ἐκτετακῶς δὲ, ὅτι εἰς ἑκάστην φυλακὴν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰρηθῇ δημόσιον ὄργανον νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου εἰς πλείετασιν δὲ καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει τοιοῦτο διαθέσιμον, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξοικονωθῇ ὁ κατάλληλος πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ χώρος, τότε ἂν γίνωνται αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιτάτου. Ἐν ἀνοσιβήτηρ δὲ ἀνάγκῃ ἂν βλέπωνται διὰ τῆς εὐδαιμονίας καγαλίδος, ὑπὸτε πρέπει νὰ ληθῇ μέτρον, ὅπως διὰ θύρας ἢ παραφράγματός τινος ἀποχωρίζεται τὸ μέρος τοῦτο ἀπὸ τῶν μερῶν, εἴθε οἱ λοιποὶ φυλακισμένοι δικαιοῦσιν, ὥστε οὔτε νὰ βλέπωσιν οὔτε νὰ βλέπωνται ἀπὸ τοὺς πρὸς ἐπισκέψιν ἐρχομένους.

Τοιαῦτα τινὰ μέτρα, κανονίζοντα τὰ περὶ ἐπισκέψεων, ἂν ληφθῶσι καὶ αὐστηρῶς ἐκτελούνται, τὰ προληφθῶσι, νημιζῶ, εἰς τὸ μέλλον κακοεργήματα, ὡς τὸ ἀφορατὴν εἰς τὰς γραμμάς ταύτας δεῖν.

Βῆσις 19/31 Ἀγούστου 1875.

Α. Γ. ΣΚΟΤΖΕΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπροθέσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 3^{ον}.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1875.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 7Α.

1. Ἐν φυλακῇ ὑπόδικοι	σελ. 35
2. Κακουργιοδικεῖον Σύρου	» 37
3. Κακουργιοδικεῖον Χαλκίδος	» 38
4. Ὅρκωτοὶ ἐν Ἐρμουπόλει	» 39
5. Ἐκθεσις περὶ τῶν φυλακῶν Μενόρεσῶ καὶ Γκαρμπολά, ὑπὸ τῶν κκ. ΣΠ. ΜΗΛΛΑΝΟΥ, καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς, Α. ΜΗΛΙΩΤΟΥ, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ καὶ Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ ὑφηγητοῦ τῆς ἱατροδικαστικῆς (συνέχεια καὶ τέλος)	» 40
6. Στρατιωτικὴ τῶν φυλακῶν ἔποψις ὑπὸ τοῦ κ. Χ. ΖΙΜΒΡΑΚΑΚΗ, συνταγματάρχου, διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων	» 47

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ.

Ἄριθ. 4528. Ἐν Λευκάδι τῇ 23 Ἰανουαρίου 1871 ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Σπ. Δ. Βλάχου κλπ. ἐνεφανίσθησαν ἄφ' ἑνὸς μὲν οἱ κκ. ἔπαρχος Λευκάδος καὶ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἄφ' ἑτέρου δὲ οἱ κκ. Γ. Ῥωμάνας φαρμακοποιὸς κλπ. καὶ ἐδήλωσαν, ὅτι ἐγκριθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν πρακτικῶν τῆς ἐνεργηθείσης ἐνταῦθα μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐργολαβίαν τῶν φαρμάκων τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν τῶν ὑποδίκων καὶ καταδίκων, παραχωρεῖται εἰς τὸν Ῥωμάναν ἡ ἐργολαβία αὕτη μὲ ἔκπτωσιν 81 τοῖς %.

Ταλαίπωροι ἀσθενεῖς τῶν φυλακῶν! Μόλις εἰς 19 τοῖς % ἀναβιβάζεται ἡ πιθανότης τῆς θεραπείας σας ἐπὶ τῆς διατιμῆσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν διδομένων ὑμῖν φαρμάκων! . . .

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ ΥΠΟΔΙΚΟΙ.

Ἡ ἐν φυλακῇ ὑποδικία διαφέρει τῆς ἐκτὸς φυλακῆς εἴτε ἀπὸ μείζονος ἐγκληματικῆς βαρύτητος εἴτε ἀπὸ πλειόνων ἀποδεικτικῶν κατ' αὐτὴν στοιχείων. Δύναται λοιπὸν, νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἡ σχετικὴ σημασία αὐτῆς ὡς γνώρισμα τῶν πρὸς τὸ ἀδίκημα κοινωνικῶν τάσεων, οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῶν δικαστικῶς τελείων ἐνόχων, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῶν ἐπικινδύνων τῆς χώρας ὑπόπτων.

Αἱ ἐξεταστικαὶ φυλακαὶ τῆς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν περιελάμβανον τελευταῖον 448 πρόσωπα, ἐξ ὧν 87 ἐν Ἀθήναις (25 Ἰουλίου ἐ. ἔ.), 28 ἐν Ἐρμουπόλει (11 Αὐγούστου ἐ. ἔ.), 18 ἐν Χαλκίδι (2 Αὐγούστου ἐ. ἔ.), 9 ἐν Λαμῖα (11 Αὐγούστου) καὶ 6 ἐν Ἀμφίσση (9 Ἰουλίου). Ἐὰν ἀναλύσωμεν τὴν ὀλικὴν ποσότητα τῶν ἐν λόγῳ ὑπόπτων κατὰ τὰ ἐγκλήματα, δι' ἃ κατηγοροῦνται, ἔχομεν τὰ ἐξῆς πορίσματα.

Ἐπὶ ἀναιρέσει	7	Ἐπὶ ἰδιοποιήσει	1
» ἀποπειρᾶ ἀναιρέσεως	9	» κιδνηλίᾳ	4
» ἀπαγωγῇ	5	» κλοπῇ	15
» ἀπάτῃ	3	» ληστείᾳ	3
» ἀντιστάσει	1	» ναυταπάτῃ	3
» ἀσελγείᾳ	1	» πλαστογραφίᾳ	5
» βιαιοπραγίᾳ	1	» παραβάσει ἐκλογικῇ	2
» βιασμῶ	17	» παρὰ φύσιν ἀσελγείᾳ	2
» ἀπόπειρα βιασμοῦ	1	» τραύματι θανατηφόρῳ	5
» βρεφοκτονίᾳ	2	» φθορᾷ ξένης ἰδιοκτη-	
» διγαμίᾳ	1	σίας	2
» ἐλευθερώσει φυλακι-		» φόνῳ	30
σμένου	5	» ἀποπειρᾶ	11
» ἐξυθρίσει	1	» ψευδορκίᾳ	3
» ζωκλοπῇ	4	» ὑπεξαιρέσει	4

Αί ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι ἐγκληματικαὶ τάσεις μεθ' ὅλον τὸν ἀναγκαῖον κατ' αὐτάς συμπληρισμὸν μεταξὺ ἐπιτυχίας καὶ ἀποτυχίας τοῦ ἀνακριτικοῦ τῆς προφυλακίσεως μέτρου, δύνανται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰς ἐξῆς κεφαλαιῶδεις κατηγορίας. Ἐπὶ 148 προσώπων τὰ 27 ὠδήγησεν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς φυλακὰς ὁ ἕρως ὑπὸ τὴν ποταποτέραν αὐτοῦ μορφήν: 1 ἀσέλγεια, 2 παρὰ φύσιν ἀσέλγειαι, 5 ἀπαγωγαί, 1 διγαμία, 1 ἀπόπειρα βιασμοῦ καὶ 17 βιασμοί. Ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς εἶναι σημαντικώτατος ἐφ' ὅσον ἀνήκει ἰδίως εἰς τὸν ἐξοχικὸν πληθυσμὸν, καὶ πολὺ πιθανῶς συνδέεται πρὸς ἕλην τῆς ἡρωϊκῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ μελετηθῶσιν ἐφ' ὅσον κανονικῶς τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀναπτύσσεται ἐν τῷ τόπῳ.

Μετὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς τιμῆς ἔρχεται τὸ ἀγαθὸν τῆς ζωῆς καὶ κατόπιν τούτου τὸ ἀγαθὸν τῆς περιουσίας. Ἄς ἐρευνήσωμεν ὅθεν τὴν καταστατικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σημασίαν καὶ τῶν δύο τελευταίων. Ἐπὶ 148 ὑποδίκων οἱ 64 κρᾶτούνται ἐν ταῖς ἀνακριτικαῖς φυλακαῖς διὰ λόγον αἱμάτων: 7 ἀναιρέσεις, 9 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, 2 βρεφοκτονίαι, 5 θανατηφόρα τραύματα, 30 φόνοι, 11 ἀπόπειραι φόνου. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἔχουσι μεγάλην σημασίαν, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ὅλου τῶν ὑποδίκων ἀναλογίαν των (σχεδὸν τὸ ἕμισυ), ἀλλὰ καὶ διότι ἐξελέγχουσιν ὅτι ἡ αἰμοχαρὴς τάσις ἀφῆρσε τὴν ζωὴν 44 ἀνθρώπων ἐν χρονικῷ διαστήματι σχετικῶς οὔτε πολὺ μακρῷ οὔτε πολὺ ἀρχαίῳ.—Τὸ δὲ ἀγαθὸν τῆς περιουσίας ὑπέστη κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἤττον 47 προσβολάς: 3 ἀπάτας, 4 ζωοκλοπὰς, 1 ἰδιοποίησιν, 4 κιβδηλίαι, 15 κλοπὰς, 3 ληστείας, 3 ναυταπάτας, 5 πλαστογραφίας, 2 φθορὰς ξένης ἰδιοκτησίας, 3 ψευδορκίας καὶ 4 ὑπεξαίρέσεις. Μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τούτων ὁ Θεὸς τῶν κλεπτῶν Ἴρμης ἐνέπνευσεν, ὡς φαίνεται, τοὺς πλείονας (21).

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰς προεξετασθεῖσας τρεῖς μεγάλας κατηγορίας τῆς κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ ἡμετέρου κράτους ὑποδικίας, αἱ ἐγκληματικαὶ τάσεις ἀκολουθοῦσι τὴν ἐξῆς κατὰ προσέγγισιν κλίμακα: Κατὰ τῆς ζωῆς 64, κατὰ τῆς περιουσίας 44, κατὰ τῆς τιμῆς 27.—Ἰκανὴ πρὸς φιλοσοφικὰς σκέψεις ἀφορμή.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ.

Ἀπὸ τῆς 22 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 9 Ἰουλίου 1875, ἐπὶ δύο καὶ ἡμισυ περίπου μῆνας, οἱ ἐν Ἐρμουπόλει Κακουργιοδίκαι ἐδίκασαν 63 ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 38 ἀπέβησαν καταδικαστικαί, 17 ἀθωοτικαί καὶ 8 ἀνεβλήθησαν.

Ἐν ὧν κατεδικάσθησαν 55 ἄτομα (53 ἄνδρες καὶ 2 γυναῖκες) εἰς τὰς ἐξῆς ποινάς: θάνατοι 2 πρόσκαιρα δεσμὰ 9 (ἐν οἷς καὶ αἱ 2 γυναῖκες), εἰρκτὴν 17 καὶ φυλάκισιν 27. Εἶναι περίεργον, ὅτι ἐκ τῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον ὁ μὲν ἦτο κατωτέρας ἡλικίας τῶν 21 ἐτῶν, ὁ δὲ ἀνωτέρας τῶν 54, πρὸς τὰ δύο τουτέστι ἄκρα τῆς ἐνεργοῦ ζωῆς. Οἱ εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἀνήκουσι περισσότερον εἰς τὴν μέσσην ἡλικίαν, διότι ἐπὶ 9 καταδίκων τὰ ἔτη τῶν 7 περιορίζονται μεταξύ 22 καὶ 40. Ἀπ' ἐναντίας ἡ εἰρκτὴ ἀποτείνεται μᾶλλον εἰς τὴν ζωηράν ἡλικίαν ἀπὸ 22—30, ἥτις μόνον ἐπὶ 17 καταδίκων περιλαμβάνει τοὺς 40. Τὰς αὐτὰς τάσεις δεικνύει καὶ ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως, διότι ἐπὶ 27 καταδίκων οἱ 17 ἀνηκουσιν εἰς τὴν μέχρι τῶν 30 ἐτῶν ἡλικίαν. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ πρὸς τὸ ἀδίκημα ροπὴ ἀποτείνεται πλείοτερον πρὸς τὴν ὀρμητικὴν τῆς νεότητος ἡλικίαν, ἥτις ἀφ' ἑτέρου, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ τῆς κοινωνίας εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ δὴ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν χειροτέρων ἐν τῇ ἠθικῇ τάξει παραδειγμάτων.

ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω καταδικασθέντων, ἐν ἴσῃ μοίρᾳ διατελοῦσιν οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἐργάται (ἀνὰ 15 ἐκατέρωθεν), ἀκολούθως ἔρχονται οἱ γεωργοὶ (11), οἱ κτηματῆαι (8), οἱ βιομήχανοι (3), οἱ ποιμένες (2) καὶ στρατιωτικοὶ (1). Πρέπει ἰδιαίτερος νὰ παρατηρηθῇ ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις, διότι ἐπὶ 55 καταδικασθέντων οἱ 41 εἰσὶν ἄγαμοι καὶ οἱ 14 ἔγγαμοι. Ἀξιοσημεῖωτον εἶναι ὅτι αἱ καταδικασθεῖσαι 2 γυναῖκες ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἔγγαμον τάξιν, ἐξ οὗ περ ἠδύνατο νὰ συναχθῇ ὅτι ὁ γάμος δὲν εἶναι πάντοτε ὁ λιμὴν τῆς γυναικείας εὐτυχίας. ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν γραμμάτων, 28 γινώσκοντες τοιαῦτα ἀπέναντι 27 ἀγράμμάτων, ἐν οἷς καὶ αἱ γυναῖκες.

Ἡ σπουδαιότερα κατηγορία ἐκ τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ Κακουργιοδικῶν ὑποβλήθέντων ἐγκλημάτων ἀποτείνεται κατὰ τῆς

ζωής. Ἐπί 55 πράξεων αἱ 30 εἶναι αἵματηραί, ἤτοι 6 φόνοι, 1 ἀπόπειρα φόνου, 2 φαρμακείαι, 3 τραύματα, 13 ἀναιρέσεις καὶ 5 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως. Κατόπιν ἔρχεται ἡ περιουσία, τὸ κατὰ τῆς ὁποίας ἔγκλημα περιλαμβάνει 9 κλοπὰς, 1 ληστείαν, 1 ἐκβίασιν, 1 ὑπεξαγωγὴν ἐγγράφων, 2 ἀπάτας καὶ 1 ἀπιστίαν· τὸ ὅλον 15. Ἡ ἀγνότης πρέπει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, διότι περιλαμβάνει 7 βιασμούς καὶ 1 ἀποπλάνησιν εἰς ἀσέλγειαν.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ.

Ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἀπὸ τῆς 22 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 9 Ἰουλίου 1875 ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου 64 ὑποθέσεων, 34 ἀπέβησαν καταδικαστικαί, 18 ἀθωοτικαί καὶ 12 ἀνεβλήθησαν. Ἐν ὄλῳ κατεδικάσθησαν 48 ἄτομα (οὐδεμία γυνή), 9 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 8 εἰς εἰρκτὴν, 28 εἰς φυλάκισιν καὶ 3 εἰς χρηματικὴν ποινὴν. Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν Χαλκίδι κακουργιοδικείου πρὸς τὰ τοῦ ἐν Σύρῳ, ἐν ᾧ αἱ ἐγκληματικαὶ ποιναὶ τοῦ τελευταίου ἀναβαίνουσιν εἰς 28, αἱ τοῦ πρώτου καταπίπτουσιν εἰς 17. Οἱ ἔνορκοι λοιπὸν τῆς Χαλκίδος ἔθυσαν πλειότερον εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐπιεικειᾶς τῶν ἐλαφρυντικῶν περιπτώσεων.

Εἶναι περίεργον ὅτι ἐκ τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου Χαλκίδος οἱ πλείονες ἀνήκουσιν εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν, 23 ἐπὶ ὀλίκου ἀριθμοῦ 48. Κατόπιν ἔρχονται οἱ ἐργάται (8) οἱ ποιμένες (6) οἱ ἔμποροι καὶ οἱ βιομηχανοὶ (ἀνὰ 5) καὶ δημοτικὸς ὑπάλληλος (1). Ἡ κοινωνικὴ ἐγγύησις τοῦ γάμου εἶναι εἰς τὸ μέσον, διότι ἐκ τῶν 48 καταδικασθέντων οἱ ἡμίσεις εἶναι ἐγγαμοὶ καὶ οἱ ἡμίσεις ἄγαμοι. Διαφέρει ὡς πρὸς τὰ γράμματα, διότι ὑπολογίζονται εἰς 33 οἱ ἀγνοοῦντες καὶ εἰς 15 οἱ εἰδότες τοιαῦτα. Κατὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ περιφέρεια τῆς Χαλκίδος διατελεῖ εἰς χεῖρνας ὄρους τῆς ἐν Σύρῳ, τῆς ὁποίας, ὡς προεβρέθη, αἱ καταδίκαι περιλαμβάνουσι τοὺς πλείονας ἐγγραμμάτους.

Ἡ σχέσις τῆς ἡλικίας πρὸς τὸ ἔγκλημα ἠκολούθησε τὰς ἐξῆς ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Χαλκίδος διαστάσεις. Τὰ πρόσκαιρα δεσμὰ ἀνήκουσιν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἐνεργὸν ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ 23—50 ἔτους. Ἡ εἰρκτὴ δεικνύει ἰδιαιτέραν προτίμησιν πρὸς τὴν νεότητα, διότι

ἅπανται αἱ εἰς αὐτὴν καταδίκαι περιορίζονται μέχρι τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας. Καὶ ἡ φυλάκισις δὲ πρὸς τὴν ἡλικίαν ταύτην πρὸ πάντων ἀποβλέπει, διότι ἐπὶ 28 καταδικῶν αἱ 22 ἐπεβλήθησαν ὡς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 30 ἔτος.

Ἐὰν ἀναλύσωμεν τὰ ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Χαλκίδος εἰσαχθέντα ἐγκλήματα κατὰ τὰς γενικωτέρας αὐτῶν ἐννοίας, παρατηροῦμεν ὅτι ἐπὶ 52 τὰ 30 ἀποτείνονται, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, εἰς τὰ αἶμα: 6 ἀναιρέσεις, 3 ἀπόπειραι ἀναιρέσεως, 2 θανατηφόρα τραύματα, 17 τραύματα, 1 ἀπόπειρα φόνου καὶ 1 παιδοκτονία. Αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς περιουσίας ὑπολογίζονται εἰς 14 πράξεις, ἧται 8 κλοπᾶς, 1 ληστεία, 1 ἐμπρησμόν, 1 ἰδιοποίησιν καὶ 2 ψευδορκίας. Ἡ ἀγνότης ἔρχεται κατόπιν: 2 βιασμοί, 1 διγαμία, 1 προσβολὴ ἠθῶν. Ἴνα ἡ πλήρης ἡ κατάταξις, πρέπει νὰ προστεθῶσι 2 παραβάσεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, 1 παράνομος κατακράτησις καὶ 1 ἐξύβρισις. Ἡ ἀπαρίθμησις αὕτη, δι' ὃν τινὰ ἀρέσκεται εἰς τὰς συγκρίσεις, ἀρκεῖ νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν σχετικὴν τοῦ ἐν Ἑρμοῦπόλει Κακουργιοδικείου, ἵνα δεῖξῃ ποῖα μεταξὺ τῶν δύο νήσων, τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Σύρου, ὑπῆρξε σοβαροτέρα τοῦ ἐγκλήματος κριτής.

ΟΡΚΩΤΟΙ ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ.

Αριθ. 4286.

*Πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Κακουργιοδικαῖς
Κ. Εἰσαγγελεῖα.*

Παρακολουθήσας τὰς ἐργασίας τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε Κακουργιοδικείου μετὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον εἰς ἅπασαν τὴν κοινωνίαν ἐμπνέει ἡ ὑψηλὴ ἐννοία τοῦ λειτουργοῦντος ἐν αὐτῷ ὀρκωτικοῦ θεσμοῦ, ἐπέισθην, ὅτι αἱ ἐτυμηγορίαι αὐτοῦ ὑπῆρξαν ἐν γένει προῖόν μεμελετημένης καὶ ἀφοσιωμένης πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐρεύνης.

Δὲν ὑπάρχει ὠραιότερα ἐν τῇ πολιτεῖᾳ ἀποστολὴ παρὰ τὴν πεφωτισμένην ἐφαρμογὴν τῆς δικαιοσύνης, ἐκείνην τούτέστι τὴν ὁποῖαν ζωογονεῖ ὁ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν λαϊκῶν κριτῶν οἰκῶν ὄφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀνακοινώσατε, παρακαλῶ, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ἐξ ὀνόματός μου πρὸς τοὺς ἀφ' ὧν μετ' ὀλίγον ἀποχωρίζεσθε ὀρκωτοὺς τῆς Σύρου δικα-

στάς, ὅτι ἡ τὴν ὁποῖαν διευθύνω ἐπιτηρητικὴ τῆς δικαιοσύνης ἀρχὴ θέλει διατηρήσει πάντοτε ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐντίμου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ὅτι ὑπὸ τοὺς κοινωνικοὺς ὄρους, οἵτινες ἐμπνέουσι τὴν ἐν Σύρῳ δικαιοσύνην τοῦ λαοῦ, ἡ γόνιμος αὕτη ἰδέα ὑπόσχεται εὐρωστότερον μέλλον καὶ γενικωτέραν ἐν Ἑλλάδι ἀποκατάστασιν, ὅτι ἐν τῇ καθόλου ἐθνικῇ ἀρμονίᾳ δὲν ἀναβιβάζεται μία κοινότης ἐδῶ, χωρὶς νὰ ὑποβοηθήσῃ καὶ τῆς ἐτέρας ἐκεῖ τὴν πρόοδον, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸ ἐμβλημα τῆς κοινωνικῆς ταύτης ἀλληλεγγύης ἔχω δι' ἐλπίδος, ὅτι τὸ ὀρκωτικὸν παράδειγμα τῆς κατ' ἐξοχὴν πόλεως τοῦ Ἑρμοῦ δὲν θὰ ἀπολεσθῇ διὰ τὴν λοιπὴν χώραν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1875.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

ΜΕΝΔΡΕΣΣΕ ΚΑΙ ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

(Ἰδ. Φυλ. 2ον σελ. 23.)

2^{ον}. ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

Τὸ αὐτὸ σύστημα, ἡ αὐτὴ τάξις, ἡ αὐτὴ ἀκαθαροσία, ἡ αὐτὴ συσώρευσις ὡς καὶ εἰς τὰς φυλακὰς Μενδρессέ.

Ἐνταῦθα τὰ δωμάτια εἶναι ὅλως ἀλλήλοις ἀνόμοια τὸ τε μέγεθος, τὸν ἀερισμὸν καὶ τὴν τοποθέτησιν· τὰ πολλὰ τούτων ἔχουσι μῆκος 4 $\frac{1}{2}$, πλάτος 4, καὶ ὕψος 3 περίπου μέτρων· τὰ πλείστα ἰσόγεια, ὀλίγα εἰς πρώτην ὄροφὴν ἅπαντα δὲ συγκοινωνοῦσι μετὰ κεντρικῆς αὐλῆς, στερουμένης παντός εἴδους μέσου πρὸς προφυλακὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ φύχου.

Τὰ εἰς τὴν φυλακὴν Γκαρπολά δωμάτια ἀνέρχονται εἰς 20 τὸν ἀριθμὸν, ἐν οἷς διαιτῶνται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως ἡμῶν κρατούμενοι 200, ὁ ἀριθμὸς ὅμως αὐτὸς δύναται νὰ φθάσῃ καὶ μέχρι 350. Ἐκ τῶν 200 τὰ νῦν κρατούμενων 20 ἀνήκουσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς, διαιτῶνται δὲ ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ δωμα-

τῶν τῶ πάντων εὐρυχωροτέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλον διαθήρῃ, ἔ-
χοντι μέτρος μὲν ἅ πλάτος δὲ θ' $\frac{1}{2}$ καὶ ὕψος θ' μέτρον. Ἡ δια-
νομή τῶν κρατουμένων ἐν τοῖς λοιποῖς δωματίοις εἶναι ὅπως ἀνο-
μοιοῦς ἀπὸ τοσαύτων δαδόνται μέχρι δώδεκα. Αἱ θυρίδες τῶν δω-
ματίων, ἄλλως ἰκανῶς μεγάλας, στεροῦνται ὄψεως, δαδουτασίῃν καὶ
πλαισίῃν.

Διὰ τὸ ἀνομοιοῦν τῆς διανομῆς τῶν κρατουμένων ἐν τοῖς δωμα-
τίοις ἀρ' ἑνὸς καὶ διὰ τὸ ἀνομοιοῦν τῆς χωρητικότητος τῶν δωμα-
τίων ἀρ' ἑτέρου καθίσταται δυσχερότατος, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀδί-
κωτος, ὁ προσδιορισμὸς εἰς κυβικά μέτρα τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἀνο-
μοιοῦντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

Βον. Ἐπίστα τὰ αἴτια εἰς τοιαύτης καταστάσεως.

Ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μακρυγορήσωμεν, ὅπως χρησιμεύωμεν τὰ
αἴτια τῆς τοιαύτης αἰτίας τῶν τοιοῦτων καταφυγῶν, φυλακῶν
ἀποκαλουμένων, καταστάσεως. Ἐπιτόμωτάτα διαμαρτυροῦμαι νὰ ἐπι-
σωμεν ἅπαντα τὰ αἴτια διὰ τῆς ἐπιτομῆς, προτάσεως, ὅτι ἡ κατά-
στασις αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς κακῆς ἐννοουμένης ἰδέας, περὶ φυ-
λακῶν ἐν γένει, ἐκ τῆς κακῆς ἐννοουμένης ἐννοίας τοῦ νόμου τοῦ
καταδικάζοντος εἰς κράτησιν ἀποστέλλει, τὸ ἐγκληματικὴν ἢ ὑπο-
πτὸν, καὶ τέλος ἐκ τῆς ἐντελέῃ, παραμελημένην ἢ καλλιῶν εἶπειν,
ἐντελέῃς ἄλλειψως διαυθίνσεως καὶ φυλακῶν παρ' ἡμῖν. Ἐνθα
καὶ ὁ σκοπὸς τῶν φυλακῶν καὶ ἡ ἐννοία τοῦ νόμου δεόντως ἐρη-
νεύονται, ὑπάρχομαι αὐτῶν ἢ αὐστημάτων διάφορα, ἀναλόγως τῶν
ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τοῦ κλίματος καὶ τῶν λοιπῶν βιωτικῶν καὶ κοι-
νωτικῶν περιστάσεων, δι' ὧν κανονίζονται, ρυθμίζονται καὶ διαυθί-
νονται ἡμεῖς πως αἱ φυλακαί, ὥστε παραλαμβάνουσαι ἀπὸ τῆς
κοινωνικῆς τὰ ἠθικῶς πάσχοντα καὶ ἐπικίνδυνα αὐτῶς μέλη, ἀποδι-
δοῦσι τὰ πολλὰ αὐτῶν μετὰ ἄλλοτε, ἄλλου χρόνου βελτιωμένα καὶ
ἰκανὰ νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς ὕψεις τῆς κοινωνικῆς μερίδας. Τὸ
τοιοῦτον δὲ καταρθεῖται δι' ἀνωτάτης διαυθίνσεως, ἔργον ἐχούσης
πλὴν τῆς συντόνου καὶ αὐστηρῆς ἐπιτηρῆσεως, καὶ τῶν τελειοποιῶ-
σιν τῶν ἐν ἰσχυρῇ αὐστημάτων καὶ τῶν ἐξέυρεσιν μέσων καταλλύλων
πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν κρατουμένων θεραπείαν, καταρθεῖται διὰ κα-
τωτέρως ἐπιστάσεως, κύριον ἐχούσης ἔργον τὴν τῶν φυλακῶν ἐπιτή-
ρησιν καὶ τὴν θεραπευτικὴν τῶν κανονισμῶν ἐφαρμογὴν. Παρ' ἡμῖν
τοῦναντίον αὐδὲν φυλακῶν αὐστημάτων ὑπάρχει, ἀρκεῖ ὁ μέλλων νὰ
κρατηθῆ νὰ ριφθῆ ἐντὸς δωματίου τινός, νὰ καθειρῆθῆ ἐν αὐτῷ, ὅπως

μη ἀποδράσῃ, καὶ ἰδοῦ ἡ φυλακὴ, ἰδοῦ ὁ κρατούμενος. Παρ' ἡμῖν οὐδεμίᾳ ἀνωτάτῃ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν ὑπάρχει, οὐ μόνον ἐνδελεχῶς καὶ συντόμως ἀποβλέπουσα καὶ ἐπιτηροῦσα τοὺς ὑποδεεστέρους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καὶ καταγινομένη διὰ τῶν ἰδίων αὐτῇ γνώσεων καὶ τῆς ἰδίας πείρας εἰς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου συστήματος, ἢ τελειοποιήσιν τοῦ ὑπάρχοντος συνωδὰ τοῖς ἠθέσι καὶ ἐθίμοις τῆς κοινωνίας. Παρ' ἡμῖν καὶ αὐτὴ ἡ ὑποδεεστέρα ἐπιστάσις τὰ μάλιστα χωλαίνει, οἱ ἐπιστάται, ὑποεπιστάται καὶ φύλακες, ἡμερόβιοι ὑπαλλήλοι, ἐκλέγονται ἢ μᾶλλον διορίζονται συνεπείᾳ συστάσεων οὐχὶ δὲ καὶ προσόντων, ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἀπλῶς καὶ μόνον ὅπως μισθοδοτῶνται, ἀγνοοῦντες καὶ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν καὶ ἀπέναντι τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας. Ὑπολείπεται μόνη παρ' ἡμῖν ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἣτις ἐκπληροῦσα τὰ ἑαυτῇ ἀναγεγραμμένα τῆς φρουρήσεως καθήκοντα, συμβάλλει ὅπως οἱ κρατούμενοι μὴ ἀποδράσωσι.

Ταῦτα συντομώτατα ὡς πρὸς τὰς φυλακὰς παρ' ἡμῖν ἐν γένει, ὡς πρὸς τὰ αἷτια τῆς οὐκ ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐν γένει καταστάσεως. Δὲν προβαίνομεν εἰς λεπτομερείας καὶ συζητήσεις περὶ φυλακῶν ἐν γένει, δὲν προβαίνομεν εἰς πλείονα ἐπὶ τούτων ἀναλύσεις, διότι δὲν δίδεται ἡμῖν τοιαύτη ἐντολὴ παρὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Κ. Εἰσαγγελέως προετάξαμεν μόνον ταῦτα, ὅπως καταδειξώμεν ποῦ ἔγκειται τὸ κακόν, ὅτι πᾶν κακόν ὑπάρχον νῦν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐκ τῶν προσημειωθέντων κυρίως παγάζει, ὅτι πᾶσα ἐκ τῶν ἐνόνητων βελτίωσις, θέλει εἶσθαι ἡμιτελής καὶ παροδική, καὶ ὅτι ἀνάγκη κατεπιγούσα τὰ μάλιστα εἶναι καὶ διὰ τὸ καλόν τῆς κοινωνίας καὶ διὰ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ὅπως τὸ ἔθνος ἐπιληφθῆ ὡς τάχιστα καὶ πρὸ παντός τοῦ ζωτικῆς τούτου περὶ φυλακῶν ζητήματος.

Ἄλλ' ἂν μεμονωμένως ἤδη ἐξετάσωμεν τὰ προκαλοῦσα τὴν προσημειωθεῖσαν τῶν φυλακῶν κατάστασιν αἷτια, συνοψίζομεν ταῦτα εἰς τὰ ἑξῆς.

1) Μικρὸς καὶ στενὸς χώρος· τουτέστιν τὰ δωμάτια ἐνθα οἱ κρατούμενοι διατῶνται καὶ μικρὰ καὶ στενὰ καὶ ἀκατάλληλα διὰ τόσον μέγαν ἀριθμὸν κρατουμένων εἶναι.

2) Κακὸς καὶ ἐλλειπὴς ἀερισμὸς· ὡς εἶρηται τὰ δωμάτια τὸ θέρος ἀερίζονται διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς αὐτῶν ὀπῶν, αἷτινες τὸν χειμῶνα φράσσονται, διὰ τῆς κατὰ τὴν θύραν ὀπῆς καὶ διὰ τῆς θυρίδος, ἣτις ἐπίσης τὸν χειμῶνα τὸ πλείστον εἶναι κεκλεισμένην. Ἄν τὸ θέρος αἱ ὀπαι αὐταὶ διὰ τὸ δωμάτιον καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ οἰκοῦντας

θεωρῶνται καὶ εἶναι ἀνεπαρκεῖς δι' ἀερισμὸν, τί θέλομεν εἶπει διὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε αἱ πολλαὶ τούτων ἑλλείπουσιν καὶ μόνον σχεδὸν διὰ τῆς κατὰ τὴν θύραν ὀπῆς ἐνεργεῖται ὁ ἀερισμὸς; Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰ τοῦ Γκαρπολά δωμάτια τοιαῦτα ὀπαὶ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς δὲν ὑπάρχουσιν, ὁ δὲ ἀερισμὸς γίνεται διὰ τῶν κακῶς κλεισμένων θυρίδων καὶ θυρῶν.

3) Ἀνάδοσις ἀναθυμιάσεων καὶ μεμολυσμένοις ἀήρ ἐντὸς τῶν κλεισμένων δωματίων, τὸ μὲν ἐκ τῶν ἐν τοῖς κλεισμένοις δωματίοις παραμενοντῶν ἀνοικτῶν κινητῶν ἀποπάτων, ἐνθα καὶ ἡ οὔρησις καὶ αἱ ἀποπατήσεις τοσούτων ἀνθρώπων γίνονται, τὸ δὲ ἐκ τῶν ἐγκλεισμένων ἐπίσης τῶν κρατουμένων ἐνδυμάτων τὸ πλεῖστον, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀπάντων, ἀκαθάρτων, τὸ δὲ ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων τῶν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν σωμάτων τῶν κρατουμένων ἀναδιδόμενων, τὸ δὲ ἐκ τῆς συσσωρεύσεως ἐντὸς τοῦ δωματίου σκευῶν καὶ ὑλῶν τῆ μαγειρικῆ κλπ. χρησίων.

4) Κάθειρξις διαρκούσης τῆς ἡμέρας ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ὥρας ἐν τοῖς δωματίοις τὸ θέρος.

5) Τροφή ἀνεπαρκῆς, κακῆ καὶ ἀνόμοιος.

6) Ἐνδυμασία ἐπίσης ἀνόμοιος καὶ ἑλλειπῆς ὡς ἐπίσης καὶ τὰ διὰ τὸν ὕπνον χρήσιμα ἐνδύματα. Ἐξ ἀπάντων τούτων οὐδὲν χορηγεῖ τὸ δημόσιον τοῖς κρατουμένοις, ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν φέρει οἷα καὶ ὅσα ἂν θέλῃ βράκη.

7) Ἀκαθαρσία ἐν γένει τῶν δωματίων καὶ αὐλῶν καὶ ἀποπάτων Σπάνις ὕδατος καὶ μάλιστα ἐν Γκαρπολά.

8) Ἐλλειψίς ἐπιτηρήσεως.

9) Κακὴ συντήρησις τοῦ θεραπευτηρίου καὶ ἡμελημένη φροντίς περὶ τὴν θεραπείαν.

Γον. Μέσα πρὸς βελτίωσιν.

Ἐπιλαμβανόμενοι τοῦ τελευταίου τοῦ καὶ δυσκολωτέρου τούτου θέματος, θέλομεν περιορισθῆ ἀκριβῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς πρὸς ἡμᾶς παραγγελίας τοῦ παρ' Ἐφέταις Κ. Πισαγγελέως.

Καὶ ὡς πρῶτιστον μέσον πρὸς ἀποσόβησιν ἐν μέρει τῆς περιγραφείσης τῶν φυλακῶν κακῆς καταστάσεως, θέλομεν προτείνει τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῶν κινητῶν καὶ μὴ ἀποπάτων. Καὶ διὰ μὲν τοὺς δευτέρους θεωροῦμεν ἀναγκαίαν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῶν μηχανικῶν καλουμένων ἀποπάτων, καθ' ὃ διὰ μηχανισμοῦ ἰδιαιτέρου ἐρμητικῶς ἀποφράσσεται ἡ ὀπή τοῦ ἀποπάτου, ἀφθονος δὲ ποσός

της ύδατος ἐκάστοτε καταιώνεται ἐν αὐτῷ· διὰ δὲ τοὺς δευτέρους τοὺς κινητοὺς θέλομεν συστήσει τὴν ἐνδελεχῆ χρῆσιν ἐν αὐτοῖς οὐσιῶν δυναμένων νὰ ἐξουδετερώσωσι καὶ νὰ μεταβάλλωσιν ἐπὶ τὸ ὑγιεινότερον τὰ ἀναδιδόμενα ἐξ αὐτῶν πηγυρὰ καὶ δυσώδη ἀέρια.

Τοιαῦται οὐσίαι εἶναι ὁ χλωριούχος τίτανος, ὁ θεικὸς σίδηρος καὶ τὰ ἅλατα τοῦ ψευδαργύρου, τὸ φανικόν ὀξύ κλπ. Ἐξ ἀπάντων ὁμοῦ τούτων τὸ μᾶλλον πρόσφορον πρὸς τὸν σκοπὸν εἶναι ὁ θεικὸς σίδηρος καὶ τὰ ἅλατα τοῦ ψευδαργύρου, ἅτινα ἐξουδεροῦντα τὰ δυσώδη ἀέρια δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐκτύλισιν ἐτέρων δυναμένων νὰ βλάψωσιν, ὅπως συμβαίνει ἐκ τῆς χρήσεως τῶν χλωριούχων ἐνώσεων, αἵτινες εἰς ἐπαρῆν μετὰ τῶν ἀρμονιούχων ἐνώσεων τῶν περιτομάτων ἐρχόμενα ἐκτυλίσσουσιν ἀζώτον, τὸ δὲ φανικόν ὀξύ ὀλίγον συντελεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν, διότι δὲν ἐξουδετεροῖ μὲν τὰ ἀναπτυσσόμενα ἀέρια, ἀπ' ἐτέρου δὲ διὰ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ ὀσμῆς θύναται εἰς τινὰς νὰ ᾖται ἐπιβλαβῆ. Ἡ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν μέσων τούτων ἀπαιτούμενη δαπάνη δὲν εἶναι μεγάλη, τοῦναντίον μάλιστα λίαν εὐτελής.

Δυναρῆς τῆ προσημασθέντι περισταται ἡ τελεία τῶν θαλακτίων ἐκκένωσις ἀπὸ τῶν παντοίων ἐνδύματων καὶ σκευῶν, ἅτινα θύνανται ἠρηθαρμένα καὶ καταγεγραμμένα νὰ φυλάττωνται ἐν ἰδιαιτέρῳ χώρῳ ὑπὸ τῆς ἐπιστάτης, νὰ διακρίβωνται δὲ τοῖς κρατούμενοις κατὰ τακτὰς ἡμέρας τὰ πρὸς ἀλλαγὴν χρῆσιμα καθάρια ἐνδύματα, τὰ δὲ ῥοπαρὰ πλουόμενα παραχρῆμα ὑπὸ τῶν κρατούμενων καὶ ἐπιδιορθούμενα ἐντὸς ὁρισμένου χρονικοῦ διαστήματος νὰ παραδίδωνται ἀμέσως τῇ ἐπιστάτῃ πρὸς φύλαξιν. Οὕτω θέλουσι παραμείνειν ἐντὸς τῶν θαλακτίων μόνον τὰ διὰ τὸν ὕπνον χρήσιμα.

Ἄπαντα ἀνεξαρτέτως τὰ θαλακτία νὰ καθαρίζωνται συνεχῶς καὶ πρὸς κόντωι, τὰ δὲ ταίχη αὐτῶν τοῦλάχιστον τρίς τοῦ ἔτους νὰ ἀλειφῶνται καὶ νὰ καθαρίζωνται.

Νὰ ἐρεθῆ ὑπὸ εὐδάρους ἐπὶ τούτῳ μηχανικοῦ τὸ πρόσφορύτερον καὶ οἰκονομικώτερον τοῦ ἀερισμοῦ τῶν θαλακτίων σύστημα, λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀνάγκης τῆς θεραπείας.

Νὰ παραμεύωνται οἱ κρατούμενοι τὸ θέρος ἰδίως πλείονας ὥρες ἐν ὑπαίθρῳ καὶ εἰ δυνατόν καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν.

Νὰ κατασκευασθῶσι στοὰ εἰς Γαερπιδᾶ, ἐνθα ἐλλείπουσι, ὅπως οἱ κρατούμενοι διακτώνται τὰς τῆς ἐξόδου ὥρας ὑπὸ σκέπην ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

Νὰ ληφθῆ πρόνοια ἰδίᾳ περὶ τῆς τροφῆς αὐτῶν, νὰ ἐξερεθῆ δηλονότι μᾶλλον, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῆ τὸ θηροῦτον διὰ πολλὰ μείζονος

δαπάνης, ὅπως οἱ κρατούμενοι τρέφονται ἀλλίον καὶ ὅσον εἶόν τε ὁμοίως. Πρὸς τοῦτο ἴσως ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἐμισθῆ τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς ὑπὸ τῆς διοικήσεως, νὰ καταβάλλωσι δὲ οἱ τὰ νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἰδίαις δαπάναις διατροφόμενοι, ἕκαστος ἀνάλογον ποσόν, ὅπερ θέλει χρησιμεύει διὰ τὴν διατροφήν καὶ τῶν ἀπόρων. Ἡ τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἄρτου ἐκ 3 ἢ 6 ἑκατοστῶν τὴν ἡμέραν νὰ μὴ δίδηται εἰς τοὺς ἰδίαις δαπάναις διατρεφομένους, νὰ κρατῆ δὲ τοῦτο ἢ ἐπιστᾶσία καὶ δι' αὐτοῦ νὰ διατρέφῃ προσηκόντως τοὺς ἀπόρους. Ἡ τέλος νὰ αὐξήνθῃ τὸ σιτηρέσιον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐπαρκῆ διὰ λιτὴν ἀλλ' ὕγιεινὴν ὁμοίαν εἰς ἅπαντας τροφήν, νὰ ἀπαγορευθῆ δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εὐστηρῶς ἢ χρήσις ἰδιαίτερας τροφῆς ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει. Συγχρόνως δὲ νὰ δοθῆ ὅλως ἰδιάζουσα καὶ ἀσθηρὰ προσοχὴ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου, τὴν κυρίαν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου τροφήν, ὅπως μὴ ληστεύωνται ὑπὸ τῶν ἐλευθέρως ἐν τῇ κεινωγίᾳ διαιτωμένων οἱ ἐπὶ κλοπῆ, ληστεία, φόνους κλπ. ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι.

Τὸ δημόσιον ἀνυπερθέτως νὰ χρηγῆ ἕκαστῳ κρατούμενῳ, ἢ τοῦλάχιστον τοῖς ἔχουσιν ἀπέλυτον ἀνάγκην καὶ ὅλως στερουμένοις, ὅ,τι ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὸν ὕπνον, νὰ ἀνανεύεται δὲ τοῦτο φθειρόμενον κατὰ ὠρισμένας ἐποχὰς, ἵνα μὴ παρίσταται ἡ καταπληκτικὴ αὐτῇ διαφορὰ συγκοιμημένων δύο ε. π. ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ δωματίου, τοῦ μὲν ἐπὶ στραμινῆς παχείας καὶ μαλακῆς, τοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου ἀνευ ἐνδυματός τινος δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ πρὸς φυλακὴν ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπηρειῶν. Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἂν διὰ τοὺς κρατούμενους ἐκανονίζετο ἰδίᾳ ὁμοιόμορφος ἐνδυμασία κατὰλληλος, χορηγούμενη καὶ αὕτη ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ φέρουσα καὶ τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν διαφόρων τάξεων εἰς ἃς ἀνήκουσιν οἱ κρατούμενοι.

Μεγίστης ἐπίσης σπουδαιότητος εἶναι καὶ ἡ τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου δωματίου ἀραίωσις· ἐπεὶδὴ ὅμως τὸ τοιοῦτον καθίσταται ὅλως ἀνέφικτον, ὅπως τὰ νῦν ἔχουσιν αἱ φυλακαί, διὰ τοῦτο φρονοῦμεν, ὅτι, πλὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προσημειωθέντων μέτρων, δι' ὧν κατορθοῦται κατὰ μέγα μέρος ὁ καθαρισμὸς τῆς ἀτμοσφαιρας τῶν δωματίων, καλὸν ἤθελε εἶσθαι, ἂν προσετίθεντο δωματῖα τινὰ ὡς πρώτη ὄροφὴ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν τοῦ Μενδρессέ μέρος, ὅπως τὰ ἤδη ὑπάρχοντα κατὰ τὸ μεσημβρινόν. Ἡ δαπάνη, ἣν ἡμεῖς ἐστὼ καὶ κατὰ προσέγγισιν ἀδυνατοῦμεν νὰ προσδιορίσωμεν, τῆς τοιαύτης προσθή-

κης δὲν δύναται νὰ ἦναι μεγάλη, τὸ ἐξ αὐτῆς ὅμως ὄφελος ἔσται μέγα.

Ὡς πρὸς τὸ θεραπευτήριον, ἵνα τοῦτο ἐκ τῶν ἐνότων διασκευασθῆ πω, συμφώνως τῷ προορισμῷ αὐτοῦ, λέγομεν, ὅτι πρέπει νὰ περιέχῃ πλείονας κλίνας, νὰ διατηρῆται μεγάλη καθαριότης, νὰ γίνηται ἡ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἐπίσκεψις ἐν αὐτῷ τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἡμέρας, νὰ χορηγῶνται ταχέως τὰ φάρμακα, ἅτινα νὰ ἦναι καλῆς ποιότητος κλπ. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τελευταίου τούτου μέτρου προτείνομεν νῆ παύση ἡ ὑπὸ τοσούτων καταχρήσεων περιεστοιχισμένη προμήθεια διὰ μειοδοσίας, καὶ μέχρις 80 0]0, τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων, καὶ νὰ προμηθεύωνται αἱ φυλακαὶ ταῦτα παρὰ τῶν στρατιωτικῶν φαρμακείων, ὅτε καὶ ὀλιγώτερον δαπανηρὸν θέλει εἶσθαι καὶ μᾶλλον συντελεστικὸν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν πασχόντων. Ἐν γένει δὲ, προκειμένου νὰ καταρτισθῶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς θεραπευτήρια, δεόν ὅπως αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἀναθέσωσιν εἰς ἐπὶ τούτῳ ἄνδρα τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, διαλαμβάνοντος ἀνάσας τὰς λεπτομερείας, ἃς ἡμεῖς ἐνταῦθα ἀποφεύγομεν νὰ σημειώσωμεν, καθότι δὲν πρόκειται εἰδικῶς περὶ τούτου.

Νὰ αὐξηθῆ ἡ ποσότης τῶν ὑδάτων, ὅπως ἐπαρκῆ διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν καὶ τὴν καθαριότητα.

Νὰ γίνηται προσηκόντως κατὰ τακτὰς ἐποχὰς ὑποχρεωτικῶς καθαρισμὸς γενικὸς τῶν σωμάτων τῶν κρατούμενων, ἀναλόγως τῆς ὥρας τοῦ ἔτους.

Φρονοῦμεν τέλος, ὅτι εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι ν' ἀνατεθῆ ἡ ἀνωτάτη τῶν φυλακῶν διεύθυνσις καὶ ἐποπτεία, ἰδίως ὑπὸ τὴν ὑγεινὴν καὶ τὴν ἠθικὴν ἐν γένει ἔποψιν, εἰς ἄνδρα δεδοκιμασμένης ἰκανότητος, τιμιότητος καὶ ζήλου, ὅπως δύνηται νὰ διευθύνῃ διὰ στίβαρας χεῖρὸς τὴν σύνθετον τούτην μηχανὴν, νὰ ῥυθμίσῃ τὸν ἐσωτερικὸν τῶν φυλακῶν κανονισμὸν καταλλήλως, νὰ εἰσαγάγῃ ὑποχρεωτικῶς τὴν ἐργασίαν, διὰ τῆς ὁποίας καὶ ἠθικῶς δύναται οἱ κρατούμενοι νὰ βελτιωθῶσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελῶσι διὰ τοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας προσποριζομένου αὐτοῖς κέρδους εἰς τὴν κρείττονα αὐτῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐνδιαίτησιν, καὶ νὰ ἐναποταμιεύωσιν ἐκ τῶν οἰκονομιῶν αὐτῶν ποσὸν τι δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς κατὰ τὴν νέαν ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς, καὶ νὰ διδασθῶσι, καὶ νὰ ἐξοικειωθῶσι τέλος πρὸς τὴν ἐργασίαν, ὥστε μεταβαίνοντες ἐκ νέου εἰς τὴν κοινωνίαν, νὰ δύναται νὰ ἀποτελέσωσι μέρος τῆς ὑγειοῦς αὐτῆς μερίδος. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς διὰ τῆς ἐπι-

βαλλομένης, οὕτως εἶπειν, ἀργίας, τῆς μητρὸς ταύτης ἀπασῶν τῶν κακιῶν, μεταβάλλονται καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ ἐργατικοὶ εἰς ὀκνηροὺς καὶ ἀργοὺς, τὸ μὲν ἕνεκα τῆς ἐξοικειώσεως πρὸς τὴν ἀργίαν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς ἀπωλείας τῆς ἐξέως τοῦ ἐργάζεσθαι μεταβάλλονται εἰς ὄντα χειρόνα ἢ ὅ,τι πρὸ τῆς φυλακίσεως αὐτῶν ἦσαν, διότι ἀδιακόπως ἀναστρεφόμενοι καὶ κοινωνοῦντες ἀλλήλοις ὧν διεπράζαντο πράξεων, ἐκγυμνάζονται, οὕτως εἶπειν, καὶ τελειοποιοῦνται θεωρητικῶς εἰς τὴν κακοπραγίαν, ζητοῦσι δὲ, ἀνακτῶντες τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς νέας αὐτῶν θεωρητικὰς γνώσεις. Καὶ ὅμως δὲν θέλει τις, καὶ δικαίως, ἐκπλαγῆ, ἅμα ὡς μάθη, ὅτι παρ' ἡμῖν, καὶ ἰδίως ἐσχάτως, εἶναι ἐντελῶς ἀπηγορευμένη ἡ ἐργασία;

Ταῦτα ἐκρίναμεν, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ἀναγκαῖον νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν διὰ τῆς παρουσίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Αὐγούστου 1875.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΠΑΛΑΝΟΣ Καθηγητὴς τῆς ὕγεινῆς.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΗΛΙΩΤΗΣ Στρατιωτικὸς ἰατρός.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑΣ Ὑφηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΕΠΟΨΙΣ.

Ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἄλλοτε σκεφθεὶς περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ἠθέλησα νὰ μάθω τίνι τρόπῳ ἡδυνάμην νὰ συγκεντρώσω ὅσον ἔνεστι πλειότερους στρατιώτας πρὸς ἄσκησιν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διέταξα νὰ μοὶ δοθῶσιν ἀκριβεῖς κατὰ τὸ δυνατόν πληροφορίες περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἠσχολοῦντο εἰς τὰς διαφόρους τοῦ κράτους ὑπηρεσίας, μετὰ ζῦ τῶν ὁποίων ἐνδιαφέρει ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνη ἡ τῶν φρουρῶν.

Τῷ ὄντι ἔπρεπε νὰ φυλάττωνται διαρκῶς 184 καθ' ὅλον τὸ κράτος θέσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖοι 184 ἄνδρες. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν, διὰ νὰ φυλαχθῇ θέσις τις ἐν τῷ διαστήματι 24 ὥρῶν, ἀπαιτοῦνται κατὰ τὰ κεκανονισμένα 4 ἄνδρες, ἤτοι τρεῖς φρουροὶ καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ, κατὰ συνέπειαν τὸ ὅλον τῶν ἀπαιτουμένων σκοπῶν ἐν ταῖς διαφόροις θέσεσιν ἀνέρχεται εἰς 736 ἄνδρας. Ἐάν

δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 188 τοῦ κανονισμοῦ τῶν φρουρίων καὶ πόλεων ἀφήσωμεν ἐλεύθερον τὸν στρατιώτην, ἀμα ὡς ἐξέλιθῃ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ σκοποῦ, ἐπὶ 4 ἡμερονύκτια, ἀνάγκη νὰ πενταπλασιάσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σκοποῦ σταθερῶς ἀπαιτουμένων ἀνδρῶν, ἀπὸ 736 εἰς 3680, ποσὸν δηλαδὴ ἀνδρῶν τὸ ὅποιον ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀδυνατεῖ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Ἄλλ' ἔστω ὅτι ὁ Ἕλλην στρατιώτης, ὡς μᾶλλον σκληραγωγημένος τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι στρατιωτῶν, μόνον 48 ὥρων ἀνάγκη ἀναπαύσεως ἔχει καὶ εἰς τοῦτο ἀρκεῖται· τότε συνεπῶς διὰ τὴν συνεχῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης τῶν φρουρῶν ἀπαραίτητος εἶναι τριπλάσιος τῶν 736 ἀριθμὸς, ἦτοι 2108 ἄνδρες, τῶν ὁποίων τοῦλάχιστον οἱ ἡμίσεις ἀσχολοῦνται εἰς τὴν φρούρησιν τῶν φυλακῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐνιαυσία δαπάνη δι' ἕκαστον στρατιώτην ἀνέρχεται εἰς 600 ὡς ἔγγιστα δραχμᾶς, ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς χιλίους τῶν φυλακῶν στρατιώτας 600 000 δραχ. κατ' ἔτος, ποσὸν δηλαδὴ, τὸ ὅποιον κατ' οὐδένα λόγον πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαρατήρητον, προκειμένου περι ὀργανισμοῦ τελειότερου πρὸς τὰς ὑπαρχούσας φυλακάς.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν δραστηρίαν διεύθυνσιν τοῦ μελετωμένου περὶ Ἑλληνικῶν φυλακῶν συνεταιρισμοῦ, εἰς τὴν πρακτικὴν ἔννοιαν τοῦ ὁποίου ἐπικροτῶ, κατασκευάζονται ἀντὶ τῶν τῆδε κἀκεῖσε διεσπαρμένων καὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν διατελουσῶν, ὀλιγώτεραι καὶ τελειότεραι, ἢ ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης πρώτη ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψίν οἰκονομία ἔσεται μεγίστη. Ἄμα δεχθῶμεν ὅτι διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης, θὰ εἶναι ἀναγκαῖοι οἱ ἡμίσεις στρατιῶται (μολονότι δυνατόν καὶ ὀλιγώτεροι ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς τῶν φυλακῶν συγκεντρώσεως), ἰδοῦ ὅτι ἡ πρὸς φρούρησιν τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν δαπάνη καταβαίνει ἀπὸ 600 000 δραχ. εἰς 300 000 δραχμᾶς. Ἄλλ' ἡ φυλακτικὴ αὕτη οἰκονομία ἔχει καὶ ἀνωτέραν τῆς ἀπλῆς χρηματικῆς ἔννοιαν. Διότι ἐπὶ τέλους ὅσοι ἐννοοῦσι τὴν μεγάλην ἀποστολὴν τοῦ στρατοῦ, πρέπει ὅσον ἔνεστι νὰ ἀνοίξωσιν εἰς αὐτὸν τὸ καθαρῶς στρατιωτικὸν στάδιον.

X. ΖΙΜΒΡΑΚΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὕπὸ τὰς ἐπιμενεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφεταῖς Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 4^{ον}.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1875.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΘΑΛΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 76.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Φυλακαὶ Ὑποδίκων ἐν Χαλκίδι (Γενικὴ ἔρευνα καὶ ἔκθεσις ἰατρῶν)	σελ. 51
2. Περί Ἀλληλογραφίας τῶν φυλακισμένων ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΣΚΟΥΖΕ	» 54
3. Περί Σωφρονιστικῆς Φυλακῆς (Διάταγμα τοῦ 1836. Ἰδέα καὶ ὄργανισμός)	» 58
4. Γυναικεῖαι Φυλακαὶ	» 63

ΕΝ ΠΤΑΙΣΜΑ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ. — Ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1874 καὶ ὑπ' ἀριθ. 81 ἀποφάσεως. Καταδικάζει τὸν Ἀναστάσιον Γάτον, κάτοικον Ἀμφίσσης εἰς βαθμὸν πταίσματος ἐπὶ αἰκίαις, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τελῶν τῆς σημάνσεως καὶ δικαστικῶν ἐξόδων, εἰσπρακτέων καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως.

Διὰ μῆνυσιν	Δραχ. 2
» ἔκθεσιν ἀνακοπῆς	» 4
» » ἰατρῶν, πραγματογνωμόνων κλπ	» 12
» ἔκθέσεις ἐξετάσεων κατηγορουμένων καὶ μαρτύρων. »	» 48
» βούλευμα παραπομπῆς Πλημμελειοδικῶν	» 5
» » Ἐφετῶν	» 10
» ἔγγραφα ἐπιδόσεως πρὸς κατηγορούμενον καὶ μάρτυρας. »	» 70
» πρακτικὰ συνεδριάσεως	» 35
» ἀπόφασιν ὀριστικὴν	» 20
» ἀντίγραφα κοινοποιηθεισῶν πράξεων	» 30
» ἀποφάσεις προδικαστικὰς	» 5
» δικαιώματα μαρτύρων ἐπ' ἀκροατηρίου	» 275
» » » ἐν τῇ προανακρίσει	» 150
» ἀποζημίωσιν ἰατρῶν	» 200
» τροφοδοσίαν κατηγορουμένου κατὰ τὴν ὑποδικίαν του »	» 48

Τὸ ὅλον δραχ. 906

Ἀθῆναι, 21 Ἰανουαρ. 1875. Ὁ Γραμματεὺς.

ᾧ θεὰ Δικαιοσύνη, πόσον εἶσαι ἀκριβή!

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΦΥΛΑΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ.

Δεν έχω ἐπὶ τοῦ παρόντος σκοπὸν καὶ πραγματευθῆναι περὶ τῶν διαβοητήτων φυλακῶν τοῦ φρουρίου τῆς Χαλκίδος, ἐν αἷς στενάζουσι τὰ πλάσματ' αὐτοῦ Θεοῦ, ὅσα ἡ χεὶρ τῆς δικαιοσύνης παραδίδει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς τιμωρίας. Αἱ φυλακαὶ τῶν ἐν Χαλκίδι καταδικῶν, αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς, ἀποτελοῦσι κοινωνικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ μελετηθῆ ἐν κρείττονι, πρόσθετος δὲ καὶ εὐθέτω κατὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐφημερίδος ταύτης χρόνος.

Περικρίζομαι ὅθεν εἰς μόνας τὰς ἀναγκαστικὰς τῆς Χαλκίδος φυλακὰς, τῶν ὁποῶν τρία εἶναι τὰ καταστήματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι δημόσιον, τὰ δὲ ἰδιωτικὰ.

Καὶ δημόσιον μὲν εἶναι τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἑνομασίαν *Ἐνετικαὶ φυλακαί*, αἵτινες κεῖνται ὑπὸ τὸν μεσαιμῆριονκατατολικὸν προμαχώνα τοῦ φρουρίου τῆς Χαλκίδος, συνέχονται δὲ μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ φυλακῶν τῶν καταδικῶν καὶ ἀποτελοῦνται ἐκ δύο δωματίων, τὸ πλεῖστον ὑπογείων, συνεχόμενων διὰ διαδρόμου. Τὰ δωματῖα ταῦτα εἶναι ἀπάτωτα, κάθυγρα καὶ σχεδὸν σκοτεινά. Τὸ ὑπάρχον ἐν καὶ μόνον παράθυρον μάλισ ἐπιτρέπει τὴν ἐν αὐταῖς εἴσοδον ἀνεπαρκοῦς ἀέρος. Τὸ ἥλιακὸν φῶς εἶναι ἀγνωστον ἐντὸς τῶν δωματίων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ χειμῶνος εἶναι ψυχρότατα. Ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ διαχωρίσματος τούτου ὑπάρχει καὶ τρίτον δωματῖον, χρησιμεῦον ἐπίσης δι' ὑποδικούς, ὅπερ σχετικῶς πρὸς τὰ δύο ἄλλα, εἶναι εἰς κρείττονα ὁπωσοῦν κατάστασιν, καθὸ πατωμένον, ἔχον δύο παράθυρα, δι' ὧν καθίσταται πλεσιότερον ἥλιακὸν καὶ εὐάερον. Αἱ φυλακαὶ αὗται εἶναι 200 περίπου μέτρα μακρὰν τῆς πόλεως, ἀναλόγως δὲ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ καιροὺς ἐν αὐταῖς κρατουμένων ἀποτελοῦσι χῶρον στενὸν καὶ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίν. Κατὰ τὴν 29 Αὐγούστου 1875 περιλαμβάνοντο ἐντὸς τῶν καταγωγίων τούτων 31 ἄτομα ὑπὸ τὴν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης, ἧτοι 8 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δωματίῳ, 15 ἐν τῷ μείζονι κεντρικῷ καὶ 8 ἐν τῷ ἐτέρῳ.

Τὰ δὲ λοιπὰ δύο καταστήματα εἰς χρήσιν ἐξεταστικῶν φυλακῶν εἶναι ἰδιωτικαὶ οἰκίαι τῆς ἐντὸς τοῦ φρουρίου πόλεως, τὰς ὁποίας ἐξεμίθωσε τὸ δημόσιον. Ἐν μὲν τῇ μεγαλειτέρᾳ, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε δωματίων φυλακῆς καὶ δύο δωματίων διὰ τὴν ἐπιστάσιαν καὶ τὴν φρουράν, μετὰ κήπου ἐντὸς τῆς αὐλῆς ἐξ ἑνὸς περίπου στρέμματος, κρατοῦνται ἀναμιξ ὑπόδικοι, ἐλαφρόποιοι κατάδικοι, καὶ διὰ χρέη. Ἡ δὲ μικροτέρα οἰκία συγκειμένη ἐκ τριῶν δωματίων μετὰ εὐμεγέθους ἐσωτερικοῦ διαδρόμου εἶναι προωρισμένη εἰς γυναικείαν φυλακὴν ὑποδίκων ὁμοῦ καὶ καταδίκων. Οἱ ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις φυλακαῖς κρατούμενοι ὑπόδικοι ἀνεβιβάζοντο κατὰ τὴν 29 αὐγούστου 1875 εἰς 8 μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην, εἰς 3 δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν δευτέραν.

Ἐκ τοῦ ὅλου τῶν ἐν Χαλκίδι ὑποδίκων κατὰ τὴν προσημειωθεῖσαν ἡμέραν, 11 κατηγοροῦντο ἐπὶ φόνῳ, 3 ἐπὶ ἀποπείρα φόνου, 15 ἐπὶ ἀναιρέσει, 1 ἐπὶ ἀποπείρα ἀναιρέσεως, 2 ἐπὶ θανατηφόρῳ τραύματι, 1 ἐπὶ βρεφοκτονίᾳ, 1 ἐπὶ βιασμῷ καὶ 6 ἐπὶ κλοπῇ. Πῶς! ἐπὶ 42 κατηγορουμένων οἱ 35 ἐζήτησαν τὸ αἷμα τοῦ πλησίον των; Ὑπολείπεται ἡ ἔρευνα κατὰ πόσον αἱ τάσεις αὗται ἐπιβαρύνουσι τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς Εὐβοίας, οἵτινες ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κλασικοῦ ἑλληνισμοῦ διεκρίνοντο ἐπὶ μαλακοτέρῳ ὁμολογουμένως χαρακτῆρι. Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ 42 ὑποδίκων οἱ 18 εἶναι γεωργοὶ, κατηγορούμενοι ἅπαντες, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐπὶ αἵματι. Μήπως ὁμως καὶ ἡ Παλαιὰ Γραφή δὲν ἐπιβαρύνει τὸν γεωργὸν Κάϊν διὰ τῆς πρώτης ἀνθρωποκτονίας;—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐξεταστικῶν τῆς Χαλκίδος φυλακῶν, 15 εἰδότες γράμματα ἀπέναντι 27 ἀγραμμάτων.

Ὁ βίος τῶν ὑποδίκων τῆς Χαλκίδος, ὅπως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ κράτους φυλακαῖς, δαπανᾷται ἐν ἀργίᾳ. Ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις καὶ τινες εἰς ἀσήμαντα ἀσχολούμενοι χειροτεχνήματα, ὡς ἀνθοδέσμας ἐκ ζύμης, κομβολόγια κλπ. Ἄλλ' ἐνθ' ἡ ἐργασία καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον κοινωνία οὐσιωδῶς ἐλλείπουσι καὶ ἐκ τῶν Χαλκιδικῶν φυλακῶν, ὅπως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους, ἃς ἴδωμεν τί περὶ τῆς ὑγιεινῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ τῆς κατὰ τὰ ἐνόντα βελτιώσεως (ἰδίως τῶν ἐν τῷ προμαχώνι τοῦ φρουρίου δημοσίων) ἀποφαίνονται οἱ κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστον ὑπὸ τῆς ἐν Χαλκίδι εἰσαγγελίας διορισθέντες πρὸς ἐπίσκεψιν των ἰατροί.

α...—Πρώτη σκέψις ἐπέρχεται εἰς τὸν τὰ ἄντρα ταῦτα ἐπίσκε-

πετόμενον, ὅτι μόνον πρὸς φύλαξιν θηρίων εἰσὶ κατάλληλα οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς διαμονὴν ἀνθρώπων, ἐπομένως ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τῶν φυλακῶν τούτων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας.

»Τρία λέγονται τὰ δωμάτια, ἐν οἷς ἐπὶ 20 ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον καθεύρονται οἱ προφυλακισμένοι ὑπόδικοι, ἐπὶ 4 μόνον ὥρας τὴν ἡμέραν ἐπιτρεπομένου αὐτοῖς νὰ ἀναπνέωσι τὸν ἀέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνδοτέρου τῶν προαυλίων. Τὰ δωμάτια ταῦτα ἦσαν, φαίνεται, πρὶν ἔνκαὶ μόνον ὑπὸ τεσσάρων θόλων ἀπαρτιζόμενον καὶ ὡς πυριτοθήκη χρησιμεῦον· μετέπειτα δὲ διηρέθη εἰς τρία μέρη, ὧν τὸ μέσον στενότερον, ἐφ' οὗ καὶ ἡ πύλη μικρά καὶ χθαμαλὴ ὑπάρχει· δύναται τοῦτο μάλιστα ὡς εἴσοδος νὰ θεωρηθῆ, ἐν ἧ ὅμως μένουσι καὶ κοιμῶνται, ὡς ἐν δωματίῳ, μέρος ὑποδίκων.

»Ἐνθεν καὶ ἔνθεν τῶν λεγομένων τούτων δωματίων ὑπάρχουσι τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 πρὸς δεξιάν δωμάτιον καὶ τὰ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 3 πρὸς ἀριστεράν συνεχόμενα. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2, τὸ καὶ Καθοδός (1) καλούμενον διὰ τὸ ἀπαίσιον αὐτοῦ, λαμβάνει τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα ἐκ τοῦ μόνου ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 3 παραθύρου.

»Ἐντὸς τῶν περιγραφομένων δωματίων ἐγκλείονται πολλάκις ὑπὲρ τὰ 40 ἄτομα, κατακλινόμενα ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἀσανιδώτου ἐδάφους, ὅπερ φύσει ὑδατῶδες ἔχει ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ λάκκον, ἐν ᾧ χύνονται πάντα τὰ ἀκάθαρτα ὕδατα, οὐδεμίαν ἔχοντα πρὸς τὰ ἐκτὸς διεξοδον. Ἐν τοῖς αὐτοῖς δωματίοις ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸ εἰκοσάωρον διάστημα τοῦ περιορισμοῦ μέγας κάδος, ἐν ᾧ ἀποταμιεύονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀκαθαρσίαι αἱ ἐκ τῶν φυσικῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀναγκῶν.

»Ὁ εἰσερχόμενος ἐν τοῖς δωματίοις τούτοις, καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ὑπόδικοι εὐρίσκωνται ἐν τῷ προαυλίῳ, ἀφοῦ προηγουμένως περιμεῖνῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον παρὰ τὴν θύραν, ὅπως ἐθισθῆ εἰς τὴν δυσώδη καὶ πνιγερὰν ἀτμοσφαῖραν, ὠδηγεῖται ἐν αὐτοῖς, συρόμενος ἐκ τῆς χειρὸς παρὰ τινος ὑποδίκου, διότι κατὰ πᾶν βῆμα κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ ἕνεκα τῶν ὑπαρχόντων λάκκων καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐδάφους.

»Εἰς τὸ ἐσώτερον προαύλιον ὑπάρχει ἰσόγειον δωμάτιον σανιδοστρωμένον, καλούμενον νοσοκομεῖον, ἀλλὰ λίαν ταπεινὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς κλίνης ἢ στρωμνῆς, ὅπερ εἶναι μὲν ἀνθρωπινώτερον, δὲν χρησιμεύει ὅμως καὶ ὡς νοσοκομεῖον, διότι οὐδεὶς τῶν ἀσθενῶν στέργει νὰ μεταβῆ ἐν αὐτῷ διὰ τὴν ἔλλειψιν περιποιήσεως, προτιμᾷ δὲ νὰ μένῃ

(1) Κοινὸν ὄνομα τοῦ φοβερωτέρου ἀγρωτηρίου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Εὐβοϊκοῦ Καφηρέως.

μετά τών λοιπών συνυποδίκων, ὅπως τῷ παρέχεται παρ' αὐτοῖς μικρά τις βοήθεια.

» Ἐν γένει οἱ τήν φροῦρησιν ἐπιτετραμμένοι προσφέρονται πρὸς τοὺς ὑποδίκους ὡς πρὸς καταδίκους, ἐγκλείοντες αὐτοὺς αὐστηρῶς καὶ μὴ ἐπιτρέποντες οὐδὲ τήν χρῆσιν ὀλίγου οἴνου, λίαν συντελεστικοῦ πρὸς συντήρησιν τῆς ὑγείας καὶ ταχυτέραν ἀνάρρωσιν τῶν πασχόντων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ὥραι, καθ' ἃς μένουσιν αἱ φυλακαὶ ἀνοίχθαι, εἰσὶν ὠρισμέναι, συχνότατα ὁ ἰατρός δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ ἐγκαίρως, τὰ δὲ φάρμακα συνήθως χορηγοῦνται τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἂν ἀκόμη ὁ ἀσθενὴς ἀπειλεῖται ὑπὸ κακοήθους πυρετοῦ.... »

ΠΕΡΙ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ.

Παρά πάντων τῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν φυλακῶν ἀσχολουμένων ὁμολογεῖται, ὅτι ἡ ἀλληλογραφία, ἣν οἱ φυλακισμένοι πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῶν δύνανται νὰ ἔχωσιν, εἶναι αἰτία καλῶν ἀποτελεσμάτων, ὅπου εἶναι κανονισμένη εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐκπληροῖ τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς. Τὸ σπουδαιότερον αὐτῆς ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ σύσφιξις τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν, ἡ ἐπιρροή τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἔχῃ σωτήρια ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ φυλακισμένου, καθ' ὅτι ἐνὸσφ μὲν εἶναι ἐν τῇ φυλακῇ προλαμβάνει αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀπελπίσεως καὶ τοῦ πρὸς τὴν κοινωνίαν μίσους, διότι αἰσθάνεται οὗτος ὅτι δὲν εἶναι ἐγκαταλελειμένος, μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς φυλακῆς ἐξοδὸν τοῦ θέλει τὸν ἀποτρέψαι ἴσως, ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποπέσῃ πάλιν εἰς τὸ ἐγκλημα.

Ἄλλ' ἵνα ἐπιφέρῃ καλὰ ἀποτελέσματα, δὲν πρέπει ἡ ἀλληλογραφία νὰ ἦναι ἐλευθέρα ἢ νὰ παραμελῶνται τὰ κατ' αὐτήν, ὥστε συχνὰ νὰ γίνηται μέσον συνεννοήσεως μεταξὺ συναδέλφων ἐγκληματιῶν. Ἐν πρώτοις παντοῦ ὀρίζεται, ὅτι αἱ ἐξερχόμεναι ἢ εἰσερχόμεναι ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπιστολαί, πρὶν ἢ ἐγχειρισθῶσι πρὸς τὸν διευθύνοντα, θέλουσιν ἐπιθεωρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου τινος τῶν τῆς φυλακῆς ὑπαλλήλων. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς διευθύνσεως αἱ ἐπιστολαὶ δὲν περιέχουσιν τι, ὅπερ νὰ ἀντείχηται εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐν τῇ φυλακῇ πειθαρχίας, τότε παραδίδονται εἰς τὴν διευθύνσιν των. Ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει κρατοῦνται κατατεθειμένοι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὸν φυλακισμένον, ἢ

μεταδίδονται αἱ περικοπαὶ μόνον, αἱ μὴ περιέχουσαι τι τὸ ἐπιλήψιμον, ὡς γίνεται ἐν Γαλλίᾳ.

Ἄλλὰ δύναται ἄρα γε ὁ φυλακισμένος ὑπέροτε καὶ ὁσάκις θέλη νὰ ἀλληλογραφῇ μεθ' οἰωνδήποτε θέλει; Ἄν καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ τῶν φυλακῶν διαφέρουσι καθ' ἕκαστον Κράτος καὶ δὴ ἐν τῇ αὐτῇ ἐνίστε Ἐπικρατεία κατὰ φυλακὴν ἀκόμη, ἀλλ' ὅμως παντοῦ σχεδὸν εὐρίσκομεν γενικὸν περιορισμὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιστολῶν καθὼς καὶ περὶ τῶν προσώπων, πρὸς ἃ ἡ ἀλληλογραφία ἐπιτρέπεται. Ἄς ἰδῶμεν πῶς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα Κράτη εἶναι κανονισμένον, λαμβάνοντες ὡς βᾶσιν τὰ ἐν τῷ διεθνεί τῷ Λονδίνου συνεδρίῳ ἐκτεθέντα κατὰ τὸ 1872.

Ἐν Αὐστρίᾳ οἱ κρατούμενοι δύνανται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς φυλακῆς, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ γράψωσι καὶ λαμβάνωσιν ἐπιστολάς παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των. Ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐν Gratz τῷ 1872 κτισθείσης φυλακῆς, ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῆς ἀπομονώσεως, ὠρίσται, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀπομονώσει [ἐν ἣ ὑποβάλλονται κατὰ τὴν εἴσοδον των] καὶ οἱ ἐν τῇ πρώτῃ κλάσει τῆς ἐν κοινῷ φυλακίσεως διατελοῦντες, κατὰ πᾶσαν διμηνίαν, οἱ ἐν τῇ δευτέρᾳ κλάσει τῆς ἐν κοινῷ φυλακίσεως, ἀνὰ ἑξ ἑβδομάδας, καὶ οἱ ἐν τῇ τρίτῃ κλάσει, κατὰ μῆνα, δύνανται νὰ γράψωσι καὶ λαμβάνωσιν ἀνὰ μίαν ἐπιστολήν. Κατὰ τὴν περὶ τῶν ἐν Αὐστρίᾳ φυλακῶν ἔκθεσιν ἡ ἀλληλογραφία ἔσχε, πάντοτε σχεδὸν, καλὰ ἀποτελέσματα, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἀπομονώσει, πρὸ πάντων, εἶναι σχεδὸν ἡ μόνη παρηγορία.

Ἐν Βελγίῳ, ὅπου ἔγινε παραδεκτὸν καὶ ἐφαρμόζεται σχεδὸν γενικῶς τὸ σύστημα τῆς διηνεκοῦς ἀπομονώσεως, οἱ εἰς ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν καταδικασμένοι δύνανται καθ' ἑκάστην δεκαπενθημερίαν, οἱ εἰς εἰρκτὴν, κατὰ μῆνα, καὶ οἱ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐργασίαν (δεσμὰ), κατὰ διμηνίαν, νὰ γράψωσιν ἢ νὰ λάβωσι μίαν ἐπιστολήν. Εἰς ἰδιαιτέρας κατεπειγούσας περιστάσεις, τῇ ἀδείᾳ τοῦ διευθυντοῦ, δύνανται καὶ συχνώτερον τὸ πλεονέκτημα τοῦτο δίδεται ἐνίστε εἰς τοὺς φυλακισμένους καὶ ὡς ἀνταμοιβὴ διὰ τὴν καλὴν των διαγωγὴν. Ἐκτὸς τῶν καλῶν ἀποτελεσμάτων, ἃ ἐπάγεται ἡ ἀλληλογραφία, θεωρεῖται ἐκεῖ καὶ ὡς βοηθητικὸν μέσον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς φυλακῆς, ἵνα σπουδάξωσι τὸν χαρακτῆρα τῶν φυλακισμένων.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς δύνανται συνήθως νὰ γράψωσι ἅπαξ τοῦ μηνός, τὰς Κυριακάς ἢ ἀλλήν τινα ἑορτὴν, πρὸς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτῶν, ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ

Ποινικοῦ Νόμου διορισθέντα ἐπίτροπον αὐτῶν. Ἡ ἀλληλογραφία πρὸς ἑτέρους φυλακισμένους ἀπαγορεύεται ἐκτὸς μεταξύ μελῶν τῆς αὐτῆς οἰκογενείας· ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γράφωσι πρὸς κρατουμένους, ἢ καὶ ἀπλῶς κατηγορουμένους, οὐδὲ πρὸς ἐλευθερωθέντας ἐκ τῆς φυλακῆς, οὐδὲ πρὸς φίλους μὴ ὄντας συγγενεῖς. Μόναί αἱ πρὸς τὰς δικηκτικὰς ἀρχὰς ἐπιστολαί, αἵτινες ἀφορῶσι παράπονα τῶν φυλακισμένων ἢ ἄλλο τι παρόμοιον, στέλλονται ἐσφραγισμέναι πρὸς τὴν διεύθυνσίν των, χωρὶς νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῆς φυλακῆς. Ἐπὶ τούτου παρέχεται πᾶσα εὐκολία.

Ἐν Πρωσσίᾳ, Βαυαρίᾳ καὶ Βυρτεμβέργῃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν, ἃς δύνανται οἱ φυλακισμένοι νὰ ἀνταλλάξωσι δὲν εἶναι ὄρισμένος· ἐκάστοτε πρέπει νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις δὲν τὴν ἀρνεῖται ἄνευ ἀποχρώσεως αἰτίας. Ἰδίως ἐν Βυρτεμβέργῃ ὡς ἀνταμοιβὴ καλῆς διαγωγῆς ἐπιτρέπεται συχνωτέρα ἀλληλογραφία ὡς καὶ ἐπισκέψεις. Ἐν Πρωσσίᾳ συνήθως ὁ ἐφημέριος εἶναι ἐπιφορτισμένος τὴν πρὸς τοὺς φυλακισμένους ἐγγείρισιν τῶν δι' αὐτοὺς ἐπιστολῶν. Τοιοῦτοτρόπως λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ γνωρίζῃ τὰς σχέσεις καὶ ὑποθέσεις των καὶ ἐπωφελεῖται τῆς περιστάσεως, ἵνα παραινῇ καὶ συμβουλεύῃ αὐτοὺς πρὸς μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν. Εἰς τὸ μέγα δουκάτον τῆς Βαδίας ἅπαξ τοῦ μηνὸς ἐπιτρέπεται ἡ ἀλληλογραφία, ἡ δὲ πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν φυλακῶν, τὰ ἀνώτερα δικαστήρια καὶ τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἀπεριόριστος. Ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς Γερμανικοῖς Κράτεσι ὁμολογεῖται, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἀλληλογραφία, γενομένη κατὰ τοὺς ὄρισμένους κανόνας, ἐπιφέρει εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καθ' ὃ χρησιμεύουσα εἰς τὸ νὰ ἀναζωπυρῆσῃ τὸ οἰκογενειακὸν αἶσθημα, ὅπερ παρά τοῖς ἐγκληματίαις τόσον συχνὰ εἶναι ἐκλελυμένον.

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐπαφίνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν ἐκάστης φυλακῆς νὰ κανονίζῃ καὶ ἐπιθεωρῇ τὰ τῆς ἀλληλογραφίας, τῆς ὁποίας καὶ ἐδῶ τὰ ἀποτελέσματα θεωροῦνται ὡς καλὰ.

Ἐν Νορβηγίᾳ οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς ἀπομονώσεως, ὡς καὶ τῆς ἐν κοινῷ συμβιώσεως, δύνανται νὰ γράφωσι καὶ λαμβάνωσι ἐπιστολὰς ἅπαξ τοῦ μηνὸς, οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς φυλακαῖς ὁσάκις τοῖς τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ διευθυντής. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν ὄρισταί καὶ ἐν Σουηδίᾳ, ὅπου οἱ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐργασίαν (δεσμὰ) καταδικασμένοι πρέπει νὰ ζητῶσι τὴν ἄδειαν ἐκάστοτε. Καὶ ἐδῶ ἀπαντῶμεν εὐνοϊκὴν γνώμην ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐν Ἑλβετίᾳ εἰς τὰς πλείστας τῶν φυλακῶν, ὅπου αἱ ἡμέραι τῆς

ἐβδομάδος εἶναι κατελιημένην ὑπὸ τῆς ἐργασίας, διδασκαλίας, γυμναστικῆς καὶ ἀσκήσεως, ἢ δὲ πρῶτα τῆς Κυριακῆς εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων, ἐκρίθη εὐλογον νὰ ἀφεθῆ ἢ διάθεσις τῶν μετὰ μεσημβρίαν ὥρων εἰς τὴν ἐλευθέραν βούλησιν τῶν φυλακισμένων. Κατ' αὐτὰς τὰς ὥρας συνήθως δύναται οὗτοι νὰ γράψωσι πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των. Τὸ ποσὸν τῶν ἐπιστολῶν εἶναι διαφόρως ὀρισμένον κατὰ τὰς διαφόρους πολιτείας τῆς Ὀμοσπονδίας. Εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου εἰσῆχθη τὸ προοδευτικὸν Ἰρλανδικὸν σύστημα, οἱ τῆς μεσαίας τάξεως δύνανται νὰ γράψωσιν ἅπαξ ἐντὸς δύο μηνῶν, οἱ δὲ τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἅπαξ τοῦ μηνός.

Τὰ αὐτὰ περίπου ἢ μετὰ μικρῶν διαφορῶν ὀρίζονται ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Κράτη. Ἐν τῇ ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν φυλακῶν ἐκθέσει ἀπαντῶμεν λίαν εὐφυᾶ διάταξιν, τείνουσαν νὰ ἐξεγείρῃ τὸν πρὸς ἐκπαίδευσιν ζῆλον τῶν φυλακισμένων. Ἄμα ἕκαστος τούτων ἀκολουθήσῃ ἐπὶ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, (ὅπερ συνήθως ἀρκεῖ) τὰ μαθήματα, ὀφείλει, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀλληλογραφῆ πρὸς τοὺς οἰκείους του, νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ γράφῃ μόνος, ἄλλως ἐμποδίζεται αὐτῷ ἢ δι' ἑτέρου ἀλληλογραφία, ἕως ὅτου κατασταθῆ ἱκανὸς πρὸς τοῦτο. Ἐννοεῖται, ὅτι τοῦτο ὄχι ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ τοὺς φυλακισμένους ἐπιμελεστέρους εἰς τὰ μαθήματα των.

Ἐν τῷ Μεξικῷ μόνον φαίνεται, ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ ἀλληλογραφία δὲν παρέσχεν εὐάρεστα ἀποτελέσματα, καθ' ὅτι ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ, ὅπως τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιτρέπηται τοῖς φυλακισμένοις νὰ ἀλληλογραφῶσιν, ἐκτὸς μόνον μετὰ προσώπων, δυναμένων νὰ ἐξασκῶσιν ἐπ' αὐτῶν ἀγαθὴν ἐπιρροήν.

Ἐκ τῶν διαφορῶν αὐτῶν διατάξεων ἡδύνατό τις νὰ ἀρυσθῆ τὰς πρακτικωτέρας, ἵνα βελτιώσῃ τὰ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὀρισμένα. Νομίζω ὅτι ἐκ τῶν οὐσιωδεστέρων εἶναι νὰ ἀπαγορευθῆ ἢ πρὸς ἄλλους φυλακισμένους ἀλληλογραφία, ἐκτὸς δὲ ἰδιαιτέρων περιστάσεων, καθ' ἃς πρόκειται περὶ σπουδαίων συμφερόντων, ἢ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις θὰ δίδῃ τὴν ἄδειαν, ἐν γένει νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἢ ἀλληλογραφία εἰμὴ πρὸς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ φυλακισμένου ἢ τοὺς στενωαέρους αὐτοῦ συγγενεῖς.

Καλὸν ἐπίσης θὰ εἶναι, ἂν, ὀρισθέντος τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς ὁ φυλακισμένος θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἢ γράφῃ, ἀφεθῆ εἰς τὴν

ἐξουσίαν τοῦ διευθυντοῦ νὰ ἐπιτρέπη τὸ τοιοῦτον συχνώτερον ὡς ἀμειβὴν διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν τῶν κρατούμενων. Ἀξιωματικῶν ἐπίσης θὰ ᾔτο τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐπιφορτίζηται ὁ ἐφημέριος τὴν πρὸς τοὺς φυλακισμένους ἐγγείρισιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν, ἵνα ἐπιλαμβανόμενος τῆς εὐκαιρίας, διὰ νοσησίων καὶ πρακτικῶν συμβουλῶν ἐργάζηται οὕτως τὴν ποθυομένην ἡθικοποίησιν αὐτῶν.

Ἐν Ἡέννῃ, 22/3 Νοεμβρίου 1875.

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ. (1).

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς.

Ἄρθρ. 1. — Θέλει συστηθῆ ἀνυπερθέτως σωφρονιστικὴ φυλακὴ, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ἠκείας ἐξουθὰ θέλουσιν πέσει εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δημοσιότητος.

Ἄρθρ. 2. — Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ταύτης θέλουσιν πληρῶσαι τὸν χρόνον τῆς ποινῆς τῶν, ὅσοι καταδικάζονται εἰς δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς εἰρκτὴν καὶ εἰς φυλάκισιν ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς ἔτους. Οἱ δὲ εἰς ἀπλὴν φυλάκισιν ἐνὸς ἕως πέντε ἐτῶν ἐπανορθωτικῶς καταδικαζόμενοι, πέρπει νὰ εὐρίσκωνται παντάπασι κεχωρισμένοι ἀπὸ τοὺς πρώτους.

Ἄρθρ. 3. — Ἡ φυλακὴ αὕτη θέλει συνίσταται ἀπὸ χωρίσματα
1) διὰ τοὺς εἰς δεσμὰ διὰ βίου καὶ πρόσκαιρα καταδικαζόμενους
2) διὰ τοὺς εἰς εἰρκτὴν καταδικαζόμενους
3) διὰ τοὺς μὲ ἐπανορθωτικὴν φυλάκισιν παιθευομένους. — Τὰ δὲ τρία αὐτὰ χωρίσματα τῶν καταδικῶν πέρπει πάλιν νὰ διαχωρίζωνται ἀυστηρότατα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν κάθειρξιν τῶν δύο γενῶν, καὶ μάλιστα τοιοουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐμποδίζηται τὸ ἀμειβαῖον βλέμμα, μεταξὺ τῶν ἀρρένων καὶ τῶν τοῦ θήλειου γένους καταδικῶν ὁμοίως καὶ τὰ παιδιὰ

(1) Ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1876, ἀφ' ἧς ἔκτοτε εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἐπικρατείας. Ἐκ ιστορικῶν μνημείων καὶ συγχρόνως ἀφ' ἑκείνης καὶ βέβαιε ἐπισταμένης περαιτέρω μελέτης τοῦ περὶ φυλακῶν θέματος, δύναται τὸ διάταγμα τοῦτο νὰ χρησιμεύσῃ οὐκ ὀλίγον πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμπνευσμένους φιλοσυνθετικῶν ἔργων δὲ καὶ διοικητικῶν σκοπῶν.

τὰ μικρότερα τῶν 14 ἐτῶν πρέπει νὰ εὐρίσκωνται κεχωρισμένα ἀπὸ τοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Ἄρθρ. 4. — Εἰς ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων θέλουν ὑπάρχει οἰκίσκοι (κελλία) διὰ τοὺς καταδίκους. Ἐκαστος κατάδικος θέλει κατέχει συνήθως ἴδιον οἰκίσκον (κελλίον) χωριστόν· ἂν δὲ ἡ ἀνάγκη εἴ᾽ ἅπαντος τὸ ἀπαιτήσῃ, ἤμποροὺν νὰ καταλύσουν εἰς τὸν αὐτὸν οἰκίσκον καὶ δύο, ἀλλ' οὐχὶ ποτὲ πλείότεροι τῶν τριῶν.

Ἄρθρ. 5. — Θέλουν κατασκευασθῆ διάφοροι πρόδρομοι διὰ τὴν ἐργασίαν.

Ἄρθρ. 6. — Θέλουν κατασκευασθῆ ἰδιαιτέροι οἰκίσκοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παιθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρ. 7. — Θέλουν ὑπάρχει τὰ ἀναγκαῖα νοσοκομεῖα πρὸς θεραπείαν τῶν νοσούντων, καὶ λουτρὸν πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 8. — Ἐντὸς τοῦ καταστήματος θέλει ὑπάρχει καὶ Ἐκκλησία πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ διδασκαλίαν.

Ἄρθρ. 9. — Ὅλα τὰ τοῦ καταστήματος οἰκήματα καὶ οἱ οἰκίσκοι (κελλία) θέλουν κατασκευασθῆ ἀναλόγως μὲ τὸν προσδιορισμὸν τῶν, λαμβανομένων ἐξαιρέτως ὑπ' ὄψιν ἅπαντων τῶν μέτρων, δι' ὧν πρέπει νὰ προληφθῆ ἡ δραπέτευσις τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 10. — Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις οἰκίσκων θέλουν παρασκευασθῆ ἀνάλογα οἰκήματα ἐντὸς τοῦ καταστήματος διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπερσσίας, περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 13.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ τῆς διοικήσεως καὶ ἐφορείας τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 11. — Ἡ ὑπερτάτη ἐπιτήρησις καὶ διοίκησις τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέα· ἡ δὲ ἄμεσος αὐτῆς ἐπαγρύπνησις εἰς ἐφορείαν, συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀνέχοντα διοικητὴν, τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναπόκειται ν' ἀποφασίζῃ περὶ παιθαρχικῶν ποινῶν καὶ παραπόνων τῶν καταδίκων· περὶ τῆς πολλῆς ἐργασίας αὐτῶν καὶ περὶ τῶν σκληρῶν ἔργων, τῶν καταλλήλων εἰς τὸν νόμιμον σκοπὸν τῆς ποινῆς, καὶ τοῦτο μετὰ προγεθεῖσαν ἐξέτασιν καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος. Θέλει δὲ ἐπαγρυπνεῖ πρὸς τοῦτοις ἡ ἐφορεία, ὥστε αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐξαιρέσεις διὰ τοὺς ἐπικνηρωτικῶς παιδευομένους νὰ μένωσι μὲ εὐσχημον αὐστηρότητα ἐντὸς

τῶν ὀρίων, τὰ ὁποῖα ἢ βαρύτης τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ τύπου τῆς ποινῆς ἀπαιτεῖ τῷ ὄντι, καὶ ὥστε αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματα συγκαταβάσεις, αἱ τεθεῖσαι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ προτροπὴν καταδίκων εἰς τὸν ἠθικὸν βίον, νὰ ἐνεργῶνται μετὰ συνέσεως.

Ἄρθρ. 12.—Τῆς Ἐφορείας ταύτης τὰ μέλη θέλουσι ἐπισκέπτεσθαι ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τοῦλάχιστον τὴν φυλακὴν, καὶ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς συνέρχεσθαι εἰς συνεδρίασιν· τὸ δὲ πρωτόκολλον τῶν παρατηρήσεων, τῶν συζητήσεων, καὶ ἀποφάσεων τῶν θέλει ἐξαποστέλλεσθαι ἐκάστοτε χωρὶς ἀναβολὴν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ, κατ' εὐθεΐαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματέα. Ἡ Ἐφορεία αὕτη κάμνει τὰς ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας καὶ χωρὶς ν' ἀναμιχθῆ ποσῶς εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ καταστήματος, δοκιμάζει πρὸ πάντων τὴν κατάργησιν τῶν καταχρήσεων καὶ σφαλμάτων διὰ τῆς ἀνηκούσης συνεντεύξεως μετὰ τὸν ἐπιθεωρητὴν, ἐνεργοῦσα ἀμισθὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς.

Ἄρθρ. 13.—Τὸ οἰκονομικόν, ἢ ἀστυνομία, ἢ ἐσωτερικὴ διοίκησις καὶ ἢ ἐπιστάσια ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος ἀνατίθεται εἰς ἓνα ἐπιθεωρητὴν, λαμβάνοντα ἀμέσως ἀπὸ τῆς Γραμματείας αὐτῆς τῶν Ἐσωτερικῶν τὰς ἀναγκαίας διατάγας καὶ ὁδηγίας, καὶ ἀναφερόμενον πρὸς αὐτὴν ὡσαύτως, ἐνόσω τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἤθελε γενῆ πρὸς τὴν ἐφορείαν. Εἷς ἰδιαιτέρος ὑπάλληλος διευθύνει τὰ τοῦ λογιστικοῦ, ὅστις θεωρούμενος ὡς ἐλεγκτὴς τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν, καὶ εἶναι συνυπεύθυνος μετ' αὐτὸν καὶ ἐγγυᾶται μετ' ὅλην τὴν περιουσίαν. Εἷς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐπιστάτης θέλει ἐπιφορτισθῆ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν καταδίκων. Περὶ δὲ τῆς διατροφῆς, ἐνδυμασίας, τοῦ ὕπνου καὶ τῆς καθαριότητος αὐτῶν, φροντίζει εἷς ἐπιμελητὴς, ἔχων ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἀναγκαίους ὑπηρετάς. Εἷς ἰδιαιτέρος κλειδοποιός, ὅστις δύναται νὰ μετέρχηται τὸ ἔργον τοῦ ἐντὸς τοῦ δήμου, θέλει φροντίζει τὰς συμπιπτούσας κλειθοεργασίας τῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, διοριζόμενος καὶ ὀρκιζόμενος πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς, ὁ ἐπιμελητὴς, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ πρέπει νὰ κατοικῶσιν ἐντὸς τοῦ καταστήματος· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ὁ κλειδοποιός ἠμποροῦν νὰ ἔχωσι κατοικίαν καὶ ἐκτός. Ὁ στρατιωτικὸς σκοπὸς τῆς φυλακῆς δίδεται ἀπὸ τὴν φρουράν.

Ἄρθρ. 14.—Ἄπαντες οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ

τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐσωτερικῶν παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ καταστήματος· ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θέλει κανονισθῆ παρ' Ἡμῶν δι' εἰδικοῦ διατάγματος.

Ἄρθρ. 15. — Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας καὶ πρὸς θρησκευτικὴν διδασκαλίαν διορίζεται εἰς ἱερεῦς. Τοὺς δὲ ἀσθενούοντας ἐπισκέπτεται ὁ κατὰ καιρὸν ἰατρός τῆς διοικήσεως.

Ἄρθρ. 16. — Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῦς θέλει ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς κατ' ἔτος ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς φυλακῆς.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

*Περὶ τῆς ὑποδοχῆς καὶ τοῦ τρόπου τῆς μεταχειρίσεως
τῶν καταδίκων εἰς τὴν σωφρονιστικὴν φυλακὴν.*

ΚΕΦ. 1^{ον}.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 17. — Ὁ ἐπιθεωρητὴς σημειοῖ εἰς βιβλίον, ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον, τὰ χαρακτηριστικὰ ἐνὸς ἐκάστου καταδίκου, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν καταδίκην.

Ἄρθρ. 18. — Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς· πᾶσα περὶ τοῦτο παράβασις τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἄρθρ. 19. — Οἱ κατάδικοι διάγουσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, ἐν καιρῷ μὲν θέρους, ὅχι πλέον τῶν ἐννέα ὥρῶν, ἐν καιρῷ δὲ χειμῶνος, ὅχι πλέον τῶν δώδεκα.

Ἄρθρ. 20. — Οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ καὶ εἰς εἰρκτὴν, φέρουσιν ἰδιαιτέραν, καὶ ἀπ' ἄλλήλων διαφέρουσιν, ἐνδυμασίαν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρ. 9. τοῦ Ποιν. Νόμου περὶ τῶν εἰς δεσμὰ καταδικασθέντων.

Ἄρθρ. 21. — Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καταδίκους πᾶν εἶδος χαρτοπαιγνιδίου, ἢ ἄλλως τυχεροῦ παιγνιδίου.

Ἄρθρ. 22. — Καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ εἶναι ἀπηγορευμένα εἰς τοὺς καταδίκους, ἐκτὸς ἂν ἤθελε διατάξει τὴν χρῆσιν αὐτῶν ὁ ἰατρός.

Ἄρθρ. 23. — Ὅσα πράγματα ἤθελεν ἔχει μεθ' ἑαυτοῦ ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὴν φυλακὴν κατάδικος, μὴ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ χρῆσιν, καταγράφονται ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ πωλοῦνται

διὰ πληρωμὴν τῶν χρεῶν τοῦ ἢ φυλάττονται κατὰ μέρος, διὰ τὴν ἐπιστραφοῦν, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

Ἄρθρ. 24.— Πᾶν χρηματικὸν δάνειον μεταξὺ τῶν καταδίκων εἶναι ἀπηγορευμένον. Παρομοίως ἀπαγορεύεται αὐστηρότατα εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος νὰ δώσωσι τι εἰς τοὺς καταδίκους ἢ νὰ λάβωσι τι παρ' αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἀποβολῇ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 25.— Ἐὰν κατάδικος εἴπῃ ὑβριστικούς λόγους πρὸς ὑπάλληλόν τινα τῆς φυλακῆς, οὗτος ἀναφέρεται ἀμέσως περὶ τούτων εἰς τὸν ἀνώτερόν του, ἀποφεύγων πᾶσαν ἀπόκρισιν· ῥητῶς ἀπαγορεύονται ὅλοι αἱ κατὰ τῶν καταδίκων σκληραὶ καὶ ὑβριστικαὶ ἐκφράσεις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς, καθὼς καὶ πᾶσα μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης.

Ἄρθρ. 26.— Εἰς τοὺς προδῶμους τῆς ἐργασίας εἶναι πάντοτε τοιχοκολλημένοι οἱ νόμοι καὶ οἱ κανονισμοί, ὅσοι ἀφορῶσι τοὺς καταδίκους· ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος ὅλα ταῦτα θέλουν ἀναγινώσκεισθαι καὶ ἐρμηνεύεσθαι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς γνῶσιν τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 27.— Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς φυλακῆς κρατεῖ βιβλίον, ὑπὸ τὸ ὄνομα βιβλίον διαγωγῆς, ἐν ᾧ καταγράφει πᾶσαν ἐπαίνου ἢ ψόγου ἀξίαν πράξιν τῶν καταδίκων, καὶ πᾶσαν κατ' αὐτῶν ἐπιβληθεῖσαν ποινήν. Συγχωρεῖται εἰς ἕκαστον κατάδικον νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ βιβλίου τούτου, ἀλλὰ δὲν θέλει γίνεσθαι ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς ἐφορείας, οὐδεμίᾳ ἐν αὐτῷ καταγραφῇ.

ΚΕΦ. 2^{ον}.

Περὶ ἐργασίας τῶν καταδίκων.

Ἄρθρ. 28.— Οἱ κατάδικοι ὑποβάλλονται εἰς ἐργασίαν κατὰ τὰ ἄρθρ. 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ Ποιν. Νόμου· ἀλλ' εἰς καταδίκους ἔχοντας ἡλικίαν μικροτέραν τῶν 14 ἐτῶν, πρέπει νὰ δοθῇ προσοχή, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν ἀναλογουσαν εἰς τὸ ἐξῆς δι' αὐτοὺς διδασκαλίαν τοῦ σχολείου, καὶ νὰ μάθωσιν ἐργόχειρόν τι. Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει ἐκτανθῆ γενικῶς ἐφ' ὅλους τοὺς νέους καταδίκους, τοὺς ὑπὲρ τὰ 14 ἔτη ἔχοντας, καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐπιστρέφοντας, ἐνόσω δηλαδὴ διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ματαιοῦται ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 29.— Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ βασιλεύῃ εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ προδῶμους βαθυτάτη σιωπή, ἐξαιρουμένων τῶν ἀναγκαίων εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν διασαφήσεων.

Ἄρθρ. 30.— Τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τοῦ καταδίκου ἀνήκει εἰς τὴν κυβέρνησιν· ἢ τιμῇ τοῦ ἔργου ἐνὸς ἐκάστου κανονίζεται παρὰ

τῆς ἐφορείας καὶ διακρίνεται ὡς ἐφεξῆς. Τὸ ἥμισυ μῆτις διὰ τὸ κατὰ τμήμα· τὸ δὲ τέταρτον τίθεται εἰς τὴν διαθήκην τοῦ καταδικαστοῦ πρὸς ἐμφύχουσιν τῆς φυλακῆς τῆς, τὸ δὲ τελευταῖον τέταρτον ἀποτελεῖ συνήθως τὰ ἀποθηρακτικὰ κερφάλια, τὰ ἵποια θέλουσι χρησιμεύσει πρὸς ὄφελος τοῦ καταδικαστοῦ, ὅταν οὗτος ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς· ἐν δὲ ὁ καταδικαστὴς ἔχη εὐιογένησιν, ἥτις ἀποδοδουγημένως χρῆσι βουθεσίας, τότε δύναται κατ' ἐγγραμμὴν τῆς ἐφορείας, καὶ δικαστῆς ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐσχάτου τούτου τετάρτου. Ἐν περιπτώσει ἀποθνήσκουσιν καταδικαστοῦ, ὡς καὶ διαδόχων, τὰ ἀποθηρακτικὰ τελευτᾶ κερφάλια μένουσιν πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος (ὄρα ἀριθμὸν 27 τοῦ Πρωτ. Νόμου).

Ἄρθρ. 34. — Οὐδεὶς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς φυλακῆς δύναται ἠμπορεῖ ποσῶς καὶ λαβῆ κέρδος ἀπὸ τὰ προμηθεύματα εἰς τοὺς καταδικαστοὺς πράγματα, οὔτε καὶ μεταχειρισθῆ αὐτὰ εἰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον.)

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ.

Ἐάν τὸ ὄραϊον ὄφλον τῶν Ἀθηναίων ἐγκοινοῦσιν εἰς τοιαύτην κατάστασιν διατελοῦσιν αἱ φυλακαί, ἐν αἷς ἡ πολιτεία τιμωροῖ τὰς ποινικὰς αὐτοῦ παραβάσεις, εἴηαι βέβαιον, ὅτι ἤθελεν ἐμυλογοῦσιν ὡς ὅπως οὖν ὑπερβολικὴν τὴν φήμην περὶ τῶν συμπαθηστάτων αἰσθημάτων τοῦ. Προχωροῦ δὲ ἔτι μᾶλλον, διότι φαίνεται μοι λίαν περιεργον, ὅτι εἰς οὐδεμιᾶς ποτε Ἀθηναίης τὴν κεφαλὴν εἰσέλθῃ ἢ ἰδέα καὶ ἐπισκευθῆ τὰς γυναικείας φυλακὰς τῆς πόλεως. Θὰ ἐβλεπεν, ὅτι ἐν αὐταῖς οὖν τιμωροῦνται ἀπλῶς αἱ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐγκλήματος ὀλισθησάντι διὰ τοῦ νομίμου περιορισμοῦ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, ἀλλὰ βασανίζονται διὰ συστήματος ὀλοκλήρου πολυειδῶν στεγασσῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου στοιχείου τῆς ζωῆς, ὑπὸ τὸ κῦρος αὐτῆς εἰσίνης τῆς κοινωνικῆς δυνάμεως, ἥτις προέρισται εἰς σωτηρίαν τῶν δυστυχούντων.

Αἱ γυναικείαι φυλακαί τῶν Ἀθηναίων ἀποτελοῦνται ἐκ δύο ἰσογυρίων δοματίων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν, τὸ καὶ σκοτεινότερον, χρησιμεύει ὡς τόπος φυλακῆς, τὸ δὲ ὡς δοματίον ἐπιστάσις. Ἡ εἰσέλθῃ τις ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ διέρχεται ἐξ ὑπαίθρου στενωποῦ, ἢ ὁποία ἄλλοτε ἐχρησίμευσεν ὡς διάδρομος ἰπποστασίου. Προχωροῦτε μέχρις ἐσωτερικῆς θύρας, ἐκ τῆς ὁποίας εἰς ἀπωθεῖ ὀμνητικῶς ἰσχυρὰ ἀποφορὰ τῶν ἀποπάτων τῆς γειτονικῆς διὰ χρεῖν φυλακῆς. Ἀλλὰ διαβάντες καὶ τὸν σταθμὸν τοῦτον μετὰ γενναϊότητος, εἰσέρχεσθε ἐντὸς ἐτέρου, ὑπαίθρου ἐπίσης, στενοῦ διαδρόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ θύρα τῆς κυρίως φυλακῆς.

Ἐντὸς αὐτῆς ὑπῆρχον κατὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1875 ἑννέα γυναῖκες, ἐκ τῶν ὁποίων 7 καταδίκαι καὶ 2 ὑπόδικοι. Μεταξὺ τῶν τελευταίων διακρίνεται γυνὴ ἐξηκοντούτις, ἔχουσα εἰς τὸ πρόσωπον ρυτίδας ἐπιμήκεις, ἀποτελούσας μετὰ τῶν ὀφρύων ἡμικυκλίους περιφερείας. Κατηγορεῖται ἐπὶ ἀπάτη καὶ ἰδίως ὅτι, ἐπαγγελλομένη ἑαυτὴν ὡς μητέρα τῆς Παναγίας, ἐλάμβανε διάφορα ἀναθήματα ἐκ τῶν ὀπισθοδρομικῶν τῆς Εὐβοίας κοινοτήτων. Ἡ ἑτέρα ὑπόδικος εἶναι ὑποπτος ἐπὶ κοινῇ κλοπῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς καταδίκους, ἐπὶ δύο ὠμίλησαν ἰσχυρότερον ὁ ἕως, ἢ αἰδῶς καὶ τὸ ἐγκλημα, ἢ τὰ μητρικὰ σπλάγχνα, διότι ἐφόνευσαν αὐταὶ τὰ ἐκ κλεψιγαμίας τέκνα των, μόλις εἶδον ταῦτα τὸ οὐδαμῶς ἔνοχον φῶς. Ἡ μὲν ἐκ Κερατέας κατεδικάσθη τῷ 1872 εἰς 15 ἐτῶν δεσμὰ, ἡ δὲ ἐκ Λεβαθείας τῷ 1874 εἰς 5 ἐτῶν εἰρκτὴν. Πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ σημειωθῇ ἡ ἐξ Ἄνδρου δηλητηρίασασα τὸν ἄνδρα τῆς καὶ εἰς εἰκοσαετῇ διὰ τοῦτο ἐξ ἔλαφρωντικῶν περιστάσεων καταδικασθεῖσα δεσμὰ. Εἶναι καὶ αὐτὴ θύμα ἐγκληματικοῦ ἔρωτος, εἰς τὰς πονηρὰς τοῦ ὁποίου συμβουλὰς δὲν ἠδυνήθη ἐπὶ τέλος νὰ ἀντισταθῇ.

Εἶναι περίεργον σύμπτωμα ἡ πρὸς τὸ αἷμα τάσις τῶν καταδίκων τῆς γυναικείας φυλακῆς. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τριῶν ὑπάρχουσι δύο μὲν ἕτεραι ἐπὶ φόνῳ ἐκ προμελέτης καταδικασθεῖσαι, ἡ μὲν ἐκ Μεσοχωρίου τῷ 1874 εἰς θάνατον, μετατραπέντα κατόπιν διὰ Β. χάριτος εἰς ἰσόβια δεσμὰ, ἡ δὲ ἐκ Πόρου τῷ 1872 εἰς ἰσόβια ἐπίσης δεσμὰ, μία δὲ ἔτι ἐξ Ἄνδρου τῷ 1875 ἐπὶ ἀναιρέσει εἰς 14 ἐτῶν δεσμὰ. Μεταξὺ λοιπὸν ἑπτὰ καταδίκων γυναικῶν μία ἀπομένει, ἵνα καταδικασθῇ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ πρὸς τὸ αἷμα ἐγκλήματι. Εἶναι Ἀθηναία, καταδικασθεῖσα εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν ἐπὶ διγαμίᾳ.

Τοιαῦται εἶναι αἱ προσκρούσασαι εἰς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην ὁποῖα ὁμως εἶναι πρὸς αὐτὰς καὶ ἡ κοινωνικὴ φιλανθρωπία; Ἄφ' ἑνὸς μὲν ὀλίγος καὶ κακὸς ἄρτος, δυσειδῆ ράκη, ἀκάθαρτος καὶ ἀνήλιος κατοικία ἄφ' ἑτέρου δὲ ἔλλειψις ἀνθρωπισμοῦ, στέρησις πάσης θρησκευτικῆς παραμυθίας καὶ ἐντελής ἀπουσία τῆς στοιχειωδεστερας πρὸς διόρθωσιν ἐλπίδος. Πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ τις τὴν γυναικείαν φυλακὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἵνα ἐρωτήσῃ «πῶς! ἐπὶ τέλος δὲν ὑπάρχουσι φιλότιμοι Κυρίαι ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἑλλάδος;»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 5^{ον}.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1875

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΘΑΛΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

4. Περὶ Σωφρονιστικῆς Φυλακῆς (Διάταγμα τοῦ 1836. Ἰδέα καὶ ὀργανισμός). Συνέχεια σελ. 67
2. Ἠθικοποίησις τῶν Καταδίκων (Θρησκευτικὴ Διδασκαλία. Μέθοδοι) ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΣΚΟΥΖΕ. » 74
3. Ἐξισταστικαὶ φυλακαὶ τῆς Ἑλλάδος (Νομοθετικὸς λόγος. Ἐνεστῶσα κατάστασις). » 79

ΜΙΣΘΟΙ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΔΙ' 900 ΑΤΟΜΑ.

Διοικητής	16872	δραχ.	κατ'	ἔτος
Ἐπιστάτρια	3515	»	»	»
Πρώτος ἱερέυς	7028	»	»	»
Δεύτερος »	5061	»	»	»
Ἰατρός	6186	»	»	»
Θυρωρός	1968	»	»	»
45 ὑπάλληλοι				

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα.

Ἐν Ἑλλάδι δρα. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ δρα. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ.

(ὼδ. συνέχειαν ἐν φυλ. 4 σελ. 58).

ΚΕΦ. 3ον.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 32. — Αἱ ποιναὶ τῶν ἐνδιαλαβομένων εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον παραβάσεων ἐπιβάλλονται παρὰ τῆς ἐφορείας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐκτελοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἄρθρ. 33. — Οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τιμωροῦνται ἔνεκα κραυγῆς, ἀπειθείας, ὕβρεων καὶ ἐρίδων. 1) Εἰς ἔρημον ἢ σκοτεινὸν οἰκίσκον, καὶ εἰς δίαιταν ἀνοψον (regime du pain et de l' eau) μέχρις ἑξ ἡμερῶν. 2) Ἐνεκα βίας, συνοδευομένης με ἀϊκισμοὺς μεταξὺ τῶν καταδικωκων, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρι δέκα ἡμερῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρις εἰκοσιν ἡμερῶν. 3) Ἐνεκα ἀπειλητικοῦ, ἢ ὕβριστικοῦ τρόπου πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν μέχρις ἑνὸς μηνός. 4) Ἐνεκα ὑφαιρέσεως εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιτον ἀνοψον μέχρι δέκα ἡμερῶν, καὶ περιπλέον εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ὑφαιρεθέντος πράγματος. Τὸ πρόστιμον θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τὸ διδόμενον εἰς τὸν κατάδικον μέρος τοῦ ἡμερουσίου κέρδους του. Ἐν ὑποτροπῇ δὲν ἐμπορεῖ νὰ διπλασιασθῇ ἡ ποινή. 5) Ἐνεκα ἀποποιήσεως ἐργασίας, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἀνοψον, μέχρι τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀπειθοῦντος. 6) Ἐνεκα ἐκουσίας βλάβης πραγμάτων, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἀνοψον, μέχρι τριῶν ἡμερῶν ἢ δὲ ἀποζημίωσις γίνεται δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ρηθέντος μέρους τοῦ κέρδους. 7) Ἐνεκα ἀποπειράς δραπετεύσεως, εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον καὶ δίαιταν ἀνοψον, μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 34. — Ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τοῦ σκοτεινοῦ οἰκίσκου δὲν

ἐμπορεῖ ποτὲ νὰ ᾖναι πλέον τῶν δέκα ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν· ἡ δὲ τῆς εἰς ἀνοψον δίαιταν καταδίκης, ποτὲ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν κατὰ συνέχειαν, οὐδὲ τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 35.—Ἐάν καταδίκος τις πράξῃ ἄλλα, παρὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προβλεπόμενα καὶ ἀπαγορευόμενα διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπὶ ποινῇ, ἀνομήματα, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἰδίου ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 36.—Ὅταν καταδίκος τις φέρεται κακῶς καὶ μὲ τρόπον ἐκθέτοντα εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τῆς φυλακῆς, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῇ εὐθὺς προσωρινῶς τὴν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκον κράτησιν αὐτοῦ. Χρεωστεῖ ὁμοῦ νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν ἐφορείαν ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 37.—Ἡ ἐφορεία ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ τὴν δέσμευσιν τῶν φυλακισμένων, ὅσάκις ἡ ἀσφάλεια τῆς φυλακῆς τὸ ἀπαιτήσῃ.

ΚΕΦ. 4ον.

Περὶ τῆς διατροφῆς καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδικω.

Ἄρθρ. 38.—Οἱ φυλακισμένοι λαμβάνουσι ὡς τροφήν: 1) Τὸ πρόγευμα, ἑκατὸν δράμια ἄρτου. 2) Τὸ γεῦμα, ζωμὸν, λάχανα καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου. 3) Τὸ δεῖπνον, ζωμὸν καὶ ἑκατὸν δράμια ἄρτου.—Τὰς πέμπτας καὶ κυριακὰς ἕκαστος καταδίκος λαμβάνει τὸ γεῦμα, ἐκτὸς τῆς συνήθους τροφῆς, καὶ 80 δράμια κρέας, ἐξαιρουμένων τῶν μηνῶν τοῦ θέρους.

Ἄρθρ. 39.—Οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ καταδίκοι λαμβάνουσι τὴν παρὰ τοῦ ἱατροῦ διαταχθεῖσαν τροφήν.

Ἄρθρ. 40.—Ἐκαστος καταδίκος ἔχει ἰδιαιτέραν κλίνην, συνταμένην 1) ἐκ μιᾶς στιβάδος (paillasse), 2) ἐκ δύο σινδονίων, 3) ἐνὸς μαλίνου ἢ βαμβάκερου σκεπάσματος.—Τὰ σκεπάσματα καὶ τὰ στρώματα θέλουσι πλύνεσθαι τοῦλάχιστον δις τοῦ ἔτους, καὶ ἕκαστος καταδίκος θέλει τινάσσει τὸ ἰδικόν του ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος· δις τοῦλάχιστον τοῦ μηνός θέλουσι πλύνεσθαι τὰ σινδόνια.

Ἄρθρ. 41.—Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ἀναφερθεῖσα ποινικὴ ἐνδυμασία διορίζεται 1) διὰ μὲν τοὺς εἰς δεσμὰ καταδικασμένους, εἰς ἐνδυμασίαν στακτεράν (gris) μὲ ράβδους κιτρίνας ἐνὸς δακτύλου πλάτους καὶ 6 δακτύλων ἀποστάσεως ἀπ' ἀλλήλων. 2) διὰ δὲ

τούς εἰς εἰρκτὴν καταδικασμένους, μαύρας βάρβους τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως. Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουσιν εἶσθαι, τὸν μὲν χειμῶνα βαμβακεραὶ, τὸ δὲ θέρος λιναί.

Ἄρθρ. 42. — Οἱ εἰς φυλάκισιν καταδικασμένοι θέλουσιν φέρειν τὰ ἴδια τῶν ἐνδύματα· ἀλλ' ἐὰν ταῦτα ἦναι εἰς κακὴν κατάστασιν, ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ καταστήματος θέλει φροντίσει περὶ τῆς διορθώσεως αὐτῶν, ἢ θέλει δώσει εἰς αὐτοὺς νέα, ἀνυπολόγητα εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ποινῆς αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας τῶν, διδομένη κατ' ὀλίγον ὀλίγον.

Ἄρθρ. 43. — Ἐκτὸς τούτου ἕκαστος κατάδικος, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, λαμβάνει τὰ ἀκόλουθα· 1) ἐν ζευγάρῳ παπούτσι· 2) τρία ζευγάρια βαμβακεραῖς σκάλτσαις· 3) ὑποκάμισα· 4) μίσημακτρα δύο· 5) δύο λαιμοδέτας· 6) δύο νικτερινούς πέλους. 7) μίαν σκούπαν τῶν ἐνδυμάτων· 8) μίαν σκούπαν τῶν ὑποδημάτων· 9) ἐν κτένιον· 10) ἐν κεράμιον ἀγγεῖον ὕδατος· 11) ἕνα κεράμιον νυπτήρα· 12) μία ἀμίδα· 13) ἐν σακυνίον· 14) δύο χιτῶμακτρα· 15) ἐν σάρωμα. — Οἱ ἄνδρες λαμβάνουσι πρὸς τούτοις δύο ζευγάρια ἐσωβράκια, καὶ αἱ γυναῖκες δύο ἐσωφούστανα (jupon)· τέλος δίδεται τὸν χειμῶνα εἰς ἕκαστον κατάδικον μία καπέτα.

Ἄρθρ. 44. — Αἱ ἐνδυμασίαι αὗται θέλουσιν συνίστασθαι διὰ μὲν τοὺς εἰς εἰρκτὴν καὶ δεσμὰ καταδικασμένους ἄρρενας ἀπὸ τ' ἀκόλουθα ἱμάτια· 1 βραχιόν, 1 γελέκιον, 1 χιτωνίσκον, 1 σκούφον, ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

Διὰ δὲ τὰς εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν καταδικασμένας γυναῖκας εἰς τὰ ἑξῆς· 1 φουστάνιον, — 1 χιτωνίσκον, — 1, περιστήθιον, — 1 σκούφον, ὅλα ἐκ τῆς προσδιορισθείσης ὕλης.

ΚΕΦ. 5ον.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποδοχῆς τῶν καταδίκων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀστυρομίας.

Ἄρθρ. 45. — Ὄταν ὁ κατάδικος εἰσέρχεται εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ἐπισκέπτεται ἀμέσως ὁ ἰατρός, καὶ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, τὸν φέρουσιν εἰς τὸν λουτρόν· μετὰ τὸν λουτρόν τὸν κουρεύουσι καὶ τὸν ἐνδύουσιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 41, 42, 43 καὶ 44.

Ἄρθρ. 46. — Ἀφοῦ ἐνδυθῆ ὁ κατάδικος, φέρεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διὰ νὰ καταγραφῶσι τὰ χαρακτηριστικά του κατὰ

τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διαλαμβανόμενα· ἕκαστος κατάδικος λαμβάνει εὐθὺς ἓνα ἀριθμόν. Συγχρόνως ἐγχειρίζεται εἰς ἕκαστον κατάδικον βιβλιάριον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὴν καταγραφὴν ὅλων τῶν δοθέντων εἰς αὐτὸν πραγμάτων διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ὁποίων λογίζεται ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 47.—Οἱ κατάδικοι, τοὺς ὁποίους ὁ ἰατρὸς ἀναγνωρίζει ὡς ἀσθενεῖς, φέρονται εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου, οἱ δὲ ὑγιεῖς κλειόνται εἰς τὸ δι' αὐτοὺς προσδιωρισμένον τμήμα κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐπιφορτίζονται παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασίαν ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος τῆς καταδίκης, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν εὐφύιαν καὶ τὸν σωματικὸν τῶν ὀργανισμόν.

Ἄρθρ. 48.—Ῥάκη καὶ ἄλλα ἄχρηστα πράγματα, ὅσα οἱ κατάδικοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ κατάστημα, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 ὠρισμένα, καίονται, ἐπιτηροῦντος τοῦ ἐπιστάτου καὶ παρόντος τοῦ καταδίκου.

Ἄρθρ. 49.—Ἐὰν οἱ κατάδικοι δὲν φέρονται φρονίμως, καὶ διαταχθέντες παρὰ τοῦ ἐπιστάτου, δὲν ὑπακούσωσι, ἢ δὲν ὑπάγωσιν εἰς τοὺς οἰκίσκους τῶν, ἢ στρατιωτικῆ φυλακῆ ἐμπορεῖ νὰ διαταχθῇ γενομένων ἐπὶ ματαίῳ τριῶν παραινέσεων, νὰ μεταχειρισθῇ κατ' αὐτῶν τὴν δύναμιν.

Ἄρθρ. 50.—Οἱ κατάδικοι δὲν ἐμποροῦν νὰ κοινωνῶσι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπιστάτου. Πᾶσα δὲ παρὰ τοῦτο συγγορηθεῖσα συνέντευξις, πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον. Ὁ κατάδικος θέλει εἶναι χωρισμένος ἀπὸ τοὺς προσερχομένους διὰ διπλῶν διφράκτων, τοιοῦτοτρόπως ὥστε πᾶσα ἀφή ἢ παράδοσις πραγμάτων νὰ ἦναι ἀδύνατος.

Ἄρθρ. 51.—Ἐχει ὁ ἐπιστάτης τὴν ἀδειαν νὰ ἐξερευνήσῃ (fouiller), ἐὰν τὸ νομίση καλόν, ὅλους ἐκείνους, ὅσοι εἰσέρχονται εἰς τὸ κατάστημα ἢ ἐξέρχονται αὐτοῦ. Ἡ ἐξερεύνησις αὕτη πρέπει νὰ γίνεται παρ' ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ φύλου.

Ἄρθρ. 52.—Αἱ ἐπισκέψεις δὲν ἐμποροῦν νὰ διαρκέσωσι πλεόν τῆς ἡμισείας ὥρας, καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρ. 53.—Τὰ γράμματα καὶ ὅ,τι ἄλλο δίδεται ἐξῶθεν διὰ τοὺς καταδικούς, τὰ λαμβάνει ὁ ἐπιστάτης, καὶ ἀφοῦ τὰ ἀνοίξῃ καὶ θεωρήσῃ, τὰ ἀποδίδει εἰς αὐτὸν· ἐὰν ἰσχυρὰ αἰτία δὲν τὰ ἀπα-

γορεύει. Ἐπανορθωτικῶς καταδικασμένοι ἔμποροῦν νὰ γράψωσιν εἰς τοὺς γνωστούς ἢ συγγενεῖς των, ἀλλ' εἶναι χρεῖα νὰ ζητήσωσιν πρὸς τοῦτο τὴν ἀδειαν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, πληρόνυτες τὰς ὕλας τοῦ γραφείου ἀπὸ τὸν πόρον τῆς ἐργασίας των.

Ἄρθρ. 54. — Τὰς ἐργασίμους ἡμέρας οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης: τὴν 5 ὥραν κατὰ Μάιον, Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον: τὴν 6 κατὰ Μάρτιον, Ἀπριλίον, Ἰούλιον καὶ Σεπτέριον: τὴν 6 $\frac{1}{2}$ ἢ 7 κατὰ Νοέμβριον, Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

Ἄρθρ. 55. — Ἡ χρῆσις τῶν ἐργασίμων ὥρων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς:

Τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα (ἀπὸ 1 Σεβρίου μέχρι 31 Μαρτίου). Πρὸ τοῦ γεύματος ἐργασία ἀπὸ τὰς 8 ἕως 9 πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 9 ἕως τὴν 1 ἐργασία ἢ διδασκαλία. Ἀπὸ τὴν 1 ἕως 2 $\frac{1}{2}$ γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 2 $\frac{1}{2}$ ἕως 6 ἐργασία.

Ἀπὸ 6 ἕως 7 δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ 7 ἕως 9 ἐργασία.

Τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἕως 30 Σεπτεμβρίου) Πρὸ τοῦ προγεύματος ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 9 ὥρας πρόγευμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 9—2 ἐργασία ἢ διδασκαλία. Ἀπὸ τὰς 2—4 γεῦμα καὶ ἀνάπαυσις. Ἀπὸ τὰς 4—7 $\frac{1}{2}$ ἐργασία. Ἀπὸ τὰς 7 $\frac{1}{2}$ ἕως 8 $\frac{1}{2}$ δεῖπνον καὶ ἀνάπαυσις.

Ἄρθρ. 56. — Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν κωφεύονται οἱ κατάδικοι.

Ἄρθρ. 57. — Ἠχθήσαντος τοῦ πρώτου κώδωνος, οἱ κατάδικοι ἐγείρονται τῆς κλίνης, ἐνδύονται, σαρώνουσι τοὺς οἰκίσκους των, συγυρίζουσι τὰ στρώματά των, καθαρίζουσι τὰ ἐνδύματά των, πλύνουσι τὰς χεῖρας καὶ τὴν ὄψιν, κτενίζονται καὶ ἀνοίγουσι τὰ παράθυρα των, ὥστε νὰ ἦναι ἕτοιμοι νὰ ἐξέλθωσιν, ὅταν ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἀνοιξῆ τοὺς οἰκίσκους των.

Ἄρθρ. 58. — Ἠχθήσαντος τοῦ δευτέρου κώδωνος, ὅστις θέλει κρούει ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸν πρῶτον, ἀνοίγει ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων μετὰ τῶν βοηθῶν αὐτοῦ τοὺς οἰκίσκους τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ καταστήματος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνοιξιν τῶν θυρῶν ὁ κατάδικος ὑπάγει καὶ πλύνει τὰ ἄγγεῖα του γεμίζει τὴν στάμναν του, ἐπιστρέφει εἰς τὸν οἰκίσκον του καὶ στέκει ἕτοιμος εἰς τὴν θύραν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίσκον ἄλλον.

Ἄρθρ. 59. — Οἱ κατάδικοι ἀφοῦ τελειώσωσιν ὅλα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, ὠδηγοῦνται ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν ἔργων εἰς τοὺς προδῶμους τῆς ἐργασίας.

Πρὶν ἀρχίσωσι τὰ ἔργα, ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων ἢ κατάδικος διωρι-

σμένος ἀπὸ τὸν ἐπιστάτην ἀναγινώσκει προσευχὴν τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης ἡμερουσίου ἀσχολίας. Τὴν ἑσπέραν πάσης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ κατάδικος, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς τὸν οἰκίσκον του, χρεωστεῖ νὰ βάλῃ εἰς τὰξιν τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὸ ἔργον του.

Ἄρθρ. 60. — Ἦχῆσαντος τοῦ ἑσπερινοῦ κώδωνος ὑπάγουσιν οἱ κατάδικοι ἐν τάξει καὶ ἄνευ θορύβου εἰς τὰς θύρας τῶν οἰκίσκων των, ὅπου διαμένουν ἑωσώτου τοὺς κλείσῃ ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων. Εἶναι δὲ ἀπηγορευμένον εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχωσι φῶς εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

Ἄρθρ. 61. — Ὁ ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ οἱ ὑπρέται θέλουν εἶσθαι εἰς ἄκρον ἄγρυπνοι, ὥστε οὐδεὶς κατάδικος νὰ κοινωνῇ μὲ ἄλλον ἀπὸ τὸν οἰκίσκον. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς κατάδικους νὰ εἰσέρχωνται τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς οἰκίσκους των, χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος καὶ τὴν συνοδείαν ἐνὸς φύλακος.

Ὁ φέρων τὴν τροφήν τῶν εἰς σκοτεινὸν οἰκίσκων κρατουμένων ἐπιστάτης θέλει ἀποφεύγει πᾶσαν μετ' αὐτῶν συνομιλίαν καὶ δὲν θέλει δώσει ποτὲ ἀκρόασιν εἰς ὅσα ἤθελον τοῦ εἶπει. Ἐκτὸς ἂν ἤθελον ζητήσῃ νὰ ἐμιλήσῃ μετ' αὐτὸν τὸν ἐπιστάτην τοῦ καταστήματος.

Ἄρθρ. 62. — Οἱ πρόδωμοι τῆς ἐργασίας θέλουν σαρόνεσθαι ἀπὸ ἓνα τῶν καταδικῶν κατὰ σειράν, ὅστις θέλει φροντίζει συγχρόνως καὶ τὴν καθαριότητα τῶν εἰς κακὴν χρῆσιν πραγμάτων.

Ἄρθρ. 63. — Ὁ ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος ἐπιτηρεῖ πάντοτε τοὺς κατάδικους εἰς τὴν τράπεζαν, βοηθούμενος εἰς τοῦτο ἀπὸ τοὺς ὑπρέτας, φροντίζει τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ προσέχει ὥστε καὶ τὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ βρώματα νὰ ᾖναι καθαρὰ.

Ἄρθρ. 64. — Ἦχῆσαντος τοῦ κώδωνος ἀνοίγουν αἱ θύραι τοῦ δωματίου τῆς τραπέζης καὶ οἱ κατάδικοι κάθηνται ἐν τάξει εἰς τὴν τράπεζαν, λαμβάνων ἕκαστος τὴν προσδιωρισμένην του θέσιν. Μετὰ ταῦτα φέρονται τὰ φαγητὰ καὶ παραδίδεται εἰς ἕκαστον ἡ μερὶς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 65. — Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ φαγητοῦ οἱ κατάδικοι φυλάττουν βαθυτάτην σιωπὴν καὶ δὲν ἐμποροῦν νὰ ἐμιλήσωσιν εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν εἶναι ἀνάγκη νὰ διευθύνωσι ζήτησίν τινα ἀφορῶσαν τὴν τράπεζαν αὐτήν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς τραπέζης δίδεται ἡ διαταγὴ νὰ σιωποῦσι, καὶ οἱ κατάδικοι, σιχονόμενοι ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, παραδίδουν εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ὑπρέτην τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναχωροῦσιν εἰς τὴν αὐλήν, ἐὰν συγχωρῇ τοῦτο ὁ καιρὸς, εἰ δὲ μὴ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δωματίου,

ΚΕΦ. 6ον.

Περὶ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τῆς διδασκαλίας.

*Ἄρθρ. 66. — Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτὴν τελεῖται περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ καταστήματος· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γίνεται πάλιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διδασκαλία χριστιανική.

*Ἄρθρ. 67. — Οἱ κατάδικοι πορεύονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ εὐταξίαν καὶ σιωπὴν, καὶ τηροῦσιν ἀκριβῶς τὰ διατεταγμένα παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ καταστήματος, ὅστις ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς αὐτοπροσώπως εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

*Ἄρθρ. 68. — Οἱ κατάδικοι, ὅσοι κωλύονται τοῦ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν, μένουσιν κλεισμένοι εἰς τοὺς οἰκίσκους των.

ΚΕΦ. 7ον.

Ἀποτελεῖντιοι ὁρισμοί.

*Ἄρθρ. 69. — Περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν πρέπει νὰ καταστρόνεται ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τοῦ καταστήματος, καὶ νὰ κρατῶνται τὰ περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ καταστήματος βιβλία, καὶ ἐν γένει περὶ τοῦ λογιστικοῦ, καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐργαστασίων τοῦ καταστήματος προσέτι καὶ περὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθύνσεως καὶ ἀστυνομίας, ἐνόσω δηλονότι περὶ αὐτῆς δὲν ὤρισθη ἐν τῷ παρόντι διατάγματι, περὶ τούτων ὅλων θέλομεν ἐκδόσει ἰδιαιτέραν ἀπόφασιν.

*Ἄρθρ. 70. — Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρων 552 μέχρι τοῦ 563 τῆς ποινικῆς δικονομίας θέλουν ἐφαρμοσθῆ ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς κεντρικῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς, ἐνόσω δηλονότι δὲν ἔπαθον οὗτοι τροποποιήσιν τινα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ ἔχουσιν ἀναφορὰν εἰδικὴν ὡς πρὸς τὰς φυλακὰς.

*Ἄρθρ. 71. — Κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τὸ ἄρθρ. 555 τῆς Ποιν. Δικονομίας κάμει χρεῖα νὰ ἐπασχαλῶνται εἰς ἐργασίαν κατάλληλον καὶ οἱ καταδικασθέντες ἐπέκεινα τοῦ ἐνὸς μηνὸς εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Πρωτοδικείων· ἡ δὲ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν, συνεννοουμένη μὲ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης θέλει συντάξει τὸ ὀγλιγορώτερον τὰς ἀναγκαιούσας ὁδηγίας τόσον περὶ τούτου, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τούτων τῶν φυλακῶν.

*Ἄρθρ. 72. — Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς ἄλλους τόπους πίπτουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς νέα ἐγκλήματα, ὅσοι

ἀναγκασθέντες νὰ μείνωσιν ἐπὶ πολὺν καιρὸν εἰς δημόσιόν τινα φυλακὴν, καὶ μὴ ἔχοντες ἰδίαν περιουσίαν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν πολιτικὸν βίον, ἐπειδὴ ἐλλείπει εἰς αὐτοὺς συνήθως ἔργον σταθερὸν εἰς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ γενῆ σπουδὴ διὰ τὴν σύστασιν ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ φροντίζουσι διὰ τὴν ἀνάλογον ἐργασίαν τοιούτων ἀτόμων καὶ νὰ λαμβάνωνται μάλιστα ὑπ' ὄψιν, ὅταν τυχαίνωσι δημόσιοι ἐργασίαι. Ἐν ἐλλείψει δὲ αὐτῶν νὰ ὑποχρεῶνται οἱ ἀνήκοντες δήμοι, διὰ νὰ φροντίζουσι περὶ αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμβρίου 1836.

ἨΘΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Α'. — Θρησκευτικὴ Διδασκαλία.

Ὁ σκοπὸς τῆς φυλακίσεως δὲν εἶναι πλέον, ὡς ἄλλοτε, ἡ ἐκδίχσις τῆς κοινωνίας κατὰ τοῦ κακουργήσαντος, ἢ ἡ τιμωρία αὐτοῦ ἀποκλειστικῶς. Ἡ ἠθικοποίησις καὶ βελτίωσις τοῦ φυλακισμένου τίθεται σήμερον σχεδὸν γενικῶς ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς δικαιοσύνης· ἀν' ὅν εἰς κράτη τινὰ θεωρῆται ὡς δευτερεύων, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινὰ, εἰς ἃ ἀναγράφεται ὡς ὁ πρωτεύων σκοπὸς τῆς φυλακίσεως. Εἰς ὅλας δὲ τὰς φυλακὰς, ὅπου ἐφηρμόσθησαν τὰ νέα συστήματα, τῆς ἐντελοῦς ἀπομονώσεως ἢ τὸ προοδευτικόν, ἐκεῖ βλέπομεν καταβαλλομένην πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἠθικοποιήσεως τῶν φυλακισμένων.

Τρία, ἢ μᾶλλον τέσσαρα, εἶναι τὰ μέσα τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συντελοῦντα καὶ ἃ εἰς ἐκάστην καλῶς ὀργανισμένην φυλακὴν βλέπομεν ἐν χρήσει: Τὰ τρία γενικώτερα εἶναι ἡ ἐργασία, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία. Τὸ τέταρτον ὅπερ ἴσως μερικώτερον ἐφαρμόζεται, εἶναι αἱ διὰ τὴν ἐν τῇ φυλακῇ καλὴν διαγωγὴν διδόμεναι ἀμοιβαί, αἵτινες ὅμως οὐχὶ ὀλίγον συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ ἐνθαρρύνωσι τὰς καλὰς διαθέσεις τῶν καταδικῶν.

Ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας, ἥτις εἶναι τὸ ἰσχυρότερον μέσον πρὸς ἀνέγερσιν τῶν ἐν τῷ ἐγκλήματι πεπτωκότων, ἐνεκα τῆς ἐπιρροῆς, ἣν δύναται νὰ ἐξασκῆ ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ τῆς συνειδήσεως τῶν φυλακισμένων, καθὼς καὶ παντὸς ἀνθρώπου. Μόνῃ ἡ θρησκεία δύναται, διὰ τῶν σοφῶν καὶ πρακτικῶν παραγγελημάτων τῆς, νὰ ἀναζωογονήσῃ καὶ ἐν τῇ μᾶλλον σκληρυνθείσῃ καρδίᾳ τὸ αἰσ-

θημα τὴν ἠθικότητα. Διὰ τῆς θρησκείας μόνον δύναται νὰ καταπο-
 λεμηθῇ ἡ ἀπελπισία, ἥτις πολλάκις καταλαμβάνει τοὺς φυλακισμέ-
 νους καὶ ὠθεῖ αὐτοὺς εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἐγκλήματος. Ὅστις
 καὶ ἐλάχιστον ἀκόμη ἐσπούδασεν καὶ ἐγνώρισε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν
 θέλει ὁμολογήσει, ὅτι ἡ προσφυγὴ πρὸς τὴν τῆς θρησκείας ἐπιρροὴν
 καθίσταται ἀναγκαία ὅπως τις ἐπὶ ταύτης ἐνεργήσῃ.

Ὁ Dr. Wines, ὅστις, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἠνωμένων Πο-
 λιτειῶν ἐπιφορτισθεὶς, εἰργάσθη μετὰ τόσου ζήλου ὅπως κατορθώσῃ
 καὶ διοργανίσῃ τὸ ἐν Λονδίῳ διεθνὲς συνέδριον περὶ τῶν Φυλακῶν
 τῷ 1872, ἐν τινι τῶν πρὸς τὸ Συνέδριον ἐκθέσεων του, ἀποφαίνε-
 ται ὡς ἐξῆς. «Ἡ σπουδαιότης τῆς πρὸς τοὺς φυλακισμένους θρη-
 σκευτικῆς διδασκαλίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημόσιον λατρείαν, τὰς
 ἡμερησίας προσευχάς, τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ τὰς
 καθημερινὰς ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων ἐπισκέψεις, δὲν δύναται ποτὲ
 ἀρκούντως νὰ ἐκτιμηθῇ» καὶ ὀλίγον κατωτέρω: «Αἱ ποιναὶ, αἱ νο-
 θεσφαὶ καὶ αἱ πλέον πειστικαὶ συμβουλαὶ, ὅλα ταῦτα εἶναι ἀνίσχυρα,
 ἐὰν ἡ καρδιά καὶ ἡ συνείδησις, αἵτινες διαφεύγουσι πᾶσαν ἐξωτερι-
 κὴν πίεσιν, δὲν συγκινηθῶσι.»

Πρὸ αὐτοῦ δὲ ὁ Mr. Oigan, ὁ γνωστὸς διδάσκαλος τῆς ἐν
 Smithfield φυλακῆς, ὅστις πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
 ἐν Ἰρλανδίᾳ εἰσαχθέντος τόσου τελεσφορήσαντος προοδευτικοῦ συ-
 στήματος, ἐν τινι περὶ τῆς ἄνω φυλακῆς ἐκθέσει του λέγει: «Ἡ θρη-
 σκεία ἀναμφισβητήτως πρέπει νὰ εἶναι ἡ βάσις πάσης ἀναμορφώ-
 σεως· ἐὰν τις τὴν ἀφαιρέσῃ, καθιστᾷ εὐτοπίαν τὴν ἰδέαν τῆς ἀνα-
 νεώσεως τῆς καρδίας. Ὁ ἐγκληματίας, εἰς ἣν ἡ βάσις αὕτη ἐλλείπει,
 θὰ εἶναι κατ' ἀνάγκην ἀνίκανος πρὸς ἠθικὴν καὶ βιομηχανικὴν
 ἐκπαίδευσιν».

Τοιαύτας μαρτυρίας ἀνθρώπων ἐνδιατριψάντων εἰς τὰ περὶ φυ-
 λακῶν καὶ ἀσχοληθέντων εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τῶν καταδίκων,
 ἠδυνάμεθα νὰ φέρωμεν πλείστας ὅσας. Ὅχι μόνον θεωρητικῶς ἀλλὰ
 καὶ πρακτικῶς ἀναγνωρίζεται ὁμοφώνως ἡ σωτήριος ἐπιρροή, ἣν ἡ
 θρησκεία ἐπὶ τῶν φυλακισμένων ἐξασκεῖ. Εἰς ὅλας τὰς ἐκθέσεις περὶ
 τῶν φυλακῶν τῶν διαφόρων ἐθνῶν, τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὸ διε-
 θνὲς συνέδριον τοῦ 1872, βλέπομεν ὅτι ἀποδίδεται μεγίστη σημα-
 σία εἰς τὸ μέσον τοῦτο. Πλείστοι διευθυναὶ καὶ διδασκάλοι φυλα-
 κῶν ἐξέθεσαν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τὰς ἐπὶ πολυετοῦς πείρας στη-
 ριζομένας ἐκτιμήσεις των, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν διὰ τῆς ἐπι-
 ροῆς τῆς θρησκείας δύναται τις νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τῶν καταδίκων,

Ὅποια ὁμῶς φροτίς λαμβάνεται ὥστε ἡ Ὀρησκευτικὴ διδασκαλία νὰ εἶναι ἀνάλογος τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς! Παρὰ πάσαις σχεδὸν ταῖς φυλακαῖς ἐν Εὐρώπῃ εὐρίσκομεν προσκεκολλημένον ἱερέα τοῦ ἐπικρατοῦντος δόγματος, ὅστις ἀπαρτίζει μέρος τῆς διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος. Ἐν Ἀμερικῇ ἅμα φυλακὴ τις περιλαμβάνει πεντήκοντα καταδίκους, βεβαίως ἔχει καὶ ἱερέα ἰδιαίτερον. Ἐν ταῖς μεγαλειτέραις καὶ πολυπληθεστέραις φυλακαῖς, ὅπου εἰς δὲν ἐξαρκεῖ, βλέπομεν δύο ἢ καὶ τρεῖς ἱερεῖς, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδίκων.

Εἰς ὅσα Κράτη εὐρίσκονται πολυάριθμοι ὄπαδοι Ὀρησκείας, ἑτέρας ἢ τῆς ἐπικρατούσης, ἐκεῖ βλέπομεν ἐν ταῖς μεγάλαις φυλακαῖς, πλησίον τοῦ διαμαρτυρουμένου ἢ καθολικοῦ ἱερέως καὶ ραββῖνον ἀκόμη, ὅπως οὐδ' οἱ Ἰουδαῖοι στερῶνται τῆς ἐκ τῆς Ὀρησκείας τῶν παρηγορίας. Ἐν ἐκάστη δὲ φυλακῇ εὐρίσκομεν ἐκκλησίαν ἀνταποκρινομένην πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ κτιρίου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλακισμένων.

Μέγιστοι κόποι κατεβλήθησαν καὶ διάφοροι ἐπινοήσεις ἐγένοντο, ὥστε ἡ εἰς τὴν ἐκκλησίαν φοίτησις νὰ καθίσταται δυνατὴ καὶ ὑπὸ τὸ σύστημα ἀκόμη τῆς ἀπολύτου καὶ διαρκοῦς ἀπομονώσεως.

Ἐὰν ἀποδίδεται τσακῦτη σημασία εἰς τὸ νὰ ὑπάρχη ἐν ἐκάστη φυλακῇ ἱερεὺς ἀποκλειστικῶς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος προσκεκολλημένος, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὰ καθήκοντά του εἶναι σπουδαῖα, καὶ ἂν θέλῃ νὰ ἐκπληροῖ αὐτὰ ἀκριβῶς, μόλις τῷ ἐξαρκεῖ ὁ ὑλικὸς καιρὸς. Δὲν πρόκειται μόνον νὰ ἐκτελεθῇ τὰς τῆς ἐκκλησίας ἱερουργίας· τοῦτο ἴσως εἶναι τὸ ὀλιγώτερον. ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπισκέπτηται τακτικῶς ἅπαντας τοὺς φυλακισμένους, νὰ συνδιαλέγηται μετ' αὐτῶν, νὰ προσπαθῇ διὰ πρακτικῶν καὶ εἰλικρινῶν συμβουλῶν νὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν, διαγεύρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὸ ἂν καὶ ἐξησθηνμένον, πλὴν εἰσέτι ὑπάρχον βεβαίως, κέσθημα τῆς πρὸς τοὺς ὁμοίους τῶν ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης. Ὀφείλει νὰ διδάσκῃ, καθιστῶν αὐτοῖς καταληπτὰ, τὰ οὐσιώδη δόγματα τῆς Ὀρησκείας, τὰ ὅποια ἕκαστος χριστιανὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ. Ἰδιαίτεραν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ περὶ τῶν εἰς ἀπελπισίαν περιελθόντων, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ κινδυνεύει νὰ ἀποξενωθῇ παντὸς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα συνδέσμου, ἐγκαταλειπομένη εἰς τὸ ἐν αὐτῇ γεννώμενον κατὰ τῆς κοινωνίας μῖστος. Ἐπὶ τέλος ὁ ἱερεὺς πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς φυλακισμένους διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ λαμβάνει εἰς τὴν

δυστυχίαν των, τὴν ἐμπιστοσύνην, ἣτις εἶναι ἀναγκαία, ὅπως βλέπωμεν ἐν αὐτῷ, οὐχὶ ἀπλῶς ὑπάλληλον τῆς φυλακῆς, ἀλλ' ἀδελφὸν συμπάσχοντα προσπαθοῦντα νὰ καταστήσῃ αὐτοῖς διὰ τῶν παρηγοριῶν του καὶ τῆς διδασκαλίας του, ὅσον ἐνεστί ὑποφερτὸν τὸν καιρὸν τῆς φυλακίσεως των.

Εἰς διαφόρους φυλακὰς ἐν Εὐρώπῃ οἱ ἱερεῖς, ἐκτὸς τῶν ἀμέσων αὐτῶν χρεῶν, ἐπιφορτίζονται πολλάκις καὶ ἄλλα, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ἐξακτίσωσι σωτήριον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν καταδικῶν. Πρῶτον ἀνατίθενται αὐτοῖς τὰ ἔργα τοῦ βιβλιοφύλακος, ὥστε νὰ δύνανται νὰ καθοδηγῶσι τὴν ἀνάγνωσιν, ἐκλέγοντες τὰ διδόμενα βιβλία ἀναλόγως τῶν προηγουμένων, τῆς διαγωγῆς ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ τῶν φυσικῶν διαθέσεων ἐκάστου καταδίκου. Οὕτω παρέχεται αὐτοῖς ἡ εὐκαιρία νὰ ἔρχωνται εἰς συζητήσεις μετὰ τῶν φύλακισμένων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωσθέντων, ἐπὶ τῶν ὁποίων πολλάκις οἱ τελευταῖοι ἀναγκάζονται νὰ ζητῶσιν ἐξηγήσεις. Ἐκτὸς τούτου ἀνταποκρινόμενοι μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς ἐκάστου φυλακισμένου, ζητοῦσι νὰ μάθωσι τὰ προηγούμενα, κατὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις του, καθὼς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ἐπάγγελμα του, εἰς τρόπον ὥστε ὅταν πλησιάζῃ ὁ καιρὸς τῆς ἀπολύσεώς του, ἐν γνώσει τῶν κατ' αὐτόν, προσπαθοῦσι νὰ τῷ προμηθεύσωσι θέσιν κατ'ἀλλήλον, ὅπου νὰ ἐξασκῇ τὸ πρόην ἐπάγγελμα του, ἢ ἐκεῖνο ὃ ἐν τῇ φυλακῇ ἐδιδάχθη. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν πολλὰς μαρτυρίας ὅτι συνήθως ἡ μεσολάβησις αὕτη τῶν ἐφημερίων ἐπιφέρει πολὺ εὐάρεστα ἀποτελέσματα. Καὶ τῷ ὄντι συχνότατα συμβαίνει ὁ ἀπολύμενος ἐκ τῆς φυλακῆς, μὴν εὐρίσκων ἐργασίαν, νὰ ὑποπίπτῃ εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς κλοπῆς, ἢ ἄλλο παρόμοιον εἰς ὃ ἡ ἀνέγχεα καὶ αἱ κακαὶ συναναστροφαι, αἱ παρακολουθοῦσαι τὴν ἀργίαν, παρασύρουσιν αὐτόν. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἱερεὺς, ὅστις ἔβλεπεν αὐτόν καθημερινῶς καὶ ἐσπούδασε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς διαθέσεις του, δύναται νὰ τὸν συστήσῃ ὡς μετανοήσαντα καὶ ἄξιον ἐμπιστοσύνης, καθίσταται αὐτῷ εὐκολωτέρα ἡ εὑρεσις ἐργασίας, δι' ἧς νὰ πορίζηται ἐντίμως τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ οὕτω προλαμβάνεται τοῦλάχιστον ἡ ἐξ αἰτίων ἀνεξαρτήτων καὶ ἀνωτέρων τῆς θελήσεώς του ὑποτροπίαις του εἰς τὸ ἀμάρτημα.

Τοιαῦτα περίπου τὰ ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς κράτεσιν, ὅπου λαμβάνεται φροντίς περὶ τῶν φυλακισμένων, συμβαίνοντα. Παρ' ἡμῶν δέ, τί τούτων γίνεται; Ἀκριβῶς ἀγνοοῦμεν, καθ' ὅτι οὔτε εἰς τὸ ἐν Δουδίνῳ συνέδριον κατορθώθη νὰ σταλῇ ἐπίσημος περὶ τῆς κατα-

στάσεως τῶν φυλακῶν ἡμῶν ἔχθεσις, οὔτε ἄλλοτε ποτέ, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, ἐξεδόθη. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1872 ἔχθεσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κερκύρα Σωφρονιστηρίου, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου τεθεισῶν ἐρωτήσεων, καὶ νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπατώμεθα ἐὰν, συμφώνως πρὸς αὐτὴν, εἴπωμεν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐν λόγῳ καταστήματος, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην φυλακὴν ὑπάρχει ἱερεὺς, ἀποτελῶν μέρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς διευθύνσεως. Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1873 βλέπομεν σημειούμενον τὸ ποσὸν δραχ. 5000 δι' ἀντιμισθίαν ἱερέων καὶ ἰατρῶν, ὥστε καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν ὅτι ἐξ ἴσου μοιράζεται τὸ ποσὸν αὐτὸ, τότε ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τοὺς ἐν ἀπάσαις ταῖς Φυλακαῖς τοῦ κράτους ὑπηρετοῦντας ἱερεῖς, συνίσταται εἰς Δραχ. 2500. Αὐτὸς καὶ μόνος ὁ ἀριθμὸς μᾶς ἀπαλλάττει περαιτέρω παρατηρήσεων. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ἐκκλησίαν ποῦ εὐρίσκονται αἱ φυλακαὶ μας; Δὲν εἶδομεν ἢ μόνον τὰς ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Μενδρεσέ εἶδομεν μικρὸν ἐκκλησιδίων εἰς θ, καθὼς ἠκούσαμεν λειτουργεῖ σχεδὸν κατὰ Κυριακὴν ἱερεὺς, ἂν δὲ τύχη νὰ μὴν εἶναι οὗτος λίαν πολὺσαρκος, χωρεῖ ἴσως καὶ τις ἐκ τῶν φυλακισμένων, οἱ δὲ λοιποὶ ἴστανται ἐν τῷ προαυλίῳ.

Βεβαίως ἐνόσφ αἱ φυλακαὶ ἡμῶν εὐρίσκονται, ἐν ἧ σήμερον διατελοῦσι καταστάσει, δύσκολον εἶναι νὰ ληθῆ φροντίς ριζικὴ περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἐκκλησιῶν, καθ' ὅτι οὔτε ὁ χῶρος τὸ ἐπιτρέπει, οὔδὲ τὰ μέσα ἀφθονοῦσι. Ἔως οὔ, καθὼς ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα, κατασταθῆ δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία εἰς τὰ τῶν φυλακῶν μας, ἢ ἔλλειψις τῶν ἐκκλησιῶν δύναται νὰ ἀναπληρωθῆ ἐὰν, ὅπως τοῦτο εἰς πλεῖστα μέρη γίνεται, ἀντὶ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τελεῖται ἡ λειτουργία δις, τρίς, ἢ καὶ συχνότερον τῆς ἐβδομάδος. Τότε ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, κατὰ σειρὰν, θὰ δύνανται νὰ παρίστανται καὶ ἀκούωσι ταύτην πράγματι, διότι οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ διὰ τῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν φοιτήσεως ἐπιζητεῖται. Περὶ τοῦ ζητήματος ὅμως τοῦ ἐφημερίου, ὅπερ εἶναι τόσον σπουδαῖον, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ληθῆ ἀπὸ τοῦδε φροντίς. Τοῦτο θὰ ἦτο μεγάλη πρόοδος, μία οὐσιώδης βελτίωσις τῶν φυλακῶν μας, τὴν ὁποίαν δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναβάλλωμεν, καθ' ὅτι δὲν ἔχομεν οὔτε τὴν δικαιολόγησιν, ὅτι ὁ χῶρος ἐλλείπει πρὸς τοῦτο. Καὶ ἐν ταῖς παρούσαις ἀκόμη ἀθλίαις φυλακαῖς δύναται ὁ ἱερεὺς, ὅστις αἰσθάνεται τὸν ὑψηλὸν προορισμὸν του, πολλὰ νὰ πράξῃ, ἐπισκεπτόμενος τοὺς καταδίκους, συμβουλευὼν καὶ παραινῶν αὐτούς. Θὰ μοὶ παρατηρηθῆ ἴσως ὅτι, κατὰ τὸ σύστημα (ἂν ἐπιτρέπηται νὰ ὄνο-

μάση τις αὐτὰ σύστημα) τῆς ἀγγελιοδότη συμβιβώσεως τῶν φυλακισμένων, ἡ ἐπίσκεψις καὶ συνδιάλεξις τοῦ ἐφημερίου πρὸς ἕνα ἐκαστὸν αὐτῶν, ὑπὸ τὰ ὄμματα ἀπάντων τῶν λοιπῶν, καθίσταται δύσκολος. Τοῦτο εἶναι τῆ ὄντι ἀληθές, ἀλλ' ἄρκει καλὴ θέλησις, ὅπως ὑπερβῆ τις τὰ μικροῦ λόγου ἀλλοίως τε τοιαῦτα προσκόμματα. Ἄς ὀρισθῆ ὅτι καθ' ἐκάστην, κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς, συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν τῆς φυλακῆς, οἱ κατὰδικαί μένουσι κεκλεισμένοι ἐν ταῖς δωματίοις των, ὁ ἱερέως θέλει εὑρίσασθαι ἐπὶ ὀρισμένην ὥραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτοῦ θέλει ζητεῖ τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῆ εἰς ἐκεῖ. Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, περισσότερο παρὰ εἰς πᾶν ἄλλο μέρος, ἡ φωνὴ τοῦ ἱερέως θέλει εἶραι ἤχῳ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ φυλακισμένου. Αἱ παρηγορίαι καὶ αἱ συμβουλαὶ του, διδόμεναι ἐν τῷ ναῷ, θέλουσι προξενήσαι μεγαλειτέρων ἐντύπων βεβαίως.

Δ. Ρ. ΣΚΟΥΖΗΣ.

ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ τοῦ 1884 ἡ Ποινικὴ Δικονομία (ἀρθρ. 280) ὑπεσχέθη, ὅτι «ἕκριν τῆς ἀνακρίσεως θέλουσι κατασκευασθῆ ἰδιαιτέραι φυλακαὶ πρὸς ὑποδοχὴν πάντων, ὅσοι ἐξ ἐντάλματος συλλήψεως ἢ φυλακίσεως εἶναι φυλακιστέοι». Πάν ἐξαίρεσάμεν τὸν κατὰ τὸ 1885 ἐκδοθέντα ΦΑΒ' νόμου περὶ ἀνεγέρσεως ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἐν Σπάρτῃ καὶ Καλέμεις, δὲν γνωρίζω ἄλλην μέχρι ταῦδε πρόνοιαν τοῦ Ἑλληνικοῦ νομοθέτου, ὅπως τερήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλλόχως καινιοκαὶ τούτου ζητήματος λόγον αὐτοῦ. Ὑπολείπεται νὰ μάθοιμεν κατὰ πόσον ἐξετελέσθη καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ προμνησθεὶς νόμος καὶ κατὰ πόσον αἱ 200000 δραχμαὶ αὐτοῦ ἐξῆλθον εἰς τῶν ἔργων τῆς γραφειοκρατικῆς τοῦ κράτους ἐπιστήμης.

Τὸ ἀκριβές εἶναι ὅτι, τὰ γε νῦν ἔχον, ἡ ἀναγκαία διὰ τὴν ἀνακριτικὴν δικαιοσύνην προφυλάκισις ἐκτελεῖται ἐντὸς ἰδιοκτητῶν τῶ πλείστον οἰκιῶν, τὰς ὅποιας μισθοῦν τὸ δημόσιον προσηκρῶζει,

ὅσον ἐνδέχεται ἀθλιέστερον, εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου. Ἐπὶ τοῦ ὅλου εἰς 18 ἀριθμοῦνται αἱ ἐξεταστικαὶ τῆς Ἑλλάδος φυλακαὶ, ἐκάστη τῶν ὁποίων διατελεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς ἐπιστάτου. Ἐὰν προσθέσωμεν ὀκτὼ ἀκόμη (διὰ τὰς σπουδαιότερας φυλακὰς) ὑποεπιστάτας, τὸ ὅλον προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξεταστικῶν φυλακῶν ἀποτελεῖται ἐξ 26 ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνέργεια κεῖται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελέων, οἵτινες ἐκδίδουσι τὰ ἀναγκαῖα ὀδηγία πρὸς τοὺς ἐπιστάτας καὶ τιμωροῦσι τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν φυλακισμένων δι' ἐλαττώσεως τῆς τροφῆς ἢ δι' αὐστηροτέρας καθείρξεως, ἐπιφυλαττομένης τῆς διὰ τὰ βαρύτερα ἐγκλήματα ποινικῆς τιμωρίας.

Περὶ τοῦ βοηθητικοῦ τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν προσωπικοῦ μικρὸς δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Τοιοῦτοτρόπως ὀλίγαι φυλακαὶ δύνανται νὰ καυχήθωσιν ἐπὶ τῇ προχείρῳ καὶ ἀποτελεσματικῇ ἰατρικῇ ἐν αὐταῖς θεραπείᾳ. Καὶ ἐντὸς δὲ αὐτῆς τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους ὑπάρχει ἡ ἐξεταστικὴ φυλακὴ τοῦ Γκαρπολά, ἐν τῇ ὁποίᾳ παντάπασιν ἐλλείπει ἡ τόσον πρὸς τοὺς φυλακισμένους παρήγορος ἰδέα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ. Κατόπιν τούτων τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν καθαρῶν, τοὺς ὁποίους πληροῦναι τὸ ἡμερησίον λεπτὸν τοῦ καταδίκου, ὡς καὶ περὶ τῶν νοσοκόμων, οἵτινες ἐκλέγονται ἐκ τῶν συντρόφων του;

Ἐν γένει ἐκ τῶν 18 τοῦ Κράτους ἐξεταστικῶν φυλακῶν 7 περιέχει ἡ Πελοπόννησος, (Ναύπλιον, Τρίπολις, Σπάρτη, Καλάμαι, Κυπαρισσία, Πάτραι, Πύργος), 5 ἡ Στερεὰ Ἑλλάς (Ἀθῆναι 2, Λαμία, Ἀμφισσα, Μεσολόγγιον), 6 αἱ Νῆσοι (Σύρος, Χαλκίς, Ζάκυνθος, Λευκάς, Κεφαλληνία, Κέρκυρα).

Ἴνα κρίνῃ τις περὶ τῶν κατὰ μέσον ὄρον ἀριθμῶν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς ταύταις κρατουμένων, ἀρκεῖ ἡ πληροφορία ὅτι εἰς μόνον 6 φυλακὰς, (Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Σύρου, Λαμίας καὶ Ἀμφίσσης) τὸν Ὀκτώβριον ε. ἔ. ἐκρατοῦντο 204 ὑπόδικοι. Ἐπὶ τοῦ ὅλου λοιπὸν δὲν πρόκειται περὶ μικρᾶς ποσότητος ἀνθρώπων, οἵτινες χάριν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς δικαστικῆς ἀληθείας στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας τῶν κατὰ σπουδαῖον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τοῦ χρόνου διάστημα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὕπὸ τῆς ἐμπνεύσεως

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ΟΥ}. — ΦΥΛ. 6^{ΟΥ}.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Ἡ ἐν ταῖς Φυλακαῖς Ἔργασία. (Σκοπὸς καὶ εἰσοδήματα. Γενικὴ ἐπὶ τοῦ θέματος ἔννοια) σελ. 83
2. Ἡθικοποίησις τῶν Καταδίκων (Ἐκπαίδευσις) ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΣΚΟΥΖΕ » 85
3. Περὶ Φυλακῶν. (Ἀποτελέσματα) ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΥ » 94
4. Νομοθετικὴ Ἀνακολουθία. (Ἀΐτησις ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου) ὑπὸ τοῦ ΙΔΙΟΥ » 95

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΟΣ.

Ἡ δικαστικὴ καταστατικὴ παρέχει τὰς ἐξῆς πληροφορίας ἐπὶ τῆς πρὸς κλοπὴν καὶ δολοφονίαν ἐν Εὐρώπῃ τάσεως ἀπὸ τοῦ 1800 — 1870.

Κατεδικάσθησαν ἐπὶ κλοπῇ 3,591,000		Μέσος ὄρος	51,300
» » δολοφονία 89,000		κατ' ἔτος	1,271
» θανατικὴ ἐκτέλεσις 13,500			192

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

στασίαις ζωῆν δύνανται νὰ ὁμολογήσωσι τὴν ἐν αὐτοῖς ἰσχυρὰν πειθαρχικὴν διεύθυνσιν.

Ἄλλ' ἐντὺς τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἀρκεῖ ἡ συνήθεια τῆς ἐργασίας νὰ ῥιζωθῆ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων τῆς φυλακῆς, ὥστε ὅταν κατόπιν ἐξέλθωσιν οὗτοι ἐν τῇ κοινωνίᾳ νὰ μὴ εὕρῃ πλέον ὁ σπόρος τῆς ἀργίας τόπον νὰ ριζοβολήσῃ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ πειρασμὸς θὰ κρούσῃ ἐκ νέου τὴν θύραν. Ἐσωθὲν ὅμως αὐτῆς θὰ φυλάττῃ τοῦ λοιποῦ ἱερός φρουρός· εἶναι ἡ ἐργασία, ἥτις θὰ εἶπῃ εὐπαγε ὀπίσω μου Σατανᾶ. »

Ἡ κατὰ σκοπὸν ἐπικουρία τῆς ἐργασίας πρέπει ἐξ ἄπαντος νὰ συνεταιρίζεται πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀνθρώπων τῆς φυλακῆς. Τὸ συμφέρον τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον εὐαίσθητον ἐλαττήριον. Δι' αὐτοῦ ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τοῦ ἀνθρωπίνου κόσμου κοινωνεῖ πρὸς τὰ ἐκτός. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀφαιρεθῆ μέρος τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἐργασίας διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ καταστήματος τῆς φυλακῆς προκαταβολὰς εἰς πρώτας ὕλας καὶ λοιπὰς δαπάνας τὸ ὑπόλοιπον ἀνήκει εἰς τοὺς ἐργαζομένους. Ἡ ἐξῆς ποικιλία τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος ἐν ταῖς Γαλλικαῖς φυλακαῖς εἶναι ἐνδεικτικὴ. Οἱ εἰς δεσμὰ καταδεδικασμένοι λαμβάνουσι τὰ $\frac{3}{10}$ τοῦ εἰσοδήματος τῆς ἐργασίας αὐτῶν, οἱ εἰς εἰρκτὴν τὰ $\frac{4}{10}$ καὶ οἱ εἰς φυλάμισιν τὰ $\frac{5}{10}$. Ἡ κλίμαξ αὕτη μὴ φαίνεται ἀδικος. Πῶς οἱ βαρύτερον ἐν τῷ ἐγκλήματι ἀσθενεῖς ἔχουσι μικροτέραν ἀνάγκην τοῦ ἐν τῷ συμφέροντι φαρμάκου τῆς ἐργασίας;

Ἡ εἰσαγωγή τῆς ἐργασίας ἐν τῇ φυλακῇ εἶναι στενωῶς συνδεδεμένη πρὸς τὸ ἐν ταύτῃ ἐπικρατοῦν ποινικὸν σύστημα. Τοιουτοτρόπως εἰάν πρόκειται περὶ ἀπομονωτικῆς φυλακῆς νύκτα καὶ ἡμέραν, δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ κοινῶν ἐργοστασίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μικρὰ μόνον ἐργόχειρα εἶναι δυνατὰ, καθ' ἕκαστον κελλίον ἐκτελούμενα. Ἐὰν ὅμως τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα λειτουργῇ κατὰ μόνην τὴν νύκτα, οἱ κατὰδικοι δύνανται τὴν ἡμέραν νὰ πορεύωνται εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅπως οἱ λόχοι τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰ γυμνάσια των. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ συστήματι τούτῳ εἶδη τῆς ἐργασίας, πολλὰ ἡ πρακτικὴ τῶν φυλακῶν προσαρμύζει, ὡς π. χ. ἐν Melun καὶ Clairvaux τῆς Γαλλίας, ἔνθα ὑπάρχουσι μεγάλα καταδίκων ἐργοστάσια εἰς κατασκευὴν μικρῶν σιδηρικῶν καὶ καλτσῶν. Ἰδιαιτέρα ἀπαιτεῖται μνεῖα διὰ τὰ ἐν Saint Germain ποινικὰ καταστήματα, ἐν οἷς εἰσῆχθη ἡ πιλοποιία καὶ ἡ τυπογραφία.

Ἡ δὲ δώσω γενικὴν ἔννοιαν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐν τῇ φυλακῇ ἐργασίας ἀρκεῖ ἡ ἐπομένῃ πληροφορία τῆς καταστατικῆς, ἥτις διὰ

τοῦ κ. Watteville ἐξηκρίβωσε τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς ἐπὶ τοῦ ἔτους 1846 κατὰ τὰς 21 κεντρικὰς τῆς Γαλλίας φυλακὰς. Ποσότης 15322 καταδικῶν παρήγαγε διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν 2 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ. φράγκα. Ἡ ἐποψίς τοῦ γένους τῶν καταδικῶν ὀδηγεῖ εἰς τὰ ἐξῆς πορίσματα· 11865 ἄνδρες παρήγαγον 1740000 φρ. καὶ 3457 γυναῖκες 400000 φρ.

Ἡ σχέσηις τοῦ γένους πρὸς τὴν καθόλου βιομηχανίαν καθιστᾶ ἀπαρίτητον τὴν μεταξὺ τῶν ἀνδρικῶν καὶ γυναικειῶν φυλακῶν διαφορὰν τῆς ἐργασίας. Σπουδαιότερα ὅμως ἀντίθεσις ὑφίσταται μεταξὺ τῆς νεαρᾶς καὶ τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας τῶν ἐν τῇ φυλακῇ κρατουμένων. Διότι ἐνῶ πρὸς τοὺς νέους ἀπαιτεῖται νὰ διδαχθῇ τέχνη τις ἀνάλογος πρὸς τὸ εὐρὺ ἐνώπιον αὐτῶν μέλλον, διὰ τοὺς ὠρῖμους ἤδη ἄνδρας τοιαύτη ἀπόπειρα θὰ ἦτο κατὰ τὸ πλεῖστον ματαιοπονία, συντελεστικωτέρα δὲ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἢ κατὰ τὰ ἐνόντα ἐξακολουθήσις τῶν προτέρων ἐνασχολήσεων.

Ἐπιτεῦθεν ἐγείρεται ἰδιαίτερον ζήτημα περὶ τοῦ γενικωτέρου ἐπαγγέλματος τῶν καταδικῶν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀποκλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν ὑπαιθρον ζωὴν, χωρικῶν ὅς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄντων τῶν πλειόνων πελατῶν τῆς φυλακῆς, ὑπολείπεται ἐν τῇ προΐούσῃ ἀναπτύξει τῆς κοινωνίας ἢ κατὰ σκοπὸν στενωτέρα ἔνωσις τῆς ἐν τῇ φυλακῇ ιδέας τῆς ποιηῆς πρὸς τὴν ἐν τῇ γεωργίᾳ εὐκολίαν τῆς περαιτέρω βιομηχανικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀπὸ βαρβάτου καὶ ὀπισθοδρομικῆς περιόδου εἰς μᾶλλον προοδευτικὴν. Τοιουτοτρόπως θὰ νυχόμεν εἰς τὸν ὀπισθόδρομον τῆς φυλακῆς τὴν ὑπαρξίν μεγάλου γεωργικοῦ σχολείου.

ΠΟΙΚΙΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

B'.—Ἐκπαίδευσις.

Ἡ ἐνέργεια ἥτις καταβάλλεται παντοῦ τῶν πολιτισμένων ἔθνων, ὅπως διαδοθῇ ὅσον ἐνδοσι πλεῖον, ἐνιαχοῦ καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐπιβαλλομένη, ἢ πρώτη ἐκπαίδευσις, ἢ σκοποῦσα νὰ φωτίσῃ καὶ τὰς κατωτάτας τάξεις τοῦ λαοῦ, ἐκτὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς σκοποῦ ἔχει καὶ ἄλλον πρακτικόν, πρὸς ὃν βεβαίως ἀποβλέπει. Ἡ ὑποχρέωσις ἥτις ἐπιβάλλεται τοῖς γονεῦσιν νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα των, θεωρεῖται ὡς τὸ κυριώτερον μέσον πρὸς ἀποκοπὴν τοῦ ἐγκλήματος ἐν

τῆ πηγῆ του. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἀνατροφή καὶ ἡ ἐκπαίδευσις, ἐξευγενίζουσαι τὴν ψυχὴν καὶ λεπτύνουσαι τὴν διάνοιαν ἐπιθέτουσι χαλινὸν εἰς τὰς κτηνώδεις ὁρμὰς τοῦ ἀνθρώπου, αἵτινες μὴ ἐμποδιζόμεναι ὑπὸ τοῦ λογικοῦ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς παρεκβάσεις τῶν πρὸς τοὺς ὁμοίους των χρεῶν.

Πόσοι ἐκ τῶν ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκομένων δὲν ἤθελον ἀποφύγει αὐτὴν, ἐὰν εἶχον ἀπολαύσει ἐν τῇ νεοτητί των, τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐκπαιδεύσεως! Τοῦτο νομίζω εὐκόλον νὰ ἀποδειχθῆ, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐγγραμμάτων πρὸς τοὺς ἀγραμμάτων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν φυλακῶν, συγκριτικῶς πρὸς τὴν αὐτὴν σχέσιν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους. Ἐν Πρωσσίᾳ π. χ., ὅπου ἕκαστος πολίτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς στρατιώτης, ἐπὶ 100 οἵτινες εἰσέρχονται εἰς τὸν στρατὸν τουλάχιστον οἱ 95 ἢ 96 εἶναι ἐγγράμματοι, ἐν ᾧ ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐκ τῶν εἰς ἀναγκαστιστὴν ἐργασίαν (δεσμὰ) καταδικασμένων, μόλις εἰς 83 οἱ ἀριθμοῦνται οἱ δυνάμενοι ἀναγινώσκειν. Ἐν Γαλλίᾳ ὅπου τὰ 2]3 τοῦ ὄλου πληθυσμοῦ γινώσκουσιν εἴτε ἀνάγνωσιν μόνην, εἴτε ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν, κατὰ τὰ ἔτη 1866—1868 ἐπὶ μέσου ὄρου 18,463 φυλακισμένων 2,348 μόνον, ἧτοι 12,72 0]0 ἠδύναντο νὰ ἀναγινώσκωσι. Τὴν αὐτὴν περίπου διαφορὰν εὐρισκομεν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Κράτεσιν. Παρ' ἡμῖν μὴ ἔχοντες στατιστικὴν τῶν φυλακῶν, δὲν γνωρίζομεν ὅποια σχέσις ὑπάρχει, ἀλλὰ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ αὐτὴ, ἀν οὐχὶ καὶ ἦττον εὐχάριστος ἀκόμη, θὰ εἶναι ἡ ἀναλογία ὑπὲρ τῶν φυλακισμένων.

Ἄφ' οὗ λοιπὸν δὲν δύναται τις νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐπιρροὴν, ἣν ἡ ἐκπαίδευσις ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ κοινωνία καταβάλλει τόσην φροντίδα ἵνα τὴν διαδόσῃ παρὰ τῷ λαῷ, δὲν θὰ ἦτον ἀσυνεπὲς νὰ ἀφίνη τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ καταντήσαντας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπαίδευσσεως; Προσπαθεῖ τις νὰ βιάζῃ τὰ τέκνα τοῦ χωρικοῦ νὰ μεταβαίνωσι μακρὰν τοῦ χωρίου των, ἵνα φθάσωσιν εἰς τὸ πλησιόχωρον σχολεῖον, καὶ τὸν ἐγκληματίαν ὃν κρατεῖ κεκλεισμένον καὶ ὑποχέριον ἀφίνει ἀμέτοχον πάσης ἐκπαιδεύσεως; Πῶς ἐκεῖνος, ὅστις ἔδωκεν ἤδη δείγματα ποῦ φέρει ἡ παρημελημένη ἀνατροφή καὶ ἡ μὴ καλλιεργημένη διάνοια, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἐκπαιδευθῆ; Δὲν καταβάλλεται προσπάθεια νὰ φωτισθῆ ὁ δυστυχὴς οὗτος, ὅστις ἴσως δὲν ἤθελε πατήσῃ τὸ κατώφλιον τῆς φυλακῆς, ἐὰν διέβαινε ἐνωρίτερον τὸ τοῦ σχολεῖου; Ἄλλὰ μήπως διότι ἐπλήρωσεν ἅπαξ διὰ τῆς εἰς τὴν φυ-

λακὴν εἰσόδου του, τὸν φόρον τῆς ἀμαθείας αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ ὑποπέσῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον ἔγκλημα, πρὸ πάντων ὅταν ἐν τῇ φυλακῇ οὐδὲν πρὸς ἠθικοποίησίν του γίνεται; Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐπανάληψιν ἐγκληματουμένων καὶ φυλακιζομένων εἶναι ἀρκούσα τούτου ἀπόδειξις. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐκπαιδεύηται ὁ φυλακισμένος, διότι οὕτως ἔσως προλαμβάνεται ἢ ἐκ νέου εἰς τὸ ἔγκλημα πτώσις αὐτοῦ.

Πρὸς τούτοις ἡ ἐκπαίδευσις τῶν φυλακισμένων εἶναι ἀναγκαῖα ὡς τὸ μέσον δι' οὗ ὁ ἐνοχος δύναται νὰ φωτισθῇ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς ἀνάγκης τῆς ποινῆς ἣν ἀποτίνει, καὶ συναισθανθῇ ὅτι εἶναι δίκαιος ἐξιλασμὸς τοῦ ἐγκλήματός του, καὶ οὐχὶ ἰδιοτροπία τῆς κοινωνίας ἢ τοῦ δικαστοῦ.

Εἰς ἐκάστην φυλακὴν πρέπει νὰ εἶναι προσκεκαλλημένος καὶ διδάσκαλος, οὗτινος ἔργον νὰ εἶναι ἡ διανοητικὴ μόρφωσις τῶν καταδικωμένων. Τοῦτο πράγματι ἀπαντῶμεν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ὅπου τὰ τῶν φυλακῶν εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καλῶς ὀργανισμένα. Οἱ καταδικοὶ μέχρις ὠρισμένης τινὸς ἡλικίας, ἣτις ἐν Βελγίῳ καὶ Βυρτεμβέργῃ λ. χ. ὀρίζεται εἰς τὰ 30 ἔτη, ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Βάδῃ εἰς τὰ 35, ἐν Δανιμαρκίᾳ δὲ καὶ Ὁλλανδίᾳ μέχρι τῶν 40 ἐτῶν, εἰσὶν ὑποχρεωμένοι νὰ συχναῶσαι τὸ σχολεῖον. Ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν αὐτὴν ὑπερβάντες δύναται προαιρετικῶς νὰ ὠφεληθῶσι τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ ἐκπαιδευθῶσι. Βεβαίως οἱ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν ὀλίγων μηνῶν, τῆς ὁποίας τὸ σύντομον διάστημα ἀποκλείει τὴν πιθανότητα ὅτι θέλουσιν ὠφεληθῆ τῆς διδασκαλίας, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρέωσews ταύτης, ἣτις ὅμως εἶναι ἀνυπέρθετος διὰ τοὺς ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ εὐρισκομένους. — Εἰς τινὰ Κράτη, λ. χ. ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἐκπαίδευσις δίδεται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς νεωτέρους καὶ εἰς τοὺς δεικνύοντας καλλιτέραν διαγωγὴν, κατόπιν δὲ εἰς ὅσον ἔνεστι μεγαλειότερον ἀριθμὸν ἐκ τῶν φυλακισμένων.

Παραδεκτοῦ γενομένου κατ' ἀρχὴν, ὅτι οἱ ἐν τῇ φυλακῇ πρέπει νὰ ἐκπαιδεύωνται, ἐξετάσωμεν τί τὸ διδαχθησόμενον. Παντοῦ σχεδὸν εὐρίσκομεν ὅτι ἡ παρεχομένη αὐτοῖς διδασκαλία ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, δηλαδὴ εἰς τὰς κυριωτέρας καὶ ἀναγκαιοτέρας στοιχειώδεις γνώσεις, ἃς ἕκαστος ἄνθρωπος ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχῃ. Ἡ ἀνάγνωσις, ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ χρησιμεύουσα εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, εἶναι ἡ βᾶσις βεβαίως πάσης τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως. Ἐκτὸς τούτων ὅμως τῶν πρώτων στοιχείων,

βλέπομεν ὅτι καὶ ἄλλα ἀντικείμενα χρήσιμα εἰς τὴν πρακτικὴν ζωὴν διδάσκονται εἰς τοὺς κάπως προχωρήσαντας, λ. χ. ἡ ἱστορία, ἡ γεωγραφία τοῦ Κράτους καὶ τὸ σύστημα τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν. Εἰς τινὰς δὲ φυλακὰς διδάσκονται ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν καὶ στοιχεῖα φυσικῆς, ἐξηγουμένων τῶν συνήθων φυσικῶν φαινομένων, καὶ γνώσεις περὶ γεωργίας ἢ τοιούτων ἀντικειμένων, ἅτινα θέλουσι χρησιμεύσει τοῖς ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξερχομένοις καὶ εἰς τὸν μετέπειτα βίον των. Ἐν Αὐστρίᾳ, Βελγίῳ καὶ Πρωσσίᾳ βλέπομεν ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις διδάσκειται ἰχθυογραφία, φωνητικὴ καὶ ὄργανικὴ μουσικὴ, εἰς τρόπον ὥστε καταρτίζεται χορὸς, ὅστις ὑπηρετεῖ ψάλλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Καὶ τοῦτο βεβαίως ἀξιολίμητον, διότι οὐ μόνον ὁ φιλακισμένος μαθαίνει τι, ὅπερ θὰ τῷ εἶναι καὶ κατόπιν χρήσιμον, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ μουσικὴ ὁμολογουμένως ἐξαγνίζει τὴν ψυχὴν καὶ καταπραΰνει τὰ πάθη.

Παρατηρεῖται ὅτι οἱ φυλακισμένοι ἂν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των δὲν ἔχουν πολλὴν κλίσιν πρὸς τὴν γραμματικὴν μάθησιν, τόσον ἀφ' ἐτέρου δεικνύουσιν ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς γεωγραφίας, ἱστορίας καὶ ἄλλων τοιούτων ἀντικειμένων. Ἐν γένει δὲ τὰ ἰδιαίτερα μαθήματα, ἐκτὸς τῶν κοινῶν δηλ. τῆς ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς, ρυθμίζονται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἐκάστου τόπου καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων στρατολογεῖται ὁ πληθυσμὸς τῶν φυλακῶν. Οὕτως, εἰς τρόπον κατ' ἐξοχὴν γεωργικόν, φυσικὸν εἶναι νὰ διδάσκωνται πρακτικαὶ γνώσεις περὶ καλλιεργείας τῆς γῆς, εἰς τόπον δὲ βιομηχανικὸν ἢ ναύτικόν τὰ τούτοις σχετικὰ. Ἐν Ἰρλανδίᾳ π. χ. ὅπου ὁ λαὸς ῥέπει τοσοῦτον πρὸς τὴν μετανάστευσιν, καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια νὰ φωτίζηται ὁ φυλακισμένος ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπερωκεανείων χωρῶν, ἐξηγοῦνται αὐτῷ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ζωῆς ἐν ταῖς ἀποικίαις, καὶ οἱ πολλαπλοὶ πόροι, οὓς αἱ χῶραι αὗται παρρουσιάζουσιν εἰς τὸν ἐπιμελῆ καὶ φίλεργον ἄποικον.

Ἀντικείμενον λίαν πρακτικὸν καὶ ἀναγκαῖον, ὅπερ ἀπὸ καιροῦ ἀπῆρτιζε κύριον μέρος τῆς διδασκαλίας ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐν Ἰρλανδίᾳ βλέπομεν ἐσχάτως εἰσαχθὲν καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν παραδειγματικῶς διευθυνομένῳ σοφρονηστηρίῳ τοῦ Louvain ἐν Βελγίῳ. Ἐννοοῦμεν τὰ τῆς πρακτικῆς ἠθικῆς μαθήματα, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι νὰ διδασθῇ ὁ φυλακισμένος τὴν φύσιν τῶν παραπτωμάτων καὶ τὰς διὰ τὸν ἁμαρτήσαντα συνεπειὰς αὐτῶν. Πρὸς τοῦ-

τα ὁ διευθυντὴς τοῦ Σωφρονιστηρίου συντάττει διδάγματα δι' ὧν ἐπεξηγούνται οὐχὶ μόνον οἱ ἠθικοὶ νόμοι ἀλλὰ καὶ αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ ποινικοῦ, διαιρουμένων δὲ τῶν φυλακισμένων κατὰ τὸ παράπτωμα εἰς ὃ ὑπέπεσον ἀναγινώσκονται αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Ἡ ἠθικὴ πρέπει, βεβαίως ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς θρησκευτικῆς αὐτῆς βάσεως, διὰ συλλογισμῶν λογικῶν νὰ παρρησιάζηται τῷ καταδίκῳ. Ἀξιοσημείωτοι εἶναι οἱ λόγοι τοῦ K. Organ. «Ὅταν ὁμιλῶ πρὸς τοὺς φυλακισμένους . . . τοῖς ἀποδεικνύω ἐπίσης διὰ τῶν πραγμάτων, διὰ τῶν ἀριθμῶν τῆς στατιστικῆς καὶ διὰ τῆς πείρας, ὅτι δὲν δύναται πλέον νὰ θεωρῶσι τὸ ἔγκλημα ὡς πόρον ζωῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ.» Πόσον πρακτικὰ εἶναι τὰ μαθήματα αὐτά, νομίζω ὅτι δὲν χρήζει ἀποδείξεως, διότι πράγματι, πόσοι τῶν ἐγκληματούντων δὲν ἔχουσι πολλάκις γνῶσιν τοῦ ὅτι παραβιάζουσι θετικὸν νόμον ἐκτελοῦντες ἢ συνεργοῦντες εἰς πράξεις, δι' ἧς καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται; Ὅπόσον ἰσχυρὸν μέσον ἐνεργείας ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἔχει ὁ διδάσκαλος ὁ ἐξηγῶν αὐτῷ, οὐχὶ μόνον δι' ἠθικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραγγελημάτων, ἀλλὰ διὰ τοῦ πειστικωτάτου μέσου τοῦ συμφέροντος, ὅτι, ἐπὶ τέλος καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τοῦ κέρδους αὐτοῦ ἀκόμη, κάλλιον συμφέρει εἰς τὸν ἐργάτην νὰ εἶναι τίμιος, ἐπιμελής, καὶ οἰκονόμος, παρά νὰ ζητῇ διὰ κακοήθων κεκινδυνευμένων μέσων νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα. Εἶναι πράγματα τόσον ἀπλᾶ καὶ πασιφανῆ, ὥστε καὶ εἰς τὸν μόλις τὸν κοινὸν νοῦν ἔχοντα θέλουσιν γίνεαι καταληπτὰ, ἄνευ μεγάλης δυσκολίας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας ὑπῆρξαν μέχρι τοῦδε λίαν εὐάρεστα, καθὼς μαρτυροῦσιν αἱ περὶ τῶν φυλακῶν ἐκθέσεις τῶν διαφόρων ἐθνῶν πρὸς τὸ διεθνὲς ἐν Λονδίῳ Συνέδριον. Ἐν Αὐστρίᾳ συνήθως 50 0]0 ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευθέντων δεικνύουσιν ἐντελῆ ἐπιτυχίαν, 25 0]0 μερικὴν, ἐνῶ τὸ 1|4 μόνον δὲν ὠφελεῖται τῆς διδασκαλίας. Ἐν Ἰταλίᾳ μεταξὺ τῶν ἀνηλικῶν συνήθως 60 0]0 εἶναι ἀγράμματοι κατὰ τὴν ἐν τῇ φυλακῇ εἰσοδόν των· ἐκ τούτων, ἐκ μὲν τῶν ἐνδιατριψάντων ἐν κοιναῖς φυλακαῖς 12 0]0 μόνον ἐξέρχονται μὴ ὠφεληθέντες τῆς διδασκαλίας, ἐν ᾧ ἐκ τῶν ἐν ἐπανορθωτικαῖς φυλακαῖς κρατηθέντων μόλις 3 0]0 ἐξέρχονται ἀγράμματοι. Διὰ τοὺς εἰς εἰρκτὴν ἢ δεσμὰ καταδεδικασμένους τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι βεβαίως τόσον εὐάρεστον· τοῦθ' ὅπερ εὐκόλως ἐξεγεῖται ἐκ τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας των. Ἐν Ἰρλανδίᾳ, κατὰ τὸν Κύριον Holtzendorf, εἰς διάστημα 5 μηνῶν, κατὰ μέσον ὄρον, οἱ φυλακισμέ-

νοι ἀποκτώσι τὰς πρώτας στοιχειώδεις γνώσεις. Ἐκτὸς δὲ 100]0 περιόπου, οἵτινες εἶναι κωφοί, τυφλοὶ ἢ ἔχουσιν ἄλλο σωματικὸν ἐλάττωμα, οἱ λοιποὶ ποιοῦσι λίαν εὐαρέστους προόδους. — Ἐν γένει δὲ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη, ποῦ μᾶλλον ποῦ ἥττον, ἡ διδασκαλία ἐπέφερε κάλλιστα ἀποτελέσματα, καὶ καταβάλλονται ἀδιάκοποι προσπάθειαι ὅπως, εἰ δυνατόν, ἅπαντες οἱ φυλακισμένοι ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐκπαιδεύονται.

Τὸ ἐν χρήσει σύστημα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν φυλακισμένων εἶναι σχεδὸν ἐν ἐκάστῳ Κράτει τὸ ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Εἰς τὰς φυλακὰς τῆς συμβιώσεως βλέπομεν ἀκόμη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐνεργοῦντα τὰ ἀλληλοδακτικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς οἱ πλεον προωδευμένοι ἐκ τῶν φυλακισμένων ὡς πρωτόσχολοὶ βοηθοῦσι τὸν διδάσκαλον εἰς τὸ ἔργον του. Ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς ἀπομονώσεως, ὅπου ὁ τῶν καταδίκων χωρισμὸς διατηρεῖται ἀπολύτως, ἐκεῖ ἢ δίδεται ἡ διδασκαλία ἐκάστῳ ἐν τῷ κελλίῳ του, ἢ εἰς αἰθούσας διηρημένας εἰς μικρὰ θεωρεῖα ὥστε οἱ φυλακισμένοι νὰ μὴ βλέπωσιν ἀλλήλους, ἢ καὶ ἐν κοινοῖς σχολείοις, ἅπερ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν, ἀφ' ὅτου τὸ Ἰρλανδικὸν σύστημα ἀποκτᾷ καθ' ἡμέραν τόσοις ὁπαδοῦς, ὅσημέραι ἐξαπλοῦται.

Βεβαίως, ἔνεκα τῆς ἡλικίας τῶν φυλακισμένων, τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας πρέπει νὰ ἐφαρμόζηται ἄλλως ἢ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι συνήθως διαιροῦνται εἰς δύο γενικωτέρας κατηγορίας, τὴν τῶν ἀνηλικῶν καὶ τὴν τῶν ἀνδρωθέντων. Δὲν πρέπει τις νὰ λησμονῇ ὅτι ἡ διδασκαλία ἀποτείνεται πρὸς ἀνθρώπους, οἵτινες διήλθον τὴν νεότητά των χωρὶς νὰ ἐθισθῶσιν εἰς τὴν σπουδὴν, καὶ ἐπομένως τὸ ἀντικείμενον καὶ ἡ μέθοδος τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀργὰ παρεχομένης ἐκπαίδεψεως πρέπει νὰ ἐπιτύχωσι νὰ διεγείρωσι τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν, ὥστε οὕτω νὰ κατορθωθῇ νὰ ὑπερνικηθῶσιν αἱ δυσκολίαι, αἷς ἀκαλλιέργητος καὶ τραχυνοθεῖσα διάνοια ἅπαντ' εἰς τὸ μανθάνειν. Σχολαστικὴ καὶ τυπικὴ διδασκαλία, ἥτις ξηρὰ οὔσα, καταπονεῖ, καὶ διὰ τὰ παιδιὰ αὐτὰ σήμερον κρινεται ἀκατάλληλος, ἥκιστα θὰ ἤρμοζεν εἰς τοὺς φυλακισμένους, οἵτινες ὀλίγιστον, ἂν οὐχὶ οὐδὲως, ἤθελον ἐκ ταύτης ὠφεληθῆ. Δι' αὐτὸ πρέπει νὰ καταβάλληται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια, ὥστε νὰ συντομεύηται ὁ πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων στοιχειωδῶν γνώσεων χρόνος, ὥστε ὁ φυλακισμένος νὰ ἐννοῇ εὐκόλως ὅ,τι ἀναγινώσκει ἢ ἀκούει παραδιδόμενον. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἥτις

ἤθελε τῷ δοθῆ πέραν τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, καθίσταται τότε εὐκολωτέρα, καθ' ὅτι εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην διὰ τῶν ἰδίων ἀντιληπτικῶν δυνάμεων νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξίν του, μὲ πολὺ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν θέλει προσέχει εἰς τὰ μαθήματα, ἅτινα θὰ ἀπαντῶσιν οὐχὶ πλέον μηχανικὴν ἀλλὰ μᾶλλον διανοητικὴν τοῦ πνεύματός του ἐργασίαν. Ἰδιαιτέρας μείας ἄξιον εἶναι τὸ σύστημα, ὅπερ πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν εἰσήχθη εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς φυλακὰς ἐν Ἰρλανδίᾳ. Καθ' ἐσπέραν ὁ διδάσκαλος ἐν εἴδει ἀναγνωσμάτων παραδίδει πρὸς τοὺς φυλακισμένους διάφορα μαθήματα ἱστορίας, γεωγραφίας, ἠθικῆς καὶ ἄλλα· ὅσοι ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ γράψωσι κρατοῦσι σημειώσεις πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ μνημονικοῦ των, ἢ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἅτινα τοῖς ἐνέπνευσαν περισσοτέραν ἐντύπωσιν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσι νὰ σπουδάσωσιν λεπτομερέστερον. Τὸ σάββατον εἶναι ὠρισμένον πρὸς ἀμοιβαίαν ἐξέτασιν τῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα παραδοθέντων· ἕκαστος κατὰδικος δύναται νὰ ἀποτείνῃ πρὸς τὸν ἀντικρὺ αὐτοῦ καθήμενον ἐρωτήσεις, τοιαύτας, εἰς ἃς νὰ δύναται νὰ ἀπαντήσῃ, εἰς περίστασιν καθ' ἣν δὲν τῷ δοθῆ ἀπόκρισις. Οὕτω δίδεται τῷ διδασκάλῳ εὐκαιρία νὰ πληροφορηθῆ ἂν καὶ κατὰ πόσον οἱ ἀκροαταὶ του ἠννόησαν τὰ ἀναπτυχθέντα καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐγείρεται τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν. Τὸ σύστημα τοῦτο ἔφερε λίαν εὐάρεστα ἀποτελέσματα καὶ ἔτυχε γενικῆς ἐπιδοκιμασίας, καθ' ἣν πρακτικώτατον. Τινὲς μάλιστα ὑπεστήριξαν ὅτι καλὸν θὰ ἦτον ἂν ἐφηρμόζετο καὶ εἰς τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Παρὰ τῷ σχολείῳ βλέπομεν, ἐν ἀπάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς φυλακαῖς, καὶ βιβλιοθήκην προωρισμένην εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταδικῶν. Συνιστάμεναι ἐκ βιβλίων θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν, διδακτικῶν καὶ διασκεδαστικῶν, αἱ βιβλιοθήκαι θεωροῦνται ὡς ἀναγκαῖον παράρτημα τοῦ σχολείου. Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ὅτι οἱ φυλακισμένοι ἀγαπῶσι τὴν ἀνάγνωσιν, ἥτις χρησιμεύει οὐχὶ μόνον ὡς μέσον ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπασχόλησιν των κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως καὶ τὰς Κυριακὰς ὁπότε ἄλλως ἢ ἤθελον ἀφιερωθῆ εἰς φλυαρίας ἢ κίστα ὠφελίμους, ἢ τούτου μὴ ἐπιτρεπομένου ἤθελον πλήττει καὶ μελαγχολεῖ. Οἱ ἐν ἀπομονώσει ἰδίως κρατούμενοι εὐρίσκουσι μεγίστην παρηγορίαν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἀποδίδουσι μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ πλεονέκτημα τοῦτο. Τὸ συμβεβηκὸς ὅτι κατὰ τὸ 1860 ἐν Ἰρλανδίᾳ, οἱ ἐν ταῖς προπαρασκευαστικαῖς φυλακαῖς διατελοῦντες, ἐζήτησαν τὴν ἄδειαν, ὅπως, διαθέτοντες καθ' ἑ-

βδομάδα μέρος τῶν καρδίων των (ἤμισυ ὀπνάριον, ἤτοι 6 λεπτά) ἰδρύσῃσι βιβλιωθήκην πρὸς κοινήν των χρῆσιν, μαρτυρεῖ νομίζω ἀρκούντως περὶ τοῦ ὠφελίμου τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ζητησάντων αὐτὸ καταδίκων. Οἱ δυνάμενοι προτιμῶσι βεβαίως νὰ ἀναγνώσκωσι μόνοι των, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀγραμμάτους ἀκόμη, ἢ τοὺς μῆπω ἐννοούντας τὰ ἀναγνωσκόμενα, λαμβάνεται φροντίς. Ἐνταῖς φυλακῆς τῆς συμβιώσεως π. χ. συχνώτατα ἀπαντῶμεν κοινὰς ἀναγνώσεις ἐκ τῶν φυλακισμένων ὁ τυχὼν παιδείας τινος ἢ καὶ τις τῶν ὑπαλλήλων ἀναγνώσκει εἰς ἐπήκουον τῶν ἀέργων ἢ καὶ τῶν ἐργαζομένων πρὸς τούτοις καὶ κατὰ τὰς ὥρας τοῦ γυμνασίου γίνεται τοῦτο ἐπίστε.

Κοινὴ ἐπίσης ἡ ὁμολογία ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἐξασκεῖ λίαν εὐάρεστον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν φυλακισμένων, διότι οὐ μόνον ὁ νοῦς των ἐπασχολεῖται ἀπὸ τὴν μονοτονίαν καὶ τὰς δυσάρεσκείας τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ διευθύνεται πρὸς νέα ἀντικείμενα, πρὸς καλλιτέρας καὶ ὑψηλοτέρας ἰδέας καὶ κατ' ὀλίγον ἀνεπαλοθῆτως ἐξευγενίζεται. Ἐν Γαλλίᾳ παρατηρήθη, ὅτι οἱ ἀποκτίσαντες τὴν συνήθειαν καὶ κλίσιν πρὸς τὸ ἀναγνώσκειν δεικνύουσι σχεδὸν πάντοτε καλλίστην διαγωγήν ἐν τῇ φυλακῇ. Γενικῶς δὲ παρατηρήθη ὅτι οἱ φυλακισμένοι κατὰ προτίμησιν ἀναγνώσκουσι βιβλία ἱστορικὰ, περιγραφὰς περιηγήσεων, μυθιστορημάτων, καὶ ἐν γένει διηγήματα ἀσπυρίωντα εἰς περιωμόμους πράξεις ἢ βιογραφίας ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων τὰ εὐγενῆ αἰσθημάτων ἢ θαυμάσια κατορθώματα παράγουσιν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς φαντασίας των. Διὰ τοῦτο βλέπομεν, ὅτι παντοῦ καταβάλλεται πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια ὥπως καὶ ἡ μικροτέρα φυλακὴ προικθῆ διὰ βιβλιωθήκης, καὶ ἀπ' ἑτέρου, ὅτι παρέχεται τοῖς καταδίκαις πᾶσα εὐκολία, ὥπως θύναται νὰ ὠφελῶνται ὅ,τι πλέον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων βιβλίων, ἵνα ἀποκτήσωσι κατὰ μικρὸν τὴν ἕξιν τοῦ ἀναγνώσκειν.

Ἐάν ἡ διδασκαλία ἔχῃ ἀναμεισθητήτως μεγάλην ἐπιρροὴν ὑπὸ τῶν καταδίκων καὶ θύναται νὰ ἀποφέρῃ κάλλιστα ἀποτελέσματα, πρέπει ὅμως καὶ ὁ διδάσκαλος, οὐχὶ μόνον νὰ εἶναι ἱκανὸς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἡμέρου γήρους του, πλὴν νὰ ἔχῃ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀρετὰς καὶ γνώσεις, ὥπως ἀνταποκρίνηται εἰς τὰ διάφορα ἄλλα καθήκοντα, ἅτινα ἡ θέσις του συνεπάγεται, καὶ δυναθῆ νὰ ἀποκτήσῃ διὰ τῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ, ἃν ἔμπνείει εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του φυλακισμένους, τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαίαν ἐπιρροήν. Νομίζω ὅτι δεῖ θύναται τις κάλλιον νὰ συνοψίσῃ τὸν προουρισμὸν, τὰ καθή-

κοντα καὶ τὰς ιδιότητας τοῦ διδασκάλου, ἢ ἐπαναλαμβάνων τοὺς λόγους τοῦ K. Organ κατὰ τὸν ὅποιον, «ὁ καλὸς διδάσκαλος πρέπει νὰ γνωρίζῃ πολὺ περισσότερα ἀφ' ὅ,τι διδάσκει ἵνα ἐνεργήσῃ τοῦτο μὲ μέτρον καὶ κρίσιν, κεκλημένος εἰς ἐπάγγελμα ταπεινὸν εὐχαριστεῖται, διότι, ἔνεκα τῆς εὐγενείας τοῦ χαρακτῆρος του, διαφυλάτει ἀξι-σπρέπειαν τῆς ψυχῆς καὶ διαγωγὴν, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόληψιν καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν μαθητῶν του. Πρέ-πεινὰ ἔχῃ χαρακτῆρα ἠπιὸν πλὴν ἐνταυτῷ σταθερώτατον, διότι, κα-τέχων θέσιν κατωτέραν πολλῶν, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνε-ξαρτησίας ἐπέναντι πάντων, ἔχων συνείδησιν τοῦ δικαίου του, ἀλλ' ἔτι περισσότερον τοῦ καθήκοντός του, χρησιμεύων ὡς παράδειγμα εἰς πάντας, καὶ καλὸς σύμβουλος δι' ἕνα ἕκαστον ἰδίᾳ, ἀνθυστάμενος εἰς πάντα πειρασμὸν τοῦ νὰ ἀπιστήσῃ πρὸς τὸ καθῆκον του, καὶ εὐχα-ριστούμενος ὅτι δὲν τὸ παρέβῃ, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἐνεργεῖ κα-λὸν τι.»

Βεβαίως διδάσκαλος ἔχων ὅλας τὰς ἄνω ιδιότητας, τὰς ὁποίας κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν συνήνου ἐν ἑαυτῷ ὁ K. Organ, δὲν ἀ-παντᾶται καθ' ἐκχάστην. Παρ' ἡμῖν πρὸ πάντων ὅπου ἡ διδασκαλικὴ τέχνη ἐν γένει εἶναι παρημελημένη, ἔτι δυσκολώτερον θὰ εὔρη τις διδασκάλους καταλλήλους διὰ τοὺς φυλακισμένους. Ἄλλ' εἶναι λο-γικὸν νὰ ἀναβάλλῃ τὴν εἰσαγωγὴν μέτρου τόσον ὠφελίμου, ἕως οὗ ἀποκτήσωμεν ἐξαιρετικούς διδασκάλους; Βεβαίως ὄχι. Ἄς ἀρχί-σωμεν διὰ τῶν ἐνόντων μέσων νὰ ἐκπαιδύσωμεν τοὺς καταδίκους, μανθάνοντες αὐτοῖς νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ γράφωσι καὶ νὰ λογαριά-ζωσι, ἅπερ εἶναι τὰ κυριώτερα διὰ τὸν λαὸν, καὶ, ὀλίγον κατ' ὀλί-γον, τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης δοκιμῆς, ἀν εἶναι εὐάρεστα, θέ-λοισιν ὑποδείξει τὸ ὠφέλιμον καὶ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπεκταθῇ ἡ δι-δασκαλία, προστιθεμένων τῶν μαθημάτων τῆς γεωγραφίας καὶ ἄλ-λων τοιούτων χρησίμων γνώσεων· τὸ δὲ μέσον τῆς ἐφαρμογῆς θέλει ἐξευρεθῆ, μορφουμένων τῶν διδασκάλων ὁσημέραι καὶ ἀποκτώντων τὴν ἰδιάζουσαν πείραν πρὸς ἐκπαίδευσιν ἀνδρῶν προχωρημένων ἐν ἡ-λικίᾳ, ὅποιοι οἱ φυλακισμένοι.

Ἐν Βιέννῃ 2 Ἰανουαρίου 1875.

Α. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Δὲν ὑπάρχει ἱερότερος σκοπὸς ἐκαίνου τὸν ὅποιον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν φυλακῶν ἐπιδιώκετε. Ἡ συνεχὴς κατάδειξις, δὲν λέγω τοῦ συστήματος διότι δὲν ὑπάρχει σύστημα, ἀλλὰ τῆς ἐλευσιότητος τῶν φυλακῶν μας, εἶναι τὸ μόνον μέσον ὅπερ δύναται νὰ φέρῃ εἰς συναισθησιν πάντας ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ληφθῇ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψιν καὶ τὸ ζήτημα περὶ συστάσεως φυλακῶν ἐν αἷς οἱ ἐγκλειόμενοι νὰ μὴ ἀγανακτῶσι κατ' αὐτῆς τῆς πολιτείας, κατ' αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς των.

Εἶναι περίεργον ἀληθῶς πῶς παρ' ἡμῖν οὐδέποτε ἐλήφθη πρόνοια περὶ συστάσεως ἀνθρωπίνων φυλακῶν, ἐνῶ πολὺς θόρυβος καὶ πάταγος γίνεται καὶ μεγάλα ἐνέργεια καταβάλλονται περὶ ἐπουσιωδεστέρων πραγμάτων, ἵνα μὴ εἶπω περὶ ἐπουσιωδῶν. Τὸ κατ' ἐμὲ ἡ πολιτεία μας ὁμοιάζει μὲ γύναιον φιλάρεσκον ἐνδιαφερόμενον μόνον περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αὐτῆς στολισμοῦ περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τὰ ὑπὸ τὸν ἐξωτερικὸν στολισμὸν ἀδιαφοροῦν.

Τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν εἶναι ζήτημα πρωτίστης ἀνάγκης, ἡ δὲ πολιτεία ἔχει καθῆκον ἱερὸν νὰ συντελῇ διὰ παντός μέσου πρὸς ἴασιν τῶν ψυχικῶς νοσοῦντων, νὰ μὴ συντελῇ δὲ ὅπως ἐντελῶς καταστρέφονται τὰ ἀτυχῆ πλάσματα τὰ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκλειόμενα.

Εἰς τῶν λόγων τῆς ποινῆς εἶναι καὶ ἡ βελτίωσις. Ὁ Πλάτων ἔλεγε ὅτι ἡ ποινὴ εἶναι κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον κακὸν, κατ' οὐσίαν ὁμως καὶ πραγματικῶς εἶναι καλόν, εἶναι θεραπεία καὶ συμφιλίωσις τῆς συνειδήσεως μὲ αὐτὸ τὸ καλόν, καὶ ἐπομένως παύει τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος εἶναι ἐν ἄλλαις λέξεσιν εὐεργεσία. Ἀλλ' ὁμως πῶς δύναται παρ' ἡμῖν νὰ ἐπέλθωσι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀποτελέσματα, ἥτοι πῶς δύναται νὰ ἰαθῇ ὁ πάσχων καὶ νὰ συναισθανθῇ ὅτι ἡ πολιτεία τιμωρήσασα αὐτὸν τὸν εὐηργέτησε καὶ οὕτω μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς του νὰ ἐξέλθῃ φίλος τῆς κοινωνίας καὶ οὐχὶ κεκηρυγμένος ἐχθρὸς αὐτῆς μένεα πένων καὶ προσδοκῶν μόνον κατάλληλον εὐκαιρίαν, ὅπως ἐπιτεθῇ κατ' αὐτῆς, ὅταν ὡς συμβαίνει παρ' ἡμῖν οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ καταδίκων καὶ ὑποδίκων μεταξὺ νέων καὶ γερόντων μεταξὺ πρωτοπέτρων καὶ ἐγγηρασάντων εἰς τὸ ἔγκλημα.

Τὰ ἀποτελέσματα τὰ προερχόμενα ὡς ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τῆς φυλακίσεως εἰσι ὀλέθρια 1) ἐπιβάλλεται κακὸν μέγα εἰς τοὺς ὑποδί-

κους οἵτινες ἐνίοτε εἰσι ἀθῶοι, καὶ ἀναγκάζονται νὰ συνδιαιτῶνται μετὰ ἀναγνωρισμένων κακούργων. 2) ὁ νέος ὅστις πρῶτος ἔπταισε καὶ ὁ ἐγγηράσας εἰς τὸ ἐγκλημα ὁ εἰς βαθμὸν μόνον ψυχικῆς ὀρμῆς ῥάπτισας τινά, ὁ δολοφόνος κ. λ. ὅλοι οὗτοι συζῶσι, καὶ ἐπομένως οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν γίνωνται διδάσκαλοι τῆς κακουργίας τῶν πρωτοπῆρων ἐντεῦθεν δ' αὐξάνει ἡ κακοήθεια, γεννῶνται μεταξύ των συνωμοσάιδραπετεύσεις καὶ προπαρασκευάζονται ὅπως ὅταν ἐξέλθωσι τῶν φυλακῶν διαπράξωσι νέα ἐγκλήματα. 3) οἱ πλεῖστοι τούτων δὲν ἐργάζονται, καὶ ἐπομένως συνειθίζουσιν εἰς τὴν ὀκνηρίαν, εἰς τὴν ἀργίαν ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ ὅλων τῶν κακῶν. 4) ὅσοι ἔχουσι τὰ μέσα ἀφ' ἑαυτοῦ των ἢ τὰ ἀπέκτησαν δι' ἄλλων εὐρίσκουσι τὸν τρόπον καὶ τὴν εὐκολίαν εἰς τὸ σύστημα τοῦτο ν' ἀγοράζωσιν ὅλα ὅσα ἐπιθυμοῦσι. Δι' αὐτοὺς ἡ ποινὴ δὲν εἶναι σχεδὸν ποινὴ, διὰ δὲ τοὺς ἑστερημένους μέσων οὗτοι ἐλεεινῶς τρέφονται κείνται δὲ συσσωρευμένοι εἰς τόπους δυσώδεις χωρὶς ἀκτίνας ἡλίου ἢ δὲ ποινὴ δι' αὐτοὺς καταντὰ βασανηστήριον. 5) Ἡ συγχρόνιος συνδιαίτησις τῶν φυλακισμένων συνδέει μεταξύ αὐτῶν σχέσεις στενῆς οἰκειότητος ὡς συνήθως γεννᾶται αὐτὰς σχέσεις ὁ λόγος ὅτι ἅπαντες συμπάσχουσιν, ἐκ τῆς στενῆς δὲ ταύτης σχέσεως γεννᾶται οὕτως εἰπεῖν ἀλληλεγγυότης μεταξύ τῶν κακούργων, καὶ ἂν τις ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του ἠθέλε νὰ ζήσῃ καλῶς, ἡ παρουσία τοῦ παλαιοῦ του συντρόφου τὸν διαφθείρει 6) ἅπαντες μένοντες ἀπὸ κοινοῦ ἀργοὶ οὐδὲν ἄλλο μάθημα λαμβάνουσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἢ ἀκροῶνται τὰ κατορθώματα τῶν ἐμπειροτέρων μαθάνοντες οὕτω πᾶν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἔπεται ὅτι οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις φυλακαῖς ἐγκλειόμενοι οὐ μόνον δὲν βελτιοῦται ἀλλὰ τούναντίον ἐντελῶς καταστρέφονται, εὐλόγως δὲ δύναται τις νὰ ἐπιφωνήσῃ πρὸς τοὺς ἀθλίους αὐτοὺς κατὰ τὴν εἰσοδὸν των *Lasciate ogni speranza o voi ehe entrate.*

Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΑΝΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

Κατὰ δικαστικὸν τεκμήριον αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἐκδοθεῖσα ὁμως ἀπόφασις ἐνδέχεται νὰ ἦναι πλημμελὴς εἴτε ὡς ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν τύπων τῆς διαδικασίας, εἴτε ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐρμηνείας τοῦ νόμου. Ὁ νομοθέτης ἀναγνωρίζων τὴν ἀτέλειαν ταύτην τῶν ἀνθρωπίνων κρίσεων ἐπέτρεψε χάριν αὐτοῦ τοῦ δικαίου, ὅπως τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐξελέγχεται παρ' ἀνωτέρου δικαστηρίου ἵνα οὕτω περιβάλληται ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις μὲ ὅσον οἶόντε πλειοτέρας ἐγγυήσεις. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ νομοθέτης καθιέρωσε τὴν χρῆσιν τῶν ἐνδίκων μέσων ἥτοι τὴν ἀνακοπὴν, ἔφεσιν, ἀναίρεσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν ἤδη τὰ περὶ ἐνδίκων μέσων καὶ τοὺς ἥρου; καὶ περιορισμοὺς ὑφ' οὓς ταῦτα ἐπιτρέπονται, πρόκειται μόνον νὰ καταδείξωμεν ἀνακολουθίαν τινὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου· πρόκειται περὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ ποινικοῦ νόμου καθ' ἣν ὅταν τις μεταχειρισθῇ ἐνδίκον τι μέσον καὶ ἀποτύχη τότε ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τῷ ἐκοινοποιήθη ἢ τὸ ἐνδίκον μέσον ἀπορρίψασα ἀπόφασις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ὑποθέσωμεν τὸν Α καταδικασθέντα εἰς τρίμηνον φυλάκισιν, δυνάμει τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως φυλακίζεται, νομίζων ὅμως ἀδίκον τὴν ἀπόφασιν ζητεῖ τὸν ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως, μετὰ πενήκοντα ἢ ἐξήκοντα ἡμέρας ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πιάγου ἀπορρίπτουσα τὴν ἀναίρεσιν αἱ πενήκοντα ἢ ἐξήκοντα αὐταὶ ἡμέραι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἄρχεται δὲ ἡ ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς του, ἀφ' ἧς ἡμέρας τῷ ἐκοινοποιήθη ἢ ἀπόφασις ἢ τὴν αἴτησιν ἀναίρεσεως ἀπορρίψασα.

Ἡ διάταξις αὕτη οὐδένα λογικὸν λόγον ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ ὅμως ὑπάρχει. Ὁ μόνος ἴσως λόγος τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὅπως αἰδικαστικαὶ ἀποφάσεις ὡς σεβασταὶ καὶ νὰ μὴ προσβάλλωνται αὐταὶ ἄπλως καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλ' ὅμως ἀφ' οὗ ὀνομοθέτης ἐπέτρεψε χάριν αὐτοῦ τοῦ δικαίου τὴν χρῆσιν ἐνδίκων μέσων δὲν ἀντιφάσκει πρὸς ἑαυτὸν τιμωρῶν τὸν μεταχειριζόμενον αὐτὰ τὰ ἐνδίκια μέσα τὰ παρὰ τοῦ νόμου καθιερωθέντα· τί ἄλλο πράττει ὁ τὸ ἐνδίκον μέσον μεταχειριζόμενος ἢ ἐξασκεῖ τὸ δικαίωμα του, ποῦ δὲ ἠκούσθη νὰ τιμωρεῖται ὁ τὸ δίκαιόν του ἐξασκῶν. Τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως εἶναι δικαίωμα ἱερὸν δικαίωμα ἐκπεγάζων ἐξ αὐτοῦ τοῦ φυσικοῦ δικαίου καὶ αὐτὴ ἡ χρῆσις τῶν ἐνδίκων μέσων οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ἐν μέσον πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου ἀλλὰ τιμωρῶν ὁ νομοθέτης τὸν μεταχειριζόμενον τὸ ἐνδίκον μέσον δὲν τιμωρεῖ τὸν ὑπερασπιζόμενον ἑαυτὸν, ἐὰν δὲ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδέχθη ὅτι τὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως παράπονα δὲν ἦσαν βάσιμα τοῦτο οὐδόλως μεταβάλλει τὰ πράγματα οὐδόλως δικαιολογεῖ τὴν τιμωρίαν τοῦ ἀποπειραθέντος νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν, παραδεχόμενοι τὸ ἐναντίον παραγνωρίζομεν τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερασπίσεως.

Νομίζομεν ὅτι ἀπεδείχθη ὅτι ἡ εἰρημένη διάταξις οὐδένα δικαιολογικὸν λόγον ὑπάρξεως ἔχει καὶ ἐπομένως θεωροῦμεν δίκαιον ὅπως καταργηθῇ αὕτη.

Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 8^{ον}

ΜΑΡΤΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΘΕΛΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Ἡ ἐπὶ Πταίσματι Προφυλάξεις.	σελ.	445
2.	Αὐτοσυντήρητος Φυλακὴ ἐν Ἀμερικῇ (ἐκ τοῦ Ἀγγλικῷ) ὑπὸ τῆς Κυρίας Ε. Κ.	»	446
3.	Σωφρονιστήριον Κερκύρας (Κανονισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ ὀργανισμοῦ)	»	449
4.	Ἀντιγραφικὴ ἐν Φυλακῇ βιομηχανία.	»	428

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἐλήφθησαν 124 ἐπιστολαὶ ἐκ τῶν φυλακῶν Μενδρесе, Γκαρπολά, Χαλκίδος, Σύρου, Λαμίας καὶ Ἀμφίσσης,—1 ἐκ Ρίου.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τοὺς . . . —Ταχέως θὰ συγκροτηθῇ Κακουργιοδικεῖον.

Πρὸς τοὺς . . . —Ζητεῖτε Β. χάριν. Ἐχετε ἐλπίδα καὶ μεταμέλειαν.

Πρὸς τὸν . . . —Θέλεις νὰ γίνῃς δῆμιος, καὶ γράφεις ὡς τοιοῦτος.

Πρὸς τοὺς . . . —Ὅρισατε τί εὐκόλον δύνασθε νὰ ἐργασθῆτε ἐν τῇ φυλακῇ.

Πρὸς τὸν . . . —Πρέπει νὰ ἐνθυμῆσαι καὶ τὸ θύμα σου.

Πρὸς τοὺς . . . —Ἀπαιτεῖται λεπτομερὴς ἀναφορὰ περὶ τῆς διοικήσεως τῶν περιουσιῶν σας. Ὁ νόμος δύναται νὰ τὰς προστατεύσῃ.

Πρὸς τὸν . . . —Πότε ἦσο μαθητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Οἰκονομικὸς Ἐφορος καὶ ἑπάλληλος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ; Περίγραψον τὸν βίον σου.

Πρὸς τοὺς . . . —Θὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν εὐλόγων ἀπαιτήσεων σας.

Πρὸς ὄλους. . . —Ἐν οὐδεμίᾳ ἐπιστολῇ εὐρον τῆς πίστεως τὴν παρηγορίαν. Καὶ ὁμῶς ἡ σωτηρία πάντοτε κεῖται παρὰ τῷ Ἐπίστῳ Θεῷ.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. —Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

Η ΕΠΙ ΠΤΑΙΣΜΑΤΙ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ.

Ὁ τίτλος οὗτος ἔχει τι βεβαίως παράδοξον. Πῶς! Δὲν ἀρκεῖ ἢ ἐπὶ κακουργήματι καὶ ὄχι ἐπὶ πλημμελήματι, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἢ ἐπὶ πταίσματι προφυλάκισις, ἵνα κραταιωθῇ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη;

Καὶ ὅμως εἶναι ἀληθέστατον ἐν Ἑλλάδι ἡ Ποινικὴ Δικονομία (ἀρθ. 141) ἀναγνωρίζει δικαίωμα εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἵνα ἐν δεδομέναις πταισματικαῖς περιπτώσεσιν ἐκδώσῃ ἐντάλμα προφυλάκισεως. Ὡστε δὲν ἔχει μόνος ὁ Ἀνακριτὴς τὴν ἐξουσίαν τῆς προσωρινῆς φυλάκισεως τῶν ἐπὶ ἐγκλήματι ὑπόπτων. Ὁ νομοθέτης τοῦ 1834 ἐθεώρησεν, ὅτι εἶναι ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνοι καὶ τινες τῶν ἐπὶ πταίσματι κατηγορουμένων.

Παρατηρητέον δὲ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, ὅτι τὰ ἀρθρον 5 τοῦ Συντάγματος τίθησι μὲν διαφόρους ἐγγυήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπὶ ἐγκλήματι συλλαμβανομένους καὶ προφυλακίζομένους, λησμονεῖ ὅμως ἐντελῶς τοὺς ἐπὶ πταίσματι, ὥστε οὗτοι διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς προϋπαρχούσας νομικὰς ἐγγυήσεις. Ἡ κυριωτάτη μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἀκούσῃ ὁ Εἰρηνοδίκης τὴν γνώμην τοῦ δημοσίου κατηγόρου, ἐπέχοντος θέσιν εἰσαγγελέως, καὶ ἀπαραίτητος ἢ ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος τῆς προφυλάκισεως προσυπογραφή τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου. Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης εἶναι καὶ ἀνακριτὴς καὶ δικαστικὸν συμβούλιον, ὥστε πάντως ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ τέλους ἐξαρτᾶται ἡ προσωρινὴ στέρησις τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐχόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐγειρώσι καθ' ἑαυτῶν τὰς ἐπὶ τινι τῶν κατωτέρω πταισμάτων ὑπονοίας τῆς δικαιοσύνης του. Μετὰ τὸ βᾶσιμον αὐτῶν ὁ Εἰρηνοδίκης πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν περίπτωσιν εἴτε τοῦ φόβου τῆς ἐντεῦξενος τοῦ κατηγορουμένου μετ' ἄλλων συνενόχων, εἴτε τῆς ιδιότητος αὐτοῦ ὡς ἀγύρτου ἢ ξένου,

εἶτε τῆς αὐτογνώμονος ἀπομακρύνσεώς του ἢ καὶ προσπαθείας μάλιστα πρὸς τοῦτο. Ἴδου ἐν γένει τὰ θέματα τῆς ἐν λόγῳ νομοθετικῆς προνοίας :

Ἰχνογράφησις ἢ σχεδιογράφησις (ἄνευ ἀδείας τῆς ἐφορευούσης ἀρχῆς) ὄρμων, λιμένων, νεωρίων, φρουρίων, στρατοπέδων, στρατιωτικῶν ἐργοστασιῶν καὶ ἄλλων στρατιωτικῶν δημοσίων καταστημάτων—ἐπίσκεψις, ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, ἐπαρχιῶν στασιαζουσῶν, ἐπιστολογραφία πρὸς ταύτας, κοινοποιήσις σχετικῶν εἰδήσεων κλπ.—ἀνταποκρίσεις μετὰ ξένων ἀρχῶν—ἐπαιτεία ἐν καιρῷ νυκτός ἢ ἔνδον οἰκιῶν ἢ ἐν ἐνώσει πλειόνων τῶν τριῶν ἀτόμων ἢ ἐπὶ πλασταῖς πληγαῖς κλπ.—ἀπάται, γοητεία, περιπλανήσεις ἄνευ ἐργασίας κλπ., κλοπαί, ὑπεξαιρέσεις, καταστροφαὶ μικρᾶς ἀξίας—αἰκίαι φέρουσαι νόσον ἢ ἀνικανότητα μὴ διαρκοῦσαν πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, ἀπειθείαι εἰς ἀστυνομικὰς διαταγὰς περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ δεδομένων τόπων, ἢ ἐπὶ ἀλλοδαπῶν περὶ ἐγκαταλείψεως τῆς ἐπικρατείας κλπ.

Ἡ ἀνωτέρω ἀπαρίθμησις τῶν περιπτώσεων τῆς πταισματικῆς προφυλακίσεως εἶναι οὐσιωδῶς ἐνδεικτικῆ. Καὶ ὅμως διαφέρει τὸ στάδιον τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς, διότι καθόλου, δύναται τις εἰπεῖν, ἐν τῷ τόπῳ καθυστερεῖ. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἡ ἐξόχως ἀστυνομικὴ ἔννοια τῆς προχείρου ἐπὶ προφυλακίσεων δικαιοσύνης τοῦ Εἰρηνοδίκου, εἰς τάξιν τινα πταισμάτων, ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσαν τὴν δημοσίαν τάξιν.

ΑΥΤΟΣΥΝΤΗΡΗΤΟΣ ΦΥΛΑΚΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ.

Ἐνῶ αἱ λοιπαὶ φυλακαὶ τοῦ κράτους συντηροῦνται διὰ δαπάνης κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σημαντικῆς, κατὰ τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐφόρων τοῦ Σωφρονιστηρίου τῆς Ἀλβανίας, διὰ τὸ ἔτος 1875 ἡ μὲν δαπάνη αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς δολλάρια 79,022,94, τὰ δὲ ἔσοδα εἰς δολλάρια 107,793,77, ἥτοι προέκυψε κέρδος ἐκ δολ. 28,770,83. Δὲν ὑπάρχει λόγος δι' ὃν νὰ μὴ συμβαίη τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς φυλακὰς τῆς Συμπολιτείας, καθ' ὅτι καὶ ἡ προσοδοφόρος αὐτῆς σωφρονιστικῆς φυλακῆς διατηρεῖ, ὡς αἱ λοιπαὶ, μὴ προσοδοφόρους ὑποτρόφους. Ἡ αὐτὴ ἐκθεσις ἀναφέρει ἀπολύριθμον τάξιν φυλακισμέ-

νων ἀπὸ 10—60 ἡμέρας, μὴ συντρεχόντων παντάπασι πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν», ὥστε καὶ ἡ Ἀλβανία ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ὑστερεῖ τῶν λοιπῶν κομητειῶν. Εἶναι λογικώτατον πρόβλημα τὸ ὅτι ἄνθρωπος ὑγιής, ὅστις ἐκτὸς τῆς φυλακῆς ἐργαζόμενος πορίζεται τὰ ἀναγκασιότατα διὰ τὴν τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του πολλῶν (τοῦτο δ' εἰς περιστάσεις αἰτίνας ἐπιτρέπουσιν ἂν δὲν ἐνισχύωσι τὴν ἀργίαν), πρέπει ἐν φυλακῇ νὰ συντηρῇ ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐργασίας του. Καὶ ὅμως πλὴν τοῦ ἐνός αὐτοῦ συμφρονιστηρίου, οὐδαμοῦ τοῦ κράτους ἐπιτυγχάνεται τοῦτο, μ' ὅλον ὅτι ἡ τροφή καὶ ἡ κατοικία εἶναι ἢ τοῦλάχιστον ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ εὐθυνότεραι.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΦΥΛΑΚΗ.— Ἐπειδὴ διὰ τὰς τρεῖς φυλακὰς τοῦ κράτους δαπανᾷ ἐτησίως ἡ κυβέρνησις περὶ τὰς 500,000 δολ. περιπλέον τῶν διὰ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακισμένων προσποριζομένων ἐσόδων, ἡ δὲ ἐργατικὴ εἰρκτὴ (workhouse) τοῦ κράτους καὶ ἡ φυλακὴ τῆς νήσου Βλακβίλλης εἶναι αἰώνιον βάρος, καλὸν θὰ ἦτο ἂν αἱ νομοθέται καὶ ἐπιτετραμμένοι τὰ τῶν συμφρονιστηρίων, ἐξήταζον τι κατωρθώθη εἰς ἄλλην κομητείαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος.

Εἰς τὴν κομητείαν τῶν Ἀλεξανδρίων, τῆς Πεντυλθανίας, Κλερμέντης καὶ Πιτσβούργου, ἡ ἐργατικὴ εἰρκτὴ εἶναι συνδεδεμένη μετὰ τῆς φυλακῆς, περιορίζονται δ' ἐν αὐτῇ οἱ διάφοροι ἐγκληματίαι τῶν βιομηχανικῶν καὶ μεταλλουργικῶν κοινοτήτων, ἦτοι μέθυσοι, ἀγύρται, ταραξίαι, ἐνίοτε δὲ καὶ τινες καταδεδικασμένοι ἐπὶ κλοπῇ, ἐπιθέσει καὶ ὑπεξαίρεσει.

Ἐκ τῶν 2,835 φυλακισμένων κατὰ τὸ 1875, οἱ 1345 ἦσαν καταδικασμένοι εἰς 30 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ ὀλιγώτερον, μόνον δὲ 106 εἰς 12—18 μηνῶν. Ἀναφέρομεν ἰδίᾳ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεως, διότι ἐκ τῆς βραχύτητος αὐτοῦ ἐπεχείρησαν τινες νὰ δικαιολογήσωσι τὴν μεγάλην δαπάνην πρὸς συντήρησιν τῆς φυλακῆς ἐν τῇ νήσῳ Βλακβίλλῃ καὶ τὰς μικρὰς προσόδους ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακισμένων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἢ διευθύνουσα τὴν φυλακὴν τῶν Ἀλεξανδρίων κλπ. θέλουσα νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν κομητείαν τοῦ χρηματικοῦ βάρους τῆς συντηρήσεως τοσοῦτων ὀκνηρῶν, συγχρόνως δὲ νὰ πράξῃ πᾶν τὸ ἐφικτὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐγκληματιῶν, παρέλαβεν ἔμπειρον ἐπιθεωρητὴν φυλακῶν, ἔχοντα μεγάλην ὀργανιστικὴν ἰκανότητα, εἰς

ὅν ὄρισε σημαντικὴν μισθοδοσίαν. Ὀνομάζεται οὗτος Ἐρρίκος Κορδιέ καὶ εἶναι γνωστός διὰ τὴν ἰκανότητά καὶ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον βῆμα τοῦ ὑπῆρξε νὰ ἐκλέξει κλάδους τινὰς βιομηχανίας εὐχερῶς μανθανομένους καὶ παράγοντας προϊόντα περιζήτητα ἥτοι κάρδους, πλίνθους, λευκοσιδηρὰ βαρέλια, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς πλουστικῆς βιομηχανίας, ἀπέφυγε δὲ ἐξ ἀρχῆς τὴν μετὰ τῶν ἀγοραστῶν προσυμπεφωνημένην ἐργασίαν, διατάσσων αὐτὸς τὰς μεταξὺ ἀγοραστῶν καὶ φυλακισμένων ἐργατῶν σχέσεις.

Ἡ ἐπι σκοπῇ νὰ παρακινή τοὺς τελευταίους νὰ ἐργάζωνται ἐπιμελῶς καὶ δραστηρίως ἄφησεν εἰς αὐτοὺς μέρος τῶν κερδῶν, ταῦτο δὲ τώρα θεωρεῖται ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον τῆς ἐπανορθωτικῆς ἐπιρροῆς καλῶς διοικουμένης φυλακῆς. Ἐν Κλερμέντῃ ἕκαστος φυλακισμένος ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἑπτὰ κάρδους καθ' ἡμέραν, δι' ἕκαστον δὲ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου κάρδον λαμβάνει τρία ἑκατοστὰ (18 λεπτά). Σημειωτέον ὅτι ἐκτὸς τοῦ καταστήματος δύναται κατὰ μέσον ὄρον ὁ ἐργάτης νὰ κατασκευάσῃ 13—15 κάρδους καθ' ἑκάστην. Οὕτως ὅμως παρακινούμενοι οἱ φυλακισμένοι πολλάκις κατασκευάζουσι 23—25 κάρδους καθ' ἡμέραν, τοῦ μέσου ὄρου κυμαινομένου μεταξὺ 16—18.

Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῶν πρωτοπείρων ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ ἐπακριβῶς ὠρισμένον ποσὸν παραγωγῆς, ἑκάστης ἡμέρας ἐργασία, καθ' ἣν ἡ φιλοπονία καὶ διαγωγὴ ὑπῆρξαν ἀνεπίληπτοι, λογίζεται ἀντὶ δέκα ἑκατοστῶν (60 λεπτῶν) εἰς πίστωσιν τοῦ φυλακισμένου. Σὺν τῷ πόθῳ τῆς μισθοδοσίας, καὶ ἡ ἐργασία ἐνισχύεται, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ πειθαρχία, καθ' ὅσον οἱ φυλακισμένοι, ἐπιθυμοῦντες νὰ κερδίσωσι πλεονα, δὲν ὀμιλοῦσι κἄν μεταξὺ των. Τοιοῦτοτρόπως τῷ 1875 ἐπληρώθησαν εἰς φυλακισμένους 2,704 δολλάρια διὰ τὸ περιπλέον τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

Τὸ καθαρὸν οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα εἶναι ἀξιοσημείωτον. Ἐν ἔτει 1875 τὸ τεχνουργεῖον τῶν κάρδων εἰσήγαγεν εἰς τὴν φυλακὴν 63,976 δολλάρια, τὸ τῶν πλίνθων 4,090, τὸ τῆς πλουστικῆς 3,268 αἱ δὲ ἐπισκευαὶ τοῦ οἰκοδομήματος τῇ συνεργείᾳ τῶν φυλακισμένων 5,338, ἥτοι ἐν συνόλῳ δολλάρια 76,371,61.

Αἱ δαπάναι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δι' ἐνδυμασίαν, κλίνας, προμηθείας, ὑλικά, μισθοὺς κλπ. ἀνῆλθον εἰς 57,740 δολλάρια, ἀφίγουςαι κέρδος ὑπὲρ τῆς κομπετίας 18,632. Τοιοῦτοτρόπως 2,400

ἀγύρται, μέθυσοι, δολοφόνοι καὶ κλέπται ἐτιμωρήθησαν καὶ ἐν μέρει διωρθώθησαν ἐν τῇ ἐργατικῇ τοῦ Πίτσβούργ εἰρατῇ κατὰ τὸ 1875 ὄχι μόνον ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τινος τῶν φορολογουμένων, ἀλλὰ καὶ μετὰ χορηγήσεως δημοσίου εἰσοδήματος εἰς τὴν κομητείαν ὑπὲρ τὰς 18,000 δολλαρίων.

Τὰ ἠθικὰ καὶ ὑγιεινὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργατικῆς ταύτης εἰρατῆς ἐξισώθησαν πρὸς τὰ βιομηχανικά, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῶν Ἐφημερίων καὶ τοῦ Ἰατροῦ τῆς φυλακῆς. Κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οἱ φυλακισμένοι ἐποιοῦντο συνετὴν χρῆσιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς φυλακῆς καὶ εὐχαρίστως ἐφοίτων εἰς τὸ ἐν αὐτῇ σχολεῖον, ἐξ οὗ ἐβελτιοῦντο ἐπαισθητῶς, τὰ ἦθη καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτῶν, κατὰ δὲ τὸν δεύτερον δύο μόνον λογίζονται θάνατοι ἐπὶ 1000 ἀνθρώπων.

E. K.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

(4 Αὐγούστου 1847).

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Γενικοί κανόνες.

Ἄρθρον 1. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς τοῦ Σωφρονιστηρίου, νὰ ἀγοράζωσιν ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους, νὰ πωλῶσιν ἢ νὰ δίδωσι πρᾶγμα τι εἰς αὐτούς, νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των, νὰ κάμνωσι πρὸς αὐτούς ἰδιαιτέραν τινα χάριν ἢ νὰ φέρωνται μὲ συγκατάβασιν μεγαλητέραν τῆς συγχωρουμένης ἀπὸ τὸν νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς κανονισμούς.

Ἄρθρον 2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ῥηθέντας ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς νὰ λαμβάνωσιν δῶρα ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους, ἢ ὑπόσχεσιν φιλοδωρήσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς των, οὔτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν φυλακισμένων, οὔτε ἀπὸ τοὺς φίλους των, οἵτινες ἤθελον ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ τοὺς ἐπισκέπτωνται.

Ἄρθρον 3. Ὅστις ἤθελε φέρει εἰς τὸ κατάστημα, ἢ ἤθελε δοκιμάσει νὰ ρίψῃ ἀπὸ τὸ τεῖχος ἢ δι' ἄλλου τινος μέσου ταμβάκον,

ποτά ἢ ἄλλο τι, θέλει κρατεῖται ἀπὸ τοὺς φύλακας, ὑπὲρ τας ἢ ἄλλους ὑπαλλήλους, καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Διευθυντοῦ θέλει φέρεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ παιδεύεται μὲ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν, ἂν ἡ πρᾶξις δὲν ἤθελε παρρησιάσει χαρὰ κτῆρα ἀπαιτοῦντα βαρυτέραν ποινὴν.

Ἄρθρον 4. Ἀπαγορεύεται εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον νὰ φέρεται μὲ σκληρὸν τρόπον πρὸς τοὺς φυλακισμένους, ἢ νὰ προφέρῃ κατ' αὐτῶν λέξεις ὑβριστικὰς, καθὼς ἐπίσης εἶναι ἀπαγορευμένον νὰ δεικνύῃ πρὸς αὐτοὺς οἰκειότητα ἢ νὰ συνομιλῇ μετ' αὐτῶν, ἐκτὸς ὅσον ἢ ἐκπλήρωσις τῶν χρεῶν του ἤθελεν ἀπαιτήσῃ.

Ἄρθρον 5. Ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἡ δεσμοφύλαξ θέλουσιν κατοικεῖ ἡμέραν καὶ νύκτα ἐντὸς τοῦ καταστήματος, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ αὐτὸ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς ὁμοίως δύναται νὰ συγχωρῇ κατ' ἀράδαν εἰς ἕνα μεταξὺ ἑξ̄ φυλάκων νὰ κοιμᾶται ἐκτὸς τοῦ καταστήματος, καὶ τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὡς ἂν αὐτὸς τὸ συγχωρήσῃ.

Ἄρθρον 6. Τοὺς φύλακας ἢ ἄλλους τῶν ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων, οἵτινες ἤθελον παραβῆ τοὺς ρηθέντας κανόνας, ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ τοὺς παύσῃ προσωρινῶς κάμνων τὴν ἀναφορικὴν ἐκθέσιν εἰς τὴν Ἐπιτηρητικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 7. Ὅλα αἱ χρηματικαὶ ποσότητες ἢ ἄλλα πράγματα τὰ ὅποια ἰδιῶται ἤθελον προσφέρει πρὸς ὄφελος τοῦ καταστήματος θέλουσιν κατατίθενται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἰδίου, καὶ σημειοῦνται εἰς τὰς ἐκθέσεις, αἵτινες θὰ ἐκδίδωνται διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διαχειρίσιν του.

Τὰ ὀνόματα τῶν προσφερτῶν καὶ τὰ προσφερθέντα χρήματα ἢ ἄλλα θέλουσιν καταγράφονται εἰς ἐπίτηδες βιβλίον.

Ἄρθρον 8. Ὅλα τὰ πράγματα ἀναγκαῖα εἰς χρῆσιν καὶ ὑπηρεσίαν τοῦ Σωφρονιστηρίου θέλουσιν προμηθεύονται ἀπὸ ἐργολάβους ὑποχρεωμένους ἐπὶ τούτῳ διὰ συναλλαγμάτων καθ' ὅσον ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν νὰ γίνῃ.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

Περὶ τῶν φυλακισμένων καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των.

Ἄρθρον 9. Πᾶς φυλακισμένος, εἴτε καταδικασμένος εἶναι ἢ ὑπὸ

δικῶν, θέλει κλείσται εἰς ἰδιαιτέρον κελλίον ἐπὶ ὅλων τῶν ὥρων, τὰς ὁποίας ὁ ὄργανικός νόμος προσδιορίζει.

Ἄρθρον 10. Οἱ καταδικασμένοι εἰς ἐπανορθωτικὰς ποινὰς μέχρι τῶν μηνῶν ἕξ ἢ μὲ ποινὴν ἀστυνομικὴν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Λειτουργὸς θέλει ἐκλέγει τοὺς ὑπηρετὰς διὰ τὸ κατάστημα, θέλουν διάγει τὴν ἡμέραν ὅλοι ὁμοῦ, καθὼς διατάττει τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὄργανικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 11. Οἱ καταδικασμένοι διὰ πολιτικὰ χρῆα θέλουν ζῆ νύκτα καὶ ἡμέραν ὁμοῦ εἰς ἰδιαιτέρον μέρος ὀνομαζόμενον, Ἄπλῃ Κράτσεις.

Ἐνας ἢ περισσότεροι φύλακες θέλουν εἶσθαι πάντοτε παρόντες εἰς τὸν ρηθέντα τόπον καὶ θέλουν διανυκτερεύει εἰς αὐτόν.

Ἄρθρον 12. Οἱ φυλακισμένοι πρέπει νὰ εἶναι ἐνεργοί, ὑπήκοοι καὶ ὑποταγμένοι, νὰ ἐνασχολοῦνται ἐπιμελῶς εἰς τὸ ἔργον των καὶ νὰ φυλάττωσι σιωπὴν.

Ἄρθρον 13. Δὲν εἶναι συγχωρητέον εἰς τοὺς φυλακισμένους νὰ βαστώσι χρήματα ἢ ἄλλα πράγματα ἀπηγορευμένα ἀπὸ τὸν Ὀργανικὸν Νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς κανονισμοὺς, ἐξαιρουμένου παντὸς πράγματος τὸ ὁποῖον ἤθελε διορίσει ὁ ἰατρός.

Ἄρθρον 14. Οἱ φυλακισμένοι δὲν πρέπει νὰ κἀμνωσί τι πρὸς βλάβην ἢ ζημίαν, οὔτε ἄλλου τινὸς φυλακισμένου, οὔτε τῶν ἐνδυμάτων των, οὔτε τῶν πραγμάτων τοῦ κελλίου των ἢ τοῦ τόπου τῆς κατῆσεώς των, οὔτε τῶν ἀκατεργάστων πραγμάτων, οὔτε ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἤδη αὐτοὶ ἐχειροτέχνησαν, οὔτε τῶν ἐργαλείων τῆς τέχνης των καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ κανενὸς μέρους τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρον 15. Πρέπει νὰ φέρονται πάντοτε μὲ σέβας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, δεσμοφύλακας καὶ φύλακας, νὰ διατηροῦν τὴν πλέον μεγάλην καθαριότητα εἰς τὸ ὑποκαίμενόν των, εἰς τὰ ἐνδύματά των καὶ εἰς τὸ κελλίον των, νὰ φυλάττουν τὴν σιωπὴν κατὰ τὴν διορισθεῖσαν τάξιν τόσον ὅταν ἐξέρχωνται ὅσον καὶ ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὰ ἴδια των κελλία.

Ἄρθρον 16. Οἱ φυλακισμένοι δὲν πρέπει νὰ συνομιλοῦν μεταξὺ των εἰμὴ ἐν καιρῷ περιδιαβάσεως καὶ μὲ φωνὴν χαμηλὴν (ὡς διορίζει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ ὄργανικοῦ Νόμου), οὔτε νὰ ὁμιλοῦν πρὸς ὑποκαίμενα ἐρχόμενα πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Καταστήματος, ἐκτὸς ἂν ἐρωτηθοῦν ἀπὸ αὐτά.

Δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς ἐργασίας των προτοῦ νὰ λαμβάνωσι τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα ἢ τὴν δεσμοφύλακα.

Ἐνῶ ἐργάζονται δὲν πρέπει νὰ κάμωσιν ἄλλον κρότον παρὰ ἐκεῖνον ὅπου ἀπαιτεῖ ἀναγκαίως τὸ ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἐνασχολοῦνται.

Ἄρθρον 17. Εἰς καμμίαν στιγμὴν τῆς ἡμέρας, ὅπου καὶ εὐρεθῶσι δὲν τοὺς συγχωρεῖται νὰ τραγωδῶσι, νὰ σφυρίζωσιν, οὔτε ἄλλως πῶς νὰ ταραττοῦν τὴν σιωπὴν, τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διατηροῦνται πάντοτε εἰς τὸ Κατάστημα.

Ἄρθρον 18. Ἄν φυλακισμένος τις ἤθελεν ὑβρίσει ἢ κακομεταχειρισθῆ καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον ἄλλον φυλακισμένον, ἢ ὑπάλληλον ἢ ὑπρέτην τοῦ Καταστήματος, ὁ ἐπιτηρητῆς ἢ ὁ εἰς ὑπηρεσίαν φύλαξ χρεωστεῖ νὰ κάμνη ἀμέσως ἀναφορὰν περὶ τούτου εἰς τὸν Διευθυντὴν ὅστις θέλει τῷ ἐπιβάλει τὴν ἀνήκουσαν πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἄρθρον 19. Οἱ φυλακισμένοι δὲν πρέπει νὰ δέχωνται κανὲν δῶρον, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοῖς προσφερθῆ εἴτε ἀπὸ τοὺς ἐπισκεπτομένους, εἴτε ἀπὸ ὑποκείμενα ἐνασχολούμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Καταστήματος.

Ἄρθρον 20. Ἡ παράβασις τῶν ρηθέντων κανόνων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ 87ου ἄρθρου τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου, καθυπαβάλλει τὸν ὑπεύθυνον φυλακισμένον εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς ὀριζομένας παρὰ τῶν ἀκολουθῶν ἄρθρων 88, 89 τοῦ ἰδίου.

Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῶν δεσμῶν δὲν θέλει διαρκεῖ ποτὲ περισσώτερον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν.

Ἄρθρον 21. Ὁ φυλακισμένος ὑπεύθυνος κατὰ τὸ 14 ἄρθρον θέλει ὑποχρεοῦται περὶ πλέον νὰ πληρώνη τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε, τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θέλει ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ ἰδίον του οἰκονομικὸν κεφάλαιον, καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἤθελεν ὑπάρχει, θέλει ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Πειθαρχία καὶ ἀστυνομία.

Ἄρθρον 22. Πᾶς φυλακισμένος ἐμβαίνων εἰς τὸ κατάστημα θέλει ὀδηγεῖται εἰς κελλίον ὑποδοχῆς καὶ ἐξετάζεται ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα ἂν εἶναι ἀνὴρ, καὶ ἂν εἶναι γυνὴ ἀπὸ τὴν δεσμοφύλακα, καὶ πᾶν εἶδος μαχαίρας ἢ ὀξέος ἐργαλείου, χρήματα καὶ ἄλλα πράγ-

ματα εὐρεθέντα ἐπάνω του, θέλουν τῷ ἀφαιροῦνται καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς του θέλουν ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπου ὁ φυλακισμένος ἢ ἡ φυλακισμένη προσδιορίσῃ.

*Ἄρθρον 23. Πᾶς φυλακισμένος θέλει ὑποβάλλεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅ,τι διορίζει τὸ ἄρθ. 40, τίτλος 1, μέρος 2 τοῦ ὀργανικοῦ νόμου.

*Ἄρθρον 24. Τὸ ἔνδυμα τῶν διὰ κακουργήματα φυλακισμένων θέλει διακρίνεται ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν φυλακισμένων διὰ πλημμελήματα.

Τὸν χειμῶνα τὸ ἔνδυμα τῶν πρώτων θέλει εἶναι ἀπὸ μαλλίον κυανοῦ ἀνοικτοῦ χρώματος, τὸ δὲ τῶν δευτέρων χρώματος λευκοφαίου.

Τὸ ἔαρ, τὸ ἔνδυμα τῶν πρώτων θέλει εἶναι βαμβακῆρον ἢ ἀπὸ κἀνάβιν τοῦ ἰδίου χρώματος, τῶν δευτέρων θέλει εἶναι ἀπὸ τὸ αὐτὸ πανίον χρώματος λευκοφαίου, ἐπιφυλαττομένων πάντοτε τῶν ὅσα ὀρίζει τὸ ἄρθρ. 41 καὶ 59 τοῦ ὀργανικοῦ νόμου.

*Ἄρθρον 25. Εἰς τὴν ἀριστερὰν χειρὶδα κάθε γιαικέτας τῶν φυλακισμένων θέλει σημειοῦται μὲ γράμματα τὸ τμήμα, μὲ ἀριθμοὺς ῥωμαϊκοὺς τὸ πάτωμα καὶ μὲ ἀραβικοὺς τὸ κελλίον. Οὕτω τὸ σημεῖον (Α. Ι. Ἀριθ. 1) θέλει φανερόναι ὅτι ὁ φυλακισμένος εἶναι κλεισμένος εἰς τὸ τμήμα Α'. πάτωμα Ι, κελλίον ὑπὸ ἀριθμὸν 1.

*Ἄρθρον 26. Τὰ ἐνδύματα τὰ ὅποια ὁ φυλακισμένος ἐφόρει πρὸ τῆς φυλακίσεώς του θέλουν καταγράφονται ἐν πρὸς ἐν εἰς ἐπίτηδες βιβλίον, καὶ ἀποδίδονται εἰς τοὺς συγγενεῖς του ἢ εἰς ἄλλο παρ' αὐτοῦ διορισθὲν ὑποκείμενον ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 23. Τὸ ὑποκείμενον, εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἐγχειρίζωνται αὐτὰ, θέλει δίδει ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ φυλακισμένου ἂν ἤξούρη νὰ γράψῃ.

*Ἄν εἶναι ἀνάγκη νὰ πωληθῶσιν εἰς δημοπρασίαν, τὰ ἐκ τούτου χρήματα θέλουν κωτατίθεσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον ἕως τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ φυλακισμένου.

*Ἄν κατατεθῶσιν εἰς τὴν ἀποθήκην, ὅσα δύνανται νὰ πλυθῶσι, θέλουν πλυθῆ, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεαι φάκελλος φέρων ἐξωθεν τὸ ὄνομα τοῦ φυλακισμένου ἰδιοκτήτου.

*Ἄρθρον 27. Πάκη ἢ ξεσχισμένα ἐνδύματα, μὴ δυνάμενα νὰ πλυθῶσιν ἢ νὰ διατηρηθῶσι, θέλουν καῆ, ἢ ἄλλως πως θέλουν ἀφανισθῆ παρόντος τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ φυλακισμένου.

Ἄρθρον 28. Ὁ φυλακισμένος θέλει ὀδηγηθῆ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ ἀνῆκον κελλίον τοῦ ὅπου θέλει τῷ δοθῆ πᾶν ὅ,τι χρειάζεται.

Ἄρθρον 29. Εἰς ἕκαστον φύλακα θέλει ἐμπιστεύεται ἀριθμὸς τις φυλακισμένων, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἐπιτηρῆ. Οὗτος θέλει ἔχει μικρὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν φυλακισμένων, τοὺς ὁποίους ἐπιτηρεῖ, μὲ τοὺς ἀναφορικοὺς ἀριθμούς· εἰς αὐτὸ θέλει σημειοῖ κάθε συμβάν ἀναφορικὸν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν φυλακισμένων, προσέτι καὶ τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν αὐτὸ συνέβη, καὶ καθημερινῶς θέλει κάμνει τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρὸς τὸν Διευθυντὴν.

Ἄρθρον 30. Κάθε κίνημα τῶν φυλακισμένων θέλει ἀγγέλλεται διὰ κώδωνος ὑπάρχοντος εἰς τὸ Κατάστημα.

Ἄπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου οἱ φυλακισμένοι θὰ ἐξυπνώσι τὰς 6 π. μ.

Ἄπὸ τὰς 6 μέχρι 7 θέλουν πλύνει τὸ πρόσωπόν των, τὴν κεφαλὴν των, τὸν λαιμὸν των, τὰς χεῖρας των καὶ θέλουν κτενίζονται καὶ καθαρίζει τὰ ἐνδύματά των καὶ τὰ κελλία των, καὶ θέλουν προγεύονται.

Ἄρθρον 31. Διαρκούσης τῆς ὥρας ταύτης οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ Καταστήματος θέλουν καθαρίζει τὰς εἰσόδους, τοὺς περιβόλους, τὰ ἐργοστάσια καὶ πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ ἰδίου.

Ἄρθρον 32. Ἄπὸ τὰς ὥρας 7 μέχρι τῶν 12 οἱ φυλακισμένοι θέλουν ἐργάζονται.

Εἰς τὰ ὥρας 12 τῆς μεσημβρίας ἀναβάλλεται ἡ ἐργασία καὶ οἱ φυλακισμένοι ἐπιστρέφουν εἰς τὰ κελλία των, ὅπου πάλιν θέλουν πλύνει τὰς χεῖρας των καὶ τὸ πρόσωπόν των, καὶ θέλουν καθαρίζει τὰ φορέματά των, καὶ θέλουν ἡσυχάζει μέχρι τῶν 2 μ. μ.

Τὴν ὥραν 1 μ. μ. θέλει τοῖς δίδεται τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον θέλει βάλλεται εἰς τὴν παραθυρίδα τῆς θυρῆς ἐκάστου κελλίου ὅθεν ὁ φυλακισμένος θέλει τὸ λαμβάνει.

Τὴν αὐτὴν ὥραν θέλουν γεύονται καὶ οἱ διὰ πταίσματα φυλακισμένοι οἵτινες τρέφονται μὲ ἰδιά των ἔξοδα, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ διὰ πολιτικὰ χρέη φυλακισμένοι.

Τὰς 2 μ. μ. θέλουν ὀδηγοῦνται πάλιν εἰς τὴν ἐργασίαν των μέχρι τῶν 5.

Ἄπὸ τὰς 5 μέχρι τῶν 7 θέλει γίνεται περιδιάβασις εἰς τοὺς πε-

ριβήλους, προσέτι ἡ διδασκαλία τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἠθικῆς κατὰ τὰς περαιτέρω προσδιορισθησομένας ἡμέρας.

Τὰς 7 μ. μ. ἕκαστος φύλαξ θέλει ὁδηγεῖ καὶ κλείει τοὺς φυλακισμένους, τοὺς ὁποίους ἐπιστατῆ, εἰς τὰ κελλῖα των.

Ἄρθρον 33 Αἱ φυλακισμένοι θέλουν συνοδεύονται καὶ ἐπιτηροῦνται πάντοτε ἀπὸ τὰς δεσμοφύλακας των.

Ἄρθρον 34. Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου οἱ φυλακισμένοι θέλουν ἐξυπνᾶ τὰς 7 π. μ.

Ἀπὸ τὰς 7 μέχρι τῶν 8 θέλουν πλύνονται κλπ. ὡς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 29 τοῦ 3ου ἐδαφίου.

Ἀπὸ τὰς 8—12 ἐργασία.

» » 12— 2 ἀνάπαυσις καὶ γεῦμα.

» » 2— 4 ἐργασία.

» » 4— 6 περιδιάβασις, διδασκαλία γραμμάτων καὶ ἠθικῆς.

Ἄρθρον 35. Κατὰ τὰς ὥρας, εἰς τὰς ὁποίας οἱ φυλακισμένοι θέλουν διατρίβει ἐκτὸς τῶν κελλίων των, δὲν δύνανται νὰ ἐμβαίνουν πάλιν εἰς αὐτὰ χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιστάτου καὶ χωρὶς τῆς συνουδείας ἐνὸς φύλακος.

Ἄρθρον 36. Κάθε πρωτῆ, ἀφοῦ οἱ φυλακισμένοι ἐξέλθωσιν ἀπὸ τὰ κελλῖα των, ἕκαστος τῶν φυλάκων χρεωστῆ νὰ ἐξετάζη μὲ ἀκριβειαν τὰς κλειδονίας, τὰς κλειδαρίας, τοὺς μοχλοὺς, τὰ παράθυρα, τοὺς τοίχους, τὰ κρεβάτια, τὰ ἀναγκαῖα κλπ. τοῦ ἰδίου μερίσματος του, καὶ νὰ ἐπαίρη καὶ νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἢ εἰς τὴν δεσμοφύλακα κάθε πρᾶγμα ἀπηγορευμένον ἀπὸ τὸν Κανονισμόν, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εὑρεῖ εἰς τὰ κελλῖα, καὶ νὰ τοῦ σημειώσῃ κάθε πρᾶγμα ἄξιον παρατηρήσεως καὶ κάθε γενομένην ζημίαν.

Ἄρθρον 37. Ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἡ δεσμοφύλαξ, ἀφοῦ λάβωσιν ὅλας τὰς πληροφορίες ἀπὸ τοὺς φύλακας, θέλουν κάμνει τὴν ἀναφορὰν των πρὸς τὸν διευθυντήν.

Ἄρθρον 38. Ὅλοι οἱ φυλακισμένοι θέλουν ἀριθμοῦνται κάθε πρωτῆ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνοίξεως τῶν κελλίων καὶ τῶν τόπων κρατήσεως ἀπὸ τοὺς φύλακας καὶ ἀπὸ τὴν δεσμοφύλακα, καὶ τὴν ἐσπέραν ὅταν κλείονται τὰ κελλῖα καὶ οἱ τόποι κρατήσεως.

Κάθε ἐσπέραν ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἡ δεσμοφύλαξ θέλουν κάμνει

αναφορῇ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φυλακισμένων ὅπου ἐκλείπαι πρὸς τὸν διευθυντήν.

Ἄρθρον 39. Τὸ κατάστημα θέλει κλείει τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κανονίου, καὶ τὸ κλειδίον τῆς θύρας θέλει βαστᾶ ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ δὲν θέλει συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ ἐμβῆ, ἢ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης ὥρας μέχρι τῆς πρωΐας, καθ' ἣν ὥραν ἀνοίγονται τὰ κελ्लीα καὶ οἱ τόποι κρατήσεως, ἐκτὸς ἂν κατεπέγουσα ἀνάγκη ἤθελε τὸ ἀπαιτήσῃ, καὶ τοῦτο μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 40. Ἐκαστος φυλακισμένος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου θέλει ἀλλάζει ὑποκάμισον καὶ χειρόμακτρα δις τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ Κυριακὴν, καθὼς τὸ καλοκαίρι κάθε Κυριακὴν θέλει ἀλλάζει ἐσώβρακα καὶ γιανκέταν.

Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἕως τέλους Μαρτίου θέλει ἀλλάζει ὑποκάμισον καὶ χειρόμακτρα πᾶσαν Κυριακὴν.

Ἄρθρον 41 Τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἐκάστης ἐβδομάδος οἱ φυλακισμένοι θέλουσι πλύνει τὰς σανίδας τῶν κραββατίων των, τὸ ἔδαφος τοῦ κελλίου των, καὶ θέλουσι καθαρίζει ὅλα τὰ εἰς αὐτὸ πράγματα.

Οἱ ὑπηρεταὶ θέλουσι πλύνει τὴν ῥηθείσαν ἡμέραν τὰς εἰσόδους, τὰς σκάλας, τὰ ἐργαστάσια, τὸ σπουδαυτήριον, τὰς αἰθούσας τοῦ Νοσοκομείου κλπ.

Ἄρθρον 42. Οἱ διὰ πολιτικὰ χρέη φυλακισμένοι χρεωστοῦν ἐπίσης καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καθαριότητος τῆς εἰρηκτῆς των.

Ὁ διευθυντὴς δύναται μολοντοῦτο νὰ συγχωρῇ εἰς ὅσους θέλουσι, νὰ μανθάνουν δι' ἰδίαν ἐξόδων ἄλλους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 43. Τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον ἐκάστης ἐβδομάδος ὁ κουρεύς θέλει ξυρίζει τοὺς φυλακισμένους, καὶ θέλει κουρεύει τὴν κεφαλὴν των ἅπαξ τῶν δύο μηνῶν τὸν χειμῶνα καὶ μίαν φορὰν ἀνά μῆνα τὸ καλοκαίριον.

Ἄρθρον 44. Τὸ κατὰ μῆνα ἀσβέστωμα τῶν κελλίων καὶ τῶν εἰσόδων θέλει γίνεσθαι τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς ἢ τὴν προτεραίαν ἂν εἶναι ἑορτὴ, καὶ τὰς ὥρας ὅτε οἱ φυλακισμένοι εἶναι ἀσχολημένοι εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ἐκτὸς τούτου θέλουσι χρωματίζονται τακτικῶς καὶ κατὰ τὴν

χρείαν τὰ αἰδηρα, αἱ θύραι, τὰ παράθυρα καὶ κάθε ἄλλο πρᾶγμα ξύλινον.

Ἄρθρον 45. Τὸ ἄχυρον τῶν στρωμάτων καὶ τῶν προσκεφαλαίων θέλει ἀλλάζεται κάθε τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 46. Ἡ δεσμοφύλαξ θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὸ πλύσιμον τῶν φορεμάτων τῶν φυλακισμένων, εἰς τὸ στέγνωμά των, εἰς τὰς μικρὰς ἐπισκευὰς τὰς ὁποίας ἤθελον χρειασθῆ, καὶ θέλει παραδίδει ὅλα ἑτοιμα εἰς τὸν δεσμοφύλακα ὑπὸ τὴν ἰδίαν του εὐθύνην, βαστάσα αὐτὴ μόνον ἐκεῖνα τῶν φυλακισμένων γυναικῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Δ΄.

Περὶ τῆς τροφῆς τῶν φυλακισμένων.

Ἄρθρον 47. Ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖον εὐρισκομένων, θέλουν λαμβάνει τὴν ἡμερουσίαν τροφῆντων ἕκαστος εἰς τὸ κελλίον του ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς κρατήσεώς του, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ ἄρθρ. 32.

Ἄρθρον 48. Ἡ τροφή θέλει τοῖς διαμοιράζεται δις τῆς ἡμέρας· τὸ πρῶτ' ἡμερῶν νὰ ἐξέρχονται εἰς τὰς ἐργασίας των θέλουν λαμβάνει εἰς πρόγευμα λίτραν ἄρτου καὶ κομμάτιον τυροῦ ἢ ἐλαίας κατὰ τὰς νηστεσίμους ἡμέρας· δευτέρα λίτρα ἄρτου καὶ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμερησίας τροφῆς θέλει τοῖς δίδεται εἰς γεῦμα τὴν πρώτην ὥραν M. M.

Ἄρθρον 49. Εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς ἐκεῖνον ἢ εἰς ἐκείνους, οἵτινες προῖστανται εἰς τὴν διαμοίρασιν τῆς ἡμερουσίας τροφῆς, νὰ οὐιλῶσι μετὰ τῶν φυλακισμένων.

Ἄρθρον 50. Ὁ δεσμοφύλαξ θέλει παρευρίσκεται εἰς τὴν διανομὴν τῆς τροφῆς πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας, διὰ νὰ παρατηρῆ τὴν ποιότητα καὶ καθαριότητα τῶν φαγητῶν καὶ τῶν ἀγγείων, καὶ τὴν ἀκριβῆ ποσότητα τῶν μερίδων καὶ νὰ κάμνη τὴν ἀναγκαίαν περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν Διευθυντήν.

Ἄρθρον 51. Ὅταν ἐκ τῶν γενομένων ἐκθέσεων καὶ ἐκ τῆς παρά τοῦ ἰατροῦ ἐνεργηθείσης ἐρευνῆς ὁ Διευθυντὴς ἤθελε πληροφορηθῆ ὅτι ἡ ποιότης τῶν ζωοτροφῶν δὲν εἶναι καλὴ οὔτε ἀνάλογος μὲ τὴν μετὰ τοῦ ἐργολάβου διαπραχθεῖσαν συμφωνίαν, θέλει ἀγοράσει ἄλλας προμηθείας μὲ ζημίαν καὶ δι' ἐξόδων τοῦ ἰδίου ἐργο-

λάγου, καὶ θέλει ἀναφερθῆ περὶ τούτου πρὸς τὴν Ἐπιτηρητικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὰ περαιτέρωπραχθησόμενα.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές).

ΑΝΤΙΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Ἄριθ. 1218

Πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις ΚΚ. Δικηγόρους.

Ἐντὸς τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν Μενδρесеὶ καὶ Γκαρπολαῖ κρατοῦνται 15 περίπου ἄτομα, τὰ ὅποια ἐνῶ ἄφ' ἐνὸς δύνανται νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον γραφικὴν ἰκανότητα τῶν ἐν τῇ πόλει κοινῶν ἀντιγραφέων, ἄφ' ἐτέρου κατατρέβονται μετὰ τῶν ἑμοτύχων αὐτῶν ἐν τῇ φοβερᾷ τῆς Ἑλληνικῆς φυλακῆς ἀργίᾳ.

Μέχρις οὗτου καταστῆ ἐφικτός ὁ ἐν μεγάλῃ κλίμακι ὀργανισμὸς τῆς παρ' ἡμῖν ἐργασίας τῶν καταδίκων, ἔκρινα κατὰ σκοπὸν τὴν ἀπὸ τοῦδε χρησιμοποίησιν τῆς ἐκτεθείσης ἐργατικῆς δυνάμεως, ἥτις διακρίνεται κατὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως, ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην κεφαλαίων, τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόχειρα πρὸς γενικωτέραν ἄλλην ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐνασχόλησιν. Ἀποτεινόμενοι οὖν πρὸς τοὺς μεταξὺ τῶν ΚΚ. Δικηγόρων ἀσπαζομένους τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ παρακαλῶ ἕκαστον ἵνα παρέχῃ πρὸς τοὺς προμνησθέντας φυλακισμένους τὴν κατὰ τὰ ἐνόντα διαθέσιμον παρ' αὐτῶ ἀντιγραφικὴν ἐργασίαν. Διὰ τὸ τέλος δὲ τοῦτο ὄρισα εἰδικὸν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Εἰσαγγελίας ὑπάλληλον, ὅστις θέλει παραλαμβάνει τὰ πρὸς ἀντιγραφὴν διδόμενα ἔγγραφα καὶ θέλει παραδίδει τὰ ἐτοιμαζόμενα ἐν φυλακῇ, ἐπὶ τῇ πρὸς ὄφελος τῶν ἀντιγραφόντων καταδίκων διατιμῆσει 15 λεπτῶν ἀνὰ πᾶσαν σελίδα.

Περὶ τὸν νὰ σημειώσω τοῖς ΚΚ. Δικηγόροις κατὰ πόσον ἡ προσδοκωμένη προθυμία αὐτῶν θέλει συνεταιρισθῆ πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν τῆς ποινῆς καὶ τῆς ἐν αὐτῇ, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ συμφέροντος, ἀναγεννήσεως τῶν καταδίκων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1876.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 9^{ον}

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1.	Κατάδικοι ἐν Ναυπλίῳ	σελ. 431
2.	Σωφρονιστήριον Κερκύρας (Κανονισμὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ ὄργανισμοῦ)	» 433
3.	Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν	» 441
4.	Ὁ Ἱεροκῆρυξ ἐν τῇ φυλακῇ	» 443

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΕΚΘΕΤΑΙ.

Ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκθέσει (Ὀλύμπια) τοῦ 1875 ἔλαβον μέρος 1272 ἐκθέται, ἐκ τῶν ὁποίων 13 εἶναι κατάδικοι τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Σωφρονιστηρίου. Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐκθέματα αὐτῶν.

1)	Κωνστ. Ὀτιμος.—Γάστραν μετ' ἀνθέων ἐκ ζύμης ἀξία δρ.	3
2)	Τρύφων Μπεγουλιώτης » » » » »	3
3)	Γεωργ. Λυκουρέσης » » » » »	3
4)	Π. Καπανδρίτης » » » » »	3
5)	Ἰω. Ρουμελιώτης » » » » »	3
6)	Ἀρ. Ρουμελιώτης » » » » »	5
7)	Θεοδ. Μονόματος » » » » »	3
8)	Ζησ. Πυρίσχος » » » » »	3
9)	Ν. Κοκινόπουλος » » » » »	3
10)	Γ. Γιαννόπουλος » » » » »	3
11)	Καλ. Γιούρελας.—Ὑφασμα
12)	Γ. Κλοφτάκης.—Διάφορα ἔργα ξυλουργικά » »	8
13)	Διον. Βελέας.—Πρότυπον ἀτμοπλοίου

Ἡ πρὸς τοὺς πρώτους 9 διεύθυνσις τῆς ἐν φυλακῇ ἐργασίας ἔχει τι οὐσιωδῶς μάταιον, ἢ πρὸς τὸν 11ον εἶναι ἀόριστος, ἢ πρὸς τὸν 12ον κέκτηται πολὺ πρακτικὸν καὶ ἢ πρὸς τὸν τελευταῖον δεῖται ἰδιαίτερας ἐπισκοπήσεως διὰ τὸν μεταξὺ προσώπου καὶ τῶν πνευματικῶν τάσεων αὐτοῦ ἐνυπάρχοντα σύνδεσμον.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ.

Είναι βεβαίως πολύ ένδεικτικόν, ότι ή πρώτη μὲν πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ναύπλιον, παρεχώρησε τὸ Βουλευτικὸν κατὰστήμᾳ τῆς εἰς ποινικὰς φυλακὰς, ή δευτέρα δὲ πρωτεύουσα, αἱ Ἀθήναι, μετέβαλον τὸ παλαιὸν βουλευτήριόν των εἰς δικαστήριον ἐγκληματικόν. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐκτεσμένων ἰδεῶν, ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ζωῆς μέχρι τῆς ποινικῆς τύχης, ὑπάρχει χάσμα τὸ ὁποῖον συνδέει μοιραία, τρόπον τινά, γέφυρα.

Ἄλλ' ὁ σκοπὸς μου δὲν εἶναι νὰ φιλοσοφήσω ἐπ' αὐτῆς, οὐδὲ νὰ ἐπικαλεσθῶ εἰς ἐξήγησιν τῆς τῆν ἱστορίαν ἐκ τῶν ποικίλων αὐτῆς ἐπόψεων. Μᾶλλον νῦν ἀποβλέπω ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν μελέτην τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ποιῶ τῶν στεναζόντων ἐν ταῖς φουραῖς τοῦ Ναυπλίου φυλακαῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται τὸ Βουλευτικόν, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν σημείωσιν ἑνὸς κοινωνικοῦ στίγματος, ἐν τῷ ὁποίῳ θεωρεῖται ἀνεκτὴ ή ὑπαρξίς τοιούτων, ὡς ή ἐν τῷ Βουλευτικῷ φυλακῶν δι' ὅλης τῆς μολυσματικῆς εἰς τὰ ἦθη καὶ τὰ σώματα ἀποστολῆς των, ἐντὸς τῆς μεγαλειτέρας συμπυκνώσεως τῆς πόλεως τοῦ Ναυπλίου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν ἄνωθεν αὐτῆς φρουρίων Παλαμιδίου καὶ Ἰσο-Καλὲ ὑπάρχουσι καὶ τόποι καὶ κτίρια εὐλόγως δυνάμενα νὰ μετασχηματισθῶσιν εἰς τελειότερας καὶ σκοπιμωτέρας καταδικῶν φυλακὰς.

Οἱ ὑπάρχοντες νῦν ἐν ταῖς Ναυπλιακαῖς φυλακαῖς κατάδικοι ἀριθμοῦνται εἰς 548, οἵτινες δύνανται νὰ μελετηθῶσι τριχῶς, ἐκ τῆς ἐπόψεως τοῦ χρόνου τῆς καταδίκης, τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, καὶ τῆς ποινῆς.

Α'. — Εἶναι περίεργον ὅτι 1 μόνον ὑπάρχει κατάδικος ἐκ τῆς πρὸ τοῦ 1862 περιόδου, καταδικασθεὶς τῷ 1860. Ἀπὸ τοῦ 1863 ὑπάρχει ή ἐξῆς εἰς ἀριθμὸς ἀνάπτωξις, ἥτις πάντως πρέπει νὰ συνδυασθῆ πρὸς τοὺς ἐκ τῶν φυλακῶν ἐκτοτε ἐξεληθόντας, περὶ ὧν εὐ-

δίδει ἐν τῇ προκειμένῃ μελέτῃ λόγος 1863—κατάδικος 1, 1864—κατάδικοι 2, 1865—4, 1866—11, 1867—9, 1868—24, 1869—42, 1870—39, 1871—55, 1872—67, 1873—101, 1874—102, 1875—87, 1876—3. Πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ σημειωθῇ ἡ εἰς 87 ἐλάττωσις τῶν καταδίκων τοῦ 1875. Τὰ γονιμώτερα πρὸς αὐτοὺς ἔτη εἶναι τὰ 1873 καὶ 1874 (101+102). Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προηγούμενα, καθ' ἕσπον ὑποθετοῦμεν, ἢ ἐκπλήρωσις τῆς ποινῆς ἐλαττώνει τοὺς ἀριθμούς.

Β'.—Ἐπὶ τῶν 548 καταδίκων τοῦ Ναυπλίου α) οἱ 422 ἀνήκουσαν εἰς τὴν γενικὴν ἔννοιαν τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκληματικῶν τάσεων, β) οἱ 99 ἠμάρτησαν ἰδιαιτέρως κατὰ τῆς περιουσίας, (χωρὶς νὰ λησμονήσωμεν 32 μεταξὺ αὐτῶν, οἵτινες διὰ τῆς ληστείας κινῶς ἐπολέμησαν καὶ ζώην καὶ περιουσίαν), καὶ γ) οἱ 27 προσέκρουσαν εἰς τὴν τιμὴν.

Ἴδου πῶς κατ' εἶδος ἀναλύονται αἱ γενικαὶ αὗται κατηγορίαι α) 309 κατεδικάσθησαν ἐπὶ ἀναιρέσει, 29 ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως, 1 ἐπὶ συνεργείᾳ ἀναιρέσεως, 33 ἐπὶ φόνῳ, 2 ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου, 13 ἐπὶ συνεργείᾳ φόνου, 3 ἐπὶ τραύματι, 23 ἐπὶ θανατηφόροις τραύμασι, 2 ἐπὶ βρεφοκτονίᾳ, 2 ἐπὶ φόνῳ ἐξ ἀμελείας—β.) 30 κατεδικάσθησαν ἐπὶ κλοπῇ, 11 ἐπὶ ζωακλοπῇ, 32 ἐπὶ ληστείᾳ, 1 ἐπὶ ἀποκρύψει ληστῶν, 1 ἐπὶ ἐκβιάσει, 1 ἐπὶ πειρατείᾳ, 2 ἐπὶ ναυταπάτῃ, 14 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, 3 ἐπὶ ἐμπρησμῷ, 1 ἐπὶ ἀπάτῃ, 1 ἐπὶ δωροδοκίᾳ—γ) 21 κατεδικάσθησαν ἐπὶ βιασμῷ, 2 ἐπὶ ἀποπειρᾷ βιασμοῦ, 2 ἐπὶ διγαμίᾳ καὶ 1 ἐπὶ ἀπαγωγῇ.

Ἡ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν ἀναλογία μαρτυρεῖ κατὰ πόσον ἐξέχει ἡ πρὸς τὸ αἷμα ὀρμὴ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἐντός αὐτῆς πόσον ζωηρὰ εἶναι ἡ ἐνέργεια τοῦ ψυχικοῦ ἐρεθισμοῦ ὅστις, ὡς γνωστὸν, διακρίνει τὰς ἀναιρέσεις. Προξενεῖ βεβαίως βλάβαν ἐντόπισιν ὅτι ἐπὶ 548 καταδίκων οἱ 339 ὑπῆκουσαν εἰς στιγμιαίαν παραφορᾶν. Ὑπολείπεται λοιπὸν μεγάλη ἐκ τῆς ἐπόψεως ταύτης ἔρευνα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀνατροφῆς τοῦ ἔθνους. Καὶ ἔρχονται εἰς τὸν νοῦν μου αἱ περὶ μουσικῆς ἰδέαι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, αἵτινες τόσον ἀποτελεσματικῶς ἐργάζονται τὴν ἐπὶ τοῦ ἔθνους γλυκύτητα καὶ τὴν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἁρμονίαν.

Γ'.—Ἐκ τῶν 548 καταδίκων τοῦ Ναυπλίου τὸ σπουδαιότερον μέρος, σχεδὸν τὸ ἥμισυ, ἀνήκει εἰς τὴν ποινὴν τῶν προσκαίρων δε

σμένων (253 άτομα), κατόπιν ἔρχεται ἡ εἰρκτὴ (193), ἀκολουθεῖ ἡ φυλάκις (46), μετ' αὐτὴν τὰ ἰσοβία δεσμὰ (45), καὶ τέλος προβάλλει τὴν εἰδεχθῆ κεφαλὴν τοῦ ὀ θάνατος (11), ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῆς βαρβαρότητος τῶν καιρῶν, οἵτινες ἀνέχονται τοιαύτην ποινήν, καὶ δώσῃ τὸ μελανώτερον χρῶμα εἰς τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει ἡ πολιτεία περὶ ἑαυτῆς, ὡς ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος ἐπιθυμούσης, καὶ ὡς ἀνικάνου ἢ δειλῆς νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ διορθώσῃ τὸν ἐν ἀσθενείᾳ καὶ δεσμοῖς θανάσιμον ἐχθρὸν τῆς.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

(4 Αὐγούστου 1847).

(Συνέχεια· ἴδ. φυλ. Σὸν Μαρτίου 1876).

ΤΙΤΛΟΣ Ε΄.

*Πειθαρχία ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπὶ τῆς
περιδιαβάσεως εἰς τοὺς περιβόλους.*

Ἄρθρον 52. Κἀθε ἡμέρα· εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προσδιορισθείσας ὥρας, ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων ἑορτῶν σημειωμένων εἰς τὸν Κώδικα τῆς Δικονομίας, οἱ ἐνεκὰ ἐγκλημάτων καὶ κακουργημάτων καταδικασθέντες θέλουσιν ὀδηγεῖσθαι εἰς τὰς ἐργασίας, διηρημένοι ἕκαστος εἰς τὴν ὁποῖαν ἀνήκει κλάσιν συμφώνως μὲ τὸ Ἄρθρον 12 τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 53. Οἱ εἰς δημοσίους ἐργασίας καταδικασμένοι θέλουσιν ἐργάζεσθαι εἰς τοὺς μύλους ἢ εἰς ἄλλας ἐπιπόνους ἐργασίας.

Ἄρθρον 54. Οἱ εἰς μικροτέρας καὶ οἱ εἰς σωφρονιστικὰς ποινὰς καταδικασμένοι θέλουσιν ἐνασχολεῖσθαι εἰς ἐκείνην τὴν τέχνην τὴν ὁποῖαν γνωρίζουν, ἢ εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰσαχθῆ εἰς τὸ κατάστημα.

Ἄρθρον 56. Οἱ ὑπὸ δίκην εὐρισκόμενοι καὶ οἱ πολιτικοὶ χρεῶσται

Θέλοντες δύνανται νὰ ἐνασχολῶνται ἢ εἰς τὰ ἔργα τῆς τέχνης των ἢ εἰς ἄλλην τινα τῶν ὅσων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ κατάστημα, καθὼς καὶ οἱ ἀνήλικες φυλακισμένοι ἐπ' αἰτήσεϊ τῶν γονέων των ἂν οὔτοι τὸ ἐπιθυμῶσιν. Ἐκάστη τῶν τριῶν αὐτῶν κλάσεων φυλακισμένων θέλει ἐργάζεται εἰς χωριστὴν αἴθουσαν.

Ἄρθρον 56. Εἰς κάθε ἐργοστάσιον θέλει εἶσθαι παρὼν εἰς διδάσκαλος ἢ διευθυντὴς τῆς ἐργασίας, καὶ οὗτος ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἢ ἐκ τῶν φυλάκων ἢ καὶ ἐκ τῶν φυλακισμένων αὐτῶν. Εἰς τὰ ῥηθέντα ἐργοστάσια ἢ εἰς ἄλλους τόπους ἐργασίας θέλει παρευρίσκεισθαι καὶ ἕνας ἢ περισσότεροι φύλακες κατὰ τὴν χρεῖαν διὰ νὰ ἐπιτυροῦν τοὺς φυλακισμένους κατὰ τὴν ἐργασίαν των.

Ἄρθρον 57. Ὁ διδάσκαλος ἢ διευθυντὴς τῆς ἐργασίας θέλει προσδιορίζει εἰς ἕκαστον τῶν φυλακισμένων τὸν ὅσον τὸ δυνατόν χωρισμένον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, θέλει παραδίδει εἰς ἕκαστον τὰ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ θέλει διευθύνει τὰς ἐργασίας δίδων τὰς ἀνηκούσας ὁδηγίας.

Ἄρθρον 58. Αἱ γυναῖκες θέλουν ἐργάζονται εἰς χωριστὸν τόπον, ἐπιτυρούμεναι ἀπὸ τὴν δεσμοφύλακά των, ἥτις θέλει διευθύνει τὰς ἐργασίας των εἰς τὸ νὰ κόπτωσι καὶ βράπτωσι τὰ ὑποκάμισα καὶ ἄλλα ἀπὸ πανὶ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς φυλακισμένους, καὶ θέλει ἐπιστατεῖ αὐτῶν καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἄλλας ὑπὸ τοῦ Ἄρθρου 46 περιγραφείσας ἐργασίας.

Ἄρθρον 59. Ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ ἐργασία ὁ διδάσκαλος ἢ διευθυντὴς, ὁ φύλαξ καὶ ἡ δεσμοφύλαξ θέλουν λαμβάνει ὀπίσω ὅλα τὰ εἰς τοὺς φυλακισμένους ἢ εἰς τὰς φυλακισμένας δοθέντα ἐργαλεῖα, θέλουν τὰ ἀριθμῆ ἀκριβῶς, καὶ εἰς ἔλλειψιν τινος ἐξ αὐτῶν θέλουν κάμνει πρὸς τὸν διευθυντὴν τὴν προσήκουσαν ἐκθεσιν.

Ἄρθρον 60. Οἱ φύλακες καὶ ἡ δεσμοφύλαξ θέλουν ἀναφέρει, ὅσον τὸ δυνατόν, ταχέως πρὸς τὸν διευθυντὴν πᾶσαν ἔλλειψιν τῶν φυλακισμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὡς πρὸς τὴν σιωπὴν καὶ διαγωγὴν των κατὰ τὴν ἐργασίαν, καθὼς καὶ κάθε φθορὰν ἢ βλάβην τὴν ὁποῖαν οἱ φυλακισμένοι ἤθελον πράξει τόσον εἰς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐργασίας των ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης των.

Ἄρθρον 61. Δι' ἕκαστον φυλακισμένον καὶ δι' ἐκάστην φυλακισμένην, εἰς τοὺς ὁποίους συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Ὄργανικοῦ

Νόμου ἀνήκει τὸ τρίτον τοῦ ἐκ τοῦ ἔργου των κέρδους, θέλει βαστάται χωριστὸς λογαριασμός.

Ἄρθρον 62. Οἱ καταδικασμένοι, χωρισμένοι κατὰ γένος καὶ διηρημένοι εἰς τὰς ἄνω ρηθείσας κλάσεις κατὰ τὸ Ἄρθρον 52, θέλουν ὀδηγεῖσθαι εἰς περίπατον εἰς τοὺς περιβόλους κάθε ἡμέραν ἀπὸ τῆς 4 ἕως τῆς 6 Μ. Μ. ἀπὸ τῆς 1. 8βρίου ἕως ὅλου τοῦ μηνὸς Μαρτίου, καὶ ἀπὸ τὰς 5 ἕως τὰς 7 ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρις ὅλου τοῦ Σεπτεμβρίου.

Ἄρθρον 63. Οἱ ἀνήλικες φυλακισμένοι κατ' αἴτησιν τῶν γονέων των θέλουν ὀδηγεῖσθαι εἰς περίπατον δις τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου ἕως τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὰς ὥρας 8 Π. Μ. ἕως τὰς ὥρας 10, καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 5 Μ. Μ. ἕως τῶν 7.

Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἕως τέλους τοῦ Μαρτίου ἀπὸ τὰς ὥρας 9 ἕως τῶν 11 Π. Μ., καὶ ἀπὸ τὰς 2 Μ. Μ. ἕως τῶν 4.

Τὰς ἐπιλοίπους ὥρας τῆς ἡμέρας θέλουν διάγει εἰς τὰ κελλία των καὶ εἰς τὸ σχολεῖον συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 68 τον ὀργανικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 64. Οἱ ἔνεκα χρεῶν φυλακισμένοι δύνανται νὰ περιδιαβάωσιν εἰς χωριστὸν περιβόλον κατὰ τὰς αὐτὰς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον σημειωθείσας ὥρας.

Ἄρθρον 65. Εἰς τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου οἱ φυλακισμένοι ἄρρενες θέλουν ἐπιτηρεῖσθαι ἀπὸ τοὺς ἀνήκοντας φύλακας καὶ αἱ γυναῖκες ἀπὸ τὴν δεσμοφύλακα.

Ἄρθρον 66. Εἰς βροχερὰς ἡμέρας ἐκεῖνοι ἐκ τῶν φυλακισμένων, οἵτινες δὲν ἐργάζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια, θέλουν μένει κλεισμένοι εἰς τὰ κελλία των ἢ εἰς τόπους κρατήσεως· τὸ αὐτὸ θέλει συμβαίνει κατὰ τὰς ρηθείσας ἡμέρας καὶ ὡς πρὸς τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'.

*Πειθαρχία ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῶν γραμμάτων,
τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θρησκείας.*

Ἄρθρον 67. Κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπισήμους ἑορτὰς, ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 52, ὅλοι οἱ φυλακισμένοι ἀνεξαιρέτως θέλουν ὀδηγεῖσθαι, κατὰ τὰς ρηθείσας διαιρέσεις, τὰς 8 ὥρας π. μ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Καταστήματος διὰ νὰ ἀκούωσι τὴν θεῖαν λειτουργίαν καὶ τὴν διδασχὴν, ἥτις θέλει γίνεσθαι συμφώνως

νως με τὸ ἄρθρ. 127 τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου. Οἱ εἰς ἄλλο δόγμα ἀνήκοντες φυλακισμένοι θέλουν περιορίζονται κατὰ τὰς ρηθείσας ὥρας ἐντὸς τῶν ἰδίων κελλίων, ὅπου δύνανται νὰ λαμβάνωσι κάθε θρησκευτικὴν παραμυθίαν παρὰ τοῦ ἱερέως ἢ ποιμένου των, ἢ παρ' ἄλλου θρησκευτικὸν χαρακτῆρα φέροντος ὑποκειμένου.

Πᾶσα νοθεσία ἢ θρησκευτικὴ παραμυθία διὰ τοὺς φυλακισμένους Ἰσραηλίτας θέλει ἔχει χώραν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, καθ' ἣν περιπλέον θέλουν ἐξαιρεῖσθαι πάσης ἐργασίας.

Ἄρθρον 68. Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἐβδομάδος ἀπὸ τὰς ὥρας 5 μέχρι τῶν 6 Μ. Μ. ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι ὅλου τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 4 ἕως τῶν 5 ἀπὸ τῆς 1 Ὀβρίου ἕως ὅλου τοῦ Μαρτίου, ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἐδαφίων 2ου καὶ 3ου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, θέλουν παρευρίσκεσθαι τὴν Πέμπτην εἰς τὴν ἠθικὴν Κατήχησιν καὶ τὸ Σάββατον εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανικοῦ δόγματος.

Ἄρθρον 69. Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἐκάστης ἐβδομάδος, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀρισθείσας ὥρας, οἱ ἀμαθεῖς ἀνήλικες καὶ ἔφηβοι θέλουν διδάσκονται κατὰ τὴν Λαγκαστεριανὴν Μέθοδον νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ λογαριαζώσι ὡς ἐπρονοήθη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Ὀργανικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 70. Ὁ ἱερεὺς θέλει νοθετεῖ τοὺς φυλακισμένους εἰς τὴν ὑποταγὴν καὶ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς πειθαρχίας, θέλει προσπαθεῖ νὰ ἀνιχνεύῃ καὶ νὰ μανθάνῃ τὸν παρελθόντα βίον τῶν φυλακισμένων, τὰς ἀρχὰς των, τὰς κλίσεις των καὶ τὰ πάθη των, καὶ θέλει μεταχειρίζεται τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια τῷ χορηγεῖ ὁ ἱερεὺς χαρακτῆρ του, διὰ νὰ τοὺς παρακινή εἰς μετάνοιαν καὶ βελτίωσιν.

Τούτου χάριν δύναται νὰ ἐπισκέπτεται καθ' ἐκάστην ὅλους τοὺς φυλακισμένους εἰς τὰ κελλῖα των, τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τοὺς καταδικασμένους νὰ διάγωσιν εἰς μεμονωμένον κελλίον ἢ εἰς ἄλλην σωφρονιστικὴν ποινὴν.

Ἄρθρον 71. Ὁ ἱερεὺς θέλει ἐκλέγει τὰ βιβλία τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν γραμμάτων, τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκείας, καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἠθικὰ καὶ ἱστορικὰ βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν φυλακισμένων εἰς τὰ ἴδια κελλῖα των, καὶ θέλει δώσει κατάλογον ὅλων τῶν συγχωρημένων βιβλίων πρὸν τὸν Διευθυντήν.

Ἄν ἤθελεν ἐμπέσει διαφορά γνώμης μεταξύ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῆς Ἐπιτηρητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὰ προβληθέντα βιβλία εἰς χρῆσιν τῶν φυλακισμένων, ὁ Διευθυντὴς θέλει κάμνει τὴν ἀναφορὰν του εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κερκύρας διὰ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου, καὶ ἡ ἀπόφασίς του θέλει ὑπερισχύει.

Ἄρθρον 72. Ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ σχολείου θέλουν ἐμποδίζει ὑπ' εὐθύνην των κάθε κοινωνίαν μεταξύ τῶν φυλακισμένων, διαρκούσης τῆς ὥρας τῆς γραμματικῆς καὶ ἠθικῆς διδασκαλίας, καὶ θέλουν ἀναφέρει πρὸς τὸν Διευθυντὴν κάθε παραβίασιν τοῦ κανόνος τούτου.

Ἄρθρον 73. Οἱ φύλακες, οἵτινες θέλουν συνοδεύει τοὺς φυλακισμένους εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἀκροατήριον, πρέπει νὰ μένωσιν ἐκεῖ πρὸς ἐπιτήρησιν, διὰ νὰ μὴ ταραττεταί ἡ σιωπὴ καὶ ἡ εὐταξία. Αὐτοὶ θέλουν σημειοὶ κάθε ἔλλειψιν εἰς τὸ βιβλίον των κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΤΙΤΑΟΣ Ζ΄.

Πειθαρχία ἀποβλέπουσα τὰς ἐπισκέψεις καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν φυλακισμένων.

Ἄρθρον 74. Οἱ ἐπιτίμοι ἐπισκεπτόμενοι θέλουν κάμνει τὰς περιοδικὰς ἐπισκέψεις των, ὡς διατάττει ὁ ὀργανικὸς νόμος. Κανὲν ἐξωτερικὸν ὑποκείμενον δὲν θέλει εἰσέρχεται ἐντὸς τῆς ἐσωτερικῆς θύρας τοῦ καταστήματος χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ Διευθυντοῦ, ἢ χωρὶς νὰ ἔχη ἐγγραφὸν ἄδειαν πρὸς τῆς Ἐπιτηρητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ παρ' ἄλλης ἀρμοδίου ἀρχῆς.

Ἄρθρον 75. Οἱ εἰς τὸ προλαβὸν ἄρθρον συμειωθέντες ἐπισκεπτόμενοι θέλουν ἀπέχει τοῦ νὰ ὀμιλοῦν μὲ τοὺς φυλακισμένους, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπιτίμων ἐπισκεπτομένων, ὅταν οὗτοι ἔχουν νὰ ἐκπληρώσωσι χρέος τι, καὶ τῶν λοιπῶν, ὅταν λάβωσιν ἰδιαιτέραν ἄδειαν ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν καὶ ἐπὶ παρρουσία αὐτοῦ.

Ἄρθρον 76. Οἱ διὰ κακουργήματα κατάδικοι, καὶ οἱ κατάδικοι διὰ πλημμελήματα, πέραν τοῦ τρίτου βαθμοῦ τῆς ἐπανορθωτικῆς ποινῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των εἰμὴ ἀφοῦ παρέλθωσι δύο μῆνες ἀπὸ τῆς φυλακίσεώς των. Εἰς κάθε ἄλλην περίπτωσιν αἱ ἐπισκέψεις συγχωροῦνται ἀφοῦ παρέλθω-

σιν αἱ πρῶται δέκα ἡμέραι. Δι' ἐπισκέψεις αὗται αἵτινες δὲν δύναται νὰ διαρκῶσι πέραν τῆς ἡμισείας ὥρας, θέλουν λαμβάνει χώραν τὴν Κυριακὴν ἢ ἄλλην ἐορτάσιμον ἡμέραν ἀπὸ τὰς ὥρας 2 μέχρι τῶν 4 μ. μ. τὸν χειμῶνα, καὶ ἀπὸ τὰς 5 μέχρι τῶν 7 τὸ ἔαρ, εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διορισθέντα τόπον, καὶ ἐπὶ παρρησίᾳ ἐνὸς φύλακος, ἂν οἱ φυλακισμένοι εἶναι ἄρρενες, ἐπὶ παρρησίᾳ δὲ μιᾶς δεσμοφύλακος, ἂν εἶναι γυναῖκες.

Ἄρθρον 77. Δὲν θέλει εἶσθαι συγχωρημένον νὰ ἐπισκέπτηται τις τοὺς καταδικασμένους εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς, ἢ εἰς μεμονωμένον κελλὶον χωρὶς κατεπίγουσαν αἰτίαν καὶ χωρὶς τὴν ῥητὴν ἀδειαν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 78. Οἱ κατηγορούμενοι ἢμποροῦν νὰ δέχωνται τὰς ἐπισκέψεις τῶν συγγενῶν των δις τῆς ἐβδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ τὴν Κυριακὴν, κατὰ τοὺς καιροὺς καὶ τρόπους προσδιορισθέντας ἀπὸ τὸ προλαβόν 73 ἄρθρον. Καὶ ἀπὸ τοὺς δικηγόρους των καὶ ὑπερασπιστὰς των κάθε ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἡμέρας, καὶ ἰδιαίτερος ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἀνάγκη, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν θέλουν εἶσθαι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τοῦ φύλακος.

Ἄρθρον 79. Οἱ πολιτικοὶ χρεῶσται δύνανται νὰ δέχωνται ἐπισκέψεις ἀπὸ τοὺς δανειστὰς των, συγγενεῖς καὶ φίλους κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας προσδιορισθείσας παρὰ τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ προλαβόντος ἄρθρου, προσέτι καὶ εἰς ἄλλας ἡμέρας μὲ ἐπὶ τούτῳ ὅμως ἀδειαν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ χωρὶς τὴν ἄμεσον παρουσίαν τοῦ φύλακος.

Ἄρθρον 80. Ὅστις τῶν ἰδιωτῶν ἐπισκεπτομένων δὲν ἤθελεν ὁμιλεῖ μὲ χαμηλὴν φωνὴν, ἢ ἤθελεν ἐκφράζεται μὲ ὑποπτον τρόπον καὶ μὲ λέξεις ἀπρεπεῖς, ἢ ἤθελε διευθύνει πρὸς τὸν φυλακισμένον λόγους τείνοντας νὰ τὸν ἐρεθίσωσιν εἰς ἀπειθείαν, ἢ ἤθελε δώσει εἰς αὐτὸν δῶρον τι, θέλει διώκεται ἀπὸ τὸ Κατάστημα, χωρὶς νὰ τῷ συγχωρῆται πλέον ἢ εἴσοδος, ἐπιφυλαττομένης πάσης διατάξεως τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 81. Ἄν ὁ Διευθυντὴς ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ μὴ συγχωρήσῃ τὴν πρὸς φυλακισμένον τινὰ ἐπίσκεψιν, πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν κοινωνίαν μεταξὺ τοῦ ἐπισκεπτομένου καὶ τοῦ φυλακισμένου ἕως οὗ ἐκεῖνος λάβει ἐπὶ τούτῳ ἀδειαν ἀπὸ ἀρμοδίας τινὰ ἀρχῆν.

Ἄρθρον 82. Ὁ Διευθυντὴς δύνανται, ἂν τὸ κρίνῃ εὐλογον, νὰ διατάτῃ τὴν ἐξέτασιν ὑπακειμένων τινων, ὅταν αὐτὰ εἰσέρχωνται

ἢ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ Κατάστημα. Ἡ ἐξέτασις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἀπὸ ὑποκείμενα τοῦ ἰδίου φύλου.

• Ἄρθρον 83. Οἱ φυλακισμένοι κατάδικοι δὲν δύνανται νὰ γράψωσιν ἢ νὰ δέχωνται ἐπιστολάς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς των ἢ φίλους πρὸ τῶν περιόδων ὀρισθεισῶν ἀπὸ τὸ 73 ἄρθρον, ἐξαιρουμένης τῆς παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναγνωρισθείσης κατεπειγούσης ἀνάγκης.

Ἄρθρον 84. Κάθε ἐπιστολὴ σταλμένη παρὰ τινος οἰουδήποτε φυλακισμένου ἐκτὸς τοῦ Καταστήματος πρέπει νὰ ἀναγνωσθῆ καὶ ἐξετασθῆ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ, καὶ κάθε ἐπιστολὴ διευθυνομένη πρὸς τοὺς φυλακισμένους καταδίκους ἢ πρὸς τοὺς ὑπὸ δίκην ὄντας θέλει ἀνοίγεσθαι καὶ ἀναγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν, καὶ ἂν δὲν περιέχει πρᾶγμα τι δυνάμενον νὰ προξενήσῃ βλάβην θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τοὺς ἰδίους, πᾶσα δὲ ἄλλη θέλει ἐγχειρίζεσθαι εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Ἡ ἀλληγραφία τῶν πολιτικῶν χρεοφειλέτων θέλει εἶσθαι ἐλευθέρως ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀπλῆς χωρὶς ἔρευναν ἐπιθεωρήσεως τοῦ Διευθυντοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ Η.

Πειθαρχία ἀναφορικὴ πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον.

Ἄρθρον 85. Ὁ Ἱατροχειρουργὸς, ἐκτὸς τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας τῷ ἐπιβάλλει ὁ Ὄργανικὸς Νόμος, θέλει ἐπιτηρεῖ ἰδιαίτερώς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Καταστήματος διὰ νὰ φυλάττεται ἢ εἰς αὐτὸ εὐταξία καὶ πειθαρχία καὶ θέλει δίδει εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τὴν ἀνήκουσαν βοήθειαν. Διὰ τοῦτο θέλει ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ὑπηρετῶν, οἵτινες θέλουν διορισθῆ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 86. Ὁ Ἱατροχειρουργὸς θέλει λαμβάνει καθημέραν ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα καὶ ἀπὸ τὴν δεσμοφύλακα ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακισμένων, θέλει ἐπισκέπτεται τὸν ἀσθενοῦντα φυλακισμένον, θέλει ἐξετάζει τὴν ἀσθενειάν του καὶ ἀποφασίζει ἂν ὁ ἀσθενὴς δύναται ἢ ὄχι νὰ ἰατρευθῆ εἰς τὸ κελλίον του. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν θέλει κάμει τὴν ἀναφορὰν του πρὸς τὸν Διευθυντὴν, ὅστις θέλει δίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς διὰ νὰ μεταφέρωσι καὶ ἐπιαηρήσωσι τὸν ἀσθενῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Δευτέραν ἀναφορὰν θέλει κάμει ὅταν ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ μεταφερθῆ ὁ ἀσθενὴς εἰς τὸ κελλίον του.

Ἄρθρον 87. Ὁ ἰατροχειρουργὸς θέλει διορίζει τὰ ἰατρικὰ, φαγητὰ ἔκτακτα, ἐνδύματα ἢ σινδόνια περισσότερα ἀπὸ τὰ ὅσα διορίζει ὁ νόμος, καὶ ὅλα ταῦτα θέλει σημειοῖ εἰς τὰ κατάστυχά του, εἰς ὅποια θέλει σημειοῖ προσέτι τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦς διὰ τὸν ὁποῖον θέλουν χρησιμεύσει.

Ἄρθρον 88. Ὁ κατώτερος χειρουργὸς θέλει χορηγῆν πᾶσαν βοήθειαν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἱατροῦ. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εὐρίσκεται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ νοσοκομεῖον πρὸ τῆς ὥρας καθ' ἣν ὁ ἰατρὸς κάμνει τὰς ἐπισκέψεις του.

Ἄρθρον 89. Ὅταν αἰεὶς τὸν κατώτερον χειρουργὸν, καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς δοθεῖσαι διαταγαὶ τοῦ Ἱατροῦ δὲν ἤθελον ἐκτελεσθῆν με ἀκρίβειαν, οὗτος θέλει κάμνει ἀναφορὰν περὶ τούτου πρὸς τὸν Διευθυντήν.

Ἄρθρον 90. Ἐν περιπτώσει θανάτου φυλακισμένου τινὸς ὁ κατώτερος χειρουργὸς θέλει εἰδοποιεῖ τὸν Διευθυντήν, καὶ οὗτος θέλει κάμνει τὴν ἀναφορὰν του ἀμέσως πρὸς τὸ Ὑγειονομεῖον καὶ πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν Ἀστυνομίαν διὰ νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ἂν τούτο ἤθελεν εἶσθαι δυνατὸν.

ΤΙΤΛΟΣ Θ'.

Διατάξεις ἀναφορικαὶ πρὸς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἐκτελεστικὴ Ἀστυνομία συμφώνως μετὰ τὸ 103 Ἄρθ. τοῦ Ὄργανικοῦ Νόμου ἤθελε στείλῃ μετὰ συνοδείαν κρατηθέντα ὑποκείμενα.

Ἄρθρον 91. Ἄν κατὰ διαταγὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας ἡ δημοσίος δύναμις ἤθελε φέρει εἰς τὸ Κατάστημα ὑποκείμενόν τι κρατηθὲν κατὰ τὰς ὥρας εἰς τὰς ὁποίας τὸ Κατάστημα εἶναι κλεισμένον, ὁ Διευθυντὴς θέλει δίδει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς εἰς τὸν δεσμοφύλακα διὰ νὰ δεχθῆ τὸν κρατηθέντα.

Ἄρθρον 92. Ἀφοῦ λάβωσιν ἀπὸ τοὺς δημοσίους ἀνθρώπους κάθε πληροφορίαν ἀναφορικὴν εἰς τὸ ὄνομα καὶ κατάστασιν τοῦ κρατηθέντος ὑποκειμένου, θέλουν τὸν ἐξετάσει ἀκριβῶς καὶ τοῦ ἐπάρουσιν πᾶν ὅ,τι εὐρωσιν ἐπάνω του, μετὰ ταῦτα θέλει κλεισθῆ εἰς τὸ διορισθὲν εἰς αὐτὸν κελλίον.

Ἄρθρον 93. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος φυλακισθεὶς δὲν θέλει κοινωνήσει μετὰ τινὰ ἑωσοῦ δὲν λάβωσι παρὶ αὐτοῦ πληροφορίας παρὰ τῆς

ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας, μετὰ διακοίνωσιν τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ 103 Ἐπιγράφου τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου ὁ Διευθυντὴς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κάμη ἢ ἐξωστῆ ἀλλῆ ἀρμοδία ἀρχὴ δὲν τὸ συγχορήσει.

Ἐπιγράφον 94. Μετὰ τὰς ληφθείσας πληροφορίες τὸ ῥηθὲν ἄτομον θέλει θεωρεῖται ὡς οἱ ἄλλοι κατηγορούμενοι.

ΤΙΤΛΟΣ Ι.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἐπιγράφον 95. Πᾶσα πράξις διπληροῦσεως καὶ πειθαρχίας τὴν ὁποίαν δὲν προσίδεν ὁ ὄργανικός νόμος καὶ ὁ παρὼν κανονισμὸς, καθὼς καὶ κάθε κανονιστικὴ ὁδηγία ἀναφορικὴ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου θέλουν προσδιορισθῆ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ καταγραφῆ εἰς τὸ βιβλίον του, τὸ ὁποῖον θέλει ὀνομάζεται «Βιβλίον διαταγῶν τοῦ Διευθυντοῦ».

— Ἡ παροῦσα θέλει τυπωθῆ, δημοσιευθῆ καὶ μεταβιβασθῆ εἰς ὅν τινα ἀνήκει πρὸς ἐκτέλεσίν της.

Ἐπεδοκιμάσθη.

ΣΙΤΩΝ.

Ι. ΦΡΑΙΖΕΡ.

Ἐξάπορ' τοῦ
Λόγδ. Μεγ. Ἀρμ.

ΣΠ. Φ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

Θ. Ι. ΓΙΣΒΟΡΝΗΣ.

Ἐξάπορ' τῆς Βουλῆς
εἰς τὸ Γεν. Διαμ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἡ κατὰ τὸ 1875 δευτέρα Σύνοδος τοῦ Κακούργιοδικείου Ἀθηνῶν ὑπῆρξεν ἐκ τῶν μακροτέρων. Ἦρξάτο κατὰ Νοέμβριον 1875 καὶ ἐληξε κατὰ Φεβρουάριον 1876. Τὸ κατ' αὐτὴν σύστημα τῆς εἰσαγωγῆς μιᾶς ὑποθέσεως κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπεδείχθη συμφωνότερον πρὸς τὴν ἐπισημότητα τῆς δριμυτῆς δικαιοσύνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μὲν χρόνος δὲν πρέπει νὰ περισφίγγηται, ἡ δὲ ἀνάπτυξις

τῶν μαρτυριῶν καὶ τῶν ἀγορεύσεων ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖον τοῦ ἐλευθέρου οἰκοδομήματος λίθου.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ σύνοδον ὑπεβλήθησαν 79 ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 20 ἀνεβλήθησαν καὶ 59 ἐξεδικάσθησαν. Ἐκ τῶν τελευταίων αἱ 12 ἀπέβησαν ἀθωοτικάι, αἱ 8 ἀπαλλακτικάι καὶ αἱ 39 καταδικαστικάι. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ εἰσαχθεῖσών, ἐπὶ 79 ὑποθέσεων αἱ 45 ἀπέβλεπον εἰς τὴν πρὸς τὸ αἷμα ροπὴν, διότι ὑπολογίζονται, 18 κατηγορίαι ἐπὶ ἀναιρέσει, 9 ἐπὶ φόνῳ, 10 ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, 5 ἐπὶ ἀπαπείρᾳ φόνου, 1 ἐπὶ τραύματι θανατηφόρῳ, 1 ἐπὶ μονομαχίᾳ ἐπενεγκούσῃ θάνατον, 1 ἐπὶ παιδοκτονίᾳ. Ἔχει τι ὄντως ἀξιοσημεῖωτον ἢ τῶν αἱματηρῶν πράξεων πρὸς τὰς μὴ τοιαύτας ἀναλογία τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, 4:3.

Μετὰ τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς ζωῆς ἔρχεται τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς παρουσίας, διότι ὑπολογίζονται εἰς 24 αἱ κατ' αὐτὸ σχετικαὶ κατηγορίαι, ἧτοι 5 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, 10 ἐπὶ κλοπῇ, 3 ἐπὶ ἀπάτῃ, 1 ἐπὶ ἐξαφανίσει ἐγγράφου, 1 ἐπὶ ψευδορκίᾳ, 1 ἐπὶ ζωοκλοπῇ, 1 ἐπὶ ἰδιοποιήσει, 1 ἐπὶ παραχαράξει καὶ 1 ἐπὶ ληστείᾳ (τοῦ ἔτους 1867).

Τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς τιμῆς περιέλαβε 6 κατηγορίας, ἧτοι 5 ἐπὶ βιασμῷ καὶ 1 ἐπὶ διαγαμίᾳ. Πρέπει εἰς τὴν γενικὴν ἀπαρίθμησιν νὰ προστεθῶσι καὶ 3 κατηγορίαι ἐπὶ ἐγκλήματι κατὰ τῆς πολιτείας (1 ἐξύβρισις τοῦ βασιλέως καὶ 2 παραβάσεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου).

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὴν πρὸς ἐκάστην τάξιν τῶν ἀνωτέρω ἐγκληματικῶν τάσεων διεύθυνσιν τῶν ἐτυμηγοριῶν τῶν ἐνόρκων, ἐκ τῶν 24 ἐπὶ ἐγκλήματι κατὰ τῆς παρουσίας κατηγοριῶν αἱ ἡμίσεις ἀπέβησαν καταδικαστικάι, 9 ἀθωοτικάι ἢ ἀπαλλακτικάι καὶ 3 ἀνεβλήθησαν. Ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τῆς τιμῆς ἡ ὀρκωτὴ δικαιοσύνη ἐδείχθη πολὺ αὐστηροτέρα, διότι ἐπὶ 6 κατηγοριῶν αἱ 4 ἀπέβησαν καταδικαστικάι καὶ αἱ 2 ἀνεβλήθησαν. Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τῆς πολιτείας, διότι ἐπὶ 3 ὑποθέσεων αἱ 2 ἀπέβησαν καταδικαστικάι καὶ ἡ ἑτέρα ἀνεβλήθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς ἢ διεύθυνσις τῆς ὀρκωτῆς τῶν Ἀθηνῶν δικαιοσύνης ὀδηγεῖ εἰς τὰ ἐκ τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν προκύπτοντα συμπεράσματα. Ἐπὶ 45 κατηγοριῶν αἱ 24 ἀπέβησαν καταδικαστικάι, 14 ἀνεβλήθησαν καὶ 10 ἀπέβησαν ἀθωοτικάι ἢ ἀπαλλακτικάι.

Ἡ ἀναλογία μεταξὺ τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς παρουσίας καὶ τῶν ἐγκλημάτων κατὰ τῆς ζωῆς εἶναι ἐπὶ μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων ὡς 21 (Π):35 (Ζ), ἐπὶ δὲ τῶν ἀθώσεων ὡς 9 (Π):10 (Ζ), ἐπὶ δὲ τῶν καταδικῶν ὡς 12 (Π): 21 (Ζ). Τὰ συμπεράσματα ὅθεν ἱκανῶς ἐνθαρρυντικὰ πρὸς τὴν κατὰ μέσον ὄρον ὀρθοτέραν ὀσημέραι ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ἐὰν ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῶν αἰώνιων βάσεων αὐτῆς ἀνήκει οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τελειοποίησιν τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, μὴ λησμονήσωμεν τὴν κατὰ τόπους ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὑπάρχουσαν ποικιλίαν. Τοιοῦτοτρόπως αἱ ἀστυκαὶ κοινότητες προπερεύονται ἐν πολλοῖς καὶ κατὰ τὴν ποιότητα τῶν ἀπεσταλμένων αὐτῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς δημοτικῆς Θεμίδος. Καὶ αἱ ἐξοχικαὶ δὲ κοινότητες τῆς Ἑλλάδος, δεικνύουσαι φανερά σημεῖα σπουδαίας ἐπιδόσεως εἰς τὸ εὐρὺ τοῦ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ στάδιον, ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πρέπει νὰ ἐλπίζωσι τὴν ὀριστικὴν ἐπὶ τέλους ἀνάπτυξίν των τόσον, ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ δικαίου ὅσον καὶ τὴν τῆς πολιτείας καὶ τῆς λοιπῆς τοῦ δημοσίου βίου ἀποκαταστάσεως.

Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ.

Ἄριθ. 1808.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν παρὰ Πλημμελειοδίκαις ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Θείου Λόγου ἐν ταῖς φυλακαῖς ἀνήκει εἰς τὰς μεγάλας ἐννοίας τῆς ἀνορθώσεως τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Ἄν ἡ θρησκεία δὲν ὀμιλῇ εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς Δικαιοσύνης τιμωρουμένων, οἱ τοῖχοι τῶν δεσμωτηρίων χρησιμεύουσι μᾶλλον εἰς ἐξαγρίωσιν τῶν ἐν αὐτοῖς κρατουμένων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων.

Κατὰ πόσον ἡ τῶν καθ' ἡμᾶς φυλακῶν πρακτικὴ ἀφίσταται τῆς εὐρείας ταύτης θρησκευτικῆς ἀποστολῆς, εἶναι σαφέστατον πόρισμα πολλῶν πληροφοριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀνάγεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ποῦ μὲν ἐκκλησιῶν ἀπανταχοῦ δὲ ἀξίων τῆς ἀποστολῆς ταύτης

ιερέων. Ὑπὸ τοιαύτας τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν ἐλλείψεις, ἢ παρέμβασις τῆς λειτουργίας τῶν ἱεροκλήρικων περιβάλλεται μεγίστην χρησιμότητα, περὶ τῆς ὁποίας πρίκειται νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς εἰς προσοχὴν καὶ περαιτέρω ἐνέργειαν. Διότι ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς κατὰ τὸ ἄρθρον Δ' τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1858 διατάγματος ἐπὶ λέξει «ἐκαστος ἱεροκλήριξ ἐν οἰαδήποτε πόλει τῆς ἰδίας περιφερείας τύχει, ἐνθα ὑπάρχει κεντρικὴ φυλακὴ, ὀφείλει, συνεννοούμενος μετὰ τῶν ἐπιτοπιῶν ἀρχῶν, νὰ εἰσέρχεται εἰς αὐτήν, καὶ διὰ τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοὺς καθειργμένους διδασκῶν καὶ διὰ τῆς χρήσεως καταλλήλων παραδειγμάτων προτρέπη τοὺτους εἰς τὴν εὐσέβειαν, εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κακῶν ἀποστροφὴν, καὶ εἰς εὐλαρινὴ καὶ ἀληθῆ μεταμέλειαν, — ἀφ' ἑτέρου ὁ θεσμὸς οὗτος κατὰ τὸ πλείστον ἀργεῖ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1867 ἐγκυκλίου τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγινώσκω «ὅτι τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰργμένους εὐάριθμοὶ τινες ἱεροκλήρικες διδάσκουσιν», εἰς ὅπερ ἢ μέχρι τοῦδε εἰσαγγελικὴ πείρα πανταχόθεν προσθέτει «καὶ μάλα γε σπανίως».

Ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις παρακαλῶ τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς ἵνα διὰ πάσης δραστηριότητος ἐπιστατήσωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προμνησθέντος διατάγματος, συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἐν ἧ ἐδρεύουσι πόλει Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν διὰ τὸ τέλος τῆς, ἀπὸς τοῦλάχιστον τοῦ μηνός, ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς πόλεως τῶν ἱερᾶς διδασκαλίας ἐκ μέρους τῶν κανονικῶν ἱεροκλήρικων, καὶ ὅσακις οὗτοι ἐλλείπουσιν, ἐκ μέρους ἑτέρου τινος λογίου ἐκκλησιαστικοῦ. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ τούτου καθήκοντος παρακαλῶ τοὺς ΚΚ. Εἰσαγγελεῖς ἵνα ἐνίοτε παρευρίσκωνται πρὸς ἐκτίμησιν τῶν προσδοκωμένων καρπῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ περιμένω κατὰ τριμηνίαν πληροφορίας περὶ τῆς ἐπιμελοῦς ἐν ταῖς ἀφ' ὑμᾶς φυλακαῖς διδασκαλίας τῶν κατὰ τύπους ἱεροκλήρικων, πρὸς οὓς παρακαλῶ ἵνα κοινοποιήσητε ἀντίγραφον τῆς παρουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1876

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}. — ΦΥΛ. 10^{ον}

ΜΑΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 76

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Ήθικοποίησις τῶν Καταδικῶν (Ἔργασια) ὑπὸ τοῦ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΣΚΟΥΖΕ	σελ. 147
2. Πρόνοια ἐν Τουρκίᾳ περὶ Φυλακῶν	» 155
3. Μετὰ τὴν Φυλακὴν	» 158
4. Ἡ ἐν τῇ Φυλακῇ Ἡμέρα	» 160

ΑΛΛΗΛΟΓΑΦΙΑ.

Πρὸς τοὺς ἐν Μενδρεσὲ ἀντιγραφεῖς καταδίκους. — Γράψατε ἕκαστος εἰς τὶ θέλετε νὰ δαπανηθῇ τὸ ἐκ τῆς ἀντιγραφικῆς ἐργασίας σας καταρτισθὲν ποσόν. Ἐχετε ἀνάγκην ἐνδυμάτων θερινῶν; Μήπως θέλετε νὰ σταίητέ τι εἰς τὰς αἰμογενεῖάς σας; Ὁ κόσμος δὲν τελειώνει εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς· ὑπάρχουσι τέκνα, γονεῖς, σύζυγοι, συγγενεῖς. Ἀνάμνησις δὲ εἶναι καὶ ἀγάπη ἡ ζωῆ.

Πρὸς τὸν ἐν καταδίκον. — Ἐχεις παράπονα κατὰ τῶν δικαστῶν σου καὶ τῶν δικηγόρων σου. Οὐδὲ οἱ πρῶτοι σὲ ἠδίκησαν, οὐδὲ οἱ δεῦτεροι σὲ ἄφησαν ἀνυπεράσπιστον.

Πρὸς τὸν ἐν καταδίκον. — Ἡ μεταμέλεια εἶναι θρίαμβος τῆς ψυχῆς κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τοὺς μετανοοῦντας. Ἐχει καὶ ἡ Πολιτεία τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. Ἐλπίζε.

Πρὸς τὸν ἐν καταδίκον. — Εἰρήνευσον πρὸς τοὺς ἐμοτύχους σου. Πῶς! καὶ ἐντὸς τῆς φυλακῆς τολμᾷς νὰ ἀδικῆς;

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Γ'.—'Εργασία.

'Αργία μήτηρ κακίας, λέγει αρχαία παροιμία' και τρώντι ἔνεκα ἀργίας και ὀκνηρίας περιέπεσαν οἱ πλείστοι τῶν φυλακισμένων εἰς τὸ ἐγκλημα, και διὰ τῆς ἐργασίας δύνανται νὰ ἀναμορφωθῶσι, ἥτις ἐμπνέει τῷ ἀνθρώπῳ τὴν τάσιν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν και τὴν τάξιν, και ἀνυψοῖ τὸν ἔνεκα τοῦ ἐγλήματος ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει ἐκπεπτωκότα και ἐξουδενωθέντα ἄνθρωπον.

Κατὰ φυσικὸν λόγον ἄνθρωπος ἀνευ ἀνατροφῆς και ἀπαίδευτος, ὅστις κλεισθῆ ἐντὸς φυλακῆς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνασχολήσεως, ἐκτὸς ὅτι θέλει ἐτι μᾶλλον συνειθίσει εἰς τὴν ἀργίαν, δὲν συλλογίζεται τίποτε καλόν· ἡ ὀμιλία του ὡς και αἱ σκέψεις του δὲν ἀφορῶσιν ἄλλο ἢ σχέδια πῶς νὰ δυνθῆ νὰ δραπετεύσῃ, και πῶς ἀπαξ ἐξεληθὼν νὰ ἐταρμόσῃ τὰ παρὰ τῶν ἐπιδεξιωτέρων και μᾶλλον πεπειραμένων συμφυλακισμένων δοθέντα αὐτῷ μαθήματα περὶ τὸ ἐγκληματεῖν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ τελειοποιηθεῖσα αὐτοῦ ἱκανότης θέλει τὸν προστατεύσει και καταστήσει αὐτῷ δυνατόν νὰ μὴν ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης. Διὰ τῆς ἐργασίας ἀποφεύγονται πάντα ταῦτα· διότι πρῶτον μὲν ἐν τινι ἐνησχολημένος, οὔτε εἰς συνομιλίαις οὔτε εἰς στοχασμοὺς διαφθείροντας τὴν ψυχὴν ἀφίεται, κατόπιν δὲ ἀποβάλλει τὴν ἔξιν τῆς ὀκνηρίας, ἀποκτῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν πολλοῦ λόγου ἀξίαν συνήθειαν τοῦ ἐργάζεσθαι, ἥτις εἶναι τὸσον φυσικὴ, ὥστε κατανατᾶ ἐπὶ τέλος ἀνάγκη.

Ὁ ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος τόσον μοχθήτας και πρῶτος δούς ἀφορ. μὴν πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν φυλακισμένων Howard ἔλεγε: «Καταστήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἐργατικούς, ὅα τοὺς καταστήσητε

τιμίους». — Ὁ ἔξοχος οὗτος φιλόανθρωπος εἶχε δίκαιον ἢ τακτικῆς, ἐπιμελῆς καὶ ἐντιμῆς ἐργασία, ἥτις εἶναι μέσον ὑπάρξεως, εἶναι συγχρόνως ἰσχυρὸν βελτιτικὸν πρὸς τὴν τιμιότητα. Οὐδόλως λοιπὸν ἀπορίας ἀξίον, ἂν θεωρητῆται ὡς ἐν ἓκ τῶν ἰσχυροτέρων καὶ ἴσως τὸ θετικώτερον μέσον πρὸς ἠθικοποιήσιν τῶν ἐν τῇ φυλακῇ περιλήθοντων. Ἰδῶμεν νῦν πῶς εἰ, τὰ καθεκαστα κανονίζεται ἢ ἐνασχόλησις, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάγκη παρὰ πάντων ὁμολογεῖται.

Ἐν πρώτοις, σημειωτέον ὅτι ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργασία διακρίνεται εἰς δύο εἶδη. Ἡ ἐπιβάλλεται τοῖς φυλακισμένοις ἀπλῶς, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ παιδευθῶσι σωματικῶς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐνασχολοῦνται εἰς ἔργα ὅσον ἔνεστι ἐπίπονα, σπανίως ἀποφέροντα κέρδος τι ὁπότε ὀνομάζεται ἐργασίας πρὸς τιμωρίαν (Ignaviai penal), ἢ ἐξ ἐναντίας, ἐν ᾧ κύριος σκοπὸς εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν καταδίκων ἀπασχολουμένης τῆς διανοίας αὐτῶν, ζητεῖται πρὸς τούτοις νὰ ἐπιτευχθῆ καὶ ὑλικὸν κέρδος, καὶ αὕτη ὀνομάζεται παραγωγικὴ (Ignaviai industrial) ἢ πρὸς βελτίωσιν τῶν καταδίκων ἐργασία. Ἡ πρώτη, λείψανον τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς βαρβαρότητος χρόνων, τὴν σήμερον ὡς ἐξαιρέσεις πλέον ἀπαντᾶται, καὶ κινεῖ τὴν ἀπορίαν τῶν ἀνευρισκόντων αὐτήν, ἐν ταῖς θεσμοῖς κράτους πεπολιτισμένου, οἷον ἡ Ἀγγλία, καθότι οὐδαμοῦ ἄλλοθι εἴτε ἐν Εὐρώπῃ, εἴτε ἐν Ἀμερικῇ βλέπομεν πλέον τὸν ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς καὶ Ἰνδικαῖς φυλακαῖς ἐν χρήσει τροχὸν (Iread mill) καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὄργανα (ὡς τὸ drill-shot, crank-wheel κτλ.), διὰ τὰ ὁποῖα, ὡς εὐφυῶς παρετήρησέ τις ἐν τῷ διεθνῇ συνεδρίῳ τοῦ 1872 ἐν Λονδίῳ, αἱ ἡπειρωτικαὶ γλώσσαι δὲν ἔχουσιν οὐδὲ λέξεις ἀντιστοιχοῦσας.

Δικαίως καταργήθη καὶ πρέπει νὰ ἀπσκορακισθῆ ἀπὸ πᾶσαν φυλακὴν, ἐν ᾗ ζητεῖται ἡ ἠθικὴ τῶν καταδίκων βελτίωσις, διότι ἂν ὁ ἐγκληματίας ἐκ φύσεως ἢ κακῆς συνήθειας δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν, αἱ τοιαῦται βάσανοι καὶ κοπιαστικὴ ἀνωφελεῖς ἐνασχόλησις του δὲν φέρουσιν ἄλλο ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν μαρτυρίαν πολλῶν εἰδημόνων, ἢ νὰ τὸν κάμωσι νὰ μισήσῃ τὴν ἐργασίαν, καὶ βεβαίως, ὅταν ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς μετὰ τοιαῦτα αἰσθήματα, δὲν θέλει ζητήσῃ δι' ἐντίμου τινος ἔργου νὰ κερδίῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἀλλ' οὔτε ὡς μέσον ἐκφοβίσεως δικαιολογεῖται πλέον ἢ τοιαῦτη ἐργασία, διότι ἀπεδείχθη ὅτι καὶ αἱ βαρύτεραι ποιναὶ μηδ' αὐτῆς τῆς κεφαλικῆς ἐξαιρουμένης δὲν ἠλάττωσαν ποτὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐγκληματούντων, οὐδὲ

τόν τῶν ὑποτροπιάζόντων. Αἱ βάρβαροι ποιναὶ ἐμποδίζουσι τὴν μόρφωσιν τῶν ἡθῶν, καὶ δὲ βίβαναι καταβάλλουσι τὸ σῶμα ἀλλὰ οὐδὲν δύνανται ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἥτις σκληρο-ομένη ἀποκλείεται πρὸς πᾶσαν ἐξωθεν σωτήριον ἐπιρροήν.

Ἄδιστάκτως δὲ ἀταί τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μόνη ἡ παραγωγικὴ ἐργασία ἢ ἔχουσα πρὸς ὀρθολογῶν τὴν ἡθικὴν ἀναμόρφωσιν τῶν καταδικῶν, ἀνταποκρίεται εἰς τὰς σημερινὰς περὶ φυλακῶν ἰδέας· διότι ἵνα ἐξαπατήσῃ ἐπὶ τῶν κρατουμένων ἀγαθὴν ἐπιρροήν, ὡς ἀνωτέρω ἐξηγήθη ἀνάγκη νὰ γίνεται σύμφωνα πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους, δηλαδὴ νὰ ἐπιφέρει ἀμοιβήν. Πῶς δύναται νὰ ἐμπνευσθῇ εἰς τὸν φυλακισμένον ἢ ἐξίς καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν· ὅταν ἐκ ταύτης μόνας τὰς δυσταρσεκείας ἔχη, καὶ οὐδεμίαν ἀπολαμβάνει ἀμοιβήν τῶν σωματικῶν του κόπων;

Καὶ ἡθικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἡ παραγωγικὴ ἐργασία εἶναι βεβαίως ἡ καταλληλοτάτη. εἶναι ὠφέλιμος μὲν τῷ καταδικῶ, διότι τῷ παρέχει τὰ μέσα νὰ βοηθήσῃ τὴν ἐν ἐνδεῖα εὐρισκομένην οἰκογενεῖάν του, νὰ ἀποκλιώσῃ ἴσως ἐν μέρει ἐκεῖνον ὃν ἠδίκησε, νὰ προμηθευθῇ μερικοὺς μετριασμοὺς τῆς διαίτης ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ κατα τὴν ἐλευθερίᾳ του ζῆσθαι τιμίως δι' ἐπαγγέλματός τινος ἀνεξαρτήτου. Συμφέρει δὲ καὶ τῷ κράτει, ὅπερ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἀποζημιούται ἐν μέρει διὰ τὰς πρὸς συντήρησιν τῶν φυλακισμένων δαπάνας του.

Ἡ ἐνασχόλησις ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὄρους εἶναι φυσικὴ, ἀνταποκρινομένη εἰς τὸν προορισμὸν καὶ τὰς συνθηκὰς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναμνησθητικῶς ἢ καταλληλοτέρα, δὲν ἔχει δὲ τίποτε τὸ προσβλητικόν, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐπιβαλλομένη διεγείρησθαι τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ κρατουμένου, διότι ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων οἱ πλείστοι τῶν ἐν τῇ φυλακῇ ἀνήκουσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, αἵτινες ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν των ἀποζῶσι καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δι' αὐτοὺς νεωτερισμὸς.

Βεβαίως μεγίστην ἐπιρροήν ἔχει ὁ τρόπος δι' οὗ ἐπιβάλλεται τοῖς φυλακιστέοις ἡ ἐργασία, καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς· ἐπὶ τούτου ἐρριζομένη ἐκ τῆς ἐκθέσεως τεσσάρων Ἀγγλῶν δικαστῶν, ἐπισκερθέντων τὰς ἐν Ἰρλανδίᾳ φυλακὰς τὰς ἀκολοῦθους λίαν ἀκριβοῦς σκέψεις. Ἡ σόκνησις καὶ ἡ ἀποστροφή πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ἀπαιτοῦσαι κόπον σκληρὸν, ἀπαρτίζουσι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς τάξεως τῶν

σκακούργωνι Ἐν Ἀγγλίᾳ ζητοῦμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὸ κακὸν αὐτὸ
 »παρουσιάζοντες τὴν ἐργασίαν ὑπὸ τὴν εἰδεχθιστέραν μορφήν τῆς
 »ἐξαναγκάσεως, τὴν τοῦ tread mill, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη, ὅπου τοῦτο
 »κατηργήθη, προσπαθοῦμεν νὰ ἐκβιάσωμεν τὴν ἐργασίαν διὰ τοῦ
 »φόβου τῆς τιμωρίας. . . Οἱ διευθύνται τῶν Ἰρλανδικῶν φυλακῶν
 »ἠκολούθησαν σύστημα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον, καταστήσαντες τὴν
 »μὲν ἀεργίαν ὡς τιμωρίαν, τὴν δὲ ἐργασίαν ὡς ἀπόδειξιν εὐνοίας
 »καὶ ἀμειβῆν. Ὁ κατάδικος, ὅστις ὑποβάλλεται εἰς αὐστηράν ἐν
 »τῷ κελίῳ ἀπομόνωσιν, στερημένος πείσης ἐργασίας, ταχέως αἰσ-
 »θάνεται ὅτι οἰαδήποτε ἐνασχόλησις ἤθελεν εἶσθαι ἀνακούφισις ἐν
 »τῇ μονοτονίᾳ τῆς ὑπάρξεώς του. Ἡ στέρησις ἐργασίας κατανατᾷ δι'
 »αὐτὸν κακὸν πλέον ἐπαισθητὸν τῆς ποινῆς, καὶ κακὸν τόσον ἀνυ-
 »πόφορον ὥστε, ἂν παρετίνατο ἐπὶ μακρότερον διάστημα χρόνου, ἢ
 »διανοητικὴ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου συχνὰ ἤθελεν ὑποκύψῃ. Ἐξ ἐναν-
 »τίας ὅταν ἡ κατάστασις αὐτῆς δὲν παραταθῇ πέραν τοῦ δέοντος,
 »ἐπιφέρει ὑπὸ πολλὰς ἐπιφεύε καλλίστα ἀποτελέσματα.

Ἐκ τῶν τόσον ἐρθῶν αὐτῶν παρατηρήσεων εὐκόλως ἐννοεῖ τις
 τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ
 μεγαλειτέρα προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν διευθυνόντων τὰς φυλακὰς. Δύ-
 νатаί τις ἴσως δι' αὐστηρῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, οἷον στέρησιν τρο-
 φῆς καὶ ἄλλων τοιούτων μέσων, νὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν κατάδικον εἰς
 ἐργασίαν, ἀλλὰ ποῖον ἔσεται τὸ ἀποτέλεσμα; Ὡς πρὸς μὲν τὴν ἠθι-
 κὴν ἐποψίαν, ὅτι ὁ φυλακισμένος, ὁ ὑποκύπτων εἰς τὴν βίαν, θέλει ἐξέλ-
 θαι νῆς φυλακῆς ἀποσαρεφόμενος τὴν ἐργασίαν· ἐτι μᾶλλον ἢ πρότε-
 ρον ὡς πρὸς δὲ τὴν πρακτικὴν ὅτι θέλει προσπαθεῖ, εἴτε διαφου-
 ρῶν τὴν ἐπιτήρησιν νὰ μὴ ἐργάζεται, ἢ, ὑποκρινόμενος ὅτι κάραι
 τοῦτο νὰ παράγῃ ὅσον ἐνεστὶν ἐλιγώτερον ὥστε ἡ ἀξία τῆς ὑπ'
 αὐτοῦ γινομένης ἐργασίας νὰ καθίσταται σχεδὸν ἰδανικὴ, καὶ οὕτως
 ἐκδικεῖται διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐτῷ ὑποχρέωσιν.

Ἐπιπρὸς τοῦτο εἶναι λίαν εὐκόλον εἰς τὸν κατάδικον, ὡς ἡ πέψα
 ἀπέδειξε, πρέπει νὰ προσπαθῇ τις μᾶλλον διὰ τοῦ συμφέροντος, τοῦ
 ἰσχυροτάτου ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐλατηρίου ὡς καὶ δι' ἄλλων
 ψυχολογικῶς καταλλήλων μέσων, νὰ ἐνεργῇ ἐπ' αὐτῶν νόμ. ζῶ δι'
 ὅτι ἢ τῆς φυλακῆς πειθαρχία οὐδόπως πάσχει, ἐάν, κατορθουμένου
 τοῦ ζητουμένου ἀποτελέσματος δι' ἄλλων μέσων, δὲν γίνεται συχνὰ

χρήσις τῶν ποινῶν, αἵτινες οὕτω διατηροῦσιν ἀκμαιοτέραν τὴν ἐκφιδιστικὴν αὐτῶν ἐνέργειαν.

Ἐὰν ὅπως ἐμπνευσθῆ τῷ φυλακισμένῳ ἢ πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀγάπη καὶ ἐξεγερθῆ ὁ ζήλος του πρὸς τὴν ἐπιμελῆ ἐνασχόλησιν, δι' ἧς δύναται νὰ ἀποζημιῶσὶ ἐν μέρει διὰ τὰς τῆς συντηρήσεώς του δαπάνας, εἶναι σκόπιμον καὶ πρακτικὸν νὰ δίδηται αὐτῷ ὄφελος χρηματικὸν διὰ τῆς παραχωρήσεως μέρους ἐκ τῶν κερδῶν του, δὲν πρέπει ὁμως ἢ ἀμοιβῆ αὐτῆ νὰ ᾔηται τόσον μεγάλη ὥστε νὰ καθιστᾷ τὴν τύχην τοῦ φυλακισμένου καλλιτέραν πολλᾶκις ἐκείνης τιμίῶν ἐργατῶν. Τοῦτο ἤθελε συμβῆ, διότι ὁ φυλακισμένος, ἔχων ἀσφαλισμένην κατοικίαν καὶ τροφὴν τακτικὴν, πολλᾶκις καλλιτέραν ἐκείνης ἦν τίμιοι πτωχοὶ ἐργάται μόλις δύνανται νὰ παρέξωσι τῇ οἰκογενείᾳ των, ἤθελεν ἔχει πλεονέκτημα ὑπὲρ τὸν τίμιον ἐργάτην τὸ ποσὸν τῶν κερδῶν του ὅπερ ἀφίσταται αὐτῷ, καὶ ὅπερ δὲν δύναται νὰ δαπανᾷ ὀλόκληρον ἐν τῇ φυλακῇ. Τὸ τοιοῦτον ἐκτὸς ὅτι δὲν ἤθελεν εἶναι δίκαιον, θὰ ἦτον ἥμισυ πρακτικόν, ἤθελεν ἐμψυχῶσαι τὸ ἔγκλημα, παρκινοῦν ἴσως πολλοὺς ἐνδεδεῖς εἰς παράπτωμά τι, ἵνα, φυλακισθέντες, ἀπλλαγῶσι τῆς φροντίδος πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἡμερουσίας τροφῆς καὶ ἐνδαιτιήσεώς των, ἐξέλθωσι δὲ τῆς φυλακῆς ἔχοντες διαθέσιμον χρηματικὸν ποσόν, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως δὲν ἤθελεν ἴσως τοῖς συμβῆ. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἡ τροφὴ τῶν φυλακισμένων πρέπει νὰ ᾔηται ἀκριβῶς τόση, ὅση ἀρκεῖ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν διὰ τῆς ἐργασίας καταναλισκομένων σωματικῶν δυνάμεων, καὶ οὐδὲν πλέον, ἀπλουστάτην δὲ ὅσον τὸ δυνατόν, ἢ διδομένη αὐτοῖς ἀμοιβῆ πρέπει νὰ εἶναι τοσαύτη μόνον, ὥστε νὰ δύνανται διὰ ταύτης νὰ συντηρηθῶσιν ἕως οὗ εὕρωσιν ἐργασίαν κατὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξοδῶν των, ἢ ἀγοράσωσι τὰ πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος των ἐργαλεῖα, δι' ὧν εὐκολύνεται αὐτοῖς ἡ εὕρεσις ἐνασχολήσεως.

Ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν διδομένη τοῖς φυλακισμένοις ἀμοιβῆ κανονίζεται διαφοροτρόπως κατὰ τόπους. Εἰς τινὰ κράτη λ. χ. ἐν Αὐστρίᾳ, Βαδῆ, Βελγίῳ καὶ Ὁλλανδίᾳ ἀναγνωρίζομεν αὐτοῖς δικαιώματος ἐπὶ μέρος τῆς παρ' αὐτῶν πειραθείσης ἐργασίας, τὸ ποσὸν κανονίζεται λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν παρεκτὸς τῆς κολάσεως εἰς τὴν κατεδικάσθησαν (φυλικίσις, εἰρητῆ ἢ δεσμὰ), τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐπιτηδειότητος ὡς καὶ τοῦ παραχθέντος ποσοῦ ἐργασίας. Εἰς ἄλλα

δὲ Κράτη οἶον ἐν Γαλλίᾳ, Βαυαρίᾳ, Βοιτεμβέργῃ καὶ Πρωσσίᾳ, προκτὸς τῆς ἐργασίας καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ φυλακισμένου ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν εἰς τὴν καταμέτρησιν τῆς παρεχομένης αὐτῷ ἡμοιότητος. Ἐν Νορβηγίᾳ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν οὐδεὶς ἰα παραχωρεῖται αὐτοῖς ἀραιότης, πλὴν ἐσχάτως ἤρχισαν νὰ ἐκέπτωνται ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ πρῶτον εὐστυχῆσαι. Ἐν Ἑλλανδίᾳ ὅπου ἰσχύει τὸ προοδευτικὸν εὐστυχῆσαι (τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλανδικὸν εὐστυχῆσαι) κατ' ἀρχὴν οἱ φυλακισμένοι οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα μερίσματος εἰς τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας των κέρδη, ὡς ἐνθάλλοντες δὲ δίδεται αὐτοῖς, εἰς ὄψρον, χρονιατικὸν τι ποσὸν, ὅπερ ἀρξάναι ἀναλόγως τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀήκουσι, προβεβαζόμενοι καθ' ἑρριτρίνα χρονικὰ διαστήματα ἀναλόγως τῆς καλῆς των διαγωγῆς καὶ ἐπιμελείας.

Ἐκ τοῦ οὗτω σχεδιαζομένου χρονιατικοῦ (procentum) ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ διαθέτωσι μέρος, ὅπου ποῦ μὲν ἔρριζεται εἰς τὴν ἡμισυ, ποῦ δὲ εἰς τὸ τρίτον ὅπως παρῆλθον τροφὴν περισσοτέρον ἢ καλύτεραν καὶ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα ὅπως βοηθῶσι τὴν ἰκογένειάν των ἢ πληθύνωσιν ἐκστρωσι ἀποζωτικῶς εἰς ἐκεῖνον, οὐδὲ βλάβαν. Διὰ δὲ τὸ ἔσπρον μέρος ὅπερ δὲν δύνανται νὰ ἐξοδεύωσιν, γενόμενων τῶν ὑπολογισμῶν κατὰ μῆνα ἢ ἄλλως ἀρριτρίνων χρονικὸν διάστημα, ἐγγράφεται εἰς πίστωσίν των, καὶ ἀποδίδεται αὐτοῖς μόνον μετὰ τὴν ἀπελευθερωσίν των καὶ τότε ἔνα προληπθῆ ὅσον τὸ δυνατὸν ἢ ἀσκοπος κατασκατάλευσί του, καὶ οἱ κερρινοὶ ἔνεκα τούτου κακὰ συνέκτειναι, δὲν ἀποδίδεται αὐτοῖς ἕαυτοῖς πλὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐπαχῶ δὲ συνειννοῖται ἡ διεύθυνσις τῆς φυλακῆς μετὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς του καὶ δίδεται αὐτῷ τὸ ἐκπονηθῆν ποσὸν μόνον ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν ὄψρον, ἐν ᾧ ἀπκαθίσταται, ὅπως εἴρη ἐργασίαν.

Τὸ ποσὸν τοῦ διαθέσιμου χρονιατικοῦ, ὅπερ ἕκαστος φυλακισμένος ἔχει κατὰ τὴν ἀπελευθερωσίν του ἐξαρτάται ὅσῳ ἕως ἑκείνου ἐκ τοῦ μέρους ἢ κατὰ διαφέρρους τύπους παρεχομένη αὐτῷ ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἐργασίας του κερριδίων, ἐκ τῶ ἑπαγγελματικῶν εἰς ἢ ἐντισχυλαίτου, ἐκ τῆς ἡττων ἢ μῆλλον μακροῦς ἐν τῇ φυλακῇ διαμονῆς του, καὶ πολλῶν ἄλλων ἰδικαιτέρων τοπικῶν καὶ ἀτομικῶν περιστασιῶν. Γενικῶς ἡμῶς παρετηρήθη ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ἕκαστος φυλακισμένος ἐλάμβανεν κατὰ μέσον ἔρον 40 φράγκα, ἐν ᾧ ἐν Ἀγγλίᾳ συνηθέστατα ἔχεν 6—7 λίρας στερλίνας, μερικὸι δὲ καὶ τρεῖς ἢ τετράκις τὸ ποσὸν τούτου.

το. Ἐν Γαλλίᾳ τὸ 1869 ἐπὶ 7367 ἀπολυθέντων 197 δὲν εἶχον δικαίωμα οὐδὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον χρῆμα, καὶ ἔλαβον βοήθημα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν· 2464 μόνις ἠδυνήθησαν ἐκ τοῦ χρηματίου των νὰ πορισθῶσιν ἐνδύματα καὶ πληρώσωσι τὰ ἐξοδα τῆς μεταβάσεώς των· 1465 εἶχοι ἀπὸ 30—60 φράγκα 875 ἀπὸ 60—100 φράγ. καὶ 1564 μόνον ἔλαβον ἄνω τῶν 100 φράγκων.

Πολλαὶ περιστάσεις συμβάλλουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς διὰ τοὺς φυλακισμένους καταλληλοτέρας ἐνασχολήσεως, ἐξ ὧν αἱ κυριώτεραι εἰσὶν ἡ ὑγεία καὶ ἡ σωματικὴ δύναμις ἡ ἐκγύμνασις αὐτῶν, ἡ τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ᾧ ἀσχοληθήσονται πιθανὴ ὠφελιμότης μετὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξοδόν των, καὶ τὸ χρηματικὸν ὄφελος τῆς διευθύνσεως τῆς φυλακῆς, ὅπερ βεβαίως δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τιθῆται πρὸ τῆς ἠθικῆς ἐπόψεως, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀμφιβόλῳ νὰ ὑποχωρῇ πάντοτε.

Ἄνθρωπος κράσεως ἀδυνάτου, φιλάσθενος, ἔχων ἴσως ἐλάττωμά τι ὀργανικὸν δὲν δύναται ἀνεῦ προφανοῦς βλάβης καὶ κινδύνου τῆς ζωῆς του νὰ ἀσχοληθῇ εἰς ἐργασίαν κοπιαστικὴν γινομένην εἰς μέρος κλεισμένον. Ὁ τοιοῦτος ἔχει ἀνάγκη καθαροῦ ἀέρος καὶ ἐλευθέρας ἀτμοσφαιρας καὶ ἂν εἶναι δυνατόν πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ γίνηται προσπάθεια ὥστε εἰς καταδίκους ἀμφιβόλου ὑγείας εἰς προμηθεύηται ἐργασία εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἥτις εἶναι ἡ ὑγιεινοτάτη πασῶν, καὶ ἀνταποκρίνεται συγχρόνως εἰς τοὺς πλείονας σκοποὺς τῆς φυλακίσεως. Κατ' ἐξοχὴν ἐλέπομεν προτιμωμένην τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς διὰ τοὺς ἀνηλίκους εἰς ἅπαντα τὰ κράτη ὅπου ἔχουσιν εἴτε φυλακὰς ἢ σωφρονιστήρια διὰ τοὺς νέους τοὺς εἰς πλημμέλημα ἢ ἐγκλημα περιπεσόντας.

Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον δὲν πρέπει νὰ ὀρίσῃ τις τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, καθὼς τὴν καθαριότητα τῶν χώρων τῆς φυλακῆς, τὴν ῥαπτικὴν ἢ ὑφαντικὴν καὶ παρόμοια εἰς δυνατοὺς χειρῶνακτας, οἵτινες πολλῶν καταλληλοτέρου θὰ ἦσαν δι' ἔργα τῆς σιδηρουργικῆς ἢ ξυλουργικῆς καὶ ἄλλων ὁμοίων τεχνῶν, αἵτινες ἄτασαι δύνανται ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐπωφελῶς νὰ ἐκτελῶνται. Πρὸς δὲ καὶ ἡ κλίσις αὐτῆ τῶν καταδίκων δεόν νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἔχωσι ζῆλόν τινα δι' ἐπάγγελμα πρὸς δέχουσι φυσικὴν ἴσως ἀποστροφὴν.

Ἡ διάρκεια τῆς ποιῆς εἰς ἣν ὁ φυλακισμένος καταδικάσθη, ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς προσδιορισθησομένης αὐτῷ ἐνασχολήσεως. Καταδικὸς ὅστις μέλλει νὰ διέσθῃ ἔτι τινα ἐν τῇ φυλακῇ, δύναται νὰ ἀπολέσῃ ἐξ μῆνας ἢ καὶ πλέον πρὸς ἐκμάθησιν ἐπαγγέλματος, δι' οὗ ἐν τῷ ἐρεξῆς χρόνῳ θέλει κερδίσει μέρος τοῦλάχιστον

των ὧν γίνεται πρόξενος δαπανῶν, καὶ θέλει αὐτοσυντηρεῖσθαι τιμῶς ἐργαζόμενος, ἅμα ὡς ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς. Διὰ τοὺς εἰς ὀλιγοχρονίους ὅμως ποινὰς καταδικασμένους π. γ. ἐνὸς ἔτους ἢ καὶ μηνῶν τινῶν, τοῦτο βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ, διότι ἡ φυλακὴ δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς σχολεῖον. Ἡ ἐπασχόλησις αὐτῶν καθίσταται δυσκολωτέρα, διότι πρέπει νὰ εὕρητις ἐπάγγελμα, ὅπερ ἐν ᾧ δὲν χρήζει ἰδιαιτέρας, προπαρασκευαστικῆς σπουδῆς, νὰ εἶναι ἐνταυτῷ προσοδοφόρον. Ἐνεκα τούτου βλέπομεν συνήθως προτιμωμένας ἐργασίας ἀπλῶς, χρήζουσας φυσικῆς δυνάμεως μᾶλλον ἢ ἐπιτηδειότητος· ἐὰν δὲ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ κατάδικος τὸ συνήθες αὐτοῦ ἐπάγγελμα, προτιμᾶται ἄνευ ἀμφισβολίας, καὶ ἀρκετῇ καταβάλλεται πρὸς τοῦτο φροντίς.

Εἰς τῶν κυριωτέρων σκοπῶν, πρὸς οὓς ἀποβλέπει ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐργασία, εἶναι τὸ νὰ προλαμβάνηται ἢ εἰς τὸ ἔγκλημα ἱπανάπτωσις τῶν φυλακισθέντων, ἀσφαλιζομένου αὐτοῖς μέσου τιμῆς ὑπάρξεως. Ἴνα λοιπὸν τοῦτο πρακτικῶς ἐπιτευχθῇ πρέπει νὰ κατατάβῃται μεγάλη φροντίς, ὅπως διδάσκονται αὐτοῖς ἐπάγγελμα τοιοῦτον, τὸ ὁποῖον νὰ εὕρισκωσι πάντοτε καὶ εὐκόλως τὴν εὐκαιρίαν νὰ μετέρχωνται ἀπολυθήμενοι τῆς φυλακῆς, διότι ἄλλως ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν ἐκπληροῦται. Τοῦτο λέγοντες ἔχομεν ὑπ' ὄψιν διάφορα μικρὰ χειροτεχνήματα ἔργα ὑπομονῆς, ἅτινα ἐν Εὐρώπῃ εἶναι σχεδὸν γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐργόχειρα τῶν φυλακῶν, δηλ. μικρὰ κουτῖα ἐκ μωσαϊκοῦ καὶ ἄλλα παρόμοια ἀντικείμενα, ἃ σπανίως κατασκευάζονται ὑπὸ ἐλευθέρων ἐργατῶν, καὶ τὰ ὁποῖα καὶ αὐτοὶ οἱ κατάδικοι ἄπαξ ἐλευθερωθέντες δὲν ἐξακολουθοῦσι, νομίζω, πλέον. Προφανῆς ἐπομένως ζημίᾳ διὰ τοὺς φυλακισμένους ὁ καιρὸς, ὃν κατηνάλωσαν εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐργασίας, αἵτι εἰ δὲν τοῖς βεβαιούσι, διὰ τὸ μέλλον, πόρον ζωῆς.

Ἐπειδὴ πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακισμένων ἠθικὰ ὠφελήματα, καὶ τὰ ὕλικὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ δικαίως μέχρις ἐνὸς βαθμοῦ, ὁ δὲ σκοπὸς πρὸς ὃν τείνει ἡ προσπάθεια ἐλάσσης διευθύνσεως εἶναι νὰ καταστήσῃ τὴν φυλακὴν σχεδὸν αὐτοσυντήρητον, ὅπερ συχνὰ συμβαίνει δι' αὐτὸ βλέπομεν ὅτι ἀναλόγως τῶν τοπικῶν περιστάσεων ἐξασκεῖται ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ προτίμησιν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐπάγγελμα. Ἐν φυλακαῖς λ. γ. κειμένας πλησίον λιμένων βλέπομεν τοὺς κρητουμένους ἀποκλειστικῶς ἐνασχολουμένους εἰς παραγωγὴν ἀντικειμένων χρησίμων τῇ ναυτιλίᾳ, ὅσον ὑφανσιν πανίων δι' ἰστίᾳ, παρασκευὴν στυπίου, κατασκευὴν σχοινίων καὶ ἄλλων τοιούτων ἀντικειμένων, τῶν ὁποίων ἡ κατανάλωσις εἶναι εὐκόλος, ὥστε ἡ διεύθυνσις δὲν βιάζεται νὰ ἔγῃ παρακαταθήκη, ἐν ᾧ ἄφ' ἑτέρου ἐξοδεύουσα τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας ἐπιτοπίως δὲν ὑποβάλλεται εἰ, ἐξοδα μεταφορᾶς, προμηθείας καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἀνάλογόν τι συμβαίνει καὶ εἰς τὰς φυλακάς τὰς κειμένας πλησίον

εἰς κέντρα βιομηχανίας τινος. Φυσικαὶ δυσκολίαι ἐμποδίζουσι τὸ νὰ γίνηται τοῦτο καὶ διὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, ὅπερ θὰ ἦτον εὐχῆς ἔργον, καθ' ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν κρατουμένων ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν γεωργῶν, διὰ τοὺς ὁποίους θὰ ἦτον λίαν ὠφέλιμον ἂν ἠδύναντο νὰ ἐξακολουθῶσι τὸ ἐπάγγελμα ὃ μετῆρχοντο, καὶ ὃ μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των θέλουσιν ἀναλάβει πάλιν, καθ' ὅτι οἱ τοιοῦτοι οὐχὶ εὐχαρίστως ἐκμαθάνουσιν ἄλλην ἐργασίαν, καὶ οὔτε ὀρθὸν εἶναι νὰ τοὺς ἀποτρέψῃ τις ἀπὸ τὴν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἀξιοσύστατον γεωργικὴν ζωὴν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον).

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ τελείως ἐλλεῖπει πᾶσα κυβερνητικὴ πρόνοια περὶ τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν (μάρτυρες αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας), περίεργος εἶναι ἢ ἐν τῇ γείτονι ἐπικρατείᾳ τροπὴ τῆς κυβερνητικῆς ἐνεργείας καὶ πρὸς τὸν εὐσιωδέστατον τοῦτον κλάδον τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν.

Ὁ ἐπόμενος Κανονισμὸς τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν Ἐπιστατῶν τῶν Φυλακῶν βεβαίως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ὑπόδειγμα ἀληθοῦς κατ' αὐτὰς προόδου. Τὸ ἄρθρον 12 δεικνύει τὴν δύναμιν τοῦ ἀνά χεῖρας μέτρου, ἀφοῦ παρέχει εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς φυλακῆς μερίδα τροφῆς αἴσιν πρὸς τὴν διδομένην εἰς τοὺς ἐνδεεῖς τῶν κατακρατουμένων». Ὅποιοι ἐπιστάται φυλακῶν! Ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι μεγάλοι οὔτοι δημόσιοι ἄρχοντες ἐν Τουρκίᾳ μόλις εἶναι ἀξιοὶ νὰ τραφῶσιν ὡς κατάδικοι! Καὶ ὅμως τὸ μέτρον εἶναι ἀξιοσημείωτον πρὸς τὰ λοιπὰ αὐτοῦ μέρη δεικνύει τὴν διοικητικὴν ὅπωςδῆποτε διεύθυνσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Προσόντα τῶν Ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 1. Σῶμα Ἐπιστατῶν συγκροτηθήσεται διὰ τὰς φυλακὰς τῶν βιλαετίων, διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Ἄρθρ. 2. Οἱ Ἐπιστάται θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν ὑπακόων πάσης τάξεως ἀπὸ ἡλικίας 25—50.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ὑποστάντες ποινὴν ἐπὶ πλημελήματι ἢ κκκουργήματι ὡς καὶ οἱ μὴ ἀπολαύοντες καλῆς φήμης δὲν δύνανται να διορίζωνται Ἐπιστάται.

Τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὸ σῶμα τῶν Ἐπιστατῶν θέλει συγκροτεῖσθαι κατὰ τὴν θέσιν τῶν πόλεων, τὴν σημαντικότητα τῶν φυλακῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατακρατουμένων.

Ἄρθρ. 5. Ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν Ἐπιστατῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν μόνη ἢ ἱκανότης καὶ χρηστότης τοῦ προσώπου, οὐδόπως δὲ αἰ συγγενικαὶ σχέσεις ἢ ἄλλαι παραπλήσια σκέψεις.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἐκλογὴ θέλει γίνεσθαι ὑπὸ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν βιλαετίων, διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων.

Στολὴ τῶν Ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Ἐπιστάται θέλουσι φέρει ἐπανωφόριον καὶ πανταλόνιον ἐκ χονδρῶ ἐριούχου, ἱματισμὸν ἐξ ἐριούχου ἢ ἄλλην λευκὴν ἐνδυμασίαν κατὰ τὸ ἔθος τοῦ τόπου, θέλουσι δὲ φέρει περιπλέον ἐπὶ τοῦ περιλαιμίου καὶ τῶν χειρῶν διακριτικὸν σημεῖον ἐκ κιτρίνου ἐριούχου πλατὺ τεσσάρων δακτύλων.

Ἄρθρ. 8. Οἱ Ἐπιστάται θέλουσι πληρῶνει τὴν ἀξίαν τῆς στολῆς.

Καθήκορια τῶν Ἐπιστατῶν.

Ἄρθρ. 9. Οἱ Ἐπιστάται ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνώσι διὰ τὴν ἐντελῆ καθαριότητα τῶν φυλακῶν, νὰ ἀποβάλλωσι πᾶν τὸ εἰς τὴν ὑγείαν βλαπτικόν, νὰ διανέμωσιν εἰς τοὺς κατακρατουμένους τὰς μερίδας τοῦ ἄρτου, νὰ ἐνεργῶσι τὸν καθαρισμόν τῶν ἐνδυμάτων τῶν κατακρατουμένων καθ' ὄρισμένας ἡμέρας, νὰ προφυλάττωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ψύχους, νὰ ἀνάπτωσι τὰς λυχνίας των, νὰ τοῖς προμηθεύωσιν ὕδωρ, νὰ περιποιῶνται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ νὰ πληροφορῶσι τὴν ἀστυνομίαν, ὡσάκις ὁ κατακρατούμενος ὑποπίπτῃ εἰς ἐπιλήψιμὸν τινα πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 10. Οἱ Ἐπιστάται ὀφείλουσι νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς ἐπὶ ἐγκλήματι κατακρατουμένους καὶ ἀνακρινόμενους, τοῦ να συκοινωνῶσι μετ' ἀλλήλων, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας κανονισμούς. Ὄφείλουσι προτέτι νὰ ἐπαγρυπνώσιν, ὅπως οἱ κατακρατούμενοι, εἰς

ὄσους δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀπηγορεύθη ἢ μετὰ τῶν ἄλλων συγκοινωνία, μὴ δύνωνται νὰ συνάπτωσι σχέσεις μετὰ τῶν ἔξω, οὔτε νὰ στέλλωσιν ἢ νὰ λαμβάνωσιν ἐπιστολάς ἄνευ προηγουμένης γνώσεως τοῦ δικαστηρίου. Ἐάν τις τῶν κατακρατουμένων τῆς κατηγορίας ταύτης φωραθῆ ἀποστέλλων κρυφίως ἐπιστολάς, αἱ ἐπιστολαὶ αὗται θέλουσι κρατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἐπιστατῶν καὶ ἐγχειρῖζεσθαι εἰς τὴν προϊσταμένην ἐπιτόπιον ἀρχήν.

Ἄρθρ. 11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἐπιστάτας νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν, εἰσερχόμενοι εἰς τὰς φυλακάς, κοπτερὰ ἐργαλεῖα, οἷον μαχαίριδιὰ ἢ μαχαίρας, καὶ νὰ φέρονται ἀπρεπῶς πρὸς τοὺς κατακρατουμένους.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 12. Καθὰ ὠρίσθη ἐν τῷ ἄρθρῳ 4, οἱ Ἐπιστάται οἵτινες θέλουσιν ἐκλέγεσθαι αὐτοὺς κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου, τὴν σημαντικότητα τῶν φυλακῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατακρατουμένων, θέλουσι λαμβάνει ἀποχρῶντα μισθόν, ὀριζόμενον ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Θέλει χορηγεῖσθαι προσέτι αὐτοῖς ἡμερησίᾳ μερὶς ἄρτου ἴση πρὸς τὴν διδομένην εἰς τοὺς ἐνδεεῖς τῶν κατακρατουμένων.

Ἄρθρ. 13. Αἱ μισθοδοσίαι τῶν Ἐπιστατῶν θέλουσι πληρῶνεσθαι κατὰ μῆνα κατὰ τοὺς καταλόγους, οἵτινες θέλουσιν ἐπιθεωρεῖσθαι ἐν τοῖς βιλαετίοις ὑπὸ τῶν διβαρί-τεμιζ, ἐν τοῖς διοικήσεσιν ὑπὸ τῶν μεδ-μισι-τεμιζ, καὶ ἐν ταῖς ὑποδιοικήσεσιν ὑπὸ τῶν δαβί-μεδ-ομισι.

Ἄρθρ. 13. Οἱ γενικοὶ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταί, ὡς καὶ οἱ πρόεδροι καὶ τὰ μέλη πάντων τῶν συμβουλίων, ὀφείλουσι νὰ πληροφορῶνται καθ' ἑκάστην περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν, νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καλῆς συντηρήσεως τῶν κατακρατουμένων, νὰ πληροφορῶνται ἂν οἱ Ἐπιστάται ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των κατὰ τὸν παρὶντα κανονισμόν. Περὶ τούτων δὲ πάντων θέλουσι λαμβάνει πληροφορίας καὶ παρ' αὐτῶν τῶν κατακρατουμένων.

Ἄρθρ. 14. Ἐάν οἱ Ἐπιστάται οὔτοι διαπράξωσι καταχρήσεις κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἢ φέρωνται ἀπρεπῶς πρὸς τοὺς κατακρατουμένους, θέλουσιν ἀσπόμεπεσθαι τῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωρεῖσθαι κατὰ τὸν νόμον.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 25 Μαρτίου 1876.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ.

Ἐν Ἑλλάδι παντάπασιν ἐλλείπει καὶ ἡ διοικητικὴ τῆς Πολιτείας καὶ ἡ ἐταιριστικὴ τῶν ἀτόμων πρόνοια περὶ τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς μετὰ τὴν ἀπότισιν τῆς ποινῆς ἐξερχομένων. Νέοι εἶναι οὗτοι, ἄνδρες ἢ γέροντες, ἰσχυροὶ ἢ ἀσθενεῖς, εὐμαθεῖς καὶ φιλόπονοι ἢ τὴν φύσιν ὀριστικῶς διεστραμμένοι, ἐγκαταλείπονται ἀπροστάτευτοι εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς τύχης. Κατὰ τοῦτο ἡ ἀπρονοησία αὕτη εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἐν αὐταῖς ταῖς φυλακαῖς ἐπικρατοῦσαν, καὶ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις σχετικοῦ συνόλου τῆς γενικῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν μελημάτων πρακτικῆς.

Καὶ ὅμως μελέτης ἀξία εἶναι ἡ κατὰ τὴν πεπολιτισμένην Δύσιν ἀνάπτυξις τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξερχομένων. Ἐὰν λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὴν Γαλλίαν, ἀφ' ἐνὸς νόμου, ἐκδοθεὶς τῷ 1850, ἀνατίθησι αὐτοὺς εἰς τὴν προστασίαν τῆς δημοσίας φιλανθρωπίας διὰ τὰ τρία τοῦλάχιστον πρῶτα ἀπὸ τῆς ἐξόδου αὐτῶν ἔτη καὶ ὑποδεικνύει τὰς βάσεις τῶν κατὰ τόπους δημοτικῶν, τρόπον τινα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, κατασκευασμάτων ἀφ' ἑτέρου σταθεραὶ ἐταιριστικαὶ ἐνέργειαι ἐσπευσαν νὰ ἀναλάβωσι τὸ ἐπιβάλλον μέρος ἐκ τῆς περὶ τῶν κοινῶν μερίμνης τῶν προκεχωρημένων εἰς τὸ στάδιον τοῦ πολιτισμοῦ ἀνθρώπων. Κατὰ τὸ 1852 ὑπῆρχον ἑκτὼ τοιαῦται ἐταιρίαι. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῆς γονιμότητος τῆς ἀνα χεῖρας ἰδέας δα- νεῖζομαι τὰς ἐπομένους δημοσιεύσεις τοῦ κ. Lamarque, σχετικῶς πρὸς τὴν κατὰ τὸ 1873 ἰδρυθθεῖσαν Γενικὴν Ἐταιρίαν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξερχομένων.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1874 ἐπροστάτευσεν ἡ ἐταιρία αὕτη 226 ἀποποίνους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐτοποθέτησεν 161 ὡς ἑξῆς:

24 ἀπλοὶ ἐργάται	10 ὑπηρεταί
24 χειρώνακτες	9 μηχανικοὶ
12 καθαρισταί	5 γεωργοί
12 ὑπάλληλοι γραφείου	22 εἰς διάφορα ἔργα
12 ἐμπορικοὶ ὑπάλληλοι	31 ἐπὶ ἰδίᾳ ἑαυτῶν πρόνοια

Ἐκ τῶν λοιπῶν 65 ἀποποίνων, 12 ἦσαν ὑποψήφιοι εἰς προσεχῆ κοποθέτησιν, 17 εἶχον ἀπέλθει εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν, 4 ἀπεστάτ

λήσαν εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν διαμαρτυρομένων, 17 ἐγένοντο ἄφαντοι, καὶ 15 ἀπεβλήθησαν.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πίνακος ἰδιαιτέρα ἀπαιτεῖται μνεία περὶ τῶν τελευταίων 31 ἀποποίνων, διὰ τὴν θέσιν ἣν ἐν τῷ προκειμένῳ ἑταιρικῷ ὀργανισμῷ κατέχει ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ δὴ κατὰ σωτηριωδέστατον σκοπὸν· διότι σημαντικωτάτη εἶναι ἡ ἐξέργησις τοῦ αἰσθήματος τούτου πάντοτε μὲν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ἐποχὰς τῆς βιωτικῆς ἐκπτώσεώς των. Τοιοῦτοτρόπως ἐξηγεῖται τίνος ἕνεκεν οἱ ἀπόποινοι τοῖς ἐν λόγῳ Γενικῆς Ἑταιρίας δὲν τρέφονται ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῆς, ἐνδύονται καὶ κατοικοῦσι δωρεάν ἄλλ' ἐπὶ μελλούσῃ πληρωμῇ ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τῆς προσδοκωμένης ἐργασίας αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ ὑπὲρ τῶν ἀποποίνων Ἑταιρία στρατολογεῖ ἰδιαιτέρως τοὺς προστατευόμενούς της ἐκ τῶν ἐπὶ καταχρήσει τῆς ἐμπιστοσύνης, ἐπὶ ἀλητεία καὶ μάλιστα ἐπὶ κλοπῇ καταδικασθέντων. Ἐν τούτοις καὶ εἰς μεγαλειτέρους ἐγκληματίας ἀποδλέπει, διότι μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου ἀριθμοῦ ὑπῆρχον καὶ 32 καταδεδικασμένοι ὑπὸ τῶν Κακουργιοδικείων.

Ἡ ἔποψις τῆς ἐγκληματικῆς ὑποτροπῆς ἐλκύει ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν, διότι ἀκριβῶς αἱ εὐκολίαι πρὸς νέας ἐγκληματικὰς τάσεις καταπολεμῶνται διὰ τῆς προκειμένης τῶν ἀποποίνων προστασίας. Ὅταν τὰ οἰκονομικὰ μέσα τῆς βιωτικῆς ἀποκαταστάσεως καταλάβωσι τὸν ἐγκληματίσαντα, εὐθὺς ὡς ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξέλθῃ οὗτος, σμικρύνεται ἡ φωνὴ τοῦ πειρασμοῦ καὶ προφυλάττεται τὸ οὖς τῶν πρὸς αὐτὸν ἄπαξ ἀπικλινασῶν ὑπάρξεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικίαν, κατὰ μέσον ὄρον ἕκαστος τῶν κατὰ τὸ 1874 ἀποποίνων τῆς περὶ ἧς πρόκειται Γενικῆς Ἑταιρίας ἦτο 31 ἔτους· εἰδικώτερον ἐκ τῶν 226 ἀτόμων 64 ἔλασσαν τῶν 20 ἐτῶν, 40 ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 57 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, κτλ. Ἡ γεροντικὴ ἡλικία ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ μόνον 5 ἀτόμων ἄνω τῶν 60 ἐτῶν. Προφανῶς τὸ κύριον τῆς ἑταιριστικῆς ἐπὶ τῶν ἀποποίνων ἐνεργείας περιστρέφεται περὶ τὴν ἐργατικὴν ἰδίως ἡλικίαν.

Εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ἐξόχως κοινωνικῆς ἐργασίας πρέπει νὰ προστεθῶσιν εἰς τοὺς 226 ἀποποίνους τῆς ἐν λόγῳ Γενικῆς ὑπὲρ αὐτῶν Ἑταιρίας καὶ 105 ἄτομα, τὰ ὅποια εἴτε διὰ τῆς ἀστυνομικῆς μεσολαβήσεως, εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἔλαβεν αὐ-

τη ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς. Ἐξ αὐτῶν 9 εἶχον ἀπολυθῆ ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης, ὡς μὴ ἀποδεικνυομένης τῆς ἀποδιδομένης αὐτοῖς ἐγκληματικῆς πράξεως, 12 ἦσαν γυναῖκες καὶ 84 νέοι καὶ νέαι.

Ἡ ἘΝ Τῇ ΦΥΛΑΚῃ ΗΜΕΡΑ.

Ἄριθ. 2737

*Πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι, Σύρω, Λαμίᾳ καὶ Ἀμφίσοῳ
Πλημμελειοδίκαις Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.*

Ἡ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλακῆς πρακτικὴ εἰς καθιερεῖν τῶν ἀνθρώπων καθ' ὁμάδας, πολλάκις μέχρι 10 καὶ 15 ἀτόμων, ἐντὸς στενῶν καὶ δυσωδῶν δωματίων προσκρούει πρὸς τὴν θεμελιωδέστεραν ἔννοιαν τῆς ποινῆς. Δὲν εἶναι αὕτη βάρβαρος· εἶναι ἐξάγχις τοῦ ἐγλήματος. Ὅποια ὅμως εἰμαρμένη διὰ τὴν νοσούσαν ψυχὴν ὅταν ἀποθηριώται διὰ τῆς συστωρεύσεως τῶν σωμάτων ὑπὸ τὴν εἰδεχθεστέραν ἐπιρροὴν τῆς μισματικῆς τῶν κτιστῶν κλωξίων ἀτμοσφαιρας!

Ὅθεν, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ πάντοτε κρείττωνων καὶ ἀνθρωπικότερων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυλακὴν ἡμερῶν, ἐνώπιον τῆς ἀρξαμένης θερμοῦς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὑπομνησκῶν ὑμῖν τὴν ἀπὸ 23 Ἰουλίου 1875 ὑπ' ἀριθ. 4550 ἐγκύκλιόν μου, παρακαλῶ ἵνα ποιήσητε νέαι διαβήματα παρὰ ταῖς ἀρμοδίαις κατὰ τόπους διοικητικαῖς καὶ στρατιωτικαῖς ἀρχαῖς, διὰ τὸ τέλος τῆς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ὑπὸ τοὺς ἀναγκασίους τῆς ἀσφαλείας ὅρους, διαβιώσεως τῶν ἐν ταῖς καθ' ὁμάδας φυλακαῖς κρατουμένων ὑπὸ ὅσον ἔνεστι μείζονα ἀτμοσφαιρικὴν ἐλευθερίαν καὶ καθαριότητα, μεταχειριζόμενοι ὡς πιστικώτατον προηγούμενον τὴν τελευταίαν, παντὸς ἐπαίνου ἀξίαν, διαταγὴν τοῦ Κ. Φρ. υπέρχου Ἀθηνῶν, καθ' ἣν οἱ ἐν ταῖς Ἀθηναίκαῖς φυλακαῖς κρατούμενοι μένουσιν οὐχὶ ἐντὸς δωματίων καθειργμένοι ἀπὸ τῆς 7 πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 5 ἑσπερινῆς, καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου διάστημα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1876

*Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.*

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{ον}.— ΦΥΛ. 11^{ον}

ΙΟΥΝΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΑΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Ὁ περὶ Φυλακῶν Προϋπολογισμὸς	σελ.	163
2. Ἡθικοποίησις τῶν Καταδίκων (Ἔργασια) ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕ	»	167
3. Κατάδικοι ἐν Κερκύρα	»	174
4. Φυλακὴ Νυρεμβέργης	»	175
5. Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν	»	176

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

Ἐξετάσαντες τὸν ὑπὸ τοῦ Κου Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἀποσταλέντα σήμερον ἡμῖν ἄρτον τῶν καταδίκων καὶ εὐρόντες αὐτὸν μὴ ὅμοιον μὲ τὸν εἰς τὴν ἀγορὰν πωλούμενον ἄρτον δευτέρας ποιότητος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2609 συμβολαίου μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐργολάβου Ἰω. Ἡλιοπούλου.

Ἀποφαινόμεθα

Ἀπορρίπτομεν τὸν ἄρτον καὶ διατάττομεν, ἵνα ὁ ἐργολάβος οὗτος ἀντικαταστήσῃ τοῦτον δι' ἄλλου καλοῦ δευτέρας ποιότητος ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς παρούσης, ἄλλως ἐὰν δὲν φροντίσῃ οὗτος νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἄρτον αὐθωρεῖ, διατάσσονται οἱ Ἐπιστάται Μενδρεσέ καὶ Γκαρπολά καὶ ἡ Ἐπιστάτρια τῶν γυναικείων φυλακῶν νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοιοῦτον εἰς βάρους καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολάβου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουνίου 1876

Ὁ Νομάρχης καὶ α. α. ὁ Γραμματεὺς

ΓΡ. Ε. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

Ο ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος δυνάμεθα νὰ μελετήσωμεν ἰδιαιτέρως τὸ περὶ φυλακῶν τμήμα αὐτοῦ. Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρ' ἡμῖν ἐξεταστικῶν καὶ ποινικῶν φυλακῶν οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν προϋπολογισμοὶ τῆς ἐπικρατείας παριστώσι τὴν ἐπομένην ἀξιοπαρατήρητον ἐλάττωσιν: Κατὰ μὲν τὸ 1874 δρ. 1147355,—κατὰ δὲ τὸ 1875 δρ. 1126653,—κατὰ δὲ τὸ 1876 δρ. 1093827. Πῶς! Αἱ πολυειδεῖς, κατεπεΐγουσαι καὶ ὄντως βαρεῖαι τῶν Ἑλληνικῶν φυλακῶν ἀνάγκαι ἀποβάλλουσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος τὴν ἀνθρωπικὴν καὶ διοικητικὴν σημασίαν των διὰ τοὺς κινουντας τὴν Κυβερνητικὴν Οἰκονομίαν; Ἀλλὰ νομίζω, ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ὁσημέραι ἡ κοινωνία αἰσθάνεται ἐν ἑαυτῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τῶν φυλακῶν ζητήματος, καὶ ὅτι ἡ Κυβερνητικὴ Οἰκονομία δὲν ἔλαβε τὰ τελευταῖα μαθήματά της, οὔτε ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ οὔτε ἀπὸ τὴν φροβερὰν τῆς εἰρκτῆς διδασκαλίαν...

Ἐὰν λάβωμεν ὡς θέμα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1876, παρατηροῦμεν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ὑποδίκους ἀπαιτοῦνται ἐν Ἑλλάδι δρ. 273 245, διὰ δὲ τοὺς καταδίκους δρ. 820582. Καὶ τὰς μὲν πρώτας διαχειρίζεται τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὰς δὲ δευτέρας τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ κατ' εἶδος διάθεσις τῶν ποσοτήτων τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς.

Φυλακαὶ Ὑποδίκων.—Α') Εἰς ἐνιαύσια ἐνοίκια ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς χρῆσιν φυλακῶν δρ. 16853. Ἡτοι α) δι' ἀνδρικός φυλακὰς δρ. 22853· τὰ μείζονα ἐνοίκια ἐν Σύρῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ (1) ἀνά δρ. 1800, ἐν Ἀθήναις (Γκαρπολά) δρ. 1680, ἐν Χαλκίδι 1560, ἐν Καλάμαις 1500, ἐν Μεσολογγίῳ 1380, ἐν Λαμῖαις 1200, ἐν Δευ

κάδι 900, ἐν Πόργω 720, ἐν Κυπαρισσίᾳ 600, ἐν Νευπλίῳ 480. β') Διὰ γυναικείας φυλακᾶς δρ. 2208· τὸ μείζον ἐνοίκιον ἐν Σύρῳ δρ. 600, ἐν Χαλκίδι, Νευπλίῳ καὶ Μεσολογγίῳ ἀνά δρ. 240, ἐν Πόργῳ καὶ Ἀμοίρῳ ἀνά δρ. 180, ἐν Κυπαρισσίᾳ 150, ἐν Κιλίαις 120, ἐν Πάτραις 90 καὶ ἐν Τριπόλει 48. γ') Δι' ἐνδεχομένας ἄλλας ἐνοικιάσεις δρ. 1027. δ') Εἰς ἐπισκευὰς παντὸς εἴδους τῶν ἐν χρήσει ἐξεταστικῶν φυλακῶν δρ. 6000.

β') Εἰς μισθοὺς προσωπικοῦ δρ. 30490, ἐξ ὧν διὰ τὸ ἀνώτερον τῆς ἐπιστάσεως τῶν φυλακῶν δρ. 20290· ἤτοι α) διὰ 18 ἐπιστάτας (3 πρὸς δρ. 80 κατὰ μῆνα, 7 πρὸς δρ. 70 καὶ 8 πρὸς δρ. 60) καὶ 8 ὑποεπιστάτας (πρὸς δρ. 50) τῶν ἀνδρικῶν φυλακῶν, τὸ ὅλον δρ. 19420 κατ' ἔτος· β) διὰ 6 ἐπιστατρίδας τῶν γυναικείων φυλακῶν (2 πρὸς δρ. 10 κατὰ μῆνα, 2 πρὸς δρ. 8 καὶ 2 πρὸς δρ. 6!) τὸ ὅλον 576· γ) δι' ἀντιμισθίαν προσωρινῶν ἀντικαταστατῶν δρ. 394.—Τὸ ὑποδεέστερον τῆς ὑπερσείας προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ 17 ὑπηρετῶν, δι' οὓς (πρὸς δρ. 50 κατὰ μῆνα) ἀπαιτοῦνται δρ. 10200.

γ') Ἡ συντήρησις τῶν ὑποδικῶν περιλαμβάνει τὸ χονδρότερον ποσόν. Ὑπολογιζομένων ἐκείνων εἰς 1300 άτομα περίπου, προσδιορίζεται ἡ περὶ αὐτὰ δαπάνη εἰς δρ. 219900. Ἐξ αὐτῶν α) ἡ τροφοδοσία ὑπολογίζεται εἰς δρ. 187290 ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1839, 23 Ἰανουαρίου 1840 καὶ 20 Δεκεμβρίου 1854 διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἕκαστος ὑπόδικος λαμβάνει εἰς ἄρτον κλπ. 40 λεπτά καθ' ἑκάστην. Πρέπει εἰς τὸ ὅλον τοῦτο ποσὸν τοῦ ἐκαυτοῦ νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 4560 διανομητέα ἀναλόγως μεταξὺ τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ χορήγησιν προσθέτου τροφῆς κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1835 διάταγμα· β) ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενούντων ὑποδικῶν ἐρχεται κατόπιν, ὑπολογιζομένη καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς δρ. 13540· γ) ἡ πλύσις τῶν ἐνδυμάτων τῶν ὑποδικῶν δρ. 6000· δ) ὁ φωτισμὸς τῶν φυλακῶν δρ. 5600· ε) ἡ ἀγορὰ σκευῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ὑποδικῶν δρ. 3000· ς) ἡ ἀντιμισθία ἱερέων καὶ δαπάναι ἱεροπραξιῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς δρ. 2000· ζ) ἡ ἀγορὰ ἐνδυμάτων διὰ τοὺς ἀπορωτέρους τῶν ὑποδικῶν δρ. 1000.

Φυλακαὶ Καταδικῶν.—Α') Ἐκτὸς τῶν δημοσίων ποινικῶν φυλακῶν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπερσείας εἰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ὑπελογίσθη κατὰ τὸ 1876 εἰς δρ. 33,234, ἐν αἷ

περιλαμβάνεται α) μικρόν μέρος διά φυλακάς τῶν διά χρέη κρατουμένων, β') 20000 δρ. δι' ἀποζημιώσεις καὶ ἐπισκευὰς τῶν μισθουμένων οἰκιῶν, καὶ γ') 7314 δρ. διατετὸς ἐνοίκιον τῶν φυλακῶν Πύργου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1875 (2).

Β') Ἡ ἐν γένει ὑπηρεσία τῶν ποινικῶν φυλακῶν, ἀποτελουμένη ἐξ 410 προσώπων, ὑπελογίσθη εἰς δρ. 87048 διανεμομένης ὡς ἑξῆς : Σωφρονιστήριον Κερκύρας 24 πρόσωπα, 25224 δρ. Σωφρονιστήριον Κεφαλληνίας 13 πρόσωπα, 10140 δρ. Σωφρονιστήριον Ζακύνθου 14 πρόσωπα, 9492 δρ. Φυλακαὶ Ἰθάκης 7 πρόσωπα, 3300 δρ. Διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα 52 πρόσωπα, 38892 δρ. Ὑπάρχουσι κατ' αὐτὴν 4 κεντρικαὶ φυλακαὶ καταδίκων Πύλου, Ρίου, Ναυπλίας καὶ Χαλκίδος, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἓνα ἐπιστάτην ἀντὶ δρ. 80 κατὰ μῆνα, καὶ ἓνα βοηθὸν ἀντὶ δρ. 60. Ἀπέναντι τῆς ἐλλεινότητος τῶν μισθῶν τούτων, ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ὁ μὲν διευθυντὴς λαμβάνει δρ. 400 ὁ δὲ ὑποδιευθυντὴς δρ. 200 (ὑπάρχει καὶ ἐπιστάτης ἰδιαιτέρος τῶν ποινικῶν καὶ τῶν διά χρέη φυλακῶν ἀντὶ δρ. 80 μετὰ 2 φυλάκων ἀνά δρ. 45 ἕκαστος), ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ὁ διευθυντὴς δρ. 200, ἐν τῷ τῆς Ζακύνθου δρ. 180. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φυλακὴν Ἰθάκης ὑπάρχει ἐπιστάτης ἀντὶ δρ. 70. Κατὰ δὲ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἰατρικὴν ἐπικουρίαν, ἐν Κερκύρα μὲν ὁ ἱερεὺς ἀντὶ δρ. 72 καὶ ὁ ἰατρός ἀντὶ δρ. 150, ἐν Κεφαλληνίᾳ δὲ ἀμφότεροι ἀνά δρ. 50, ἐν Ζακύνθῳ δὲ δρ. 60 ὁ α' καὶ 50 ὁ β', ἐν Ἰθάκῃ δὲ 20 δρ. ὁ α' καὶ 30 ὁ β'. Κατὰ τὸ λοιπὸν κράτος ἡ ἱερατικὴ καὶ ἰατρικὴ αὕτη ἐργασία ἐν ὅλῳ δρ. 5000.

Τὸ ὑποδεέστερον προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐν μὲν τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κερκύρας ἐξ 1 γραφέως (δρ. 80), 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 80), 8 τεχνιτῶν φυλάκων ἅ τάξεως (ἀνά δρ. 70 ἕκαστος), 9 ὁμοίων β'

(1) (2) Εἶναι ἀξιοπερίεργον ὅτι ἡ Σπάρτη καὶ ὁ Πύργος, πόλεις οὐσιωδῶς δευτερεύουσαι, ὑπερτεροῦσι τὰς λοιπὰς ὡς πρὸς τὴν υπερτίμησιν τῶν διά φυλακάς μισθωμάτων. Ἡ φυλακὴ Γκαρπολᾶ ἐν Ἀθήναις ἀντὶ 1680 δρ. κατ' ἔτος, καὶ ἡ μὲν φυλακὴ Σπάρτης ἀντὶ δρ. 1800 ἡ δὲ φυλακὴ Πύργου ἀντὶ 3657! Ὑποθέτω ὅτι πολλοὶ ἀναγνώσται ἔχουσι πλεονα ἔτι περιέργειαν, τὴν ὁποίαν ἀτυχῶς μόνον τὰ συμβόλαια καὶ αἱ κατ' αὐτὰ ποικιλόταται περιστάσεις δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσι,

τάξεως (ανά δρ. 60) και 1 κουρέως (δρ. 20)· εν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Κεφαλληνίας ἐξ 9 τεχνιτῶν φυλάκων ἅ τάξεως (ανά δρ. 55 ἕκαστος) και 1 γυναικοφύλακος (δρ. 50)· εν δὲ τῷ Σωφρονιστηρίῳ Ζακύνθου ἐξ 8 τεχνιτῶν φυλάκων ἅ τάξεως (ανά δρ. 55 ἕκαστος), 1 γυναικοφύλακος (δρ. 30), 1 κουρέως (δρ. 25) και 1 ψάλτου (δρ. 6)· εν δὲ τῇ φυλακῇ Ἰθάκης ἐξ 1 ἀρχιφύλακος (δρ. 60), 2 φυλάκων (ανά δρ. 40) και 1 κουρέως (δρ. 15). Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους φυλακὰς 16 ὑπηρετᾷ (ανά δρ. 40 ἕκαστος κατὰ μέσον ὄρον).

Πρὸς πλήρη ἀπαρίθμησην τοῦ προσωπικοῦ πρέπει νὰ σημειωθῶσι δύο ἐπιστατοῦντες ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς Παλαμιδίου (ανά δρ. 25), 1 ἐπιστάτης τῶν ἐλαφροποιῶν ἐν Καλάμαις (δρ. 50), 2 ὑποεπιστάται τῶν ἐν Ἀθήναις και ἐν Πάτραις φυλακῶν (ανά δρ. 60), 5 ἐπιμίσθια (ανά δρ. 15) εἰς ἐπιστάτας ἐξεταστικῶν φυλακῶν διὰ τὴν ἐπιστάσιαν αὐτῶν και ἐπὶ τῶν ποινικῶν φυλακῶν. Ὑπάρχει και δι' ἕκτατον προσωπικόν, κατὰ τὰς χρεῖας τῆς ὑπηρεσίας, ποσότης ὄλικη δρ. 1000. Ἰδιαίτερα ὀφείλεται μνεῖα ἅ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιστατίας τῶν γυναικείων φυλακῶν Ἀθηνῶν και Ναυπλίας (ανά δρ. 50), Χαλκίδος (δρ. 25), Μεσολογγίου και Λαμίας (ανά δρ. 15), Πατρῶν, Καλαμῶν, Σπάρτης και Πύργου (ανά δρ. 10), Κυπαρισσίας (δρ. 12½), Τριπόλεως (δρ. 6!) και 6' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπιστάτας τῶν διὰ χρέη φυλακῶν Ἀθηνῶν, Σύρου και Πατρῶν (ανά δρ. 60), Τριπόλεως, Καλαμῶν, Λαμίας, Ναυπλίου, Σπάρτης, Μεσολογγίου, Λευκάδος, Πύργου, Ἀμφίσσης και Κυπαρισσίας (ανά δρ. 60).

Γ') Ἡ συντήρησις τῶν καταδίκων περιλαμβάνει ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἐξῆς θέματα : Τροφή (ἐπὶ τῇ αὐτῇ και κατὰ τοὺς ὑποδίκους προεκτεθείση βάσει), καθαρισμὸς ἐνδυμάτων, ἐνδυμασία και ὑπόδυσις γυμνητευόντων και στρωμνὴ, νοσηλεία και φάρμακα, φωτισμὸς και καθαριότης τῶν καταστημάτων, μετακόμισις καταδίκων, σκευὴ, δεσμὰ κλπ. Ἡ ἐπὶ τοῦ ὅλου αὐτῶν δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς δρ. 700300. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ἐν ταῖς ποινικαῖς φυλακαῖς κρατούμενοι ἀναβιβάζονται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς 2500, ἕκαστος κατάδικος ἀπαιτεῖ πρὸς συντήρησίν του δρ. 280 κατ' ἔτος.

ΗΘΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

(Συρέχεια· ιδ. φυλ. 10ον Μαΐου 1876).

Γ'.—³Εργασία.

Ὅσον αἱ τοπικαὶ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσι πρέπει νὰ καταβάλληται προσπάθεια ὅπως οἱ κρατούμενοι ἀσχολῶνται εἰ δυνατόν εἰς γεωργικὰς ἐργασίας, τοῦθ' ὅπερ βλέπομεν ἐπιτυχῶς ἐφαρμοζόμενον εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, καθὼς π. χ. εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Moabit πλησίον τοῦ Βερολίνου, τὴν τοῦ Bruchsal ἐν Βάδῃ, εἰς τὰς Ἱρλανδικὰς φυλακὰς καὶ πλείστας ἄλλας ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ εἰς τὸ Μισισσιπὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ κατάδικοι καλλιεργοῦσι βαμβακοφυτείας. Ἐν γένει δὲ πρέπει νὰ προτιμῶνται αἱ ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίαι καθ' ὃ μᾶλλον ὑγιειναὶ διὰ τοὺς φυλακισμένους, οἵτινες δύνανται νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς παντοδαπὰ ἔργα χρήσιμα, ἀποφέροντα καλὴν ὠφέλειαν πρὸς τε τὸν ἀναλαμβάνοντα τὴν ἐπιχείρησιν καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς φυλακῆς. Ἐν Τοσκάνῃ βλέπομεν τοὺς κατάδικους ἀποξηραίνοντας τέλματα, ἀνορύσσοντας διώρυγας, καὶ ἐκτελοῦντας τὰς λοιπὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο ἐργασίας. Ἐν τῇ νήσῳ Σαρδηνίᾳ οἱ ἐν τῇ φυλακῇ πλησίον τῆς πόλεως Cagliari ἐπασχολοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῆς ἐκμεταλλευομένης τὰς ἐκεῖ μεγάλας ἀλυκὰς, εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ ἄλατος, ἐν ᾧ εἰς τὰς πολιτείας τοῦ New York καὶ τοῦ Tennessee ἐν Ἀμερικῇ, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἄλταϊ τῆς Σιβηρίας ἐργάζονται τὰ μεταλλεῖα.

Ἡ πείρα τῶν Ἀγγλικῶν φυλακῶν ἀπέδειξεν, ὅτι μία τῶν καταλληλοτέρων ἐνασχολήσεων διὰ τοὺς φυλακισμένους εἶναι ἢ διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπιχειρήσεις μεγάλων δημοσίων ἔργων. Ἐν πρώτοις ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν τοὺς ἐκχυμνάζει εἰς ποικίλα ἐπαγγέλματα, ἅτινα θέλουσι τοῖς χρησιμεῦσαι μετὰ τὴν ἀπόλυσίν των. Πρὸς τούτοις ἡ ἐργασία τοῦ εἶδους τούτου εἶναι πλέον ἐνδιαφέρουσα καὶ δὲν κουράζει τὸν νοῦν, καθὼς μονότονός τις ἐνασχόλησις. Αἱ φυλακαὶ ἐγ

αίς τοιαῦτα ἔργα ἐκτελοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καλύπτουσι τὰ ἐξοδὰ των, ἐνίοτε δὲ ἔχουν καὶ περίσσευμα. Ἐπὶ τέλους δὲ συχνὰ ἔργα ἀπουδαῖα, διὰ τὰ ὅποια τὸ δῆμόσιον δὲν θὰ ἦτον εὐδιόθετον ἢ εἰς θέσιν νὰ ἀπακνήσῃ τὰ ἀπαιτούμενα μεγάλα χρηματικά ποσά, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακισμένων διὰ δαπάνης μικροτέρας.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου, τὸ 1847 κατὰ πρῶτον εἰσαχθέντος ὡς νῦν ἔχει οἱ ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ Portland κατασκευάσαν μῶλον προχωροῦντα ἐντὸς τῆς θαλάσσης εἰς μῆκος 2 σχεδὸν μιλίων καὶ εἰς εὐκτασ 30—60 ποδῶν, ἐξετέλεσαν δὲ καὶ τὸ κυριώτερον μέρος τῶν ἔργων πρὸς ἐχύρωσιν τῆς ἀπέναντι τοῦ λιμένος κατεμένης νήσου, ἅτινα θεωροῦνται ἀπόρθητα. Εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων αὐτῶν ἔχει μόνον ἡ ἐξόρυξις καὶ καταργασία τῶν λίθων, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη τεχνητὴ ἐργασία ξυλουργίας ἢ σιδηρουργίας, καθὼς καὶ μικρὸς σιδηροδρόμος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς μεταφορᾶς τῶν ὑλικῶν ἐξετελέσθησαν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν φυλακισμένων.

Τὰ κολοσιαικὰ ἔργα, ἅτινα ἐγένοντο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸς ἐπέκτασιν τῶν νησιῶν τοῦ Chatham καὶ Portsmouth, ἐξετελέσθησαν ἐπίσης κατὰ μέγιστον μέρος, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ φυλακισμένων, οἵτινες κατεδάφισαν τὰ ἀρχαῖα ἐχύρωματα, ἐπαύσαν δεξαμενάς, ἐκτίσαν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς θαλάσσης τείχη, καὶ ἐξετέλεσαν ἀπάσαι τὰς λοιπὰς ἀναγκαῖας ἐργασίας. Αἱ εἰς τὰ ἔργα ταῦτα χρησιμεύσασαι ὄνται πλίνθοι 77,181,545 τὸν ἀριθμὸν κατασκευάσθησαν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν φυλακισμένων, οἱ δὲ λίθοι μεταφέρθησαν ἀπὸ τοῦ Portland, ὅπου ἐξωρύχθησαν καὶ καταργάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ κρατούμενους.

Ἄλλ' ἔτι μάλλον ἀξιοσημασίωτον εἶναι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀφ' ὅτου ἡ ἐξορία τῶν καταδικῶν εἰς τὰς ἀποικίας (transportation) καταργήθη καὶ ἐπέβλεπεν ἡ ἀνάγκη ἀυξήσεως τῶν φυλακῶν, διὰ τῆς ἐργασίας τῶν καταδικῶν κατασκευάσθησαν ἕκ βάρων, ἢ προστετέθησαν εἰς τὰ ἤδη ὑπάρχοντα, κτίρια περιλαμβάνοντα 1889 κελλία, καθὼς καὶ ὅλα τὰ παρεπόμενα κτίρια πρὸς κατοικίαν τῶν διευθυντῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν φυλακῶν. Ἐντὸς τῶν ὅλιγων τελευταίων ἐνιαυτῶν ἡ κυβέρνησις ἐδαπάνησε διὰ τὰ κτίρια αὐτὰ λίρας στερλίνης 93,000, ἐν ᾧ ἂν ἡ ἐργασία αὕτη ἐδίδετο εἰς ἐργολογίαν 169,000 λίραι δὲν ἤθελον ἀρκέσει, εἰς τρόπον ὥστε

προήλθε καθαρά οίκονομία διὰ τὴν Κυβέρνησιν 75,000 λίραι (πρὸς δραχ. 28.12=δραχ. 2,109,000). Ἀπασαὶ δὲ αἱ ἐργασίαι ἀποκλειστικῶς ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν φυλακισμένων, τῇ ἐξαιρέσει μόνον τῶν κλείθρων, ἅτινα ἠγοράσθησαν ἑτοιμὰ. Ἐπειδὴ δὲ τοιαῦτα ἔργα ἀπαιτοῦσι τεχνικὰς καὶ μηχανικὰς γνώσεις, δὲν πρέπει νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι οἱ εἰς αὐτὰ ἀσχοληθέντες ἦσαν ἐξ ἐπαγγέλματος τεχνῖται ξυλουργοί, σιδιρουργοὶ κτλ. Ἐκ 2245, οἵτινες τὸ ἔτος 1874 ἠσχολοῦντο εἰς τοιαῦτα ἔργα, οἱ 1650 ἦτοι τὰ $\frac{3}{4}$ ἐξέμαθον ταῦτα ἐν τῇ φυλακῇ.

Παρετηρήθη πρὸς τούτοις, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τοιαῦτα ἐπαγγέλματα ἀπαντῶνται ὀλιγώτεροι παραβάσεις τῆς πειθαρχίας ἢ μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τῆδε κακεῖσε εἰς ἀχθοφορικὰς μᾶλλον ἐργασίας.

Πόσον δὲ ἡ τοῦ εἴδους τούτου ἐνασχόλησις τῶν φυλακισμένων εἶναι συμφέρουσα, μαρτυροῦσι τὰ ἀποτελέσματα, ἃ κατὰ τὸ ἔτος 1871 αἱ τρεῖς περὶ ὧν ὁ λόγος φυλακαὶ τοῦ Portland, Chatham καὶ Portsmouth ἐπέτυχον. Ἡ τῶν καταδίκων ἐργασία ἀντεστοίχισε πρὸς λίρας στερλίνας 149,745, μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ὄλων τῶν πρὸς διατήρησιν τῶν οἰκιακῶν ἐργασιῶν δηλ. τῆς κατασκευῆς τοῦ ἄρτου, μαγειρικῆς, τοῦ καθαρισμοῦ καὶ ἐπιδιορθώσεως τῶν ἐνδυμάτων καὶ λοιπῶν, ἅτινα πάντα ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν τῶν ιδίων. Τὰ ἐξόδα ἀφ' ἑτέρου τῶν φυλακῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν διὰ νοσηλείαν καὶ συντήρησιν τῶν μὴ ἐργαζομένων, ἀσθενῶν, καθὼς καὶ τῶν ὀδοιπορικῶν καὶ ἐξόδων μεταφορᾶς τῶν κρατουμένων καὶ τῶν διδομένων βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀπολυομένους, ὅπως τραφῶσιν ἕως οὗ ἐξεύρωσιν ἐργασίαν, μόλις ἔφθασαν τὸ ποσὸν λιρῶν 131,986, ὥστε προέκυψε καθαρὸν κέρδος ἐκ λιρῶν 17,759 ἢλοι δραχ. 499,383.

Δύω ὄλως ἀντίθετα συστήματα ὑπάρχουσι πρὸς χρησιμοποίησιν τῆς ἐργασίας τῶν καταδίκων. Κατὰ τὸ ἓν ἡ διεύθυνσις τῆς φυλακῆς δηλ. τὸ κράτος, γενόμενον ἐργοδότης, παρέχει τὴν ὕλην, ἣν οἱ κρατούμενοι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιτήρησιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς φύλακῆς κατεργάζονται, καὶ φροντίζει τὴν δι' ἴδιον λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον ἐκποίησιν τῶν οὕτω παραχθέντων ἀντικειμένων (regie). Κατὰ τὸ ἕτερον ἡ ἐργασία τῶν καταδίκων ἐκμισθοῦται εἰς ἐργολάβον (entreprise), ὅστις ὑπεχρεοῦται νὰ ἐνασχολῇ αὐτοὺς, ἀποζημιῶν τὴν διεύθυνσιν κατὰ ἡμερομίσθιον ἢ κατ' ἀποκοπὴν.

Ποῖον τῶν δύο συστημάτων ἀπολύτως εἶναι τὸ προτιμώτερον, εἶναι ἐκ τῶν ζητημάτων τῶν διδόντων ἀφορμὴν τὰ μάλιστα εἰς συζητήσεις, ἐν τῇ ποινικῇ ἐπιστήμῃ, καὶ πλεῖστα περὶ τούτου, ὑπὲρ καὶ κατὰ, τὰ ἐπιχειρήματα.

Οἱ ἐναντίοι τοῦ συστήματος τῆς εἰς ἐργολάβου ἐκμισθώσεως διακρίνονται, ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἰσάγεται ἐν τῇ φυλακῇ πρόσωπον ξένον τῆς διευθύνσεως, ὑπὲρ ἕνεκα τῆς καθημερινῆς καὶ διαρκoῦς πρὸς τοὺς κρατούμενους σχέσεώς του, ἀποκτᾶ εἰς τὰ ὄμματά των, πλείονα βαρύτητα ἐνίοτε ἢ ὁ διευθυντής· ὅτι ὁ ἐργολάβος ὡν πράγματι ἐπιχειρηματίας, ὡς πᾶς ἄλλος, ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ἀποκλειστικῶς τὸ ὑλικὸν κέρδος, ὃ ἐκ τῶν κρατουμένων ἀπολαμβάνει, καὶ ἐπομένως φέρει προσκόμματα εἰς πᾶν μέτρον, ὃ ἢ διεύθυνσις ἤθελε κρίνει εὐλογον νὰ εἰσάξῃ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς τῶν φυλακισμένων ἀναμορφώσεως, ἐὰν νομίσῃ ὅτι τοῦτο ἀπορροφᾷ καιρὸν, καὶ ἐμποδίζει οὕτω τὴν ἐργασίαν πρὸς ζημίαν του· ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ συστήματος παραλύει ἡ πειθαρχία, καθ' ὅτι ὁ ἐργολάβος συνεπάγει μετ' αὐτοῦ διαφόρους ἄλλους ἐπιστάτας ἐργοδηγοὺς καὶ ἀρχιεργάτας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἐξασκῇ ἀρκoῦσαν ἐπαγρύπνησιν, καὶ ὕτινες συχνὰ διατηροῦσι μετὰ τῶν κρατουμένων σχέσεις μὴ ἐπιτετραμμένας, χρησιμεύοντες αὐτοῖς ὡς μέσον συνενοήσεως μετὰ τῶν ἔξω, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὁ ἐργολάβος κατορθοῖ νὰ δίδῃ δῶρα εἰς τοὺς καλλιτέρους ἐργάτας, οἵτινες ὁμῶς, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, νὰ ᾧσιν οἱ καλλιτέραν διαγωγὴν δεικνύοντες μεταξὺ τῶν φυλακισμένων.

Οἱ τοῦ συστήματος τούτου ὀπαδοὶ ἀφ' ἑτέρου διατείνονται ὅτι διὰ τῆς δι' ἴδιον λογαριασμὸν (regie) ἐνασχολήσεως τῶν φυλακισμένων, τὸ κράτος γίνεται ἐπιχειρηματίας, τοῦθ' ὅπερ ἀπολήγει πάντοτε πρὸς ζημίαν του, καθ' ὅτι οἱ διευθύνται καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῆς φυλακῆς δὲν ἔχουσι τὰς ἀπαιτουμένας βιομηχανικὰς καὶ ἐμπορικὰς γνώσεις, δι' ὧν ὁ ἐργολάβος καθιστᾶ τὴν ἐργασίαν προσοδοφόρον· ὅτι ἀν ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τοιαύτας γνώσεις τοῦτο, θὰ εἶναι πρὸς ζημίαν τῶν ἠθικῶν πλεονεκτημάτων, ἅτινα οἱ τοιοῦτοι ὑπάλληλοι πρέπει μᾶλλον νὰ ἔχωσι, καὶ ἀναγκαίως θὰ συμβῆ, ὅτι οἱ ὑπάλληλοι θὰ παραμελήσωσι τὸ ἕτερον τῆς ὑπηρεσίας των σκοπὸν πρὸς βλάβην πάντοτε τοῦ κράτους.

Ἰπὸ τὴν ἐποψίν ἀποκλειστικῶς τῆς ἠθικῆς τῶν κρατουμένων

βελτιώσεως, οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐνασχόλησις αὐτῶν εἶναι προτιμητέα τῆς εἰς ἐργολάβον ἐμισθώσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀφ' ἐτέρου καὶ τὸ χρηματικὸν συμφέρον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, διὰ τοῦτο ἀπαντῶμεν τὸ δεῦτερον σύστημα ἐν χρήσει εἰς πολλὰ μέρη.

Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι οἰκονομικώτερον διὰ τὸ κράτος, καὶ ἐν μεγάλαις φυλακαῖς ἀριθμούσαις ἄνω τῶν 200 ἢ 300 καταδικῶν, δυσκολώτερον δύναται τις νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ, καθ' ὅτι χρειάζεται σπανία δραστηριότης καὶ μεγάλη ἰκανότης καὶ γνῶσις τῶν ὑποθέσεων ἐκ μέρους τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἵνα μὴ ἡ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐργασία ἀποβαίῃ ἐπιζήμιος, ἂν καὶ δὲν λείπῃ παραδείγματα, καθὼς τὸ τῆς φυλακῆς **Detroit House of Correction** ἐν **Michigan** τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου ἡ ἐργασία 402 καταδικῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ **K. Brockway**, τὸ ἔτος 1871—1872, οὐ μόνον ἐκάλυψεν ἅπαντα τὰ ἐξοδα τοῦ καταστήματος, ἀλλ' ἀπέφερε καὶ πλεόνασμα 35,000 δολλαρίων ἤτοι Δρ. 210,000.

Ἐξετάζοντες τὴν πρακτικὴν τῶν διαφόρων κρατῶν, βλέπομεν ὅτι ἐε Αὐστρία, Γαλλία, Πρωσσία, Σουηδία καὶ Ἀμερικῆ ἐπικρατεῖ τὸ σύστημα τῆς εἰς ἐργολάβον ἐμισθώσεως (*entreprise*), ἐν ᾧ ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἴρλανδίᾳ, Βάδην, Βυαρία, Νορβηγία καὶ Ἑλβετία ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται διὰ λογαριασμὸν τῆς διεύθυνσεως (*regie*). Εἰς δὲ τὸ Βέλγιον, Ὀλλανδίαν, Ἰταλίαν, Βυτεμβέργην καὶ Σαξωνίαν καὶ τὰ δύο συστήματα εἶναι ἐν χρήσει.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὰ κράτη αὐτὰ, ὅπου ἕνεκα τοῦ χρηματικοῦ συμφέροντος προτιμῶσι τὸ σύστημα τῆς εἰς ἐργολάβον ἐμισθώσεως, ἀνομολογοῦνται τὰ δυσάρεστα τούτου παρακολουθήματα· δι' αὐτὸ ἡ ἐργασία κανονίζεται οὕτως ὥστε νὰ καθίσταται τῇ διεύθυνσει εὐκόλον νὰ τὰ προλαμβάνῃ, ἐφ' ὅσον εἶνε ἐφικτόν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ζητοῦνται τὰ πρόσωπα, τὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐργολαβίαν, νὰ εἶναι ἀνεγνωρισμένης ἠθικότητος, καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς φυλακῆς νὰ ἐκφράσῃ τὴν περὶ παραδοχῆς των συναίνεσιν της. Ἴνα πᾶσα κατ' εὐθείαν σχέσις μεταξὺ τῶν ἐργολάβων καὶ τῶν καταδικῶν προλαμβάνηται, ἡ γενικὴ ἐπιτήρησις ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς φυλακῆς, ἥτις ἀποφασίζει ποῖα ἐργασία θέλει ἐμισθωθῆ εἰς τὸν ἐργολάβον, καθὼς καὶ περὶ τοῦ εἰς ἕκαστον κρατ

τούμενον προσδιορισθησομένου έργου. Ἡ ἰδία ἐξασκεῖ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπιτήρησιν, ἥτις ἐξαιρετικῶς μόνον παραχωρεῖται τῷ ἐργολάβῳ. Οὗτος διὰ πᾶσαν παρατήρησιν, ἣν ἤθελεν ἔχει νὰ κάμῃ, πρέπει νὰ ἀποτείνηται πρὸς τὴν διευθύνειν καὶ οὐχὶ κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς φυλακισμένους. Δι' αὐτῶν καὶ ἄλλων παρομοίων μέτρων καὶ πρὸ πάντων δι' αὐστηρᾶς ἐπιβλέψεως ἐπὶ τῶν ἐργολάβων καὶ τῶν ἐπιστατῶν ἢ ἐργοδηγῶν ζητεῖται ἡ πρόληψις τῶν τῆ ἐκμισθώσει συμπαρομαρτούντων δυσαρέστων.

Ἄν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἡ τῆς ἐργασίας ἐκμισθωσις, ὅπως αὕτη ἐφαρμόζεται ἐν Γαλλίᾳ, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρον σύστημα οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἀκαντῶμενον. Εἰς τὰ λοιπὰ κράτη ἢ διευθύνσεις τῆς φυλακῆς ἐκμισθοὶ τὴν ἐργασίαν τῶν φυλακισμένων ἵνα ἐξασφαλίσῃ αὐτοῖς διαρκῆ ἐνασχόλησιν, πᾶσα δαπάνη ὅπως ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν τῶν κρατουμένων γίνεται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως, ἥτις ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν περὶ τούτου φροντίδα καὶ εὐθύνην. Ἐν Γαλλίᾳ ἀπεναντίας ὁ γενικὸς ἐργολάβος ὑποχρεοῦται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας (*cahier des charges*), νὰ παρέχῃ πάντα τὰ εἰς συντήρησιν τῶν καταδίκων χρεῖσματα (ὄχι τὴν ἐνδυμασίαν, κλίνας ἀποσκευῆν, τροφὴν, ἰατρικὴν θεραπείαν κτλ.), νὰ κάμῃ ὅλας τὰς ἐπισκευὰς τοῦ κτιρίου, ὅσας ὁ ἀστυκὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ὅσας ἄλλας ἤθελον ἰδιαιτέρως συμφωνηθῆναι, νὰ παρέχῃ τοῖς κρατουμένοις ἀντὶ συμπρωνημένης ἀμοιβῆς ἐργασίαν. Ἀπέναντι τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν τῷ ἀφίεται πᾶν τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας προκύπτον ὄφελος, λαμβάνει δὲ πρὸς τούτοις ἀπὸ τῶν δημόσιων ἀρσιμένων ἀποζημιώσεις δι' ἕκαστον ἄτομον καθ' ἡμέραν, ἥτις ἔρχεται διὰ μειοδοσίας καὶ ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον ἀπὸ 30—35 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου.

Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν μειονεκτημάτων, ὅσα ὑπὸ ἠθικὴν ἐποφὴν τὸ σύστημα ἐν γένει τῆς ἐκμισθώσεως παρρουσιάζει, ὁ τρόπος οὗτος συνεπάγεται καὶ ὑπὸ ὀλικὴν ἐποφὴν ἕτερον δυσάριστον. Ἄν δηλαδὴ ὅπως συχνὰ συμβαίνει, ὁ ἐργολάβος εἴναι αὐτὸς βιομηχανός, ἐπισηχολεῖ ἂν ὄχι ἅπαντας ἀλλὰ βεβαίως τὸ μέγιστον μέρος τῶν κρατουμένων εἰς τὸ ἐπάγγελμα, ὅπου αὐτὸς ἐξῶ μεταχεται. Ἐν ταύτῃ δὲ περιπτώσει, ἐπερχομένης διαικοπῆς τῆς ἐργασίας, ἅπαντες οἱ φυλακισμένοι πάσχουσιν ἀπὸ τὰς συνεπειὰς αὐτῆς. Εἰς τὰ λοιπὰ κράτη, ὅπου μόνον ἡ ἐργασία ἐκμισθεῖται εἰς ἐργολάβον, ἢ διευθύνει, δύναται νὰ εἰσαχθῆ, ὅσον εἴαστε, πλείονα ἐπαγγέλματα, εἴσπε ἐπὶ

περίστασιν καθ' ἣν ἐπέλθῃ ἀπρόβλεπτος διακοπή εἰς ἓνα κλάδον βιομηχανίας, ὀλίγοι μόνον νὰ μένωσιν ἄεργοι, οὐς δύναται τις νὰ ἐπασχολήσῃ προσωρινῶς εἰς ἄλλο τι ἐπάγγελμα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν Πρωσσίᾳ, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῶν φυλακῶν, ἡ ἐργασία ἐκάστου κλάδου βιομηχανίας ἐκμισθοῦται εἰς ἰδιαίτερον ἐργολάβον.

Καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ αὐτῇ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ θεωρητικὴν ἐποψίν κατὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐκμισθώσεως ἀποφαινομένων εἰδικῶν ἀνδρῶν οἷος ὁ Kucas, Berenger, Marsangy κτλ. ἐσχάτως ὅμως καὶ ἄλλοι πολλοὶ κατακρίνουσι τὸν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ τόπου των ἰσχύοντα τρόπον τοῦ ἐφαρμόζειν αὐτό. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σύστημα τοῦτο κατηργήθη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ Clairvaux, Melun, Fontevault καὶ Gaillon, καὶ τὰ ἀποτελέσματα οὐδόλως εἰσὶ δυσάρεστα, πιθανὸν νὰ ἀποφασισθῇ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ ἐντελῆς αὐτοῦ κατάργησις.

Τοιαῦτα ἐν συντόμῳ τὰ περὶ τῆς τῶν φυλακισμένων ἐργασίας, ἧς τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα ὑπὸ ἠθικὴν τε καὶ ὕλικὴν ἐποψίν εἶναι ἀναμφισβήτητα. Ὁ Ποινικὸς νόμος καὶ ἡ Ποινικὴ Δικονομία προέβλεψαν παρ' ἡμῖν περὶ τούτου, τὸ δὲ περὶ Σωφρονιστικῆς Φυλακῆς διάταγμα τῆς 31 Δεβρίου 1836 ἐκανόνισεν ἐν γένει πάντα τὰ τὴν ἐργασίαν ἀφορῶντα τόσον λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς, ὥστε ἴσως καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν ἤθελέ τις δυνηθῆ καλλίτερον περὶ τούτου νὰ φροντίσῃ.

Πῶς ταῦτα ἔκτοτε ἐφηρμόσθησαν;

Μερικοὶ κατάδικοι κατεσκευάζον ξύλινα κοχλιάρια, ἐφ' ὧν ἐχάραινον ἢ ἐγλυπτοιν «Γοργόνας» ἢ τὸν «Ἅγιο Γεώργι τὸν καθαλάριον», κατ' ἀπομίμησιν ἐκείνων ἃ οἱ ὀκνηροὶ καλόγηροι τοῦ Ἁγίου Ὀρους προσφέρουσιν ἀντὶ ἀμοιβῆς ὡς ἐνθύμησιν εἰς τοὺς Ἁγγλοὺς περιηγητὰς ἢ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ φιλοθρήσκους χριστιανοὺς, τοὺς μεταβαίνοντας πρὸς προσκύνησιν εἰς τὰ ἱερά ἐκείνα μέρη. Τὸ δὲ ἀρθρὸν 25 τῶν ἀπὸ 5 Νοβρίου 1872 ὀδηγιῶν τοῦ Φρουραρχείου, καθ' ὃ «εἰς οὐδένα ἐν τῇ φυλακῇ ἐπιτρέπεται νὰ ἐργάζεται» ἔθηκεν ἴσως τέρμα καὶ εἰς τὴν ὅλως ἀρχαϊκὴν ταύτην βιομηχανίαν. Ὡστε σήμερον ἡ μόνη φυλακὴ τοῦ κράτους, ἐν ἣ ἐξασκεῖται ὠφέλιμός τις ἐργασία, εἶναι τὸ Σωφρονιστήριον Κερκύρας.

Πῶς ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν; ἢ μᾶλλον τί δύναται νὰ γινήῃ ἐν τῷ μέλλοντι;

Σπουδαῖον ζήτημα, ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν, προσεχοῦς ἐπὶ τοῦτο μελέτης.

Ἐν Βιέννῃ

Α. Γ. ΣΚΟΥΖΕΣ.

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Ἐν ταῖς ποινικαῖς τῆς Κερκύρας φυλακαῖς ὑπῆρχον τελευταῖον 194 καταδίκαι, μεταξύ τῶν ὁποίων 23 εἰς φυλάκισιν, 73 εἰς εἰρ-
κτὴν, 75 εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ, 13 εἰς ισόβια δεσμὰ καὶ 1 εἰς θη-
μόσια ἔργα διὰ βίου. Αἱ ἀρχαιότεραι καταδίκαι χρονολογοῦνται ἀπὸ
τοῦ 1863 καὶ ἀφοροῦσι 4 άτομα, — 2 ἀπὸ τοῦ 1864, — 3 τοῦ 1865,
— 6 τοῦ 1866, — 10 τοῦ 1867, — 13 τοῦ 1868, — 4 τοῦ 1869,
— 12 τοῦ 1870, 15 τοῦ 1871, — 16 τοῦ 1872, — 17 τοῦ 1873,
— 43 τοῦ 1874, — 4 τοῦ 1875.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγκληματικὰς τάσεις, αἵτινες ὠδήγησαν τοὺς ἀ-
νωτέρω καταδικασθέντας εἰς τὸ δεσμιότητον, ἡ ἐπομένη κατάταξις εἶναι
ὡς ἑξῆς ἐνδεικτικῆ: 109 καταδικάσθησαν ἐπὶ ἐγκλήματι κατὰ τῆς
ζωῆς: ἤτοι 22 ἐπὶ φόνῳ, 13 ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου, 60 ἐπὶ ἀναιρέσει,
10 ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως, 7 ἐπὶ τραύματι, 4 ἐπὶ ἐκουσίᾳ ἀνθρω-
κτονίᾳ: 89 καταδικάσθησαν ἐπὶ ἐγκλήματι κατὰ τῆς περιουσίας,
ἤτοι 9 ἐπὶ ληστείᾳ, 1 ἐπὶ συνεργείᾳ ληστείας, 3 ἐπὶ ἐκβιάσει, 20
ἐπὶ κλοπῇ, 1 ἐπὶ ζουκλοπῇ, 12 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, 2 ἐπὶ ψευδορ-
κίᾳ, 1 ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ, ἐπὶ ἐμπρησμῷ: 18 καταδικάσθησαν ἐπὶ ἐγ-
κλήματι κατὰ τῆς τιμῆς, ἤτοι 8 ἐπὶ βιασμῷ, 2 ἐπὶ ἀποπειρᾷ βια-
σμοῦ, 3 ἐπὶ ἀποπλανήσει εἰς ἀσελγείαν, 1 ἐπὶ ἀποπειρᾷ πρὸς τοιαύ-
την ἀποπλάνησιν, 2 ἐπὶ παρὰ φύσει ἀσελγείᾳ, 1 ἐπὶ διγαμίᾳ, 1 ἐπὶ
ἀπαγωγῇ: 8 καταδικάσθησαν ἐπὶ διαφόροις ἄλλοις ἀδικήμασι, ἤτοι
2 ἐπὶ διαταράξει οἰκιακῆς εἰρήνης, 1 ἐπὶ βιασιοπραγμασίαις, κλπ.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰς ἐγκληματικὰς τάσεις τῶν ἀνωτέρω κατα-
δικασθέντων πρὸς ἀλλήλας, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι καὶ ἐκ τῶν φυλα-
κῶν Κερκύρας, ὅπως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν τοῦ Κράτους, ὁ νομοθέτης
καὶ ὁ πολιτειολόγος πρέπει νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίον ἔμφρον τὴν
πρὸς τὸ αἶμα, ὑπερένω πάσης ἀναλογίαις, ροπήν τῶν ζωνηρῶν τῆς Ἑλ-
λάδος πληθυσμῶν.

ΦΥΛΑΚΗ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ.

Εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἔξωθεν τῆς ἐν Βαυαρίᾳ Νυρεμβέργης ὑπάρχει ἐπιβλητικὴ τις ὡς ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ τοῦ σχήματος οἰκοδομή. Περιστοιχεῖται ὑπὸ τειχῶν φρουρίου καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων περιπατοῦσι σκοποί. Εἶναι ἡ περίφημος μονωτικὴ τῆς Νυρεμβέργης φυλακὴ (Zellen-gefaengnis). Ἐνώπιον τῆς εἰσόδου αὐτῆς ἐγείρονται οἰκίσκοι τινες, ἐν οἷς κατοικεῖ ὁ παράσιτος πληθυσμὸς τῶν φυλακῶν, ὁ καθ' οἷον δῆποτε τρόπον ὑπηρετῶν ἔξωθεν τὸν μηχανισμόν αὐτῶν.

Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ οἰκοδομήματος ὑπάρχει κυκλοτερὲς ὑέλινον κατασκευάσμα, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς γραφεῖον καὶ ὡς τόπος ἐπισκοπήσεως πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς φυλακῆς, τῆς ὁποίας ἀκτινοειδῶς οἱ διάδρομοι ἀπολήγουσιν εἰς αὐτό. Ἄρκει νὰ στραφῇ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐπιστάτου πρὸς ἕκαστον τῶν διαδρόμων τούτων, ἵνα ἀντιληφθῇ ἀμέσως περὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὸ ἀπώτερον τῶν κελλίων, τῶν ὁποίων αἱ θύραι μένουσιν στερεῶς ἡμιάνοικτοι πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐπισκοπήσεως.

Τὰ κελλία τῆς φυλακῆς ταύτης εἶναι ὁμοειδῆ, φέρουσιν ἀριθμὸν καὶ ἔχουσιν ἰκανὴν ἀνάπτυξιν τόσον καθ' ὕψος ὅσον καὶ κατὰ πλάτος. Ἐκαστον ἐξ αὐτῶν ἔχει θυρίδα διὰ τὸ φῶς καὶ τὸν ἀέρα, ἔξα-, σφαλιζομένην καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, φωτίζεται δὲ τὴν νύκτα μέχρι τῆς ὥρας τοῦ ὕπνου, διὰ φωταερίου καὶ περιέχει τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸν κατάδικον κατὰ μόναν ἐν τῷ κελλίῳ του ἐργασίαν (ὑφανταί, βιβλιοδέται, κλειδοποιοί, ράπται, λεπτουργοί) καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη τῆς βιωτικῆς, ὡς σάρωθρον, δοχεῖον, ξύλινον κοχλιάριον ποτήριον, κλπ. Ἡ κλίνη ἀποτελουμένη ἐκ στρώματος καὶ σκεπάσματος, εἶναι σιδηρὰ καὶ προσκεκολλημένη εἰς τὸν τοῖχον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνορθοῦται τὴν ἡμέραν καὶ διὰ σχοινίου προσδένεται. Ἐν ἐκάστῳ κελλίῳ ὑπάρχει μηχανισμὸς τηλεγραφικὸς, δι' οὗ εἰς πᾶσαν στιγμὴν συγκοινωνεῖ ὁ ἐπίστατης τῆς φυλακῆς μετὰ τοῦ καταδίκου.

Ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ὑπάρχουσι δύο περίπατοι, εἰς χρῆσιν τῶν καταδίκων, διαιρούμενοι εἰς ἕξ χλοερὰ διαχωρίσματα τὰ ὁποῖα ἀπομονοῦνται διὰ τοίχων. Τὰ διαχωρίσματα ταῦτα ἔχουσι ἀκτινοειδῆ διεύθυνσιν πρὸς ἕν καὶ τὸ αὐτὸ κέντρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵσταται εἰς πυργίσκος, περιέχων κατὰ τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου τοῦς

φύλακας, οίτινες επισκοποῦσι τοὺς κάτωθεν αὐτῶν περιπατοῦντας. Βαδιζοῦσιν οὗτοι ἀνά εἰς εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων περίπου βημάτων σιωπηλοὶ ὡς πάντοτε, καὶ φέροντες προσωπίειον ἀποτελούμενον ἐκ τῆς ἔμπροσθεν προεκβολῆς τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς. Ἡ θεία τοῦ περιπάτου τούτου ἔχει τι φοικῶδες. Ἐν γένει τὸ προσωπίειον, φέρον ὄσο ὅπως διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀποτελεῖ ἀδικαιολόγητον ποινικὴν σκληρότητα, ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀφαιρεῖται ὑπὸ τοῦ καταδίκου κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας του καὶ ὅταν οὗτος εἶναι ἐντελῶς μόνος ἢ μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν τίθενται κλιμακῆδόν φρακτὰ ἐκατέρωθεν στασιδία, ἀποβλέποντα ὅλα πρὸς τὸ θυσιαστήριον. Οἱ κατάδικοι τοποθετοῦνται ἐντὸς τῶν στασιδίων καὶ κοινοῦσιν οὕτω πρὸς τὸν λατρευόμενον ἐνώπιόν των ἄριστον. Ἡ αὐτὴ μέθοδος καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας.

Ἡ τροφή τῶν καταδίκων παρεσκευαζομένη διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἀποτελεῖται κυρίως ἐκ διαφόρων ροφημάτων κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴν καὶ τὴν Πέμπτην συνίσταται εἰς λάπος καὶ κρέας. Ὁ ἄρτος κατασκευάζεται ἐν τῇ φυλακῇ. Ἡ καθαριότης ἐν γένει αὐτῆς εἶναι ἀξιοπαρατήρητος εἰς τε τὸ κτίσιον καὶ εἰς τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἐνδύματα τῶν ὁποίων πλένεται ἐντὸς ἐντελεστάτου πλυντηρίου καὶ στεγνώνονται διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀτμοῦ.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Κατὰ τὴν πρὸ ἐλίγου λήξαν Σύνοδον αὐτοῦ ἐδικάστησαν 32 κατηγορίαι, ἐξ ὧν αἱ 28 ἀπέβησαν καταδικαστικαὶ καὶ αἱ 4 ἀθωοτικαί.

Ἐκ τῶν πρώτων, 17 ἀπέβλεπον τὴν ζωὴν (8 Ἀναιρέσεις, 5 Ἀποπειραὶ Ἀναιρέσεως, 4 Φόνοι, 1 Τραῦμα) καὶ 26 κατηγορουμένους, 9 τὴν περιουσίαν (4 Πλαστογραφίαι, 2 Ἐξαφανίσεις ἐγγράφων, 2 Κλοπαί, 1 Ψευδορκία) καὶ 21 κατηγορουμένους, 1 τὴν τιμὴν (Βιτσιμὸς) καὶ 6 κατηγορουμένους, 1 τὴν ἐξουσίαν (Ἀντίστασις) καὶ 3 κατηγορουμένους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις

τοῦ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

ΕΤΟΣ 1^{0ν}. — ΦΥΛ. 12^{0ν}

ΙΟΥΛΙΟΣ 1876

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ 74

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Μεταφορά Φυλακισμένων ἐν τῇ Πόλει	σελ.	179
2. Ἐφευρετικὴ Καταδίκου ἐνασχόλησις	»	182
3. Γάλλος Δημοσιογράφος ἐν Φυλακῇ	»	183
4. Ἰματισμὸς Στρατιωτικῶν καταδίκων	»	186
5. Ἀστυνομικὴ Ἐπιτήρησις	»	189
6. Κακουργιοδικεῖαν Ἀμφίσσης	»	191
7. Φυλακαὶ Ἀθηνῶν	»	192

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

Ζητηθέντων δειγμάτων ἀντιγραφικῆς ἰκανότητος τῶν ἐν τινι φυλακῇ γινωσκόντων γράμματα καταδίκων, ὑπεβλήθη ὑφ' ἐκάστου αὐτῶν ἀνὰ εἰς στίχος. Μεταξὺ ὧν οἱ ἐπόμενοι εἶναι ἰδιαιτέρως ἐνδεικτικοὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ πνεύματος τῶν τιμωρουμένων. Δημοσιεύονται εἰς χρῆσιν τῶν ἀπαθῶν τῆς ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίῳ (ΚΕ'. 36 καὶ 43) ἀρχῆς.

Οὐδὲν πολυτιμώτερον τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.—Κ.

Κύριος γινώσκει κατὰ πόσον δικαίως πάσχομεν.—Κ.

Καταρῶμαι καθ' ἐκάστην τὴν ἡμέραν τῆς . . . —Φ.

Μακάριος ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ.—Τ.

Ὅτι ὑπὸ κακοῦ συμφέροντος κινούμενοι.—Π.

Ἡ μεγαλειτέρα τῶν δυστυχιῶν εἶναι ἡ κακὴ κεφαλὴ.—Φ.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ἡμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.—Κ.

Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνον ὅστις πέσει εἰς τὰς φυλακάς.—Χ.

Πρῶτον ἤμην ἀμελής καὶ ἔπειτα ἐγκληματίας.—Ζ.

Μετανοεῖτε, ἠγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.—Π.

Κόλασις ἐπίγειος εἶναι ἡ φυλακὴ.—Ρ.

Συνδρομὴ ἐνιαύσιος προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ γρ. 7.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

[ΟΡΓΑΝΙΣΤΙΚΗ, ΝΟΜΙΚΗ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ]

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.

Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦν σύστημα τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀνθρώπων τῆς φυλακῆς ἐκτὸς αὐτῆς, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δικαστικῆς καὶ διοικητικῆς κατ' αὐτοὺς ὑπηρεσίας, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων ὡς διατελοῦν ἐν νηπιακῇ ἀκόμη καταστάσει. Ἀνελόγως τῆς σοβαρότητος τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἐπικινδύου χαρακτῆρος τῶν ὁδηγουμένων, παραδίδονται οὗτοι εἰς ἓνα ἢ πλείονος χωροφύλακας, ἄνευ σωματικοῦ περιορισμοῦ ἢ μετὰ χειρῶν δεδεμένων διὰ σχοινίου ἢ μετὰ σιδηροῦ ἐπὶ τῶν ἀντιχειρῶν κρίκου. Πολλάκις δὲ βλέπει τις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐταῖς τῶν Ἀθηνῶν δύο ἢ καὶ πλείονας ἀνθρώπους δεδεμένους ἐκ τῶν βραχιόνων πρὸς ἀλλήλους καὶ βηματίζοντας τοιοῦτοτρόπως ἐκ τῆς φυλακῆς πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τ'ἀνάπαλιν, ἐντὸς κύκλου λογχοφόρων χωροφυλάκων. Ἀλλὰ καὶ καπνίζοντες καὶ προπετῶς βαδίζοντες καὶ βωμολοχοῦντες ὑπὸ συνοδείαν φυλακισμένοι δὲν εἶναι σπάνιον φαινόμενον. Ὁμολογητέον ἄφ' ἑτέρου ὅτι δι' ἀνθρώπους φιλοτίμους ἢ διὰ τῶν ὁδῶν τῶν πόλεως ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν πεζοπορεῖα ἔχει τι οὐσιωδῶς ἐξευτελιστικόν.

Ἄρα γε πάντα ταῦτα τὰ ἀτοπήματα δὲν δύνανται νὰ ἐκλείψωσι δι' ἀναλόγου τινος καὶ σχετικῶς μικρᾶς δαπάνης τοῦ δημοσίου θησαυροῦ; Μήπως εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον, αἱ κοινωνικαὶ πληγαὶ

νά περιάγονται ἐν ταῖς ὁδοῖς τόσον πομπωδῶς; Καὶ ἡ στρατιωτικὴ δὲ αὐτὴ ὑπηρεσία διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἀτελοῦς συστήματος ἐξαντλεῖται εἰς πολλῶν πλείονας ἀνδρας τῶν ὅσοι θὰ ἦσαν ἀναγκαῖοι, ἐὰν ἐμιμούμεθα τὰ περὶ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι κρατοῦντα, τοῦλάχιστον διὰ τὰς πόλεις ἡμῶν ἐκεῖνας, ἐν αἷς εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσαχθῶσι ταῦτα. Παραλείπω τὰς διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ἐλαττώσεις τῶν διαφορῶν καθ' ὁδὸν εὐκαιριῶν εἰς ἀπόδρασιν. Ὑπεράνω ὅλων τῶν σκέψεων εἶναι ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς ἐξεταζούσης ἢ τιμωρούσης δικαιοσύνης· οὔτε βεβαίως συσταίνεται ἡ ἐπικράτεια διὰ τῆς ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, πρὸς ἰθαγενεῖς καὶ ξένους, παραστάσεως τῶν ἐν πάσῃ ἀθλιότητι καχεκτικῶν τῆς ποινικῆς διδασκαλίας τῆς μαθητῶν.

Ἀπαραίτητος οὕτω ἡ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν φυλακῶν, κατὰ πρῶτον ἐν Ἀθήναις, βαθμηδὸν δὲ καὶ ἐν ἄλλοις κέντροις τοῦ ἡμετέρου πληθυσμοῦ, εἰσαγωγή τῆς ἀλλαχοῦ ἐν χρήσει μονωτικῆς ἀμάξης, ἐντὸς τῆς ὁποίας κατὰ τὰς διαφόρους ἀνάγκας δύνανται νὰ μεταφέρονται ἐκτὸς τῶν φυλακῶν εἰς ἡ πλείονες φυλακισμένοι, ἀόρατοι πρὸς τοὺς ἔξω, διὰ πάσης ἀσφαλείας, ταχύτητος καὶ σεμνότητος, πρὸς δὲ καὶ δι' ὅσον ἔνεστι μικρᾶς συνοδείας. Ἡ πρὸς κατασκευὴν καὶ κίνησιν τῆς ἀμάξης ταύτης δαπάνη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀνωτέρα τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων ἔθνους, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλους τοὺς λόγους ἔχει μεγάλας ἐπὶ πολιτισμῶ καὶ τῇ ὀργῶσιν προόδῳ του ἀξιώσεις.

Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, τῶν ἐν Ἀθήναις φυλακῶν ἀρκεῖ ἅμαξα ἐκ ξύλου τὸ ὅλον κατεσκευασμένη, μετὰ διπτυωτῶν ἀνοιγμάτων ἐμποδιζόντων τὴν ἐξωθεν θέαν τοῦ μεταφερομένου ἀτόμου, ἀναλόγου τινος χωρητικότητος. Δύναται αὕτη νὰ μεταφέρῃ καθ' ὠρισμένας ὥρας τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενους εἴτε εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀνακριτῶν, εἴτε εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Κακουργιοδικείου ἰδίως, καὶ τἀνάπαλιν, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ Πλημμελειοδικείου εἰς τὴν φυλακὴν καὶ κατὰ τὴν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μεταφορὰν μέχρι τοῦ σταθμοῦ αὐτοῦ. Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμάξης ταύτης δὲν θέλουσι δαπανηθῆ πλείονες τῶν 500 δραχμῶν. Ἡ δὲ κίνησις αὐτῆς δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς κλάδον τινὰ τῆς παρὰ τοῖς ζευγίταις στρατιωτικῆς τῶν Ἀθηνῶν ὑπηρεσίας διὰ τῶν διαθέσιμων

ἵππων τοῦ σώματος τούτου. Ἀρκοῦσι τέλος εἰς ἡ δύο χωροφύλακες ἵνα ἐξασφαλίξωσι τὴν κατὰ σκοπὸν πορείαν.

Πρέπει νὰ εἶδε τις τὴν μονωτικὴν ταύτην ἄμαξαν διασχίζουσαν τὰ πλήθη τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, ἵνα κρίνῃ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας διαχέει ἡ διάβασίς της. Ἡ μυστηριώδης καὶ σοβαρὰ φυσιογνωμία της κινεῖ τὴν φαντασίαν πολὺ ἰσχυρότερον τοῦ ἐλέους, ὅπερ προκαλεῖ ἡ νῦν παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα δι' ἀμέσου, τρόπον τινὰ, σωματικῆς βίας μεταφορὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς φυλακῆς. Ἀπ' ἐναντίας ὅλη ἡ ποικιλία καὶ ἡ πλησμονὴ καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ Δύσει ζωῆς σταματᾷ, ἵνα ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν ἐντυπώσεων εἰς τὴν διερχομένην ἄμαξαν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ἡ χρῆσις τῆς ἀμάξης ταύτης πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔχη τι γενικὸν πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλακῆς. Ἡ ἐξαιρετικὴ χρῆσις ἰδιαιτέρων ἀμαξῶν διὰ τὴν μεταφορὰν ἐκλεκτῶν, τρόπον τινὰ, καταδίκων, ἐν παντὶ συστήματι μεταφορᾶς προσκρούει πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἰσότητος, ἣτις ἐπὶ τέλος πρέπει νὰ ἦναι κάπου ἐν ἀληθείᾳ γεγραμμένη. Ἐν τούτοις ἡ πρακτικὴ ὄλων τῶν ἐθνῶν καθιέρωσε καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις θέμασι, τὰς ἐξαιρέσεις αὐτάς. Τοιοῦτοτρόπως ἐν Γαλλίᾳ ἐξαιροῦνται ἀπὸ συνθηθείας οἱ δημοσιογράφοι. Μεταγόμενοι οὗτοι ἐκτὸς τῆς φυλακῆς ἀρκεῖ νὰ δηλώσωσιν ὅτι εἶναι τοιοῦτοι, καὶ εὐθὺς τοῖς χορηγεῖται ἰδιαιτέρα ἄμαξα. Ἀπανταχοῦ δὲ αἱ ἀνωτέρω τάξεις τῆς κοινωνίας εὐλαδιστέραν ἐπιτυγχάνουσι τὴν χεῖρα τῆς ἐφαρμοσμένης ἐξουσίας. Παρ' ἡμῖν ἐγένετο χρῆσις τοιαύτης ἐξαιρετικῆς μεταβιβάσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργοδικείου. Παραλείπω εἰδικωτέρας λεπτομερείας ἐκ τῆς ἐπόψεως τῆς ἀσθενείας τῶν προσαγομένων ἢ τῆς ἐξ οἰκείων προμηθείας τῆς μεταγούσης αὐτοὺς ἀμάξης, ἐφ' ὅσον ἐξ αὐτῶν τροποποιεῖται καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἰσχύον σύστημα τῆς ἐπὶ ποδῶς μεταφορᾶς τῶν φυλακισμένων, χωρὶς νὰ λησμονηθῇ καὶ ἡ ποικιλία τῶν λοιπῶν κοινωνικῶν κατὰ τὰ ἄτομα περιστάσεων.

ΕΦΕΥΡΕΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΙΣ.

Κατὰ πόσον ἡ ἐφευρέσις, περὶ τῆς ὁποίας ποιεῖται λόγος ἢ ἐπομένη καταδίκου ἀναφορὰ, ἀποβλέπει εἰς οὐσιώδη τοῦ πρακτικοῦ βίου ἀνάγκην, μόνη ἢ κοινωνία δύναται νὰ κρίνη. Ἄλλ' ἡ δημοσίευσίς καθίσταται ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐξ ἄλλης ἀκόμη ἰδέας, ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ φυλακαὶ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀποθήκη ἀνθρώπων ἀηληπισμένων. Ἐὰν ἡ Πολιτεία τοὺς λησμονῆ, τὸ ἐν αὐτοῖς οἰκοῦν πνεῦμα ἐργάζεται. Καὶ δυνατόν μὲν τοῦτο ἐν πολλοῖς νὰ προσκρούῃ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς διερωθεμένου περιέχοντος, εἰς οὐδένα ὅμως εἶναι ἕπιτετραμμένον νὰ λησμονῆ, ὅτι ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς Τιμωρίας ὑπάρχουσιν ἀνθρώπινοι ὑπάρξεις δεκτικαὶ περαιτέρῳ βελτιώσεως. —

Πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐργασιεὺς Κ. Εἰσαγγελίαν.

Κατὰ τὴν ἀθετηρῆσίν μου ἐρευνῶν διὰ τῆς λεπτοουργικῆς μου τέχνης, ἐφεύρον μυστηριώδεις καὶ πρωτοφανῆς ἐρμαρίον, τοῦ ὁποίου σχέδιον συντημένως ὑποβάλλω ὑμῖν.

Τὸ ἐρμαρίον τοῦτο ὕψους μέτρον $2 \frac{1}{10}$ καὶ πλάτους $1 \frac{1}{10}$, ἐπεριέχει 378 σύρτας, ἐμφαίνοντας ὁ εἰς τὰ ἄνω μέγας τὸ ἔτος, αἱ δώδεκα κάτωθεν αὐτοῦ τοὺς μῆνας, καὶ οἱ λοιποὶ 365 τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Εἰς τὸ σχέδιόν μου παρέλειψα τὴν ἐσωτερικὴν θύραν, ἴσως μὲ τὸ μέγεθος τοῦ ἐρμαρίου, ἥτις ἐσωκλείει ἀπὸντας τοὺς ἐρμαρίους σύρτας· θύρα τε δὲ καὶ σύρται θέλουσιν ἀνοίγεσθαι διὰ μίαν καὶ τῆς αὐτῆς κλειδός. Οὐδέτερος ἐκ τῶν καλλιτέρων τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων μηχανικῶν τῆς Ἑρηλίου θέλει δυναθῆ καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ῥηθίαν κλειδα ν' ἀνοίξῃ τοῦτο ἐκτὸς ἐμοῦ καὶ ἐκείνου, εἰς ἃν ἤθελον δείξει τὸν τρόπον.

Τὸ ἔργον τοῦτο σπουδαῖον κατ' ἐμὲ θεωρούμενον, καὶ δέον νὰ ἔκτεθῇ εἰς τοὺς προσεχεῖς ἀγῶνας τῶν τεχνῶν ὡς λίαν εἰς αὐτάς

ὠφέλιμον, κατὰ καθῆκον ἀναφέρω ὑμῖν καὶ παρακαλῶ ἂν εὐαρεστήσθε νὰ μοὶ χρηρηγήσθε τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην, δι' ἣν θέλουσι δαπανηθῆ χίλια (1000) περίπου φράγκα, ἢ νὰ μοὶ προμηθεύσθε ἄλλον τινα δυνάμενον νὰ δαπανήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, εἰς ὃν θέλει ἀνήκει τὸ ῥῆθρον ἐρμάριον μετὰ τὴν ἀποπεράτωσίν του, ἥτις ἔσεται μετὰ τέσσαρας σχεδὸν μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐργασίας.

Εὐέλπις ὅτι θέλετε κατίδει τὴν ἀνάγκην τῆς διαδόσεως τοῦ εἰρημένου ἔργου, καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐνεργήσθε τὰ δέοντα, ἵνα καὶ γὼ ἱκανοποιήσω τοὺς κόπους μου κατὰ τὸν κείμενον περὶ ἐφευρέσεως νόμον.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Ἰουνίου 1876.

Εὐπειθέστατος κατάδικος

ΓΑΛΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ συνεδρίασιν τῆς 23 Ἰουνίου 1876 ἐγένετο συζήτησις, τῆς ὁποίας ἡ μὲν οὐσία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα εἰς τοὺς ὅπωςδῆποτε διαχειριζομένους τὰς φυλακάς, ἡ δὲ κοινοβουλευτικὴ διατύπωσις μαρτυρεῖ ἐπὶ πόσων θεμάτων δύναται ἡ ἐργασία τῶν βουλευτῶν νὰ εὖρη ἐφοδία. Θὰ ἦτο περίεργος εἰάν ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία δὲν εἶχε ἱκανὴν πρὸς τοῦτο γρητείαν.

Ἐχει τὸν λόγον ὁ κ. Spuller ἵνα ἐπερωτήσῃ τὴν κυβέρνησιν περὶ λυπηροῦ συμβάντος, συγκινησάντος τὴν δημοσιογραφίαν.

Τὸ παρελθόν, λέγει, σάββατον ὁ κ. **Bolatre**, διευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος *Τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου*, κρατούμενος ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Ἀγίας Πελαγίας, ὠδηγήθη εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς μονωτικῆς ἀμάξης ἐναντίον τῶν διαμαρτυρήσεως αὐτοῦ. Ἡ περὶ τῆς μεταγωγῆς του εἰδοποίησις ἐδόθη αὐτῷ ἐξαίφνης τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ὁ κ. **Bolatre** ἐξελθὼν τῆς ἀμάξης ἐτέθη ἐντὸς τοῦ μονωτικοῦ δωματίου (*souriciere*) τοῦ δικαστηρίου, ἐν τῷ ὁποίῳ διετέλεσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας σχεδόν, προσβεβλημένος βαθέως ἐν τῇ ἀξιοπρέπειᾳ αὐτοῦ ὡς συγγραφέως καὶ ὡς τιμίου ἀνθρώπου. Τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ὠδηγηθῇ εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἐδόθη ὁ κ. **Bolatre** κατὰ τὸν ἀριμὸν τῆς χειρὸς διὰ μηχανικοῦ σχοινοῦ (*cabriolet*), τοῦ ὁποίου τὸ ἄκρον ἐκράτει ὁ φύλαξ, δυνάμενος νὰ σφιγῆ τὸν μηχανισμόν τοῦτον κατ' ἀρέσειαν.

Τοιαῦται προφυλάξεις δύνανται νὰ ἦναι ἀναγκαῖαι διὰ κακούργους ἐπικινδύνους· εἶναι ὅμως ἀνεκτὰ προκειμένου περὶ συγγραφέως, περὶ δημοσιογράφου; Ὁ ἀνακριτὴς ἀκούσας τὰς διαμαρτυρήσεις τοῦ κ. **Bolatre**, ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ὅτι συνέβη λάθος ἀξιοθρήνητον καὶ ὑπεσχέθη νὰ διατάξῃ, ὥστε ὁ κ. **Bolatre** νὰ ὠδηγηθῇ εἰς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν ὑπὸ ἄλλους ὄρους. Ἐν τούτοις ὁ κ. **Bolatre** ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ ἀκόμη τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἐν τῷ μονωτικῷ δωματίῳ τοῦ δικαστηρίου. Ἐξετασθεὶς δὲ καὶ δεῦτερον ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ὁ κ. **Bolatre** ἠδυνήθη τέλος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν ἐντὸς ἀμάξης τῆς ἀγορᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ἀνδρῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ποῖον βαρύνει ἡ εὐθύνη τοῦ οἰκτροῦ τούτου συμβάντος; Δὲν δύναται νὰ λογισθῇ εἰς βᾶρος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ἢτοι εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς φυλακῆς, οὔτε εἰς τὸν χωροφύλακα, ὅστις τὸν ἔδωκεν ἐκ τῆς χειρὸς· ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐξετέλεσε διαταγὴν, ὑπάκουων εἰς τοὺς κανονισμοὺς, οἵτινες ἀπαγορεύουσι τὰς διακρίσεις μεταξὺ τῶν κρατουμένων. Ἡ εὐθύνη ὀλόκληρος ἀνήκει εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἥτις δὲν ἔδωκεν ὠδηγίας, ὥστε ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ κ. **Bolatre** νὰ εἶναι σεβαστή! Ποῖα εἶναι τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἐπανάληψις τοιούτων πράξεων; Ποῖα ἱκανοποίησις δύναται νὰ δοθῇ εἰς τὸν κ. **Bolatre**; Τί σκέπτεται ἐπὶ τέλους ἡ κυβέρνησις περὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὅστις ὀφείλεται εἰς τὰς

παραδόσεις, τὰς ὁποίας πάντοτε ἠκολούθησεν ἡ δικαιοσύνη ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν; Εἶναι ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ ἡ κυβέρνησις. (Ἐπευφημαίαι εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς Βουλῆς).

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἀπαντᾷ, ὅτι αἱ πληροφορίες του ἐπὶ μερῶν μόνον τινῶν διαφέρουσι πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος διακοινωνθείσας. Οὕτω δὲν εἰδοποιήθη κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὁ κ. Bolatro περὶ τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον (Palais de Justice), ἀλλὰ κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Ἐκαστος φυλακισμένος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἐπὶ ἰδιαιτέρας ἀμάξης, ὁ δὲ κ. Bolatro τὸ ἐγνώριζε, διότι καὶ ἄλλοτε, τὴν 9 Ἰουνίου ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου. Αὐτὴν ὅμως τὴν φορὰν ἀνευ διαμαρτυρήσεως ἀνέβη ἐπὶ τῆς μονωτικῆς ἀμάξης. Ἐφθάσεν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐτέθη εἰς μέρος, τὸ ὁποῖον ἡ ἔκθεσις ὀνομάζει *μονωτικὴν κελίαν*, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ σειρά του νὰ ἐξετασθῇ. Εἶναι γνωστὸν εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται τὸ δικαστήριον (ἕνεκα τῶν ἐνεργουμένων ἐν αὐτῷ οἰκοδομικῶν ἔργων). Ἴνα ὑπάγῃ τις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστοῦ πρέπει νὰ διέλθῃ διὰ σκοτεινῶν διαδρόμων, διὰ μέσου οἰκοδομησίου ὕλης. Πολλὰ δραπετεύσεις ἔγειναν κατὰ τὴν δίοδον ταύτην. Ἀπαιτοῦνται λοιπὸν προφυλάξεις. Οἱ κανονισμοὶ δύνανται νὰ καταστῶσιν ἡπιώτεροι ἄλλοτε. (Θόρυβος ἐν τῇ ἀριστερᾷ). Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τοῦ ἐμπειπιστευμένου αὐτῷ φυλακισμένου, καὶ ὅτι πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ ἔχῃ τὰ μέσα, ὅπως ἐμποδίσῃ τὰς δραπετεύσεις. Ἀναμφιβόλως τὰ μέσα ταῦτα δὲν πρέπει νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ δι' ὅλον τὸν κόσμον· ἀλλ' εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ διάκρισις;

Κατὰ πρῶτον λόγον ἀνήκει εἰς τὸν κατηγορούμενον. Ἐπρεπὲν ὁ κ. Bolatro νὰ ποιήσῃ γνωστὴν τὴν ιδιότητά του, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του ἀπὸ τῶν διατυπώσεων τούτων. (Θόρυβος ἐν τῇ ἀριστερᾷ). Καὶ πράγματι ἅμα ἀπῆλθον τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, ἀμέσως εἰσηκούσθη. Τὰ γενόμενα ἐνηργήθησαν ὅπως ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῶσιν. (Ἀρνήσεις ἐν τῇ ἀριστερᾷ). Ἡ εἰσαγγελία οὐδαμῶς ἐνέχεται εἰς ταῦτα. Ὁ κ. Bolatro δὲν ἔλαβε τὴν φροντίδα, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ λάβῃ. Βεβαίως τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο εἶναι

λυτηρόν και δὲν θὰ ἐπαναληφθῆ, ὅταν ὁ ἔχων δικαιώματα εἰς ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν ἐπικαλεσθῆ αὐτά. (Κινήσεις διάφοροι).

Ὁ κ. Spuller ἀμφισβητεῖ τὴν ἰδεάνοτι ὁ κ. Volatre εἰδοποιήθη ἐγκρίτως ὅπως αἰτήσῃ τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπὶ ἀμάξης ἰδιαιτέρας. Κατὰ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, τὰ πάντα ἔγειναν ἐν τάξει. Ἐν τούτοις ἡ ἐρώτησις ἀκριβῶς ἐγένετο πρὸς τὴν κυβερνήσιν ἐναντίον τῶν δυνατῶν ἐν τοῖς κανονισμοῖς καταχρήσεων. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐβεβαίωσεν, ὅτι παρόμοια συμβάντα δὲν θέλουσιν ἐπαναληφθῆ. Αὐτὴν δὲ τὴν διαβεβαίωσιν ἠννόησεν ὁ ρήτωρ νὰ προχάλησῃ. (Πολὺ καλὰ! Πολὺ καλὰ! ἐν τῇ ἀριστερᾷ).

ΙΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4796 τῆς 21 Ἀπριλίου 1860 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐκανονίσθη ὡς ἐξῆς ἡ διαχείρισις τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν ταῖς Στρατιωτικαῖς φυλακαῖς καταδικωμένων.

§ 1. Ἡ διαχείρισις καὶ λογοδοσία τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν Παλαμῆδιω στρατιωτικῶν καταδικωμένων ἀνήκει εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

§ 2. Αὐτὸ θέλει παραλαμβάνει ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ κατὰ τριμηθίαν ἐπιτροπῆς τὰ χροσιώδη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως ἐγκριμένης παρὰ τοῦ ὑπουργείου, θέλει τὰ διαφυλάττει εἰς τὰς ἀποθήκας του, καὶ θέλει χορηγεῖ ἐκάστοτε εἰς τὸ φρουραρχεῖον Παλαμῆδιου τὰ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς ἀνδρας ἀναγκαιοῦντα.

§ 3. Ὅσάκις συμπίπτει χρεῖα διανομῆς τοιαύτης, τὸ φρουραρχεῖον Παλαμῆδιου θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας ἄνομα

στικὴν αἴτησιν τῶν ἀναγκαιούτων εἰδῶν κατὰ τὸ ὑπὸ τῷ στοιχ. α' ὑπόδειγμα.

§ 4. Τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας ἐλέγχει πρῶτον τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀφοῦ δὲ καὶ δι' ἀνομικῆς ἐπιθεωρήσεως πληροφορηθῆ περὶ τῆς ἀνάγκης, διαπάττει τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων εἰδῶν.

§ 5. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων αἰτήσεων ἐπικυρωμένων μὲν παρὰ τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίας, ἐξωφλημένων δὲ παρὰ τοῦ φρουραρχείου Παλαμηδίου, φέρονται τὰ χορηγηθέντα ἐνδύματα εἰς ἐξαγωγήν ἐν τῷ γενικῷ βιβλίῳ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίας.

§ 6. Ἴνα ὑπάρχη ὅπωςδῆποτε ἔλεγχός τις περὶ τὸν μεταχειρισμὸν τῶν ἐν χρήσει τῶν καταδικῶν ὑπαρχόντων εἰδῶν ἱματισμοῦ, ἡ διάρκειά αὐτῶν ὀρίζεται ὡς ἑξῆς: ἱματίδιον τσόχινον ἐπὶ ἔτη 2' ὁμοίως πάνινον (ἐκ στρωματσπάνου) ἐπὶ ἔτη 2' βραχίον τσόχινον ἐπὶ ἔτη 2' ὁμοίως πάνινον (ἐκ στρωματσπάνου) ἔτη 2' ὑποκάμισου ἐπὶ μῆνας 6' ἐσώθρακον ἐπὶ μῆνας 6' πῖλος ἐπὶ ἔτη 2' μανδύας ἐπὶ ἔτη 3' σάνδαλα τὸ ζεῦγος ἐπὶ ἔτη 2' πάτσι μὲ ὑποπτέρια ἐπὶ ἔτος 1.

§ 7. Τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας θέλει κρατεῖ βιβλίον διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδικῶν, ἔνθα δι' ἕκαστον καταδικῶν θέλει προσδιορίζεσθαι μίαν σελίς πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἐκάστοτε χορηγημένων εἰς αὐτὸ ἐνδυμάτων κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. β' ὑπόδειγμα· τὸ βιβλίον τοῦτο χρησιμεῖ πρὸς ἔλεγχον τῆς διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ ἐν γένει καὶ πρὸς ἐξέλεγχον τῶν παρὰ τοῦ φρουραρχείου Παλαμηδίου, κατὰ τὸν § 3 τῆς παρούσης, ὑποβαλλομένων αἰτήσεων. Μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ καταδικῶ ὁ λογαριασμός του κλείεται ὡς αὐτὸ ὑπὸ δειγμα.

§ 8. Ἡ διὰ τοῦ § 6 ὀρισθεὶς χρόνος εἶναι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διαρκείας τῶν ἐνδυμάτων. Ὅθεν ὡσάκις ἐνδύματα καίτοι ὑπερετίσαντα τὸν χρόνον τοῦτον καθίστανται ἔτι χρήσιμα, πρέπει νὰ ἐξακολουθῆ ἡ χρῆσις των, καὶ ἐπομένως τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν χορήγησιν ἄλλων, εἰμὴ ἀφοῦ ταῦτα κατασταθῶσιν ἐντελῶς ἄχρηστα.

§ 9. Ὅσάκις χορηγοῦνται εἰς ἀρχαίους καταδικῶν τσόχια ἐνδύματα πρὸς ἀντικατάστασιν ὁμοειδῶν πρῶην κεχορηγημένων καὶ ἀχρεῖα

στων καταστάσεων, τὰ ἀχρηστα ταῦτα πρέπει νὰ ἀφαιρῶνται ἀπὸ τοὺς ἔχοντας αὐτὰ, καὶ νὰ κατακόπτωνται ἀμέσως παρουσίᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις θέλει βεβαίωσιν τὴν πράξιν ταύτην ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ ἱματισμοῦ, τὰ δὲ τεμάχια αὐτῶν θέλουν διανεμηθῆναι εἰς τοὺς καταδικώμενους ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς ἐμβαλλώματα.

§ 10. Τὰ ἐνδύματα τῶν ἀπολυομένων ἢ ἀποβιούντων καταδικῶν πρέπει νὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ φρουραρχεῖον Ναυπλίας, καὶ νὰ ἐγγράφωσιν εἰς εἰσαγωγὴν ἐν τῷ γενικῷ βιβλίῳ ὑλικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «μεταχειρισμένος ἱματισμός»· ἐπὶ ἐκάστου αὐτῶν πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαρκείας, θέλουν δὲ φυλάττεσθαι εἰς τὰς ἀποθήκας, ἀφοῦ καθαρισθῶσι, καὶ διανέμονται εἰς ἄλλους καταδικώμενους κατὰ τὰς ἀνάγκας, ἵνα γείνη χρῆσις αὐτῶν κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαρκείας των.

§ 11. Εἰς τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ τὰ ἐνδύματα ταῦτα θέλουν ἐγγράφωσθαι εἰς εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῇ βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως ὄλων τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐξελθόντων ὅπως δῆποτε ἀπὸ τὰς φυλακὰς καταδικῶν, διαλαμβάνουσης τὰ παρ' ἐκάστου ἐγκυκαταλειφθέντα εἶδη· εἰς τὴν κατάστασιν δὲ ταύτην πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ φύλλον τοῦ ἱματισμοῦ, ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς διανομῆς καὶ κλειόμενον ὡς τὸ ὑπὸ στοιχ. 6' ὑπόδειγμα.

§ 12. Εἰς τοὺς ἀπολυομένους τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιωτικά ἐνδύματα συγχωρεῖται ν' ἀφίρῳνται τὰ ἀπολύτως διὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδόν των ἀναγκαῖα· ταῦτα θέλουν ἐρίζεσθαι ἐκάστοτε διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ φρουραρχείου Ναυπλίας, ἧς ἀντίγραφον πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται εἰς τὴν διὰ τοῦ προηγουμένου παραγράφου ἐριζομένην ὀνομαστικὴν κατάστασιν.

§ 13. Οἱ ἀνωτέρω ὀρισμοὶ ἐμβαίνοσιν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης τριμηνίας, ἐπομένως τὸ φρουραρχεῖον Παλαμηδίου ὀφείλει νὰ παραδῶσιν ἀμέσως εἰς τὸ τῆς Ναυπλίας ὄσα εἶδη νέου ἱματισμοῦ ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας του.

§ 14. Τὸ δὲ φρουραρχεῖον Ναυπλίας θέλει διατάξει ἀμέσως τὸν σχηματισμὸν τοῦ βιβλίου διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἐγγραφῶσιν, κατὰ τὰ διὰ τοῦ § 7 τῆς παρούσης ὀρισμένα, ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες νῦν καταδικοί καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῶν.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἐκτελεσθῆ συμπράξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπηύθηνε κατὰ τὴν 4 ὀκτωβρίου 1852 τὴν ἐπομένην ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς Νομάρχας τοῦ κράτους.

— Διὰ νὰ πραγματοποιηθῶσιν ἐντελῶς αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἔνεκα κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων συνεπαγομένην καὶ καταγινωμένην ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατάξεις τῶν ἄρθρων 33—37 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ 543 καὶ 550 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐξέδομεν, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε Κύριοι, τὴν ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμὸν 3603 ἐγκύκλιόν μας, δι' ἧς παρεκαλέσαμεν τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τοῦ κράτους κκ. Εἰσαγγελεῖς, ὅπως κοινοποιῶσιν εἰς τοὺς κκ. Νομάρχας ἀντίγραφον τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, αἵτινες ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς καταδίκους μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς των καὶ τὴν τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, καὶ νὰ καταδεικνύωσι τὰ μέρη, ἐν οἷς οἱ τοιοῦτοι δὲν πρέπει νὰ διαμένωσιν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν παρέσχεν ἀτυχῶς τὸ σκόπούμενον ἀποτέλεσμα, καθόσον προσδιορίζοντων τῶν νομαρχῶν τὸν τόπον, ἐνθα οἱ κατάδικοι οὗτοι διατρίβουσι, δὲν ἔχουσι ποσῶς γνῶσιν τοῦ περιστατικοῦ τούτου αἱ δικαστικαὶ ἐκεῖναι ἀρχαί, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων οἱ ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν διατελοῦντες εὐρίσκονται, ἐκρίναμεν διὰ ταῦτα ἀναγκαῖον, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου μας, νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν Κύριοι, ὅπως οἱ μὲν κκ. Νομάρχαι συντάττωσι κατὰ τριμηνίαν πίνακα τῶν τοιούτων καταδίκων, περιέχοντα τὸν προσδιορισθέντα τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν πρᾶξιν δι' ἣν καταδικάσθησαν, τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῖς ποινήν, καὶ προσέτι τὸν χρόνον, καθ' ὃν θέλουσιν ἀπαλλαγεῖ τῆς ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως, καὶ νὰ διευθύνωσι τοῦτον εἰς τὸν ἀρμόδιον παρ' ἐφέταις Εἰσαγγελέα, εἰς

τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ διαμένουσιν οἱ κατάδικοι οὔτροι, οἱ δὲ παρ' ἐφέταις κκ. Εἰσαγγελεῖς νὰ ἀνακοινώσωσι τὸν εἰρημένον πίνακα εἰς τοὺς ἀρμοδίους παρὰ πρωτοδικαίς. Εἰσαγγελεῖς, προσκαλοῦντες αὐτοὺς συγχρόνως νὰ κοινοποιῶσιν αὐτὸν εἰς τοὺς κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὑπαγομένους ἀστυνομικούς ὑπαλλήλους, ἧτοι δημάρχους, δημορχεικούς παρῆδρους, ἀστυνομούς, ἢ δημοσίους κατηγόρους, ὅπως ἅπαντες οὔτοι ἔχωσι μὲν γνῶσιν τῆς διαμονῆς τῶν μνησθέντων καταδικῶν, ἐπιτηρῶσι δὲ αὐτοὺς σύμφωνα μετὰ περὶ τούτου διατεταγμένα, καὶ τέλος προλαμβάνωσι καὶ καταδιώκωσι μετὰ τῆς προσήκουσας δραστηριότητος πᾶσαν μεταγενεστέραν ἀξιοποιήσαν πράξιν, εἰς ἣν ἤθελον αὐτοὺς ὑποπέσει.

Παρακαλοῦνται προσέτι οἱ κκ. Νομάρχαι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς Εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν πᾶσαν μεταβολὴν ἐπεληθούσαν κατὰ τὸ διάστημα ἐκάστης τριμηνίας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον νὰ κρατῶσι παρ' αὐτοῖς εἰδικὸν πίνακα, περιέχοντα ὅλους ἐκείνους, οἵτινες καταδικασθέντες ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, διαμένουσιν εἰς τὸν νομὸν αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3603 ἐγκυκλίου μας παρηγγείλαμεν εἰς τοὺς κκ. Εἰσαγγελεῖς νὰ κοινοποιῶσιν ἀντίγραφα τῶν περὶ τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων εἰς τοὺς κκ. Νομάρχας, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστήσωμεν ἀπλουστέραν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐργασίαν, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιῆται μόνον ἀπόσπασμα τοῦ διατακτικοῦ τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦ μέτρου τούτου προλαμβάνεται πᾶσα κακὴ διάθεσις τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τε τὸν τρόπον τοῦ ζῆν, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν εἰσὶν ἐπικίνδυνοι εἰς τε τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὰ ἔθνη, σᾶς παρακαλοῦμεν, Κύριοι, ὅπως καταβάλλητε τὴν δέουσαν φροντίδα πρὸς ἐντελῆ ἐφαρμογὴν καὶ πραγματοποιήσιν τῆς παρούσης ἐγκυκλίου μας, ἀντίτυπα τῆς ὁποίας θέλουσιν κοινοποιηθῆ καὶ εἰς ὅλας τὰς δικαστικὰς τοῦ κράτους ἀρχὰς διὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελῶν.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ἈΜΦΙΣΣΗΣ.

Πρώτην φοράν ἐφέτος συνεκροτήθη τὸ Κακούργιοδικεῖον ἐν Ἀμφίσση. Μεγάλην δὲ ἔφερεν ἡ πόλις εὐθύνην, ἐάν το δημόσιον πνεῦμα αὐτῆς δὲν ἐξησφάλιζε δεόντως τὴν σταθερὰν τοῦ δικαίου ἐφαρμογήν. Ἀφ' ἐτέρου ἐπαρχία ἐμπορικὴ καὶ βιομηχανικὴ, ἐν πολλοῖς προπορευομένη τῶν γειτονικῶν περιφερειῶν, ἦτο ἀξία ἰδιαιτέρας ἐμπιστοσύνης. Ἀπητείτο λοιπὸν ἡ τόλμη τῆς πριάτης δοκιμῆς.

Τὴν ἐνέπνευσε ἡ ὑψηλὴ ἔννοια τῆς ὀρκωτῆς δικαιοσύνης τοῦ Λαοῦ. Ἀπάνταχοῦ, ὅπου κοινότης, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, σπουδαία, τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα πρέπει κανονικῶς νὰ λειτουργῇ. Φαντάζομαι δικαστικὴν τινα περιόδον τῆς χώρας, καθ' ἣν εἰς προεδροδικαστῆς, μεταβαίνων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, θὰ καλῆ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῶν κοινοτήτων, ὅπως δικάζωσι τοὺς συμπολίτας αὐτῶν. Στάδιον εὐρὺ ἐνεργείας διὰ τὴν μέσσην τοῦ ἔθνους τάξιν, καὶ σονάμα σχολεῖον τῶν πολλῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς πρακτικῆς τοῦ Λαοῦ δικαιοσύνης.

Τὸ Κακούργιοδικεῖον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 26 Ἀπριλίου καὶ συνεπλήρωσε αὐτὰς τῇ 2 Ἰουνίου 1876. Κατὰ τὰς 38 ταύτας ἡμέρας ἐδίκασεν 26 τὸ ὅλον ὑποθέσεις, ἐκ τῶν ὁποίων 4 ἀνεβλήθησαν, 4 ἀπέβησαν ἀθωοτικά, 2 ἀπαλλακτικά ἰσχυρῶς παραγραφῆς, καὶ 16 καταδικαστικά.

Αἱ τελευταῖαι ἀπέβλεπον 16 ἄτομα (οὐδεμία γυνή), ἐκ τῶν ὁποίων καταδικάσθησαν 6 ἐπὶ ἀναιρέσει, 2 ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως, 1 ἐπὶ τραύματι θανατηφόρῳ, 1 ἐπὶ ἀπαγωγῇ, 2 ἐπὶ ζωοκλοπῇ, καὶ 4 ἐπὶ κλοπῇ. Μεταξὺ αὐτῶν 6 ἦσαν ἄγαμοι καὶ 10 ἔγγαμοι, 7 ἐγένωσκον γράμματα καὶ 9 ἦσαν ἀγράμματοι. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐργασίας μὲν, 4 βιομήχανοι, 3 ἐργάται, 6 γεωργοί, 2 ποιμένες καὶ 1 στρατιωτικὸς, τῆς ἡλικίας δὲ, 5 ἀπὸ 14—21 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 22—30 ἐτῶν, 3 ἀπὸ 31—40, καὶ 1 ἐτῶν 50.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τῶν ποινῶν ἡ ἐπομένη κλίμαξ μαρτυρεῖ τὴν κατ' αὐτὰς διεύθυνσιν τόσον τῶν ἀδικημάτων, ὅσον καὶ τῆς θεραπευτικῆς κατ' αὐτὰ δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν 16 καταδίκων εἰς 5 ἐπεβλήθη φυλάξ,

κισις, εἰς 40 εἰρκτῆ, καὶ εἰς 1 πρόσκαιρα δεσμῶ. Οἱ μέσοι λοιπὸν ὄροι ἐπικρατοῦσι καὶ ἐνταῦθα. Γνωστὴ δὲ ἡ πρακτικὴ σημασία τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν γενικῶν τῆς κοινωνίας θεμάτων.

Ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀρκεῖ ἡ πεποιθήσις, ὅτι ἡ ὀρκωτὴ δικαιοσύνη τῆς Ἀμφίσης ἐδικαίωσε τὰς περὶ αὐτῆς προσδοκίας.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ.

Κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου 1876 ἐν ταῖς φυλακαῖς Ἀθηνῶν, Μενδρεσὲ καὶ Γκαρπολά, περιείχοντο 80 ὑπόδικοι καὶ 296 καταδικοί τὸ ὅλον 376 άτομα. Ἰδιαιτέρως ἡ μὲν πρώτη φυλακὴ περιεῖχεν 21 ὑποδίκους καὶ 152 καταδίκους, ἡ δευτέρα δὲ 59 ὑποδίκους καὶ 144 καταδίκους.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καταδίκους τῆς φυλακῆς Μενδρεσὲ, δύο ἡ ποινὴ εἶναι ἰσόβια δεσμῶ, ἐνὸς συμπληροῦται τῷ 1896, ἐνὸς τῷ 1895 δύο τῷ 1892, πέντε τῷ 1891, ἐνὸς τῷ 1890, εἴκοσι καὶ ἕξ μέχρι τοῦ 1885, ἐβδομήκοντα μέχρι τοῦ 1880 οἱ λοιποὶ ἐξέρχονται ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης δεκαετηρίδος. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καταδίκους τῆς φυλακῆς Γκαρμπολά, αἱ ποιναὶ αὐτῶν ἀνήκουσι κατὰ κανόνα εἰς μικρότερα χρονικά ὅρια.

Ἡ τάξις τῶν ὑποδίκων δεῖται ἰδιαιτέρας ἐπισκέψεως ἐκ τῆς ἐννοίας τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν ἐγκλημάτων. Τὰ κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῶν προσώπων ἔνοπλα ἄλλοτε, ὡς ἐν κεκρηυμένῳ πολέμῳ, ἀδικήματα ἐξέλειπον σχεδὸν ἐντελῶς. Αἱ ἐξεταστικαὶ τῶν Ἀθηνῶν φυλακαὶ περιλαμβάνουσι ἐπιτηδειότερους μᾶλλον ἢ βιαιοτέρους ὑπόπτους. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι καθολικὸν γνώρισμα τῶν ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ τροποποιουμένων πονηρῶν τάσεων. Τοιοῦτοτρόπως ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὑποδίκων δύνανται νὰ σημειωθῶσι 12 ἐπὶ δολοφονίᾳ κατηγορούμενοι, 11 ἐπὶ κλοπῇ, 6 ἐπὶ ἀπάτῃ, 6 ἐπὶ χρεωκοπίᾳ, 4 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, 3 ἐπὶ ψευδορκίᾳ, 2 ἐπὶ ἐμπρησμῷ, κλπ. Ὡς διαμαρτύρησις τις ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτέρων ἔξεων παραστάνται 6 κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀπαγωγῇ. Τὰ λοιπὰ ἐγκλήματα διαμοιράζονται ἐν μεγάλῃ μειοψηφίᾳ.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμητικοῦ δείγματος δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ μεγάλου νόμου τῆς ἀενάου μεταβολῆς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ὅταν ἐπικρατῇ ἡ βαρβαρότης, ἡ ληστεία κρατεῖ τὴν σημασίαν τοῦ ἐγκλήματος. Ὅταν τὸ ἔθνος εἰσέρχεται εἰς τὸν πολιτισμὸν τὸ ἐγκλημα περιβάλλεται δολιώτερον χιτῶνα.